

ΗΓΥΓΙΑ

ΑΡ. 66

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Α. ΝΟ. Δ. Κ.

Πουλιμ με ἀχράδια
Μαρίτση
Πήσσα νύχτα

Σ' αυτό το τεύχος
ΤΟ ΝΕΟ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ
ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ

Ο ΑΝΘΩΝ
της Γυναίκας μόδας

Σας προσφέρει και πάλιν έφ' ός τ' ό εκλεκτότερα
καλοκαιρινά έτοιμα φορέματα, τανιέρ, μαντώ,
φούστες, μπλουζές, έκδορικά πανталόνια, μονα-
δικά εσώρουχα NYLON κ.λ.π.

ΟΛΑ ΔΥΟΕΝΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ, Ν. ΥΟΡΚΗΣ

ΠΡΟ ΠΑΣΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Επισκεφθήτε τας πλουσιότητας σ' ό χρωματισμούς
και σχέδια συλλογας μας.
Επιφειδήτε τής έκαιρετικής εύκαιρίας πού σάς
παρασυστάζεται.

Συνδυασμός υπέροχου ποιότητας και έργα-
σίας με άφαντάςως χαμηλές τιμές

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ

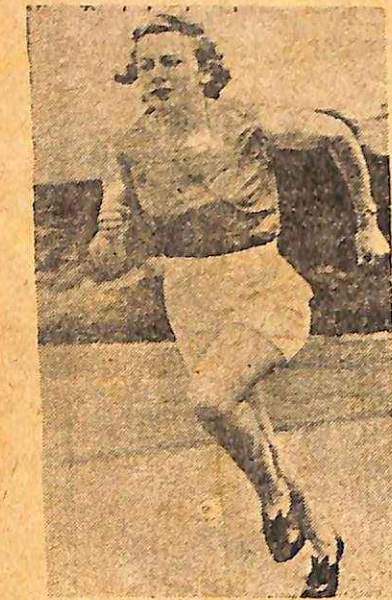
Άριστερά: Ένα στενό φουρνό από σκούρο βαρύ με-
ταξωτό, κατά προτίμησι μαύρο, με στράπλες κορσελέ.
Συνδυάζεται με λευκό πικέ, πού σταματάει έμπρός στη
φούστα, εκεί πού αρχίζουν οι μπρετέλες του κορσάζ. Τό-
σο αυτές όσο και το τελείωμα του πικέ στη φούστα γαρ-
νίρονται με γαλόνι, σ' ό χρώμα μαύρο. Σ τ' ό κέντρο:
Μία μαύρη μεταξωτή φούστα με φαρδύ πλισέ φοριέται
με κλειστό πικεδένιο ζακετάκι. Αυτό έχει στρογγυλό νο-
μίτη στολισμένο με φράντζες πού επανέρχονται και στο
στρογγυλό κόψιμο τής μπάσκας. Τα μανίκια είναι κιμο-
νό τρία-τέταρτα. Δεξιά: Φορέμα με χαρακτηριστικό
σταυρωτό ντραπάρισμα στη βάση του κορσάζ πού συγ-
κρατείται με δύο κουμπιά. Φράντζες στο κορσάζ και πα-
νω άπ' όν ποδόγυρο, πού του δίνουν έκαιρετική χάρι.

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΡΟΜΑΝΤΣΑ

Η ιστορία των συγχρόνων Ολυμπιάδων δεν είναι πλούσια μόνο από αθλητικές απόψεις. Μέσα στο άνα τετραετές πανεθνικό αυτό πανηγύρι της άλης και των δύο φύλων, που τον διακρίνει η ένταση της προσπάθειας και η αγωνία για την επιτυχία, θρέθηκε μερικές φορές καιρός για να πλεχθούν τα πιο όμορφα είδύλλια ή «ολυμπιακά ρομάντσα», αν προτιμάτε.

Στους Ολυμπιακούς του Άμστερνταμ, το 1928, η ωραιότερη μεταξύ των αθλητριών — ένα λεπτοφύελο ανθρώπινο λουλούδι από τον Καναδά — ήταν η Έβελ Κάθεργουτ, που εκτός από την ομορφιά της έδειξε και την εξαιρετική αθλητική της ικανότητα, ως κέρδισε τον τίτλο της ολυμπιονίκου στο άλμα εις ύψος, υπερπηδώντας 1 μ. 59. Η Κάθεργουτ έβελε κυριολεκτικά τότε όλους με την ομορφιά της και το ωραίο της στυλ. Υπήρξε αναμφισβήτητο το «πίν - άπ - γκέρλ» της 9ης Ολυμπιάδας. Πολλοί ήταν εκείνοι που την πολιορκούσαν και προσεπάθη-

Η Νοτιοαφρικανή ολυμπιονίκος του Ελσίνκι Δάφνη Άζενγιέγκερ, δεύτερη στο δρόμο 100 μ. με χρόνο 11" 8.

σαν να την κατακτήσουν. Αυτή όμως φαίνεται πως είχε άδυναμία στο αγώνισμά της, το άλμα εις ύψος, γιατί άλλοι δεν εξηγείται πώς προτίμησε η μάλλον κατέκτησε τον ολυμπιονίκη του ίδιου αγωνίσματος και του δεκάθλου Νεγκροαμερικανό Χ. Μ. Όσμπορν, που το όνομά του παρέμεινε έκτοτε για το χαρακτηρισμό του ομωλύμου στυλ — πλαγιαστό πηδημα επάνω από τον πήχυ, με το κορμί παράλληλο προς αυτόν. Ο Όσμπορν είχε ανακηρυχθεί ολυμπιονίκος του δεκάθλου το 1924 στο Παρίσι, περισσότερη όμως σίγλη του έδωσε το πρωτότυπο τότε πηδημα του, με το οποίο (1.98) κέρδισε και το χρυσό μετάλλιο του ολυμπιονίκου στο άλμα εις ύψος. Οι γάμοι του Όσμπορν με την όμορφη Καναδέ-

ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΑΘΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΡΙΩΝ. Η ΕΘΕΛ ΚΑ. ΘΕΡΓΟΥΝΤ ΚΑΙ Ο ΜΑΥΡΟΣ ΟΣΜΠΟΡΝ. ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΦΟΡΜΗ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ. Η ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΚΟΛΥΜΒΗΤΡΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ.

ζα έγιναν άμέσως μετά τους Ολυμπιακούς του Άμστερνταμ.

Ένα άλλο «ολυμπιακό ρομάντσο» γράφτηκε στην Ολυμπιάδα του Λος Άντζελες το 1932 με παράξενο τρόπο: Ο Μίκυ Ρίλεϊ Γκάλιτμαν και η Τζιόρτζια Κόλεμαν ήταν και οι δύο εκπρόσωποι των Ηνωμένων Πολιτειών εις τον αγώνισμα των καταδύσεων. Ο Μίκυ ανεδείχθη πρώτος ολυμπιονίκος και η Τζιόρτζια δεύτερη. Ένας φωτορεπόρτερ τους πήρε μία φωτογραφία τη στιγμή που ο ένας συνέχισε τον άλλο για την επιτυχία του. Η φωτογραφία αυτή — πραγματικά πολύ επιτυχημένη — υπήρξε η αφορμή να γνωρισθούν καλύτερα οι δύο ολυμπιονίκες και να μνηστευθούν κατά τη διάρκεια των αγώνων!

Όπως η Κάθεργουτ, που προαναφέραμε, ήταν το «πίν - άπ - γκέρλ» της Ολυμπιάδας του 1928, έτσι το 1936 στο Βερολίνο η Αμερικανίδα Έλεανor Χόλμ-Τζάρρετ έκανε πάταγο με την προκλητική της εμφάνιση. Πραγματικά οι καμπυλότητες της κολυμβητριάς αυτής και η προσπάθειά να τις τονίσει ιδιαίτερα, προκάλεσαν επανάστασι μεταξύ των μελών της ολυμπιακής ομάδας των Ηνωμένων Πολιτειών, που μετεφέρτε με το υπερωκεάνειο «Μανχάτταν» από τη Νέα Υόρκη στο Άμβουργο για να μετασχη στην 11η Ολυμπιάδα του Βερολίνου. Επί πλέον των άλλων χαρακτηρισμών της ή... συνταρακτική Έλεανor — Μίς Ατομόδωβα — θα την έλεγαν σήμερα — είχε τη συνήθεια να... τραβάει και μερικά «ού - ισκάκια» στην καθισιά της — πράγμα που την καθιστούσε περισσότερο ακόμη προκλητική.

Έτσι, μόλις η αμερικανική ολυμπιακή ομάδα έφθασε στο Βερολίνο, οι επί κεφαλής αυτής έπλησαν την απόφασι ν' αποκλείσουν τη γοητευτική κολυμβήτρια των Ολυμπιακών Αγώνων ως επικίνδυνη, λόγω της αντιαθλητικής συμπεριφοράς της όταν μεθούσε... Βρέθηκαν όμως τότε πολυάριθμοι θαυμαστές, μεταξύ των οποίων και αντιπρόσωποι κινηματογραφικών εταιριών, που κράτησαν την Τζάρρετ στο Βερολίνο, όχι όμως, φυσικά πιά ως αθλήτρια.

Τέσσερις από τις Ρωσίδες δρομείς ταχύτητας που μετέχουν στην Ολυμπιάδα του Ελσίνκι: η Σαφρόνοβα, η Σεχένοβα, η Μαλσίνα και η Πέτροβα, επικίνδυνες αντίπαλοι των Αμερικανίδων.

Η Ολλανδέζα κολυμβήτρια Βιέλεμα, πρωταθλήτρια της χώρας της στο κρόουλ και στο ύπτιο.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΑΘΛΗΤΡΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ

Πότε, για πρώτη φορά, έλαβαν μέρος γυναίκες στους Ολυμπιακούς Αγώνες;

Στο Παρίσι το 1900, κατά τη Β' Ολυμπιάδα, εμφανίστηκαν γυναίκες για πρώτη φορά στον ολυμπιακό στίβο στους αγώνες τένις, που αργότερα καταργήθηκαν από το πρόγραμμα των Ολυμπιάδων. Η πρώτη εμφάνισι αθλητριών στίβου στους Ολυμπιακούς Αγώνες έγινε το 1908 στο Λονδίνο, όπου έλαβαν μέρος 36 γυναίκες. Στη Στοκχόλμη το 1912 οι αθλήτριες ήταν 57 και στην Αμβέρσα το 1920 έφθασαν τις 63. Επί συνόλου μετέχοντες 3092. Στο Παρίσι το 1924 η συμμετοχή των γυναικών έφθασε τις 136, ενώ στο Άμστερνταμ το 1928 υπερδιπλασιάσθηκαν φθάνοντας τις 290. Το 1932 στο Λος Άντζελες, όπου λόγω της απόστασης η σπουδική συμμετοχή ήταν περιορισμένη (1408) οι γυναίκες αθλήτριες ήταν 127. Στο Βερολίνο το 1936 ο αριθμός ανήλθε στις 328 και τέλος στο Λονδίνο το 1948 στις 385 γυναίκες αθλήτριες. Τώρα στο Ελσίνκι το ρεκόρ αυτό καταρρίφθη, γιατί, αν και δεν είναι ακόμη γνωστός ο ακριβής αριθμός των γυναικών συμμετεχόντων, γνωστός ότι πάντως ξεπέρασε τις 400.

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Κόρη ή γυιός;

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΟΚΙΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΕ. ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΑΠΟ ΠΡΙΝ ΤΟ ΦΥΛΟ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΓΕΝΝΗΘΗ.

Για να προκαθορίσει το φύλο ενός παιδιού που πρόκειται να γεννηθεί, και μάλιστα από τις πρώτες εβδομάδες της εγκυμοσύνης, η επιστήμη φαίνεται ότι διαθέτει τώρα μία χημική δοκιμή που λέγεται ότι μπορεί να επιτύχει ακρίβεια 100% στις προγνώσεις της. Ήδη, κατά τη διάρκεια των προηγούμενων χρόνων, πολλοί έρευνηται είχαν προτείνει διάφορες ανάλυες δοκιμής, των οποίων όμως τα αποτελέσματα δεν είχαν ποτέ σημειώσει επιτυχία περισσότερη από... 49 με 50%... δηλαδή κάτι ανάλογο με τους χρησμούς μιας Πυθίας!

Αυτή τη φορά όμως φαίνεται ότι οι επιστημονικές δασεις της νέας δοκιμής είναι εξαιρετικά στερεές, και η καλύτερη απόδειξίς είναι ότι η Αμερικανική Εταιρία Επιστημονικών Έρευνών της Αφροινών ένα σημαντικό τμήμα του δελτίου της του μήνα Μαρτίου.

Η δοκιμή περιγράφεται λεπτομερώς εκεί από τον δρ. Γκούσταβ Ούλλισμ Ράππ, διανοητικό του Πανεπιστημίου της Λοιόλια, και από τον δρ. Ρίτσαρντσον, καθηγητή της μαιευτικής και της γυναικολογίας στην Ιατρική Σχολή του Σικάγου. Η ύπαρξις ή η απουσία μιας ώριμης χημικής ουσίας στο σάλιο της μελλούσας μητέρας είναι εκείνη που αποκάλυπτε αν το παιδί που πρόκειται να γεννηθεί είναι αγόρι ή κορίτσι.

Η διαγνωστική αυτή μέθοδος, που είναι ήδη θετική δύο μόλις εβδομάδες μετά την σύλληψη, και συχνά μάλιστα πριν ακόμη γίνη αντιληπτή η διακοπή της έμμηνου ρρ, μελετάται ήδη με ιδιαίτερη προσοχή από τους Αμερικανούς και άλλους επιστήμονες. Η οριστική και πλήρης έπαληθυσίς της θα σημαίνει ότι η επιστήμη διαθέτει επί τέλους σήμερα, ύστερα από τόσων χρόνων άκασιπες αναζητήσεις, ένα ασφαλές μέσον, για σεις, ένα άσφαλές μέσον, για σεις, ένα σχεδόν των περιπτώσεων, με το οποίο θα είναι σε θέση να προαναγγείλη σε μία μελλούσα μητέρα αν πρόκειται να αποκτήση μία κόρη ή ένα γυιό.

Χρήσιμες συμβουλές

★ Τους λεκέδες από τα μαχαίρια καθαρίζετε τους με υμμό λεμονιού και σκουπίζετε τα κατόπινα μ' ένα κομμάτι ύμη κατόπινα.

★ Καθαρίζετε τα κρεμμυδιά μέσα στο νερό, γιά ν' αποφεύγετε τον ενοχλητικό ερεθισμό που φέρουν στα μάτια.

★ Το καλοκαίρι τα φανητά πρέπει να είναι λίγο περισσότερα αλμυρά, γιά να αντικαθίσταται το αλάτι που φεύγει με τον ιδρώτα από τον οργανισμό.

★ Για να δώσετε την κακή όσμη του στόματος, που μνεί υστερα από ώρισιμένα φαγητά, χρησιμοποιήστε μία διάλυσι από δρυλένε και χλιαρό νερό, σε ίσα μέρη.

Με γελάσατε, μου είπε θυμωμένη.

Η ΜΑΓΕΜΕΝΗ ΛΙΜΝΗ

Αίσθηματικό διήγημα

Σ' ΕΝΑ γραφικό μέρος των Άλπεων, ανάμεσα στα σκίερια δάση και στα ήλιόλουστα χωράφια, βρίσκεται μία λιμνίτσα, μία λιμνίτσα μικρή, λίγο μελαγχολική, κρυμμένη σε μία απόκρηκη κοιλάδα και περιτριγυρισμένη από ψηλές καλαμιές και αγριοβελούδα... Είναι μακριά απ' τα συνηθισμένα περάσματα των εκδρομών και των παραθεριστών και μονάχα οι βοσκοί του τόπου τη ξέρουν που ποτίζουν εκεί τα κοπάδια τους.

Της είχα δώσει με τη φαντασία μου κάποιο μαγικό χάρισμα, γιατί δεν κατάρθανα πάντοτε να βρω το σωστό μονοπάτι — ένα και μόνο — που ώδηγοσε στις όχθες της. Μερικές φορές, αφού έκανα λίγα δημάτα, αντίκριζα τα νερά της. Άλλοτε πάλι έκανα μεγάλους γύρους γιά να την ανακαλύψω. Κι' άλλοτε αναγκάζομουν να γυρίσω στο ξενοδοχείο, χωρίς να κατορθώσω να τη βρω, λέγοντας στον εαυτό μου ότι την ημέρα εκείνη η λιμνίτσα είχε χαθεί.

Στο ξενοδοχείο που έμενα υπήρχαν πολλά κορίτσια μ' απ' όλες τις όμορφες φαινόταν μία ξανθούλα εξαιρετικά χαριτωμένη που μ' άρεσε τρομερά.

Ένα βράδυ, την ώρα του φαγητού, τη βρήκα χαλασμένη σε μία πολυθρόνα της έρημης εστάντας με τα μάτια καρφωμένα στις αντικρινές κορυφές των βουνών.

Γιατί μόν; της είπα. Τι σκέπτεστε; Τι όνειροπολείτε;

Σκεπτόμουν εσάς, μου απήντησε με χαμόγελο. Αναρωτιόμουν πού να πηγαίνετε κάθε βράδυ ολόμοναχος... κανένας δε σας απαντά στους δρόμους της κοιλάδας ή του βουνού.

Α, έτσι;

Ασφαλώς είναι στη μέση κάποια κοπέλλα... κάποια χωριατοπούλα που αγαπάτε μυστικά. Δεν έχω δίκιο;

Θα σας πω την αλήθεια, είπα. Ίσως να είμαι πραγματικά έρωτευμένος με κάποια γυναίκα... Όμως ακόμα δεν την ξέρω.

Πώς είναι δυνατό αυτό;

—Θα σας εξηγήσω. Άνακάλυψα ένα μυστικό του βουνού. Ένα μυστικό ξεχασμένο από αιώνες! Άκούσατε ποτέ να μιλούν γιά τη Λίμνη της Άγάπης;

—Όχι.

—Ε, λοιπόν, η Λίμνη αυτή βρίσκεται εδώ, σε μικρή απόστασι από το ξενοδοχείο. Δεν απέχει παρά μισή ώρα το πολύ, — Δεν την έχω δει ποτέ μου.

—Τό πιστεύω. Γιατί δεν υπάρχει όλες τις ημέρες και ούτε όλοι οι άνθρωποι μπορούν να τη δουν.

—Η νέα γέλασε λιγάκι ειρωνικά. —Δε με πιστεύετε; είπα. Ψάξτε λοιπόν αύριο να τη βρείτε. Είμαι βέβαιος πως δε θα το καταφέρετε.

—Βάζουμε στοίχημα πως θα τη βρω; —Μάλιστα. Άν βρείτε τη λίμνη, θα σας πω το μυστικό της.

—Όχι, όχι! Πέστε τό μου τώρα καλύτερα.

—Εστω. Μα θα σας πω μόνο την αρχή...

Η κοπέλλα είχε πλησιάσει το όμορφο της πρόσωπο κοντά στο δικό μου και με κύτταξε στα μάτια ανυπόμονη.

—Μία φορά κι' έναν καιρό, άρχισα, κάποια νεράιδα του βουνού αγάπησε ένα βοσκό. Ήταν όμορφη, όσο μπορεί να είναι μία νεράιδα που ζή ανάμεσα στα χιόνια και στον κρυστάλλινο αέρα των Άλπεων. Ο βοσκός ήταν ωραίος, όσο μπορεί να είναι ένας θνητός στα 18 του χρόνια, ψημμένος από τον ήλιο και τον άνεμο.

Αγαπήθηκαν πολύ. Άλλά έφτασε η μέρα που η νεράιδα έπρεπε να φύγει από τα μέρη αυτά, ακολουθώντας τη βασίλισσά της. Οι δύο αγαπημένοι έκλαψαν... έκλαψαν τόσο, που τα δακρύα τους σχημάτισαν μία λιμνίτσα.

—Σου άφνω, γλυκέ μου, είπα η νεράιδα αποκαριτώντας τον αγαπημένο της, αυτόν τέν καθρέφτη του νερού γιά να με θυμάσαι. Κάθε φορά που θα θέλεις να με δεις, να κυττάξεις μέσα στη λίμνη. Δίπλα στο δικό σου πρόσωπο, θα καθρεφτίζεται τότε και το δικό μου...

—Επειτα; ρώτησε η Κλώντ.

—Επειτα, έρχεται το δεύτερο μέρος του θρύλου που είναι και το ωραιότερο. Αυτό όμως δεν πρέπει να το ακούσουν, παρά μόνο όσοι κατορθώσουν να βρουν τη Λίμνη της Άγάπης. Πηγαίνετε αύριο, ψάξτε και αν την ανακαλύψετε, φέρτε μου γιά απόδειξι ένα από τα λουλούδια που φυτρώνουν γύρω της. Τότε θα σας διηγηθώ τη συνέχεια.

—Τί ρομαντικά που είναι όλ' αυτά!.. Απόψε τη νύχτα δε θα μπορέσω να κοιμηθώ. Μου φαίνεται σ' λίγο μάγος... ένας μόντερος μάγος... Ποιά όμως είναι η γυνίκα που μου μιλήσατε στην αρχή; εκείνη η μυστηριώδης χωριατοπούλα;

—Η νεράιδα. Πιστεύω πως κάποιο βράδυ θα δώ το πρόσωπό της μέσα στο νερό.

—Και τότε τι θα κάμετε;

—Θα πλησιάσω τα χείλια μου στην επιφάνεια της λίμνης και μαζί με το δροσερό νερό, θα ρουφήξω και τη δροσιά του φιλιού της.

Την άλλη μέρα, την ίδια ώρα η Κλώντ με περίμενε στον κήπο.

—Με γελάσατε! μου είπε θυμωμένη. Με κάματε να γυρίζω δυο ώρες γυρεύοντας μία λίμνη ανύπαρκτη.

—Δε σας τό είπα; φώναξα εγώ. Η λιμνίτσα είναι μαγεμένη. Θέλετε να τη ζητήσουμε μαζί;

—Ω, ναι! Θέλω, πολύ μάλιστα!

—Αύριο λοιπόν στις 5 το βράδυ.

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Τό χαριτωμένο μπονέ, τό κασκόλ και τ' αγκάτια που φορεί η όραία κοπέλλα, είναι όλα από το ίδιο έμπριμε μεταξωτό, με γαλάζιο φόντο και λευκές βούλες. Τό μπονέ συνδυάζεται με άσπρο πικέ και τ' αγκάτια είναι ξωράφα.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

1) Φόρεμα από περκάλι με χαριτωμένη αντίθεσι στις ρίγες. Έχει σουάρα κάτω από το στρουγγυλό νωμίτη και στή μέση. Γισκαδάκι όρθιο με φιόγκο στο άνοιγμα. Ζώνη λεπτή. 2) Φορεματάκι γιά πολύ μικρό κοριτσάκι με σουρωτή φουστιτά, ίσιο νωμίτη και φουσκωτά μανίκια. Μία γαρνιτούρα από γλωσσάκια διαφορετικού χρώματος τό στολίζει με χάρι. 3) Τό κορσάκι του φορέματος αυτού ανεβαίνει έως τη λευκή φαρδειά φάσα που σχηματίζει νωμίτη. Η φουστία είναι σουρωτή κι' έχει μία φαρδειά πιέτα πάνω από τον ποδόγυρο. 3) Μεταξωτό φόρεμα με λεπτό πλίσσ που ξεκινά κάτω από τόν νωμίτη. 4) νωμίτης είναι ίσιος και σχηματίζει τ' αγκάτια και τις τσέπες. Η ζώνη ιδιότροπη από τό αυτό ύφασμα. 5) Χαριτωμένο φορεματάκι από τουάλ με νωμίτη σε σχήμα καρδιάς και κλειστό ντεκολτέ που τό γαρνίρει φιόγκος. Μανίκια φουσκωτά με μανσέτες. Τσέπες στο αυτό σχήμα που έχει κι' ο νωμίτης.

—Ναι, έχετε δίκιο. Σήμερα βρίσκεστε και σεις μαζί μου. Μα πέστε μου τώρα τό τέλος του θρύλου, είμαι πολύ περιεργή να μάθω.

Καθήσαμε πάνω στα χόρτα, στην όχθη της λίμνης.

—Όταν πέθανε ο βοσκός, άρχισα, έπαψε και η μαγεία. Άλλά έμεινε ζωντανή μία παράδοσι που λέει αυτό: Κάθε φορά που πλησιάσει στη λίμνη ένα ζευγάρι έρωτευμένων, οι μορφές της νεράιδας και του βοσκού καθρεφτίζονται μέσα στο νερό γιά μία στιγμή μονάχα. Εύτυχισμένοι όσοι προφτάσουν να τις δουν. Ο έρωτάς τους θα γίνη αιώνιος!

Η Κλώντ ξερρίζωσε νευρικά μία χούφτα χορτάκια και τα πέταξε στον αέρα.

—Πιστεύετε πως θα μπορέσουμε έμεις να τις δούμε; με ρώτησε μισοαστεία και μισοσοβάρ.

—Ποιός ξέρει... άς δοκιμάσουμε, της είπα στον ίδιο τόνο.

Γονατίσαμε και σκύψαμε στο νερό. Είδαμε μέσα τα πρόσωπά μας, πολύ κοντά τό ένα με τ' άλλο.

—Λοιπόν; Τι βλέπετε; ρώτησα.

—Βλέπω τό βοσκό...

—Κι' εγώ τη νεράιδα!

Άκούμπησα τα χείλια μου στην επιφάνεια της λίμνης κι' ύστερα γύρισα απότομα στην Κλώντ και τη φίλησα στο στόμα.

★

Μόλις απομακρυνθήκαμε λίγα βήματα, η Λίμνη της Άγάπης χάθηκε, κρυμμένη στα σπαρτά των γύρω χωραφιών.

—Χάθηκε η μαγική λίμνη σου! μου είπα η Κλώντ.

—Δεν τη χρειάζομαι πιά, χρυσή μου. Ο θρύλος δγθηκε αληθινός. Τώρα η Λίμνη δεν υπάρχει πιά. Υπάρχουμε μόνο έμεις οι δυο κι' η ανάγκη μας.

—Και ο βοσκός; Η νεράιδα;

—Θα ξαναφανούν ίσως σε χίλια χρόνια, όταν θα ξαναρθουν πάλι εδώ δυο έρωτευμένοι που θ' αγαπιούνται πολύ, όπως έμεις!

—Ω, ναι, ψιθύρισε η Κλώντ, όπως έμεις!

ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΙ Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΜΕΣΑ
ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟ-ΥΠΟΘΕΣΙ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΖΩΗ.

Πολλοί — περισσότεροι απ' ό,τι νομίζετε, δυστυχώς — έχουν την ιδέα πως οι καλοί και ευγενικοί τρόποι, οι λεπτές περιποιήσεις, πρέπει να δείχνονται έξω από το σπίτι. Άνάμεσα στον άντρα και στη γυναίκα, όταν είναι μόνοι, ή στη μητέρα και στα παιδιά οι ευγενικοί τρόποι δεν είναι απαραίτητοι.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι οι άνθρωποι που αισθάνονται έτσι δεν έχουν λεπτότητα μέσα τους, πραγματική ευγένεια αισθημάτων. Γιατί ο πραγματικά ευγενής άνθρωπος δεν κάνει διακρίσι στον τρόπο που θα φερθή, ούτε στους ανθρώπους.

Φυσικά ένας άνδρας δεν θα μιλήσει σε μια ξένη κυρία που θα συναντήσει στο δρόμο ή σε ένα σπίτι, όπως θα μιλήσει στη γυναίκα του. Αυτό θα ήταν κωμικό. Και ούτε θα φερθή στο σπίτι του να ξένος ξένος κι αυτός. Θα ξαπλώσει φαρδύς-πλατύς στην πολυθρόνα του, ή ανυπομονήσι αν δεν είναι, έτοιμο το φαγητό... θα γκρινιάσει λιγάκι. Καλά. Όμως...

Όταν ο κύριος του σπιτιού προσκληθή από φιλική του οικογένεια σε τραπέζι, θα προσφέρει στην κυρία που τον κάλεσε ένα άραιο μπουκετό λουλούδια. Στη γυναίκα του όμως να κάνει τέτοιο δώρο;... Ά, όχι... Αυτό δεν το σκέφθηκε ποτέ. Και όμως δεν βόταν παράλογο καθόλου αν το σκεπτόταν κι' αν έφερνε που και που λίγα λουλούδια σε αυτή που του ετοιμάζει καθημερινά το φαγητό του.

Καθένας μας ξέρει τον άντρα που γυρίζει στο σπίτι βαρεσμένος και σιωπηλός και κρυβεται πίσω από μια εφημερίδα, που έχει περισσότερο ενδιαφέρον από τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Άλλά... όταν έχειται επίσκεψη!... Πόσο αλλάζει τότε! Ξαναζωντανεύει, γίνεται όλος γλύκα και θέλγητρα, χάρη, περιποίηση, ομιλία!

Ή, όταν μαζί με τη γυναίκα του είναι προσκαλεσμένος σε μια φίλη της, προθυμοποιείται να βοηθήσει την τελευταία σε ό,τιδήποτε, να την εξυπηρετήσει όπως μπορεί. Μην του πείτε όμως να εξυπηρετήσει τη γυναίκα του στο παραμικρό, όταν αυτή είναι πνιγμένη στις δουλειές του νοικοκυριού της.

Σκεφθήτε ακόμη το νεαρό που δίνει τη θέσι του στο τραμ σε κάθε νέο και όμορφο κορίτσι και στο σπίτι του άφνειο τη μητέρα του ή την αδελφή του να του γυαλίζουν τα παπούτσια του.

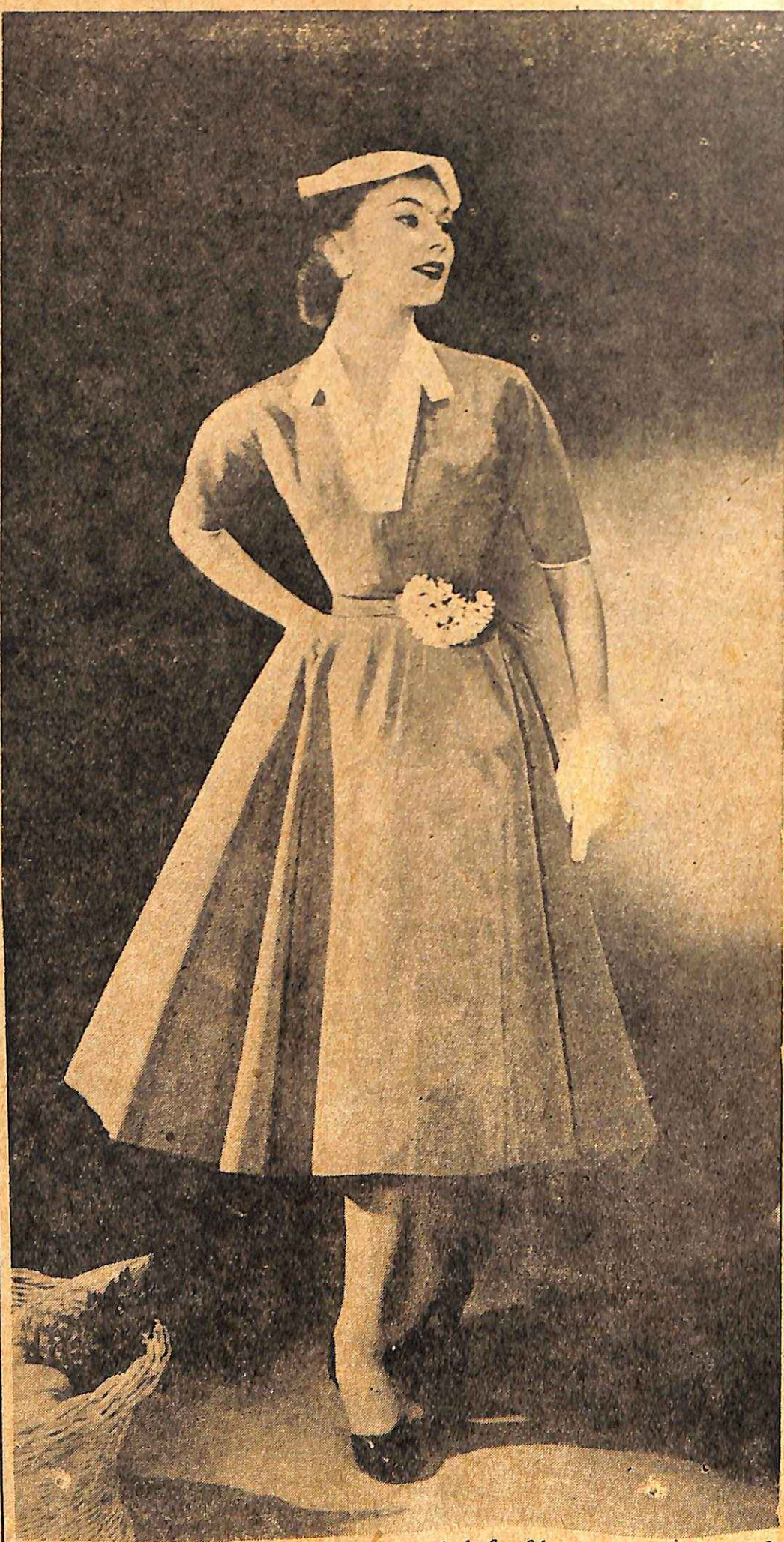
Άλλες πάλι, γυναίκες αυτές, κλείνουν στη ντουλάπα το φόρεμα που άρεσει τόσο στον άντρα τους, για να μην το χαλάσουν και δεν το φορούν επειδή δεν είναι καμμένος ξένος να τις ιδεί. Και βασούν διαρκώς πάνω τους μια άθλια ρόμπα. Για το σπίτι — σκέπτονται — κάθε κουρέλι είναι αρκετό. Σύμφωνοι, αν θέλετε, υπό τον όρο να βρίσκονται μοναχές τους. Όταν όμως το βράδυ, που θα γυρίσει στο σπίτι ο άντρας τους, τις βρή όμορφα ντυμένες και περιποιημένες, ή ατμόσφαιρα του σπιτιού όμορφαίνει κι' αυτή και κάνει χαρούμενους τους ανθρώπους.

Ή ευγένεια και οι καλοί τρόποι στην οικογένεια είναι η πρώτη προϋπόθεση για μια αρμονική κι' ευχάριστη ζωή.

Το ευγενικό φέρσιμο που ζητάμε από τους ξένους όταν μας επισκέπτονται, πρέπει να το δείχνουμε έμεις οι ίδιοι στο στενό μας κύκλο, δηλαδή στον άντρα μας, στη γυναίκα μας, στους συγγενείς μας.

Έτσι όχι μόνο κάνουμε τη ζωή μας πιο όμορφη, πιο χαρούμενη, πιο ήσυχη, αλλά δίνουμε και το καλό παράδειγμα στα παιδιά μας.

Όταν το παιδί ακούει τον πατέρα να μιλά άσχημα στη μητέρα, θα της μιλήσει με τον ίδιο τρόπο κι' αυτό. Και πρέπει να δολογοησούμε πως όλο το άδικο δεν θα είναι δικό του.

Γ ΚΡΙΖΟ φόρεμα φτιαγμένο με ύφασμα από βαμβάκι και τη συνθετική ίνα «όρλόν». Το «όρλόν» έχει πολλές από τις ιδιότητες του νάυλον, πλένεται και δεν τσαλακώνεται. Το φόρεμα αυτό μπορεί να γίνει από οποιοδήποτε άλλο ύφασμα και στολίζεται χαρακτηριστικά στο λαιμό και στο μανίκι με άσπρο πικέ.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«ΝΙΚΗΤΗΣ» ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ.

ΤΟΥ ΉΛΙΑ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Το βράδυ είναι ύγρο, ψυχρό, ποτισμένο από μια ξαφνική καλοκαιριάτικη μπόρα, που ξέσπασε όλο τ' απόγευμα. Ή θάλασσα που πριν ήταν ταραγμένη, μετά τη βροχή γαλήνεψε, ησύχασε, σαν παιδάκι που το έδειραν, γιατί άτακτούσε. Το Κορίτσι λεπτό, ντελικάτο, φιδίσιο, με κορμί «φοσμεγκρικό» και πρόσωπο «κουκλίστικο», περπατάει άμεριμνο, ανάλαφρο, διασκεδάζοντας με τα τακουνάκια της που βυθίζονται στην άμμο της ακρογιαλίας. Ή ομιλία γοργή, απαλή, μουσική, είναι ευχάριστη σαν το τιτίβισμα ενός «ώδικου» πουλιού. Πλάι της της ό Άντρας βαδίζει σκυφτός, βαρύς, αμίλητος.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (συνεχίζοντας τη χαρούμενη φλυαρία του).— ...κι' όλα θα είναι μια χαρά. Θάχουμε το σπιτάκι μας, τα επιπλάκια μας, τους περιπάτους μας... (ξαφνική ευτυχισμένη σκέψις) τα παιδάκια μας... (απότομο χαριτωμένο σοβάρεμα). Γιατί θα κάνουμε και παιδάκια —δεν είν' έτσι; (στιγμή. Έπειτα μικρό σύννεφο στο πρόσωπό της). Γιατί δεν μιλάς;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (βαρειά).—Τι να πω; (άλλοιωτικά): Υγρασία έχει απόψε... (στιγμή, αναζήτησης «θέματος»): Δεν θάχη και φευγάρι... (να να ληψι κάτι πολύ ενδιαφέρον): Ξέρεις τί ψάρι δαγάζουν τα γριγιά όταν δεν έχη φευγάρι;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (κατάπληκτο).— Και τί μας νοιάζει αυτό; Ψαράδες είμαστε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Όχι, αλλά... τρώμε ψάρια... Λοιπόν, οι γιατροί λένε πως το φώσφορο που περιέχεται στα ψάρια, ζωογονεί το μυαλό!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Μά... (ή φωνή της αρχίζει να «υγραίνει» από υποψίες δακρύων): Άφησε τα αυτά. Έχουμε τόσα άλλα να πούμε...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Για ποιο πράγμα;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Για μας... για την αγάπη μας... για τα φιλιό μας... (ή «υγρασία» της φωνής γίνεται πιο έντονη).

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Πάλι γι' αυτό;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (στεκέται α-

πότομα, σ'α να του χαστούκισαν τον Έρωτα).— Βαρέθηκε; (λέει τη λέξη πολύ τραγικά και... περιμένει τις ζωηρές διαμαρτυρίες του).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ψύχραιμα σ'α' άκουσε κάτι πολύ συνηθισμένο και απλό).— Έ, όσο νάναι... (με ξαφνική σκέψις): Λοιπόν, να ξέρης, ή... στατιστική είναι πολύ ενδιαφέρουσα υπόθεση.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (άκροβατεί μεταξύ ψυχραιμίας και λυγμών).— Τ' είν' αυτό πάλι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ένδιαφέρον σου λέω!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Στη δική μας περίπτωση;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Μάλιστα! Άκου να δής τί σκαρώνει ή στατιστική. Πόσον καιρό γνωρίζομαστε;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (όλο άπορία).— Τρία χρόνια!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Όραία. Κι' έχουμε κάθε μέρα ραντεβού. Και το ραντεβού μας διαρκεί ώρες. Καί σ' αυτές τις ώρες δίνουμε τουλάχιστον πενήντα φιλιό. Άς πούμε, μέσος όρος διαρκείας κάθε φιλιού πέντε δευτερόλεπτα. Άρα, σε κάθε ραντεβού μας, τα χείλια του ενός είναι ακουμπισμένα στα χείλια του άλλου επί 250 δευτερόλεπτα, δηλαδή τέσσερα λεπτά και κάτι. Αυτό σ' ένα μήνα κάνει κάτι παραπάνω από δυό ώρες. Πού σημαίνει σ' ένα χρόνο 25 ώρες. Συνεπώς στα τρία χρόνια που γνωρίζομαστε, έχουμε σπαταλήσει 75 ώρες, δηλαδή πιο πο-

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ο Έρωτας: Άνεβητε κατά μήκος των ποδιών. Διασχίστε τις μαργαρίτες. Πηδήστε τη ζωή. Ακολουθήστε το δρόμο των κουμπιών... έκει που τελειώνει, ...δεξιά... θα τη βρήτε!...

Καλοκαιριάτικοι καημοί

Καλοκαιριάτικο άχνόθαμπο βράδυ... Μέσ' στη μικρή μυρωμένη αυλή που τη σιμώνει κι' άργά τη φιλεί το μαγεμένο που πέφτει σκοτάδι — σωστό γλυκό κι' απαλότερο χάδι — Στο μαλακό των άνοιχτων το χαλί, κάθεται μόνος κοντά στο πηγάδι κάποιος παπούς τυλιγμένος στο ύφάδι που ή θυμωσι του του πλέκει... ή θολή...

«Άχ! όμορφέ μου παλιά καλοκαίρια, σεις, της ζωής μου έξαισιο πωρ' που καθέμία σας ζωόγωνα πνοή ψηλά με σήκωνε, ως τα αϊθέρια... Κι' έκει, φτερουγίζοντας μέσα στ' άστέρια, γιομάτος νιάτα, χαρά και ζωή, ζητούσ' απλώνοντας μπρός μου τα χέρια της ευτυχίας να βρώ τα λημέρια και στη γαλήνιά της νάμπω ροή...

Τώρα περάσαν τα όλάνθιστα χρόνια... Γίαν κατάρπη τα μαύρα μαλλιά, με τριγυρίζει θαθεία σιγαλιά κι' ίσως και κάποια βουδή καταφρόνια... Άχ, άς πράσινιζαν πάλι τα κλώνια, κι' άς κελαιδούσαν ξανά τα πουλιά σε καλοκαίρι να ζούσα αιώνια μέσα στην νιότης τα θεία φιλιό...

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

λύ από τρία ημερονύχτια, με τα χείλια μας κολλημένα μεταξύ τους σαν δειντούδες! (με θαυμασμό): Άκου πράματα, φίλε μου, που σου σκαρώνει ή στατιστική!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (άρκετά άκροβάτησε. Τώρα κατακυλάει πρὸς τους λυγμούς).— Πως μπορείς... πως μπορείς να τα λες, όλ' αυτά... (ή φωνή γίνεται «κούμπος») άγάπη μου!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με γαϊδουρινή άταραξία).— Να, έπίσης, κι' αυτό το «άγάπη μου». Το λέμε τουλάχιστον 20 φορές την ημέρα, δηλαδή έφτά χιλιάδες τρεκόσιες φορές το χρόνο, δηλαδή είκοσιδυό χιλιάδες φορές από τότε που γνωριστήκαμε. Κι' αν υπολογίσης, πως το «άγάπη μου» είναι δυό λέξεις, θα καταλήξης στο συμπέρασμα, ότι προσέφεραμε τζάμπα και βερσέ σαραντατέσσερες χιλιάδες λέξεις, δηλαδή ένα όλόκληρο διόγιο 100 σελίδων! (με καινούριο θαυμασμό): Βρε μυστήρια πράματα που σου φανερώνει ή στατιστική!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (με μάτια στεγνά).— Ή στατιστική;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Δεν σου φανερώνει τα πιο άπίθανα πράματα;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Έχεις δικιο... (μικρός καθυστερημένος λυγμός). Τα πιο άπίθανα... (τραγικό γέλιο). Ότι, π. χ. βαρέθηκες πιά! Αυτό δεν είναι ή πιο καταπληκτική αποκάλυψις της στατιστικής;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (το δέχεται σ'α να το ζητούσε).— Ποιος μπορεί ν' άντέξει κάτω από τέτοιους άστρονομικούς αριθμούς; (Κυτάζει τα δάκρυά της): Κύττα τα δάκρυά μας. Πόσα δεν χύσαμε σ' αυτό το διάστημα! Κατα μέσον όρον πέντε δράμια δάκρυα την ημέρα. Δηλαδή εκατό πενήντα δράμια το μήνα, που σημαίνει δεκατέσσερες όκάδες για τον καθένα μας, στη διάρκεια της γνωριμίας μας. Καί για τους δυό μαζί είκοσιόκτώ όκάδες! (με θαυμασμό): Τε...τε...τε... Άν ή Ούλεν

άγκαζόριζε τα έρωτευμένα ζευγάρια της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, θα γέμιζε με τα δάκρυά τους τη λίμνη της! Μυστήριο πράμα ή στατιστική!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ψύχραιμα τώρα πιά).— Φτάνει, Μιμη... Μη λερώνης με άηδίες, μια ιστορία που ή τ'α ν' όμορφη!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Μά ή λογική...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (τον κόβει). Σάπα! Είναι ή Λογική του «Νικητή στον Έρωτα», που σε όδηγει. Φαίνεται πως πάντα, σε κάθε ζευγάρι, υπάρχει στο τέλος ένας νικητής. Είναι αυτός που ανακαλύπτει πρώτος το χαμουργιό κάτω απ' τα χτυποκάρδια. Την πλήξει κάτω απ' την αγωνία... (μικρό άδούρο γέλιο, πρώτο ξέδερφακι της γκριμάτσας του πόνου). Έτυχε να είσαι συ ό νικητής. Δεν πειράζει... Γιόρτασε τη νίκη σου!

«Στρίβει απότομα κι' απομακρύνεται τρέχοντας. Ο Άντρας δεν επιχειρεί να την κρατήσει. Μόνος, τώρα, πιο βαρύς, πιο σκυφτός, προχωρεί ως το παραλιακό κέντρο που τον περιμένει ό φίλος).

Ο ΦΙΛΟΣ (με αγωνία).— Λοιπόν;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (βαρειά).— Τε-λείωσε...

Ο ΦΙΛΟΣ (διστακτικά).— Της έξηγησες πως ή κατάσταση της υγείας σου δεν σου επιτρέπει τον γάμο;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ή φωνή του συγγενεύει με δόγγο).— Όχι! Δεν της το είπα... (σιγά): Θα έπρεπε, τότε, να μείνη μαζί μου θυσιάζοντας τον εαυτό της... (πιο σιγά): Είναι κι' αυτή της κατηγορίας των «νικημένων» του Έρωτα. Όπως... (μικρό κλάμα με τη μάσκα του γέλιου): Όπως κι' εγώ!

Μεγάλη σιγή. Μόνον ή θάλασσα στέλνει το μουρμουρητό της κι' ό ούρανός γρήγορα-γρήγορα το σκοτάδι σάν...

Αύλαία

ΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΡΕΖΑΣ

Μία καταπληκτική άπατη.
Η υπόθεση της «διαθήκης»

Μέσα σε μία μέρα, η Τερέζα Ντωρινιάκ έγινε το πρόσωπο της ημέρας. Όλες οι εφημερίδες, πληροφόρημένες τα νέα από καλή πηγή, δημοσίευαν με χτυπητούς τίτλους: «Ένας πλούσιος Αμερικανός αφήνει την περιουσία του σε μία Γαλλίδα χωριατοπούλα».

Η είδησις ήταν αληθινή, βεβαίωσε τους δημοσιογράφους που έσπευσαν στο σπίτι της, η νεαρή Τερέζα. Το περασμένο καλοκαίρι, είχε φιλοξενήσει για δυο μήνες στο φτωχικό σπίτι της το Ρουπερτ Χένου Κρώφορντ, τον είχε περιποιηθεί και είχε χαρή βλέποντάς τον να συνεχεται από μία βαρειά αρρώστεια από την οποία υπέφερε, και για την οποία οι Αμερικανοί γιατροί του είχαν συστήσει να ταξιδεύει μερικούς μήνες στη Γαλλία. Αφού ο Κρώφορντ, ύγιης πλέον, έφυγε από το σπίτι της, δεν είχε δώσει σημείο ζωής. Και τώρα μάθαινε ότι είχε πεθάνει και της είχε κληροδοτήσει ολόκληρη την περιουσία του — 20 εκατομμύρια δολάρια!

Σε λίγες μέρες όμως, παρενέβησαν στην υπόθεσι δυο άνεργοι του Κρώφορντ:

— Η διαθήκη που έστειλαν στη δεσποινίδα Ντωρινιάκ δεν ήταν η τελευταία διαθήκη του θείου μας, δήλωσαν στους δημοσιογράφους. «Υπάρχει νεώτερη διαθήκη, με την οποία της αφήνει ένα μέρος μόνο της περιουσίας. Θα προσφύγουμε λοιπόν στο δικαστήριο για να αντιδικήσουμε στην αξίωσή της επί ολόκληρης της περιουσίας. Για να αποδείξουμε όμως την καλή μας πίστι και τη διάθεσή μας να σεβασθούμε την επιθυμία του θείου μας, συμφωνούμε να κρατηθούν στη διάθεσή της τα 20 εκατομ. δολάρια, σε έγγυήσεις, μέχρις ότου αποφασίσει το δικαστήριο».

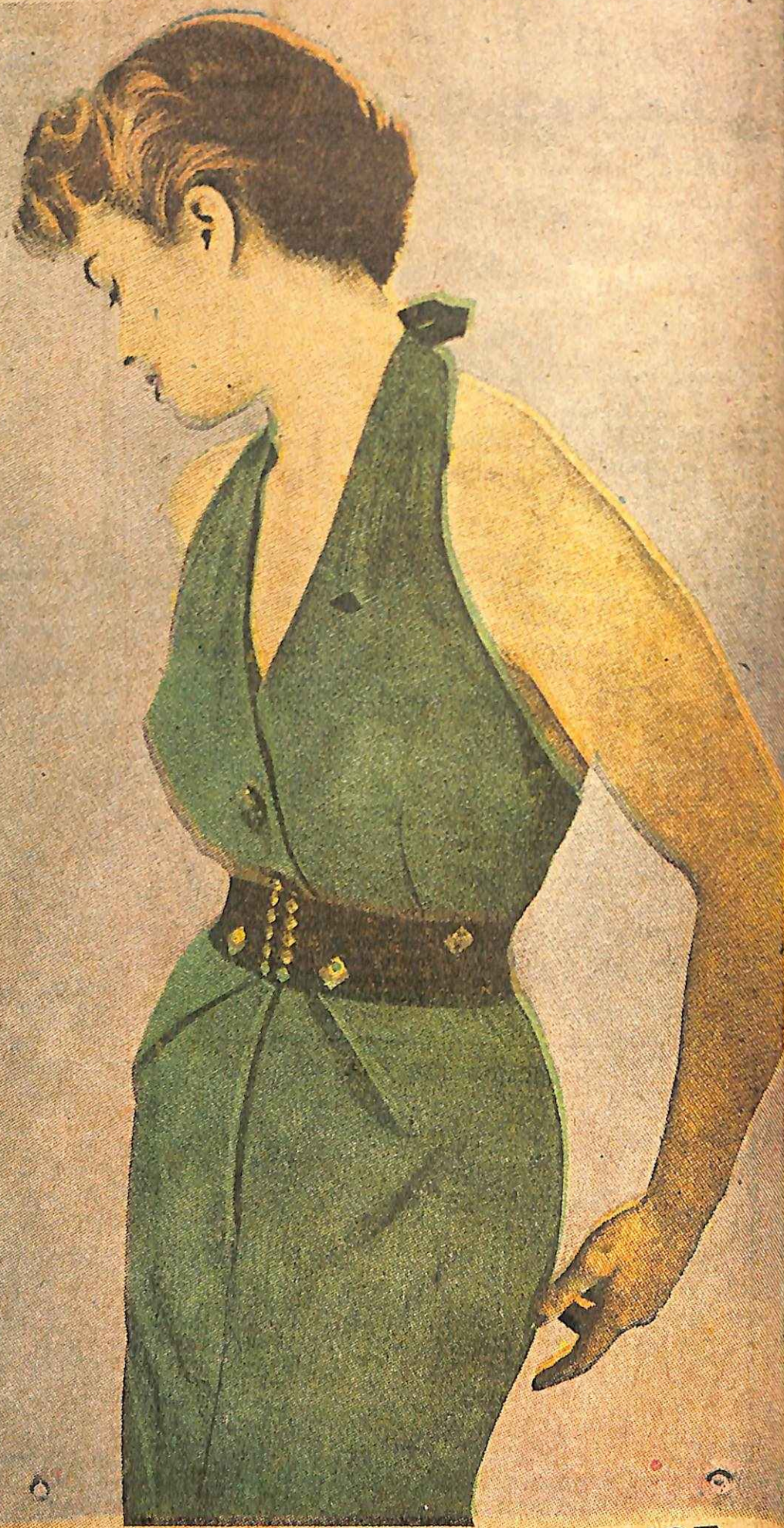
Πράγματι, λίγες μέρες αργότερα, οι δύο άνεργοι, που είχαν φθάσει εν τώ μεταξύ στη Γαλλία, παρέδωσαν, παρουσία μαρτύρων, τις έγγυήσεις, που σφραγίσθηκαν και κλειδώθηκαν σε χρηματοκιβώτιο τραπεζής. Η διαδικασία της δίκης άρχισε σε λίγες μέρες. Η δμορφη Τερέζα όμως, που είχε γίνει εν τώ μεταξύ — δρισκόμαστε στα τέλη του 1877 — το πρόσωπο της ημέρας σε όλη τη Γαλλία, έννοωσε να επωφεληθή το συντομώτερο από την καλή της τύχη.

Γρήγορα παντρεύθηκε το Φρεντερικ Ύμπερο, γιο ενός Γάλλου γεωρυσιαστού. Ύστερα, άρχισε να δανείζεται χρήματα — με την υποχρέωση ότι θα τα επέστρεφε όταν το δικαστήριο θα της επέδικαζε οριστικά το ποσόν που της άνηκε.

Η δίκη όμως δεν τελείωσε τόσο γρήγορα, όσο υπελόγιζε η Τερέζα: Κάθε φορά που τα δικαστήρια εξέδιδαν απόφασι που την έδικαιωνε, οι άνεργοι του Κρώφορντ προσέφευγαν σε ανώτερο δικαστήριο. Και η ιστορία αυτή, από δικαστήριο σε δικαστήριο έκράτησε 20 ολόκληρα χρόνια — κατά τη διάρκεια των οποίων τα δάνεια που έκανε η Τερέζα είχαν φθάσει τα 11 εκατομμύρια δολάρια!

Τέλος, το 1898, ένας από τους δανειστές της, που είχε άρχει να άνυπομονή για την επιστροφή των χρημάτων του, άπεφάσισε να δάλη το δικηγόρο του να έξετάση λεπτομερέστερα την υπόθεσι. Τα άποτελέσματα της έρευνας του έφεραν τέτοια άνυστάτωση, ώστε ένας από τους δανειστές αυτόκτόνησε, και δύο άλλοι άπεπειράθησαν. Ο είσαγγελεύς διέταξε να άνοιχθή το σφραγισμένο χρηματοκιβώτιο: οι «έγγυήσεις» που δρέθηκαν μέσα ήταν μερικές άνευ αξίας μετοχές μίας μεταλλευτικής εταιρίας του Τέξας, μερικοί άδειοι φάκελλοι, λίγα Ιταλικά νομίσματα και... ένα μπρούτζινο κουμπί!...

Πριν ή έξυπνη και δμορφη άπατεών προλάβη να τό σκάση από τη Γαλλία, ή άστυνομία την συνέλαβε, καθώς και τους άνηψιούς και τους φίλους συνενόχους των. Έτσι, χάρις στη φιλοψωία ενός ανθρώπου, άπεκαλύφθη μία από τις μεγαλύτερες άπάτες όλων των εποχών.

ΕΝΑΣ ΩΡΑΙΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

Αυτό το χαριτωμένο φόρεμα του Άνρυ άλά Πανσέ με το μυτερό ντεκολτέ και την έλευθερη πλάτη, μπορεί ν' άλλάξη έντελώς τον τόνο της έμφανίσεως όταν φορεθή με πουλόβερ που να έχη τυλιχτό γιακά και κοντά μανίκια. Ο Άνρυ άλά Πανσέ το παρουσιάζει επίσης και με διαφορετικές ζώνες.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Η ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ, που με τους Όλυμπιακούς άγώνες δγήκε στο προσκήνιο της επικαιρότητας, είναι μία μεγάλη χώρα πεδινή, σκεπασμένη, κατά τα δύο τρίτα από πεύκα, σημύδες και έλατα. Έχει λιγώτερο από το μισό πληθυσμό της Ελλάδος, αλλά σε έκτασι είναι τρείς φορές σχεδόν μεγαλύτερη.

Οι άνδρες της δμορφης αυτής χώρας του Βορρά είναι ξανθοί, ρωμαλέοι, με λευκό δέρμα και γκριζοπράσινα μάτια. Οι γυναίκες είναι ώριμες, καλοφτιαγμένες, με άδρα και άρμονικά χαρακτηριστικά. Παρ' όλην όμως την εύγενεια, τη χάρη, τους λεπτούς τρόπους που τις διακρίνουν, ώστόσο δίνουν την εντύπωσι ψυχρών γυναικών.

Οι Φινλανδέζες είναι οι πρώτες Ευρωπαίες που κατετάγησαν στο στρατό. Στην τελευταία πολεμική περιπέτεια της χώρας των έδωσαν σπάνια δείγματα αυτοθυσίας και έξετέλεσαν το καθήκον τους σάν πραγματικοί στρατιώτες.

Το Έλσίνκι, ή δμορφη πρωτεύουσα της Φινλανδίας, τραβάει περισσότερο από κάθε άλλη πόλι το ενδιαφέρον των ξένων. Όταν την έκτισε ο βασιλιάς Γουσταύος Β' — το 1550, κανείς δεν πήγαινε να εγκατασταθή και αναγκάσθηκε να μεταφέρη δια της βίας κατοίκους και να τους υποχρεώση να κατοικήσουν εκεί.

Σήμερα οι κάτοικοι του Έλσίνκι είναι υπερήφανοι για το μεγάλο σιδηροδρομικό σταθμό τους με τον πανύψηλο πύργο, για το κτίριο της Βουλής με τον άρχαίο έλληνικό ρυθμό και για τα δύο μεγάλα θέατρα, το «Εθνικό» και το «Σουηδικό». Το Έλσίνκι έχει ακόμη να επιδείξη θαυμάσιους κήπους, γραφικά, τες λίμνες, το μεγάλο πάρκο του και ένα μικρό νησάκι, στα όρεια της πόλεως, το Σερσασάρι. Εκεί υπάρχει ένα υπαίθριο μουσείο όπου εύρίσκονται όλα τα είδη φυτών και άθρών που παράγει ή Φινλανδία.

Σ' όλες τις φινλανδικές πόλεις ο περιηγητής μένει έκπληκτος από το μεγάλο αριθμό λουλουδιών που δεν παύουν ν' ανθίζουν κι' όταν άκμή ή θερμοκρασία φθάση τους 10 βαθμούς υπό το μηδέν.

Σπίτια, μαγαζιά, πάρκα, δρόμοι ξεχειλίζουν κυριολεκτικά από τουλίπες, διολέτες, μενεξέδες και γεράνια.

Και ή παραμικρή κοσμική και κοινωνική χειρονομία του Φινλανδού συνοδεύεται από ένα μπουκέτο ή μία γλάστρα τυλιγμένη σε πράσινο πλισέ χαρτί.

Το κύριο χαρακτηριστικό του λαού αυτού είναι ένα κράμα τόλμης, έπιμονής, ήρεμίας, βσιότητας, αυτοκυριαρχίας και ένεργητικότητας! Όλα αυτά μαζί τα άποκαλούν «Σίσου»... και, καθώς λένε, με το «Σίσου» αυτό ο Πάάβο Νούρμι τρέχοντας κάθε μέρα πίσω από ένα φορητό τραίνο, έπέτυχε να γίνει όλυμπιονίκης! Η καθήμερσή τους ζωή είναι άπλη και ήρεμη. Η κουζίνα τους βασίζεται κυρίως στο κρέας τανάνδου και το πατροπαράδοτο «Χριστουγενιάρικο τραπέζι», που άποτελείται από ψάρι, ωμό, μπουρούνα ζελέ, σολωμό καπνι-

στό, ζαμπόνι μαγειρεμένο και γλυκά.

Άλλη πατροπαράδοτη συνήθεια είναι και τα «Σόνα». Έτσι άποκαλούν οι Φινλανδοί τα άτμόλουτρα και το μέρος όπου τα παίρνει, χωρίς σεμνοτυφία, όλη ή οικογένεια μαζί.

Εκεί επάνω, σε πέτρες που έχουν ζεσταθή στη φωτιά, ρίχνουν κουβάδες νερό και καθώς ξεχύνεται επάνω τους ο ζεστός άτμος, ιδρώνουν και αρχίζουν να κάμουν ένα είδος μασάζ μαστιγώνοντας ο ένας τον άλλον με κλαδιά σημύδας, για ν' άναζωογονήσουν την κυκλοφορία του αίματος. Πολλοί μετά απ' αυτό δγαίνουν και κυλιούνται στο χιόνι ή κάνουν μπάνιο σε παγωμένο νερό. Άλλοτε οι γυναίκες των χωρικών πήγαιναν να γεννήσουν μέσα στα «Σόνα» αυτά, που ο ζεστός άτμος τους διευκόλυνε κι' έξουδετέρωνε τους πόνους.

Οι Φινλανδοί άποδίδουν ένα μεγάλο μέρος της φυσικής και ήθικης τους ίσορροπίας στο μπάνια αυτά.

Η κύρια άπασχόλησή τους είναι ή καλλιέργεια και το ψάρεμα, υπάρχουν δε σε μερικές όχθες στρείδια και μύδια μαργαριτοφόρα. Και είναι, καθώς λέει ο θρύλος, τα δάκρυα που έχουν παίζοντας με την κιθάρα του ένα πρόσωπο της μυθολογίας τους, ο Βαϊνσμούιν.

Την ήρεμία όμως της ζωής τους ήρθε να ταραχή ή προετοιμασία της 15ης Όλυμπιαδος. Έδώ και πολλούς μήνες έγινε ή κύρια άπασχόλησι των Φινλανδών και συγκεκρίμενα των κατοίκων του Έλσίνκι, της λευκής πόλεως του Βορρά, όπως την άποκαλούν σήμερα.

Ολόκληρη μία συνοικία της πρωτεύουσας έχει διαρρυθμισθή για το σκοπόν αυτό. Ένα Όλυμπιακό χωριό κατασκευάσθηκε για να δεχθή τους άθλητές. Και ένας καινούργιος άερολιμένας έγινε στη Σάουλα, σε άπόσταση 15 χιλιομέτρων από την πρωτεύουσα.

Για τις δουλειές ή Φινλανδική ά-

στυνομία βρήκε πολύ πρωτότυπα εργατικά χέρια. Οι όδηγοί όχημάτων που συλλαμβάνονταν μεθύσμενοι, καταδικάζονταν σε όκταήμερο καταναγκαστική εργασία σε... όλυμπιακά έργα!

Όργανώθηκε μία ειδική έπιτροπή με σκοπό την καθοδήγησι των ξενοδόχων και έστιάτορων κι' ένας μεγάλος αριθμός μαίτρ ντ' οτέλ και σερβιτόρων έστάλησαν για να τελειοποιήσουν τις ξενοδοχειακές τους ικανότητες στη Σουηδία, Έλβετία, Γαλλία και Άγγλια.

Όλα τα σπίτια του Έλσίνκι είναι άσπρισμένα. Οι έφημερίδες με διάφορες καμπάνιες συνέστησαν στους κατοίκους να μάθουν λέξεις συνήθους χρήσεως γαλλικές ή άγγλικές.

Προσκήσεις, πωλήσεις εισιτηρίων, άνεφοδιασμοί, τελωνεία, με λίγα λόγια, τα πάντα μελετήθηκαν, ώργανώθηκαν, τακτοποιήθηκαν από καιρό. Το άπέραντο Στάδιο, που δρίσκεται όρειώς της πόλεως, μπορεί να περιλαβή 80.000 άτομα. Άποτελείται δε από γήπεδο, δεστιάριο, πισίνες, προηλατοδρόμια, στίβους σκεπαστούς, ίπποδρόμια κλπ.

Η Φινλανδία με την τρομερά μεγάλη επίδοσι της στα σπορ, έχει να επιδείξη ένα πλήθος άθλητών, που έκαμαν να θριαμβεύσουν συχνά στα στάδια τα φινλανδικά χρώματα.

Οι Φινλανδοί λένε πως ο κόσμος έμαθε να προφέρει το όνομα της πατρίδος των χωρίς στις περιήμενες όλυμπιακές νίκες του λαμπρού δρομέα Πάάβο Νούρμι.

Οι Φινλανδοί καυώνται για το μεγάλο μουσικοσυνθέτη τους Σιμπέλιους, τον Άλέξη Κίδι, συγγραφέα του μυθιστορηματος «Τα έπτά άδελφια», τον Νιέμι, πρωταθλητή του σκι, κ. ά.

Αυτή είναι, με δυο λόγια, ή δμορφη χώρα του Βορρά με τους έξωτικούς θρύλους της, τα άγρια δάση της και τις 69.000 λίμνες της.

Επιφάνεια: 337.100 χλμ. έκ των οποίων τα 200.000 καλύπτουν δάση.

Σημαία: Λευκή με μπλε σταυρό. Πληθυσμός: 4.000.000 κάτοικοι (12 σε κάθε τετραγ. χλμ.) εκ των οποίων 95 % είναι προτεστάντες (εύαγγελισταί).

Κύρια πόλεις: Έλσίνκι, πρωτεύουσα 359.000 κατοίκους. Λάμπε, πόλις ιστορική, Τάμπερι βιομηχανική.

Κλίμα: Χειμώνας μεγάλος και μακρύς (από Νοέμβριο έως Άπρίλιο). Η θάλασσα παγώνει συχνά στις άκτές. Καλοκαίρι ξερό και ζεστό. Μέσος όρος θερμοκρασίας —10 και +15ο.

Έδαφος: Χώρα πεδινή. Το μεγαλύτερο όρος της έχει ύψος 1.300 μέτρων. Οι λίμνες ένώνονται μεταξύ των με κανάλια. Κι' οι παλιοί γρανιτένιοι βράχοι είναι πολλές φορές από μαυρόπλακα ή «οσπακίβι», ένα είδος κοκκινωπού γρανίτη που τρίβεται πολύ εύκολα.

Γεωργία — Άλιεία: Κρέας τανάνδου. Ψάρια διάφορα λίμνης και θαλάσσης. (Σολωμοί, ρέγγες). Σίκαλη, κριθή, πατάτες. Ένα 9 % των γαιών είναι μόνο καλλιεργημένα.

Ελάτε να σ'ας παντρεύουμε...

ΓΑΜΟΣ ΑΠΟ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟ

— Πώς παντρευτήκατε; ρώτησα μία νεοπαντρεμένη κυρία, την Καίτη Μ. Ήταν έρωτας ή συνοικέσιο;

— Έρωτας; Τί λέτε; μου άπάντησε. Δεν ζούμε πιά στη ρωμαντική έποχή, που οι άνδρες ζητούσαν «την καρδίαν σου και μίαν καλύδην». Παντρεύτηκα με συνοικέσιο. Και τόν άντρα μου, με τόν όποιον δέβαια ζούμε καλά, τόν όφείλω σ' ένα μεσίτη συνοικεσιών.

— Μά υπάρχουν και μεσίτες συνοικεσιών;

— Και δέβαια υπάρχουν, μου είπε ό πατέρας τής κυρίας, που παρευρίσκονταν στην συζήτηση. Μόνο που δεν βά τούς βρήτε στα γραφεία. Θά τούς συναντήσετε σε κάποιο καφενείο του κέντρου τής Αθήνας ή τής συνοικίας.

Ζήτησα λοιπόν έναν από τούς μεσίτες αυτούς. Δεν δυσκολεύθηκα να τόν βρώ σ' ένα καφενείο τής Όμόνοιας. Γού είπα ποίος μ' έστειλε. Με κύτταξε προσεκτικά από πάνω ως κάτω. Ακριβώς όπως ένας ζωέμπορος κυττάζει τό άρνι που πρόκειται ν' αγοράση. Θέλησε, προφανώς, να με άποτιμήση. Νά δη πάνω κάτω «πόσα πιάνω».

— Έν τάξει, μου είπε. Θά σου βρώ ένα κορίτσι πρώτης τάξεως και με καλή προίκα. Κάτσε, λοιπόν, να τά πούμε.

— Μά εγώ δεν ήλθα για να παντρευτώ, του άπήντησα. Είμαι δημοσιογράφος και θέλησα ακριβώς να μάθω πώς παντρεύεται τόν άκοσμο.

— Και εγώ, αγαπητέ μου, νόμισα πώς θέλατε να παντρευθήτε. Θά σ'ας έκανα ένα λαμπρό συνοικέσιο και θά έκλεινα και εγώ μία καλή δουλειά, είπε με κάποια άπογοήτευσι.

ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΑ

»Έν πάση περιπτώσει, συνέχισε, θά σ'ας δώσω τις πληροφορίες που θέλετε. Κατ' άρχήν, δεν λειτουργούν επίσημα γραφεία συνοικεσιών. Μετά τό θάνατο του γέρω-Ρενέ, οι διάδοχοί του προτιμούν να κάνουν τί δουλειά τους στην άφάνεια. Δεν προβάλλονται στην δημοσιότητα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν μεσίτες συνοικεσιών. Ίσως σήμερα να είναι περισσότεροι από κάθε άλλη φορά. Απόδειξι ότι βγαίνει και έφημερίδα συνοικεσιών».

— Και πώς κάνετε τό συνοικέσιο;

— Έχω ύπ' όψι μου κοπέλλες που θέλουν να παντρευτούν. Τί προίκα διαθέτουν. Τί άνδρα θέλουν. Όπως και άνδρες που επίσης θέλουν να παντρευτούν. Από δά και μπρός αρχίζει ή δουλειά μας. Βέβαια δεν είναι και τόσο εύκολο πράγμα να τελειώση κανείς ένα συνοικέσιο. Χρειάζεται ικανότης και άρκετη προσπάθεια.

— Φυσικά για τόν κόπο σας θά αμείβεσθε.

— Και ποίος δουλεύει σήμερα για την ψυχή του πατέρα του. Η «νόμιμη» μεσίτεια μας είναι 5 % επί τού ποσού τής προίκας. Άλλα συνήθως συμφωνούμε ένα ποσόν που παίρνουμε και από τό γαμπρό και από τί νύφη.

100 — 15.000 ΛΙΡΕΣ ΠΡΟΙΚΑ

Στήν περιοχή τής τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας γίνονται κάθε χρόνο 10.000 περίπου γάμοι, σύμφωνα με την έπίσημη στατιστική τού ύπουργ-

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ. ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ. ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΜΕΣΙΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. ΠΡΟΙΚΕΣ ΑΠΟ 100 ΜΕΧΡΙ 15.000 ΛΙΡΕΣ. ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΙΑ ΠΕΡΑΣΙ... Η ΦΑΛΑΚΡΑ ΤΟΥ ΝΕΑΡΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΠΟΥ ΧΑΛΑΣΕ ΤΟ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟ ΜΕ ΠΟΛΥΦΕΡΝΗ ΝΥΦΗ.

γειου. Από τούς γάμους αυτούς ένα μεγάλο ποσοστό γίνεται από τούς μεσίτες συνοικεσιών.

Οί προίκες που δίνουν στους γαμπρούς ποικίλλουν από 100 λίρες μέχρι 15.000 σε μετρητά, προκειμένου, φυσικά, για πολύφερνες νύφες. Τις μεγάλες προίκες έχουν κυρίως τά κορίτσια των μεγαλεμπόρων ή των διομχάνων.

— Και ποιοί παίρνουν τις μεγάλες προίκες; Τί προσόντα πρέπει να έχουν;

— Κατά κανόνα ή προτίμησι στρέφεται σε γαμπρούς μορφωμένους, με δημιουργημένη έπιστημονική καριέρα. Κατά δεύτερο λόγο σε νέους έπιστήμονες, που υπάρχει προοπτική να εξέλιχθούν και έπιβληθούν.

»Έχω πρόσφατη μία τέτοια περίπτωση. Ένας φίλος μου έμπορος είχε μία κόρη που μόλις είχε πάρει τό δίπλωμα τής όδοντιατρικής. Ζητούσε για γαμπρό ένα νέο, επίσης έπιστήμονα. Τού έδιδε 5000 λίρες και ένα πλήρες ίατρείο, έφωδιασμένο με όλα τά σύγχρονα έπιστημονικά μέσα τής ειδικότητός του, στο όποιο θά μπορούσαν να έγκαταστήσουν τά ίατρεία τους και οι δύο σύζυγοι.

»Άλλη πρόσφατη περίπτωση ήταν ένα συνοικέσιο μίας πλούσιας κόρης έμπόρου, που ζητούσε επίσης έπιστήμονα. Προσέφερε 10.000 λίρες για προίκα. Τούς υπέδειξα ένα νέο δικηγόρο, λαμπρόν έπιστήμονα, με πολλήν εκτίμησι. Κατ' άρχήν ό πατέρας δέχτηκε και ήταν ένθουσιασμένος από τόν ύποψήφιο γαμπρό. Την τελευταία όμως λέξη τήν είχε ή νύφη, που δεν τόν θέλησε γιατί ήταν λίγο φαλακρός.

»Οί αξιωματικοί, που τόση αίγλη είχαν προπολεμικά και ήταν περιζήτητοι γαμπροί, σήμερα έρχονται σε παρακατιανή μοίρα. Που όφείλεται αύτη ή μεταστροφή; Οι μεσίτες δεν μπορούν να δώσουν εξήγησι.

»Σε χειρότερη άκόμη θέση βρίσκονται οι δημόσιοι υπάλληλοι, που και αυτοί οι δημόσιοι ήταν από τούς «σοβαρούς» γαμπρούς. Σήμερα αποτελούν άμελητό παράγοντα. Δραχμοσυντήρητοι, φυσικά, είναι οι άνδραποι. Η ζωή είναι σήμερα τόσο δύσκολη και οι αξιώσεις των γυναικών που δίδουν προίκα κάπως υπερβολικές. Έτσι οι δημόσιοι υπάλληλοι, άλλοτε «φαβορί» στον ίππόδρομο τού γάμου, σήμερα έρχονται «πλάσες».

— Και οι προτιμήσεις των άνδρών;

— Η πείρα τής δουλειάς μου μ' έδίδαξε ότι οι άνδρες άποβλέπουν σε τρία πράγματα: 1) Στο οικονομικό, δηλ. αν μία κοπέλλα έχη προίκα. 2) Στη μόρφωσι, και 3) Στήν κοινωνική θέση. Φυσικά δεν λείπουν και οι πλούσιοι γαμπροί, που ζητούν να πάρουν γυναικά με κοινωνική θέση, έστω και αν δεν έχη προίκα. Οί περιπτώσεις όμως αυτές σπανίζουν. Οί ναυπηγοί κατά κα-

Η ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ,

Από θετικές πληροφορίες μαθαίνουμε πώς ή «Μινέρβα-Φίλμς» διαπραγματεύεται να γυρίση μία έλληνοϊταλική ταινία. Στήν ταινία αυτή θά λάβουν μέρος Έλληνες και Ίταλοί ήθοποιοί υπό την διεύθυνσιν τού Ίταλού σκηνοθέτου Ρομπέρτο Ροσσελίνι. Τα έξωτερικά τής ταινίας αυτής θά γυρισθούν στην Ελλάδα, ή δε τεχνική έπεξεργασία τής θά γίνη στην Ίταλία. Τό θέμα τής θά είναι έλληνικό, έμφνευσμένο άπ' την κατοχή και θά γίνη και στίς δύο γλώσσες. Αν τελικά οι συνεννοήσεις αυτές τελειώσουν, ό Ρομπέρτο Ροσσελίνι και ή Ίγκοινη Μπεργκμαν έλθουν στην Ελλάδα σύντομα και θά μείνουν έδώ άρκετό διάστημα.

νόνα άποβλέπουν στην προίκα.

»Δεν θέλω να γίνω άπολογητής τού προικοθήρα. Αν θέλατε τη γνώμη μου, έα σ'ας έλεγα ότι ό θεσμός και τό έθιμο τής προίκας είναι άπολίτιστος και άναχρονιστικός γιατί καταδικάζει χιλιάδες κοπέλλες που δεν έχουν προίκα να μένουν άνύπαντρες. Και γιατί καταδικάζει άκόμη χιλιάδες άνδρες που έχουν άδελφές να μην παντρεύονται αν προηγούμενως δεν άποκαταστήσουν τις άνύπαντρες άδελφές τους.

ΟΙ ΠΡΟΞΕΝΗΤΡΕΣ

Όπως σ' όλα τά σύγχρονα έπαγγέλματα, έτσι και σ' αυτό ή γυναίκα έχει καταπληκτική έπίδοσι. Χωρίς ύπερβολή, μου είπαν, οι γυναίκες στή δουλειά τού προξενιού έχουν περισσότερες ικανότητες από τούς άνδρες. Και όπου παρουσιασθή γυναίκα προξενήτρια, τά πράγματα μπορούν να αλλάξουν από τη μία στιγμή στην άλλη.

— Τις έχουμε πάρει από φόβο, πρόσθεσε ό συνομιλητής μου. Σε σημείο μάλιστα που και, αν άκόμη έχουμε τελειώσει ένα συνοικέσιο, να λέμε: «Είναι, τελειωμένο, έκτός αν φανή κάποια προξενήτρια στή μένυ».

Α. ΔΟΞΗΣ

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ

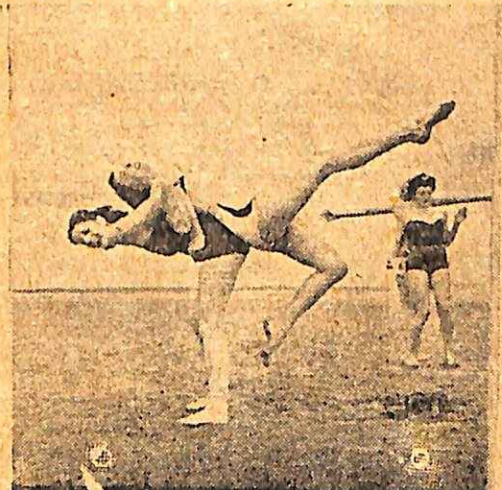
Ξεχάσετε τα χρόνια σας

»Ας είναι εύλογημένες δυό φορές οι διακοπές που μας επιτρέπουν να ξαναγινόμαστε παιδιά, βρίσκοντας πάλι μέσα μας την κοιμισμένη διάθεσι για τά άθωα κοριτσιάτικα παιχνίδια. Γι' αυτό, αγαπητές αναγνώστριες, όταν βρεθήτε στην ακρογιαλία, χαμογελάστε και πητε: «Ές αύ-

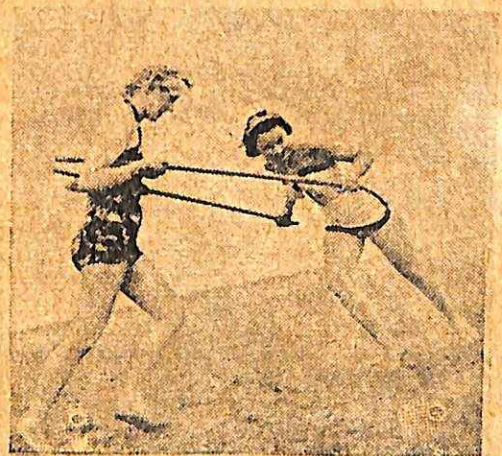
ριον τά σπουδαία!» Σήμερα έχει παιχνίδια και μόνο παιχνίδι, παιχνίδι που φέρνει ζωή, υγεία και χαρά. Σας ύποδεικνύουμε σήμερα μερικά παιχνίδια κατάλληλα για την πλάς, με την έλπίδα πώς έτσι θά διασκεδάσετε καλύτερα και δεν θά ξεροψήνεσθε άκίνητη μετά τό μπάνιο στον ήλιο.

Η ΔΙΕΛΚΥΣΤΙΝΔΑ. Οί παίκτριες μοιράζονται στα δυό και πιάνονται από ένα σχοινί, μακρύ κάπου δέκα μέτρα για άκτώ παίκτριες. Κάθε ομάδα τραβά την αντίθετη, προσπαθώντας να την τραθήξη προς τό μέρος τής.

Η ΤΡ, ΜΠΑΛΑ. Δυό-δυό και πλάτη με πλάτη οι παίκτριες πιάνονται με τούς άγκώνες. Έναλλάξ ή κάθε μία τους σκύβει παρασύροντας ή συμπαίκτριά τής σ' ένα είδος τραμπάλας.

ΤΟ ΣΠΡΩΞΙΜΟ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥ. Παίξετε ανά δυό. Η κάθε παίκτρια κρατά από τό κάθε χέρι τής την άκρη ενός ξύλου και προσπαθεί να σπρώξη όσο γίνεται μακρύτερα την αντίπαλό τής.

ΒΑΡΕΛΑΚΙΑ. Οί μισές παίκτριες παρτάσσονται σκυμμένες, με τά χέρια στα γόνατα, ενώ οι άλλες μισές πηδούν, ή κάθε μία με τη σειρά τής, πάνω από τις σκυμμένες. Όποια τελειώση σκύβει για να πηδήσουν οι άλλες, ενώ ή τελευταία σκυμμένη αρχίζει να πηδά και αυτή μόλις έρθη ή σειρά τής.

ΟΙ ΚΡΙΚΟΙ. Στα καταστήματα άθλητικών ειδών πουλιούνται λαστιχένιοι κρίκοι. Μία παρέα από άκτώ ή δέκα παίκτριες μπορούν να παίξουν με τέσσερις κρίκους. Οί παίκτριες στέκονται στο γύρο και πασαρών η μία στην άλλη δυό κρίκους προς τά δεξιά και δυό κρίκους προς τ' άριστερά, χωρίς να σαστίζουν. Αν οι παίκτριες είναι λιγώτερες, τό παιχνίδι μπορεί να γίνη και με δυό κρίκους. Όποια παίκτρια αφήση να πέση κάτω ό κρίκος, χάνει και τιμωρείται με ό,τι θά όρίση ή συντροφιά.

ΤΟ ΤΟΠΙ. Οί παίκτριες παρτάσσονται σε κύκλο, ενώ μία άπ' αυτές μένει στο κέντρο. Η πρώτη πάσα αρχίζει από τόν κύκλο προς τό κέντρο. Η παίκτρια τού κέντρου στέλνει την πάσα προς τις παίκτριες τού κύκλου. Αν άποτύχη, πηγαίνει στον κύκλο και την αντίκαθιστά εκείνη που τής έστειλε την πάσα.

ΤΟ ΜΑΝΤΗΛΙ. Οί παίκτριες χωρίζονται σε δυό ομάδες που άπέχουν 25 έως 30 μέτρα. Στο μέσον τής άποστάσεως τοποθετείται τό μαντήλι. Κάθε παίκτρια έχει έναν αριθμό. Ο ρέφερης τού παιχνιδιού φωνάζει δυό νούμερα, ένα από κάθε ομάδα. Με τό σφύριγμα τού όρμου οι παίκτριες που έχουν τόν αριθμό να πάρουν τό μαντήλι. Όποια τό πιάση, προσπαθεί να ξαναγυρίση στή θέση τής χωρίς να την άγγίξη ή άλλη, που δεν έπρόλαβε να πάρη τό μαντήλι. Κερδίζει όποια ομάδα πάρη δέκα θαμμούς.

ΤΟ ΤΡΑΒΗΓΜΑ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥ. Οί παίκτριες πιάνονται από ένα ξύλο και προσπαθούν να παρασύρουν, ή κάθε μία προς τό μέρος τής, την άλλη.

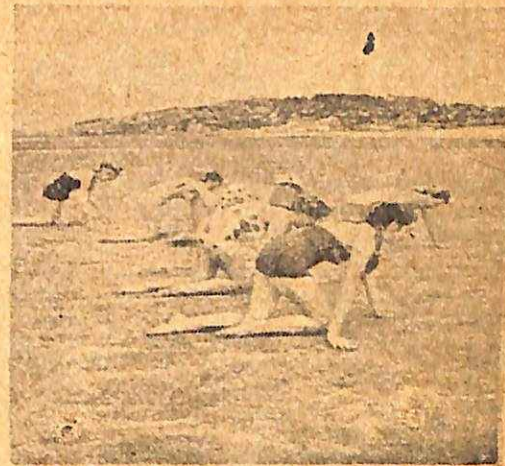
ΤΑ ΓΑΙΔΟΥΡΑΚΙΑ. Οί παίκτριες πηγαίνουν δυό-δυό, ή μία καθάλα στην πλάτη τής άλλης. Οί ρόλοι άντιστρέφονται, φυσικά, έπειτα από λίγο τρέξιμο.

ΤΟ ΠΝΙΞΙΜΟ!... Οί παίκτριες χωρίζονται σε δυό ομάδες. Κάθε ομάδα προσπαθεί να τραθήξη προς τί θάλασσα για... πνίξιμο μία παίκτρια από την αντίπαλη παρέα. Η ομάδα που παρασύρει τό... θύμο τής νωρίτερα στή θάλασσα είναι και ή νικήτρια.

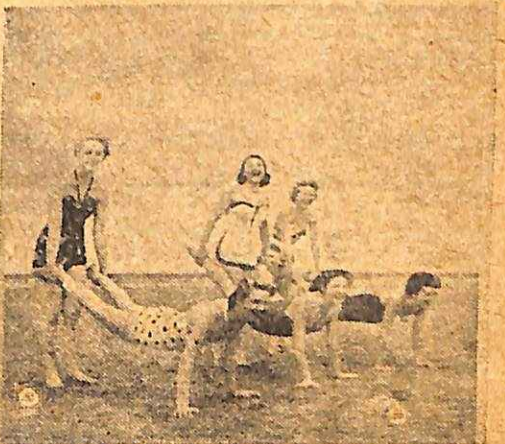
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ο πληθυσμός τής γής παρουσίασε έτήσια αύξησι κάπως μικρότερη από 1% τό χρόνο, στην περίοδο από τό 1900 ως τό 1950. Τό 1% αυτό, που μας φαίνεται έκ πρώτης όψεως τόσο έλάχιστο, σημαίνει, εν τούτοις, 24.000.000 νέους κατοίκους τής γής κάθε χρόνο! (με τό σημερινό πληθυσμό τής γής). Και ό ρυθμός τής αύξήσεως μεγαλώνει διαρκώς και περισσότερο. Μέσα στα προσέχη 10 έτη υπολογίζεται ότι θά είναι 1 1/4% κατ' έτος. Με τά στοιχεία αυτά, υπολογίζεται ότι μέσα στα έπόμενα 50 χρόνια ό πληθυσμός τού πλανήτη μας είναι δυνατόν να έχη διπλασιασθή!...

Ο κυριώτερος λόγος τής αύξήσεως αυτής τού πληθυσμού τής γής είναι ή μείωσις των θανάτων. Πράγματι, χωρίς στίς πρόσδους τής έπιστήμης, ιδι-

ΤΟ ΚΟΥΒΑΛΗΜΑ. Διασκεδαστικό όμαδικό παιχνίδι. Κάθε παίκτρια προσπαθεί να φθάση μπουσουλώντας πρώτη στο τέρμα και κουβαλώντας στο σβέσκο τής ένα κουτί, πο ύπρέπει να τό κρατήση σε ίσορροπία. Μετά τό τέρμα ή παίκτρια έπιστρέφει στην άφετηρία, πάλι ξαναφεύγει και ούτω καθεξής. Η διαδρομή είναι κάπου είκοσι μέτρα. Κερδίζει όποια κρατήση τό κουτί στή θέση του σε μεγαλύτερη άποστάσι.

ΤΟ ΧΕΙΡΑΜΑΞΙ. Όμαδικό παιχνίδι. Δυό-δυό παρτάσσονται τό χειραμάξι, ή μία χρησιμοποιώντας για την κίνησι τά δυό χέρια και ή άλλη τά πόδια τής, ενώ σηκώνει ψηλά τά πόδια τής πρώτης. Κερδίζει τό ζεύγος που θά φθάση πρώτο, αφού θά διατρέξη καμιά είκοσι μέτρα. Την έπόμενη φορά αλλάζουν οι ρόλοι και πηγαίνουν με τά χέρια εκείνες που βάδιζαν.

ΤΟ ΠΝΙΞΙΜΟ!... Οί παίκτριες χωρίζονται σε δυό ομάδες. Κάθε ομάδα προσπαθεί να τραθήξη προς τί θάλασσα για... πνίξιμο μία παίκτρια από την αντίπαλη παρέα. Η ομάδα που παρασύρει τό... θύμο τής νωρίτερα στή θάλασσα είναι και ή νικήτρια.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΞΕΝΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΤΥΧΗ

Μιά άνθρωπος της Νέας Ουαλλίας έ- κέρδισε τελευταία στο Έθνικό Λαχείο... τον πρώτο και το δεύτερο αριθμό συγχρό- νως!

Και όμως, οι μαθηματικοί έμπειρογνώ- μονες έχουν υπολογίσει ότι πρακτικά απε- κλείετο να συμβεί τέτοιο πράγμα. Πραγμα- τικά, ο υπολογισμός των πιθανοτήτων έδι- νε μόλις 1 πιθανότητα στις 9.999.800. 001!

Η τυχερή κερδισμένη, η κυρία Τ. Μάκ Λήν, είχε πάρει τον πρώτο αριθμό (6.000 λίρες Αυστραλίας) συντροφικά με τη μη- τέρα της, και τον δεύτερο (3.000 λίρες) με μία φίλη της.

ΣΥΖΥΓΙΚΕΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΕΙΣ

Τελευταία, δυο δημοτικοί σύμβουλοι μιάς πόλεως της Αγγλίας, απέτυχαν στις εκλογές. Την επομένη, οι γυναίκες τους δημοσίευσαν στις τοπικές εφημερίδες πρω- τότυπα «ευχαριστήρια»: «Οι άνδρες μας, γράφουν οι δυο κυρίες, θα έχουν τώρα πια τη δυνατότητα να διαβάσουν λίγο περισ- σότερο χρόνο στις γυναίκες τους και στα σπίτια τους. Γι' αυτό επιθυμούμε να ευ- χαριστήσουμε έντελως ιδιαίτερα τους έ- κλογείς που έψηφισαν τους αντιπάλους των συζύγων μας!».

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΝΟΜΑΔΕΣ

Σύμφωνα με τις τελευταίες στατιστι- κές, ένάμιση εκατομμύριο Αμερικανοί ζουν σήμερα σε ρυμουλκούμενα, όχημα- τα από αυτοκίνητα, βαθόνια και δεν έχουν μό- νιμη κατοικία. Οι περισσότεροι απ' αυ- τούς είναι συνταξιούχοι, δημόσιοι υπάλλη- λοι, στρατιωτικοί και επιχειρηματίες.

Για να μπορεί να τους φθάσει το ταχυ- δρομείο τους, όλοι αυτοί δίνουν κάθε τόσο τη διευθυνσι κάποιου φιλικού ή συγγενικού σπιτιού, σε μία από τις πόλεις που πρό- κειται να περάσουν προσεχώς.

ΕΙΔΕ ΤΟΝ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ!

Υπάρχει ακόμη στον κόσμο ένα πλάσμα που είδε ζωντανό τον Ναπολέοντα τον Α'. Είναι μία χελώνα, που ζή στον κήπο του σπιτιού της Αγίας Ελένης όπου έζησε εξόριστος ο Ναπολέων, και η οποία βρι- σκεται εκεί πάνω από... 150 χρόνια!

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ... ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

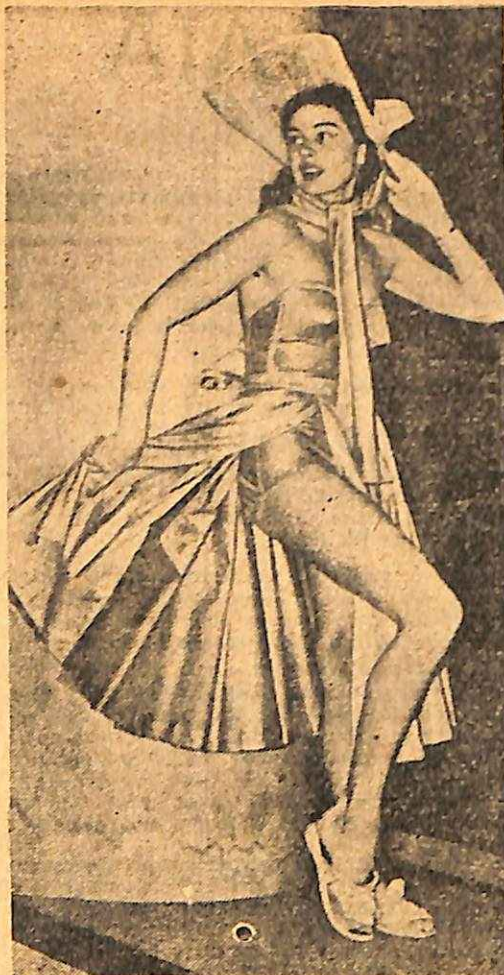
Στο Σάλφορντ, μία μικρή πόλη της Αγ- γλίας, τα έρωτευμένα ζευγαράκια που κυ- κλοφορούν το δρόμο στους δρόμους και τα πάρκα της πόλεως σπάζουν κάθε χρόνο... 120 ηλεκτρικούς λαμπτήρες του δικτύου του δημοτικού φωτισμού, έπειδη προφα- ρώς προτιμούν να κάνουν τον περίποτό τους κάτω από το προστατευτικό για τους έρωτευμένους όλου του κόσμου νυχτερινό σκοτάδι! Η δράσις αυτή των έρωτευμέ- νων στοιχίζει στον προϋπολογισμό του δή-μου περί τις 1000 λίρες το χρόνο!...

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΜΙΚΡΑ...

★ Στη Χιλή, η πολιτική ομάδα επί κε- ραλής της οποίας βρίσκεται η γνωστή για τη δράσι της (μετέχει και στην Χιλιανή αντιποσώπεια στον ΟΗΕ) Άννα Φιγκε- ρρά, πρόκειται να ζητήσει την κατάργησι του έρωθου του πολιτικού κώδικος, που προβλέπει την απαλλαγή των συζύγων που σκοτώνουν τη γυναίκα τους εάν τη συλ- λάβουν «έπ' αυτοφώρω...».

★ Ο Δρ Φλές, τέως πρόεδρος των Ουγ- γρικών Σιδηροδρόμων, μετά το θάνατο της γυναίκας του, επαντρεύτηκε την... κόρη της — από πρώτο γάμο, φυσικά!

★ Στο Βερολίνο, ένας ψυχίατρος έδωσε σ' έναν νεαρό έρωτοστο τη συμβουλή: 'Α- ποκτήστε μία φίλη...! Δεκαπέντε μέ- ρες αργότερα, ο νεαρός απήγαγε... τη γυ- ναίκα του γιατρού του!...

Η 'Αμερικανίδα 'Υβόν Σνάιντερ είναι καλλιτέχνης του κινηματογράφου. Πήγε στην 'Ιταλία για να σπουδάσει και δεν μπόρεσε να ξαναφύγει. 'Εγινε μανέκεν του οίκου Φαμπιάνι. Στη φωτογραφία επιδεικνύει ένα κοστούμι για την πλάξ.

ΕΝΑ ΜΑΝΕΚΕΝ ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Αν στην Ελλάδα, τα μανέκεν που έ- πιδεικνύουν τα μοντέλα των διαφόρων ρα- πτικών οίκων μετρούνται στα δάκτυλα των χεριών, δεν συμβαίνει το ίδιο και στο εξωτερικό. 'Ιδιαίτερα στη Γαλλία, την 'Αγ- γλία και την 'Αμερική, το επάγγελμα του μανέκεν θεωρείται αξιόλογο και αποδίδει.

Το τέλειο μανέκεν δεν πρέπει να έχη μονάχα σώμα και πρόσωπο ώραίο, πρέπει και να μπορεί να παρουσιάη τα μοντέλα με άβροττα, κομψότητα και χάρι, τόσο μπροστά στο κοινό όσο και μπροστά ιδιώτες.

Πάρα πολλά μανέκεν «παρουσιάζουν» τη μόδα χωρίς να ανήκουν στην κατηγορία των επαγγελματιών, μόνο και μόνο για να αυξήσουν τους πόρους των, όπως η ω-

ραιότητα Γαλλίδα δημοσιογράφος Ζανίν, που συνεργάζεται σε σημαντικά ημερήσια παρισινά φύλλα. Το ίδιο και πολλές καλ- λιτέχνιδες.

Ιδιαίτερα στην 'Ιταλία, όπου τα καλά μανέκεν σπανίζουν έπειδη δεν υπάρχει πα- ράδοσις, και όπου τα μανέκεν των μεγά- λων ραπτικών οίκων ευρωπαϊκών και αμε- ρικανικών είναι περιζήτητα, παρουσιάζε- ται το έξης φαινόμενο: Να γίνονται μαν- εκεν καλλιτέχνιδες που σημείωσαν αδια- φιλονίκητη επιτυχία στην τέχνη τους.

Σχεδόν πάντα πρόκειται για ζωγράφους ή ήθοποιους που τις τραβά στην 'Ιταλία ή Τέχνη και το κλίμα. 'Ετσι η ζωγράφος Τζένη Σπράγκουε πήγε από την 'Αμερική στο Παρίσι και έπειτα στη Ρώμη για να μελετήσει την Ιστορία της Τέχνης και να «τελειοποιηθί στο πειζάζ». Μα «ο γαλα- νός ουρανός και ο γλυκός αέρας» της 'Ι- ταλίας την κατέκτησε. Για να κερδίση χορήματα και να μείνη στην διορφή χω- ρίσισε να επιδεικνύη τα μοντέλα του οί- κου Μπελέγκι και γνώρισε ξαφνικά την έ- φημερη δόξα της Μεγάλης Μόδας.

Η Ρήτ 'Οσμπορν, ήθοποιος και πρω- ταθλήτρια της κολυμβήσεως ακολούθησε το παράδειγμα της Σπράγκουε και δεν άρ- χισε να γίνη περιζήτητη, έξ αιτίας της ικανότητος της να παρουσιάη, όπως έπι- βάλλεται, κάθε είδους μοντέλο. Μητέρα παιδιού τριών ετών, εξακολουθεί να δια- τηρή όλη τη χάρι και τη σεβέλταδα της νεότητός της. Η 'Ωντρεύ Μακντόναλντ προκάλεσε ακράτητο ένθουσιασμό όταν πρωτοπαρουσίασε τα μοντέλα του οίκου Φερτσόνι, αλλά η αληθινή της επίδοσι εί- ναι ο κινηματογράφος, όπως έξ άλλου και της νεωρότατης 'Υβόν Σνάιντερ. Κόρη πλουσίου 'Αμερικανού βιομηχανού, η 'Υ- βόν δεν θέλει να ζή στην 'Ιταλία εις δά- ρος του πατερούλη της. Γι' αυτό άφωσιώ-θηκε στον κινηματογράφο. 'Επαιξε ήδη στην Ιταλική ταινία «Τα κορίτσια της Ισπανικής πλατείας» και επιδεικνύει τα μοντέλα του Φαμπιάνι.

Απ' όλα τα ξένα μανέκεν που σταδιο- δρόμησαν στην 'Ιταλία το πιο παράξενο είναι η «Λίλο» — Λιζελότε Βάλ. 'Εφθασε στην 'Ιταλία από το Ντύσελτορφ και πή- γε στο Κάπρι να τελειοποιηθί ως γλύ- πτρια. Όταν όμως της σώθηκαν τα χρή- ματα και δυσκολευόταν να βρή έρνασία σκέφθηκε να γίνη μανέκεν. Η χάρι και η άρχοντιά της την ανέδειξαν σε μοντέλα πρώτης τάξεως. Δεν άρχισε όμως η Λίλο να εγκαταλείψη τα βραδυά φορέματα και τις επιδείξεις και ν' άφωσιώθη έντελώς στην τέχνη. Ζή μέσα σ' ένα στούντιο που φωτίζεται ημέρα και νύχτα με κεριά μέσα σε λουλούδια και κρανία ζώων.

Η Λίλο έχει αποκτήσει όψη και «κάνει το γύρο του κόσμου χωρίς να το κουνά από τη Ρώμη», έπειδη έχει γίνει η γλύ- πτρια της πρεσβείας. 'Εχει πολλούς φί- λους, λατρεύει τις συντροφίες, δεν πια- γιάζει ποτέ πριν από τις δυο, έπειδη προ- τιμά να εργάζεται τη νύχτα όταν όλα σω- παίνουν και μπορεί να «νοιώθη την καρ- διά της να μιλά». Είναι εύτυχισμένη γιατί λίγα πράγματα της χρειάζονται για να ζήση. Λίγος πηλός για να πλάθη τα μον- τέλα της, μία μέρα από ήλιο για να παίρ- νη ζωή, ένα γατάκι κι' ένα άπλο φουστάνι της είναι αρκετά για να νοιώθη τον έαυτό της ελεύθερο σαν το πουλί.

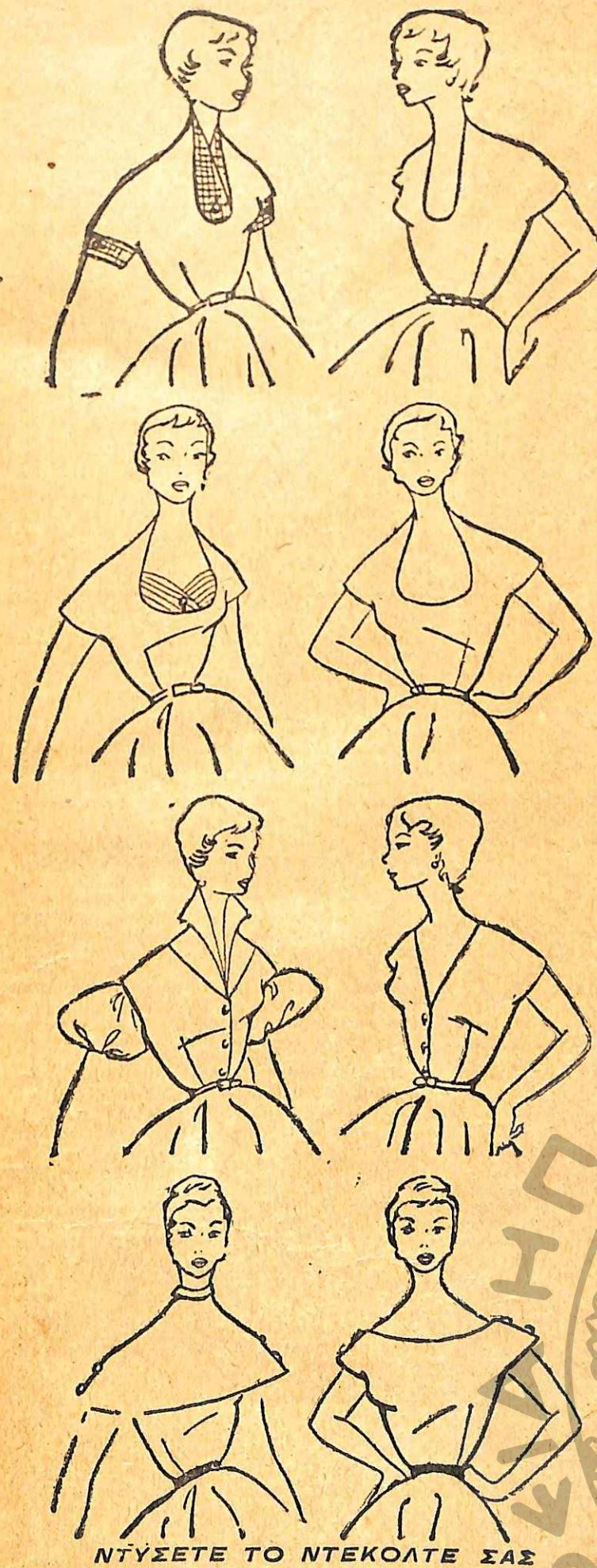
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΝΤΗΛΙΟΥ

Ίσως να μη ξέρετε ότι ως το τέ- λος του 15ου αιώνα κανένας δεν χρησιμοποιούσε μαντήλι. Είναι δε- βαιωμένο πως κάποια άρχοντισσα από τη Βενετία για πρώτη φορά χρησιμοποίησε μαντήλι και από τότε οι κυρίες της άριστοκρατίας τη μιμήθηκαν και έγινε μόδα που πέ- ρασε από την 'Ιταλία στη Γαλλία.

Έννοείται πως μόνο οι γυναίκες χρησιμοποιούσαν μαντήλια και μά- λιστα από πολύτιμο ύφασμα. Στη

Γερμανία το μαντήλι εισήχθη στα 1580, στην αρχή, και ως μοναδικό δώρο των μελλονύμφων.

Σημειώνουμε ακόμα πως απαγο- ρεύονταν στις λαϊκές τάξεις να χρη- σιμοποιούν το μαντήλι. Γι' αυτό δόθηκε στη Δρέσδη απαγορευτικό διάταγμα. Αργότερα όμως που έ- πεσαν τα κοινωνικά μεσότοια, κα- ταργήθηκαν οι απαγορευτικές αυτές διατάξεις και από τότε το μαντήλι βρισκόταν και στις λαϊκές τσέπες.

ΝΤΥΣΕΤΕ ΤΟ ΝΤΕΚΟΛΤΕ ΣΑΣ

- 1.— Δυο μανσέτες και ένα σταυρωτό πιαστρόν από καντριγιέ περκάλι στερεώνονται με κουμπιά κάτω από το μανικάκι και στο σκάψιμο του ντεκολτέ.
- 2.— Στο ντεκολτέ αυτό με τη στρογγυλάδα μπαίνει με έσω- τερικά κουμπιά ένα πλαστράκι από πλισαρισμένη μουσελίνα.
- 3.— Ένα φουστάνι χωρίς μανίκια με μυτερό ντεκολτέ φοριέται με απλή λινή μπλούζα με όρθιο γιακά και φουσκωτά μανίκια.
- 4.— Πάνω από το μεγάλο ντεκολτέ «μπαντό» φοριέται μία μι- κρή κλειστή πελερίνα που στερεώνεται στα κουμπιά των ώμων.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η δεσποινίς Λίζα κατέθεσε ότι το άπόγευμα της 4ης 'Α- πριλίου ώρα 5 μ.μ. την πλησία- σε ένας νέος ξανθός, που κρα- τούσε ένα βιβλίο κάτω από τη μασχάλη, και την παρεκάλεσε να περπατήσουν μαζί για λίγο. 'Εκείνη του απήντησε ότι δεν συνηθίζει να συνοδεύεται από αγνώστους και καλά θα έκανε αν εύρισκε καμιά άλλη κοπέλ- λα, τουλάχιστο πιο όμορφη απ' αυτήν, που κάθε άλλο παρά ό- μορφη ήταν. Τότε ο νεαρός της έξωμολογήθηκε πως ο μόνος σκοπός που τον έφερε κοντά της, ήταν να της ζητήσει έλεη- μοσύνη. 'Ηταν ένας θεόφτωχος φοιτητής, όρφανός και δυστυχι- σμένος, που είχε δυο μέρες να φάη, δεν ήξερε πού να κοιμη- θή, δεν μπορούσε να συνεχίση τις σπουδές του, και πολλές φο- ρές σκεφτόταν την αυτοκτονία.

Συγκινημένη η δεσποινίς Λί- ζα από τη θλιβερή Ιστορία του νέου, τον πήρε σ' ένα κοντινό ζαχαροπλαστείο, του πρόσφερε γάλα με μπισκότα, ύστερα πή- γαν μαζί στο δημόσιο πάρκο και μίλησαν για διάφορα πρά- γματα, για μουσική, για ζω- γραφική, για ποίηση. Ο νέος άνοιξε το βιβλίο που κρατούσε και της διάβασε μερικούς στί- χους του Λεοπάρντι. Όταν χώ- ρισαν — είχε πιά σκοτεινιάσει — εκείνη του έδωσε λίγα χαρή- ματα και έμειναν σύμφωνοι να συναντηθούν την Κυριακή.

Αλλά την Κυριακή ο φοιτη- τής Σύνδιο 'Εντύρα δεν πήγε στο ραντεβού γιατί είχε συλλη- φθί την προηγούμενη μέρα, με- την κατηγορία ότι είχε σκοτώ- σει την κυρία Μαρία Μπαρόλι. Η Μαρία Μπαρόλι ήταν η μη- τέρα ενός μαθητού, στον οποίο ο Σύνδιο παρέδιδε ιδιαίτερα μαθήματα.

Η νεαρή κυρία θρέθηκε νε- κρή στο σπίτι της, πνιγμένη μ' ένα μαξιλάρι. Από το άνοιχτό συρτάρι της τουαλέτας της έ- λεπαν όλα τα χρήματα και οι ύπνοιες δάρυαν το νεαρό πει- νασμένο φοιτητή. Κανείς δεν τον είδε βέβαια, γιατί κανείς άλλος εκτός από το θύμα δεν ήταν στο σπίτι την ώρα εκείνη, αλλά η καμαριέρα κατέθεσε ότι ο νέος ήταν δυνατόν να είχε πάει στο σπίτι την ώρα εκείνη κι' ακόμη ότι ήξερε πού βρισκόντουσαν τα χρήματα, γιατί η κυρία της δ- ταν τον πλήρωνε για τα μαθή- ματα άνοιγε μπροστά του το συρτάρι με τα λεπτά.

Το έγκλημα είχε γίνει στις 4 'Απριλίου, ώρα 6 μ.μ.

Ο Σύνδιο 'Εντύρα είπε ότι την ώρα εκείνη βρισκόταν στο δημόσιο κήπο όπου συνηθώς περνούσε τις ελεύθερες ώρες του και η δεσποινίς Λίζα, η δασκά- λα — η πιο αξιόπιστη μάρτυς — θεοβαίωσε ότι την ώρα του εγκλήματος ο Σύνδιο 'Εντύρα βρισκόταν μαζί πς και της ά- πηγγελε ποιήματα του Λεοπάρ- ντι.

Ο δικηγόρος έφερε σε πολύ δύσκολη θέση το δικαστήριο λέ- γοντας ότι ή έπρεπε να πιστώ- σουν στην κατάθεσι της μάρτυ- ρος και ν' άφήσουν ελεύθερο το νέο, ή δεν έπρεπε να την πιστώ- σουν και να τη συλλάβουν κι' αυτή. 'Ετσι ο νέος άφέθηκε έ-

λεύθερος. *Ηταν φανερό πως έ- πρόκειτο για ένα δυστυχισμένο φοιτητή, που τον κατέτρεχε ή μοίρα, αλλά που δεν ήταν Ικα- νός για ένα τέτοιο έγκλημα.

Ο κόσμος παρακολούθησε με ενδιαφέρον τη δική συγκινή-θηκε με την κακοτυχία του κι' άνώμεσα στον εύαισθητο κόσμο δρέθηκε κι' ένας πλούσιος έπι- χειρηματίας, που τον προσέλα- δε στην ύπηρεσία του μ' ένα γερό μισθό. Τότε άρραδωνιά- στηκε με τη δεσποινίδα Λίζα, που κάθε άλλο παρά όμορφη ή- ταν, αλλά ο Σύνδιο χρωστούσε σ' αυτήν τη σωτηρία του, και ή εύγνωμοσύνη που συχνά με- τατρέπεται σε έρωτα.

Ο γάμος έγινε ένα χρόνο αργότερα. Μετά την τελετή ή νύφη πήγε στο δωμάτιό της ν' αλλάξη φόρεμα. Κύτταξε στον καθρέπτη την εικόνα της, που ή εύτυχία την έκανε σχεδόν ώ- ραία, όταν μιά σκέψη της στα- μάτησε την αναπνοή. Είναι πραγματικά περίεργο πως ώρι- σμένα πράγματα έρχονται μόνα τους στο νου, ύστερα από και- ρό. Βλέπουμε λόγου χάρι ένα γνωστό μας στο δρόμο, τον φω- νάζουμε μ' ένα ξένο όνομα, και ύστερα από μήνες μας έρχεται στο νου ξαφνικά, άπροσδόκητα, ή σκέψη πως κάποτε λάθος, πως άλλο ήταν το όνομα του γνω- στού. 'Ετσι, την ώρα που ή Λί- ζα έβγαζε το μυφικό της φόρε- μα, θυμήθηκε πως ένα χρόνο πριν είχε γνωρίσει τον σύζυγό της, το Σύνδιο 'Εντύρα, μία Τετάρτη, κι' όχι μία Πέμπτη, όπως ως τη στιγμή εκείνη πί- στευε. Και την Πέμπτη ήταν 4 'Απριλίου.

Έκείνη νόμιζε πως ή κατάθε- σή της ήταν άκριβης, γι' αυτό είχε ύποπτηρθεί με τόση βέρην την άβωότητά του. Τώρα όμως άμφέβαλε γι' αυτήν. Στις 4 'Απριλίου εκείνος ήταν μόνος και μπορούσε να είχε σκοτώσει αυτή τη δυστυχισμένη γυναίκα. Αυτό μάλιστα θα είχε συμβή, 'Ισως όμως και να μη ήταν έτσι. 'Ισως είχε δεχτή τη μαρ- τυρία της από το φόβο μήπως δεν αποδειχθί διαφορετικά ή ά- θωότητά του και καταδικασθί άδικα. Όχι, τα μάτια του δεν ήταν δυνατόν να είχε πάει στο σπίτι την ώρα εκείνη κι' ακόμη ότι ήξερε πού βρισκόντουσαν τα χρήματα, γιατί η κυρία της δ- ταν τον πλήρωνε για τα μαθή- ματα άνοιγε μπροστά του το συρτάρι με τα λεπτά.

ΤΖΙΟΡΤΖΙΟ ΑΝΤΡΙΑΝΙ

Πώς καθαρίζουν οι γραβάτες

Για να καθαρίσετε τη γρα-βάτα τη δουτάτε σε τάλκ και την άφίνετε επί μία δόκληρη νύκτα σκεπασμένη έντελώς με αυτό. Την άλλη μέρα τη δουρ- τίζετε και την τρίβετε μ' ένα καθαρό πανί και με ψίχα ψω- μισού, που τα αλλάζετε — πανί και ψωμί — έφ' όσον βλέπετε να παίρνουν ακόμα άκαθαρισία. Την έκθετε κατόπιν στον άε- ρα και τη σιδερώσετε. 'Ετσι ξαναπαίρνει την πρώτη γυαλά-δα και το άρχικό χρώμα.

Αν δεν σας άρέσει αυτή ή μέθοδος τρίψετε την με έλαφρέ άμμονία.

ΘΑ ΤΟ ΤΙΜΩΡΗΣΕΤΕ ΤΟ ΑΤΑΚΤΟ ΠΑΙΔΙ;

Ζ'.

Στην προηγούμενη συνομιλία μας απ' τη στήλη αυτή, εξετάσαμε το πρόβλημα του ατακτού παιδιού που βασανίζει όλους κληρο το σπίτι. Αναλύσαμε τις αιτίες κι είδαμε πού οφείλονται οι αταξίες των παιδιών κι' άκόμα υποδείξαμε τους πρακτικούς τρόπους για τη θεραπεία της αταξίας και κακής συμπεριφοράς των. Ελπίζουμε να σας πείσαμε πως μία ψυχολογική εκδήλωση θεραπεύεται ριζικά, μονάχα αν εξαφανισθούν οι αιτίες που τη δημιουργούν. Ωστόσο, κάτι μου λέει πως μία άπορία σας μένει ακόμη, κυρία μου. Είπατε έτοιμη να με ρωτήσετε:

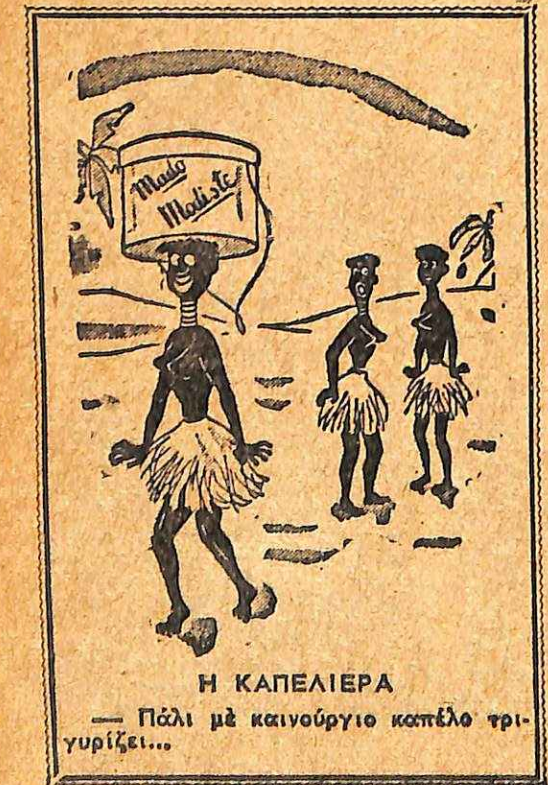
— Οι γονείς μας, όταν έμεινε ήμασαν παιδιά, δεν τ' άφηναν αυτά τα πράγματα. Κι' όμως μας μεγάλωσαν και γίναμε καλοί άνθρωποι. Τότε δεν ήσαν τέτοιες περιπτώσεις στα παιδιά. Ήσαν μονάχα τους αυστηρούς τρόπους, την πειθαρχία, στην ανάγκη το έζυλο.

Γι' αυτό το τελευταίο, λοιπόν, για το έζυλο και τις τιμωρίες γενικά θα μιλήσουμε σήμερα.

Και πριν προχωρήσουμε κάν στη συζήτησή μας, θ' άκούσετε τον άφορισμό μου στο αναχρονιστικό αυτό κι' αντιπαιδαγωγικό μέσο, που φαίνεται πως καταστρέφει μια εκδήλωση δυσάρεστη, πως στιγμιαία διορθώνει το παιδί, μιά που στην πραγματικότητα του προσθέτει άλλη μιά ακόμη αιτία να γίνεται δύστροπο, ατακτο. «Το έζυλο βγήκε απ' τον παράδεισο», θα ψιθυρίσει μιά μητέρα και μιά άλλη θα μιάς βεβαιώσει πως χάρι στην αυστηρότητα του δασκάλου της (μάτια οι βέργες στο τραπέζι του!) κατώρθωσε κι' έμαθε καλά γράμματα. «Ενώ σήμερα, σήμερα που οι δασκάλοι χαϊδεύουν τα παιδιά, δεν καταφέρνουν να τα μάθουν καλά γράμματα...».

Κι' είναι βέβαιο ότι ως πριν τριάντα με σαράντα χρόνια οι σωματικές ποινές θεωρούνταν σαν βασική μέθοδος για την αντιμετώπιση των παραπτωμάτων των παιδιών, από την άπλη άταξία μέσα στο σπίτι ως την καθυστέρηση στα μαθήματα.

Κι' εδώ θυμούμαστε το παραξένιο που συνάντησαν στην παιδαγωγική τους ζωή οι νέοι δασκάλοι που θεωρούσαν έπιστημονικό τους καθήκον να εξοστρακίσουν το έζυλο από το σχολείο. Βρέθηκαν, λοιπόν,

Η ΚΑΠΕΛΙΕΡΑ

— Πάλι με καινούργιο καπέλο τρυγίζει...

απρόσβιστα δε παιδιά και γονείς που θεωρούσαν για άδυναμία επαγγελματική αυτή την αντίληψη των ευγενικών και καλών δασκάλων.

ΠΩΣ Θ' ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΑΤΑΞΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ;

Υπάρχουν περιπτώσεις που πρέπει να κάμετε «στραβά μάτια», να δείτε πως δεν έρεθισθήκατε από το παράπτωμα του παιδιού. Γιατί είναι πιθανόν ο έκνευριμός σας, ή αναστάτσή σας να το κάμουν να καταλάβει το άδυνατο σημείο σας. Να του δείξουν πως όρθηκε το στόχο.

Ανάλογα με την ψυχολογία του παιδιού, ανάλογα με το χαρακτήρα του και τα ιδιαίτερα περιστατικά, θα ρυθμίσετε τη στάση σας απέναντι στο παιδί που έσφαλε. Να μη το πληγώσετε με μιά βαναυσική συμπεριφορά, με μιά σκληρή ποινή, μ' ένα εξευτελισμό, υπακούοντας στον έκνευριμό σας.

Μη του δείξετε μνησικακία. Συγχωρήστε το για να πετύχετε μιά συμφιλίωση μαζί του. «Αν είναι δυνατόν να δημιουργήσετε έτσι τις συνθήκες, ώστε να μη καθυστέρηση πολύ αυτή η συμφιλίωση με το παιδί σας που έσφαλε» αν είναι δυνατόν η έγκραδηότητα να επανέλθει στις σχέσεις μαζί του πριν από το βραδυό ύπνο του.

★

— «Όποτε δε θα τιμωρούμε τον πταίστη; Άσφαλώς όχι, αν με τη λέξη τιμωρία έννοη κανείς την αντίδραση, τα αντίποινα, το: «εκκλόν αντί του κακού».

Όμως δικαιολογείται ή μάλλον επιβάλλεται η αντίδραση κανείς κάποτε με τρόπο αυστηρό. Η αντίδραση αυτή της μπόρας ή του σπιτιού γενικά στο παιδί που έπεσε σε κάποιο παράπτωμα δεν πρέπει να δείχνει τίποτα άλλο, παρά πως είναι φυσικό αποτέλεσμα της αντικανονικής συμπεριφοράς του παιδιού.

— Είπατε ψέματα; Έφαγες με άκαθάρτα χέρια; Έδειρες το μικρότερο άδερφάκι σου; Πρέπει να ξέρεις ότι με την πράξη σου αυτή δυσάρεστές τους δικούς σου. Τους έκανες να μη νοιώθουν την ανάγκη να μιλούν μ' ευχαρίστηση μαζί σου ή να σε πάνε περίπατο.

Αυτή είναι ή λογική, που πρέπει να διέπτη τη συμπεριφορά μας απέναντι στον πταίστη.

Έτσι θεμελιώνεται ή έννοια της φυσικής ποινής, όπου δεν τιμωρεί ο άνθρωπος (ή μητέρα, ο πατέρας, ο παππούς) αλλά τιμωρούν τα ίδια τα πράγματα κι' ή κοινωνική-οικογενειακή ζωή. Ο Ρουσσώ, ο μεγάλος Γάλλος παιδαγωγός, πρωτοσυστήσε τον τρόπο αυτό της τιμωρίας. Να κρατούμε το παιδί σε στενή έπαφ ή με τα πράγματα, με τη ζωή, έλεγε. Τότε ή τάξη της φύσεως θα τ' άκολουθή στην άγωγή τους.

Κι' αληθινά. Τότε δε θα καθοδηγούν τη συμπεριφορά του παιδιού σας τα διάφορα «απαγορεύεται» και τ' ά: «αν κάνεις τούτο έχει έζυλο», αλλά ή ίδια του ή συνείδηση κι' ή αντίληψη ότι γιά να ισορροπή στις σχέσεις με τους γύρω του ανθρώπους, οφείλει να συμπεριφέρεται ανάλογα.

ΟΙ ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ

Οι σωματικές ποινές είναι το πιο πρόσχειρο μέσο, στα χέρια της μητέρας μόλις το παιδί άτακτο. Κάποτε-κάποτε ίσως ν' άποδώσει ένα άμεσο κατασταλακτικό αποτέλεσμα και γι' αυτό προτιμούν έλεγχο-λιούνη μερικοί που είναι το καλύτερο μέσο.

Μα ή σωματική ποινή (έζυλο, κόπηση, νηστεία, κλείσιμο στο υπόγειο κλπ.) ποτέ δε βελτιώνουν αληθινά. Αντίθετα άγριεύουν το παιδί. Καθώς το ταπεινώνουν και το γεμίζουν μίσος προς τους τιμωρούς του, το κάνουν και σκληρό. Αρχίζει να νοσταλγεί ή στιγμή που θα μπορούσε με τη σειρά του ν' άναποδώσει στο πολλαπλάσιο στους παρακατιανούς του, αυτά που υποφέρει αυτό σήμερα. Έτσι καλλιεργείται σιγά-σιγά μέσ' στο παιδί μία διάθεσι σαδιστική, που άρχίζει από τα σπιτικά ζώα και φτάνει στους μικρότερους άδελφούς.

Οι σωματικές ποινές δυναμώνουν στο

ΠΙΚΕΣ ΜΕ ΚΕΝΤΗΜΑ

Ο πίκες έν συνδυασμώ με το κέντημα είναι, ότι πιο μοντέρνο έχει να επιδείξει ή καλοκαιριάτικη φετινή μόδα. Στην εικόνα αυτή ή μπλούζα έχει τόσο κέντημα στο ντεκολτέ, ώστε μοιάζει με νωμίτη κάτω από τον όποιο ξεφεύγουν σούρες. Τα μανίκια ραγκλάν. Στη μέση έχει πένες.

παιδί το συναίσθημα της κατωτερότητας. «Αν ήμουν μεγάλο δε θα μ' έδερναν, σκέπτεται. Μα είμαι άδυνατο, δεν άείζω τίποτα...». Και γάνει την αυτοπεποίθησι και τη δύναμη να νικήσει τα τόσα έμποδια της καθημερινής του ζωής.

Πιο πολύ βλάφτει μιά σωματική ποινή άγνωστη με ψυχραιμία. «Έλα να φας τις είκοσι ευλίες, που σε είχα προειδοποιήσει, αν δε θα είσαι ήσυχος». Η άθα μείνεις ένα τέτατο όρθιος κυττάζοντας στον τοίχο ή το ηλεκτρικό φώς».

Με τις τιμωρίες αυτές το παιδί πείθεται περισσότερο για την κακία που του δείχνουν οι τιμωροί του: ή μητέρα, ο δάσκαλος κλπ. και νοιώθει μίσος απέναντί τους.

Όταν μάλιστα το παιδί διακρίνει ότι έκείνος πο υτιμωρεί αισθανάται δυσάρεστα, έκνευριμό, είναι πιθανόν να δημιουργή αιτίες για να το τιμωρούν, μόνο και μόνο για να τους στενοχωρη ή αυτό τον τρόπο. Η ψυχανάλυση άναφέρει πολλές τέτοιες περιπτώσεις.

Ο ΣΩΣΤΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

1.—Αντί της τιμωρίας καθιερώνουμε το σωφρονισμό. Αναλύστε στο παιδί σας το υφάλμα του. Συζητήστε ήρεμα, γαλήνια μαζί του. Κάμετε κριτική άμερόληπτη της πράξεώς του. «Αν το παιδί σας σάς άμολόγησε άβίαστα πως μετανόει, έχετε κιόλας ένα καλό άποτέλεσμα».

2.—Δείτε του ότι ή άταξία του, μιά παράβασι του, δημιουργούν δυσάρεστα άποτέλεσματα μέσα στο σπίτι. Δείτε του ότι σάς άδηγ ή θέλα του σε μιά έλάττωσι της έγκραδηότητάς σας απέναντί του. Κι' είναι μεγάλη τιμωρία για το παιδί να συναισθανθ ή χάνει την άγάπη σας εξ αιτίας της συμπεριφοράς του.

3.—Οι νέοι παιδαγωγοί συνηθίζουν ν' άναθέτουν στα άτακτα παιδιά καθήκοντα και τ' άφορτώνουν με εύθυνες. Άλλοτε τα άπομονώνουν από την τάξη, δεν τ' άμπιστεύουν ούτε στο παραμικρό. Τώρα τους άναθέτουν να επιβλέπουν την τάξη, την καθαριότητα. Με άποτέλεσματα πολύ καλά, τόσο για την τάξη και καθαριότητα, όσο και για τα ίδια τα παιδιά αυτά.

4.—Ευνητήστε στο παιδί ή συνείδηση του δικίου και του όρθού. Ευνητήστε του το συναίσθημα του καθήκοντος. Όχι να φοβάται μη τιμωρηθ ή από τη μητέρα ή το δάσκαλο, αλλά να φοβάται τον έλεγχο της συνείδησώς του, αν κάμει κάτι παράβασι.

Έτσι αναβρέετε παιδιά που θα γίνουν ά ν θ ρ ω π ο ι έ λ ε υ θ ε ρ ο ι. Που θα έξερουν και θα θέλουν να μάχονται για τη δική τους λευτεριά και θα σέβονται τη λευτεριά των άλλων.

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΖΕΣΤΗ ΖΕΣΤΗ ΖΕΣΤΗ ΖΕΣΤΗ ΖΕΣΤΗ ΖΕΣΤΗ ΖΕΣΤΗ ΖΕΣΤΗ

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ στην καρδιά του καλοκαιριού. Δεν άποκλείεται ή ζέστη να άναμώσει ή κόμη. Σ' όποια κατηγορία και αν άνήκετε, ή σ' αυτές που ζεσταίνονται πολύ ή σ' αυτές που άντέχουν στη ζέστη, άσφαλώς θ' άνακουφισθήτε έξαιρετικά διαβάζοντας τις παρακάτω διαπιστώσεις:

1ον) Μπορεί να γίνη κανείς θύμα ήλιόσεως χωρίς να έκτεθ ή στον ήλιο;

—Μάλιστα. Στην περίπτωση αυτή δεν πρόκειται κυριολεκτικά για ήλιόσι, αλλά για μιά άδιαθεσία που μοιάζει πολύ με ήλιόσι. Πρόκειται δηλ. για μιά «θερμοπληξία», που παρατηρείται όταν ή ατμόσφαιρα είναι ζεστή και υγρή.

2ον) Ποιά είναι τα συμπτώματα όταν χτυπά ή ζέστη τον άνθρωπο;

—Το άτομο νοιώθει στην αρχή έξαμεις. Το πρόσωπό του κοκκινίζει. Έχει κεφάλι βαρύ και την έντυπωσι ότι σκάει. Άκολουθούν έπειτα οι ίλιγγοι, ένας πολύ δυνατός πονοκέφαλος, βόμβοι στα αυτιά, θαμπάδες.

Εσφινικά ή έφιδρωσι σταματά. Ο σφυγμός έπιταχύνεται. Παρουσιάζονται κράμπες, στους μύς. Ο άρρωστος σωριάζεται. Το χρώμα του γίνεται πελιδινό, το δέρμα του καίει. Στις όρες που έπακολουθούν ή θερμοκρασία του άνεβαίνει άπότομα και κυμαίνεται άνάμεσα στους 39,5 βαθμούς και στους 40. Ο άνθρωπος παραληρεί, έχει έμέτους. Άλλοτε τον ταραχούν σπασμοί και άλλοτε παρουσιάζει μιά καταπληκτική μυϊκή άκαμψία. Στις σοβαρές περιπτώσεις έπέρχεται ο θάνατος, ύστερα από μιά μακρά κομωτώδη κατάστασι.

3ον) Πώς έξηγείται το φαινόμενο αυτό;

—Γνωρίζουμε ότι το σώμα μας είναι έφωδιασμένο με ένα θερμοδιακανονιστικό μηχανισμό, που έχει σκοπό να διατηρή το σώμα σε μιά συνεχή και κανονική θερμοκρασία.

Χάνουμε τα 4 % από τις θερμίδες μας για να θερμαίνουμε τον άέρα που άναπνέουμε και άλλα 65% με την άκτινοβολία του σώματός μας. Όταν όμως ή ατμόσφαιρα που μας περιβάλλει είναι πάρα πολύ ζεστή, ο άέρας που διεισδύει στα πλεμόνια μας δεν έχει ανάγκη να ζεσταθ ή και ή άκτινοβολία δεν μπορεί να πραγματοποιηθ ή. Μεσολαβεί τότε το κρύμα του σώματος με, τον ιδρώτα.

Όταν ή έξάμισι αυτή του σώματος δεν μπορεί να πραγματοποιηθ ή έπειδή ή ατμόσφαιρα είναι γεμάτη υγρασία και δεν υπάρχει άερισμός, τότε ή θερμοκρασία του σώματος άνεβαίνει: τότε λέμε πως τον άνθρωπο τον χτύπησε ή ζέστη.

4ον) Πώς πρέπει να περιποιούμεθα τα θύματα της ζέστης;

—Θα ξαπλώσουμε τον άρρωστο και θα τον άφήσουμε

έντελώς γυμνό. Θα τον ραντίσουμε με νερό χρησιμοποιώντας ένα δοεγμένο σφουγγάρι ή θα τον περιτυλίξουμε μ' ένα δρεγμένο σεντόνι. Ένας άνεμιστήρας μέσα στο δωμάτιο θα έπιταχύνει την έξάμισι του σεντονίου. Φροντίστε επίσης να διατηρηθ ή το σώμα του άρρώστου υγρό, δίνοντάς του να πίνη μεγάλες ποσότητες υγρού μη οινόπνευματώδους.

5ον) Πρέπει να καταπολέμουμε τον ιδρώτα;

—Όχι, γιατί, όπως είδαμε, ο ιδρώτας έπιτρέπει στον οργανισμό μας να ψύχεται. Για να σχηματίσετε μάλιστα μιάν άκριβέστερη αντίληψη γι' αυτό το φαινόμενο, θα σας άναφέρουμε έναν άριθμό. Κάθε γραμμάριο νερού που έξατμίζεται από το σώμα με τη δική του θερμοκρασία, άφαιρεί από τον οργανισμό 0,585 της θερμίδος.

6ον) Είναι σωστό ότι συνιστούν να πίνουμε άλιμυρό νερό στη μεγάλη ζέστη;

—Μάλιστα. Η μικρή άπόωλεια ύδατος που παθαίνει ο οργανισμός με τον ιδρώτα φέρνει έπικίνδυνη έλάττωσι χλωρίου και σοδίου.

Όλοι θα γνωρίζετε άσφαλώς

ΚΥΜΑ ΚΑΥΣΩΝΟΣ

ΜΑΘΕΤΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ 12 ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΑΣΦΑΛΩΣ ΘΑ ΔΡΟΣΙΣΘΗΤΕ

πως για να λειτουργήσι καλά το ανθρώπινο σώμα, έχει ανάγκη να παίρνει κάθε μέρα ώριμή ποσότητα από διαφορετικές ουσίες και ιδιαίτερα δεκαπέντε έως είκοσι γραμμάρια άλατος. Άφού λοιπόν με τον ιδρώτα άποβάλλεται ένα μέρος από το άλας αυτό που το σώμα παίρνει με τις τροφές και άφού ο οργανισμός μας είναι άνίκανος χημικά να συσσωρεύσει ποσότητες άλατος, είναι άνάγκη ν' αντικαθίσταμε το άλάτι που χάνουμε, αν θέλουμε ν' άποφύγουμε σοβαρές άδιαθεσίες που φθάνουν ως την έγκεφαλική συμφορη.

Είναι έξ άλλου προτιμότερο να παίρνουμε άλάτι προληπτικά. Αυτό κάνουν οι μεγάλες έπιχειρήσεις στις χώρες που έχουν τροπικό κλίμα.

Ένας Άγγλος ειδικός προτείνει την έξης συνταγή: Μέσα σε μιά λίτρα νερό 10 γραμ. κλορύρ ντε σοντιούμ, 10 γραμ. σιτράτ ντε ποτασιούμ, 1 γραμ. φασφάτ ντε σοντιούμ, όλα άρωματισμένα με άρωμα λεμονιού και συνδυασμένα με λίγη διανθρακική σόδα. Το μυστικό του άλατιού το γνωρίζαν από την πείρα τους οι Άγγλοι άνθρακωρύχοι, που έβασαν από πολλών καιρό μιά πρέσα άλάτι μέσα στη μπύρα τους για ν' άποφύγουν τις «κράμπες της ζέστης».

Δεν πρέπει ώστόσο να υπερβάλλη κανείς. Μιά υπερβολική κατανάλωσι άλατος μπορεί να είναι έξ ίσου έπικίνδυνη με την άφαλάτωσι.

7ον) Πρέπει να πίνουμε πολύ;

—Όχι. Γιατί όπως είδαμε, κάθε σημαντική έφιδρωσι παρασύρει και μιά σημαντική ποσότητα άλατος. Είναι ώστόσο άπαραίτητο να δίνετε στον όρ-

γανισμό σας ένα μέρος από το νερό που χάνει. Αυτοψίες που έγιναν πέρσι σε θύματα της ζέστης, άπέδειξαν πως ο θάνατος τους προήλθε από μιάν άπότομη βλάβη των νεφρών, που την έπροκάλεσε μιά μεγάλη άφουδάτωσι του οργανισμού εξ αιτίας του πολλού ιδρώτος.

Πίνετε λοιπόν, αλλά μην κάνετε κατάχρησι. Το μέτρο είναι κι' εδώ ο χρυσός κανόνας.

8ον) Τί πρέπει να πίνουμε;

—Ό,τι μας άρέσει. Οι ειδικοί ώστόσο συνιστούν να μη δίνουμε στον οργανισμό μας πρόσθετες θερμίδες. Κάθε ποτό λοιπόν που μπορεί ν' άνεβάσει τη θερμοκρασία του σώματος (οινόπνευματώδες, γλυκό κλπ.) πρέπει να το άποφύγουμε για να μη υπερθερμανθούμε.

Ο καφές και το τσάι περιέχουν τονωτικά συστατικά, δεν πρέπει όμως να τα πίνουμε με κατάχρησι, καθώς και τις γκαζόζες, κι' άς είναι τόσο έξαιρετικές για την πείνη.

9ον) Πρέπει να πίνουμε παγωμένο νερό;

—Μάλιστα. Υπό τον όρο να παίνομε ώρισμένες προφυλάξεις.

Πίνετε με μικρές γουλιές και κρατάτε το νερό λιγάκι στο στόμα προτού το καταπιήτε.

Μην πίνετε ποτέ παγωμένα ποτά με άδειαν στομάχι.

Μην κάνετε ποτέ κατάχρησι παγωμένων ποτών, γιατί με την έπίδρασι του ψύχους χαλώνονται οι μυϊκοί ίστοι του στομάχου και έρεθίζεται ο γαστρικός δλενωγός. Έτσι πα-

ρουσιάζονται διάρροιες ή έντεριτις.

Σε περίπτωση που θα αισθανήτε δυσφορία έπειτα από παγωτά ή παγωμένα ποτά, να πihτε ζεστό τσάι για ν' αντικαθίστατε την έπίδρασι του πάγου.

10ον) Τί πρέπει να τρώμε όταν κάνει ζέστη;

—Ν' άποφύγουμε τα άμυλώδη και τα γλυκά, έπειδή προκαλούν μεγάλες καύσεις μέσα στον οργανισμό. Να προτιμούμε τις τροφές που είναι πλούσιες σε πρωτεΐνες. Τα φρούτα και οι σαλάτες είναι έξαιρετικά.

11ον) Πώς πρέπει να ντυνόμαστε;

—Να διαλέγουμε πριν απ' όλα φορέματα που έπιτρέπουν στον άέρα να κυκλοφορή γύρω στο σώμα μας. Αυτό έξασφαλίζει την έξάμισι του ιδρώτα, έπομένως και το κρύμα του οργανισμού.

12ον) Είναι το μπάνιο έπικίνδυνο όταν ιδρώνουμε;

—Ο οργανισμός μας δε σηκώνει εύκολα τις πολύ άπότομες αλλαγές. Το πέρασμα από το κρύο στο ζεστό ή αντίστροφα είναι εξ ίσου βλαβερό.

Να τώρα και μερικά τεχνάσματα: α) Για ν' άνακουφιστείτε τη ζέστη: Πιπιλάτε ένα σκληρό αντικείμενο (δοτσάλκι, κουκούτσι φρούτου, κουπί κτλ. β) Για να δροσιθώτε: Βρέχετε τους καρπούς των χεριών με κρύο νερό, καθώς και το κλείσιμο του άγκωνα και το λοβό του αυτιού. Καθώς έξατμίζεται το νερό, φέρνει κάποια δροσιά στο στόμα.

Η ΑΛΛΑΓΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟ-ΠΟΥΛΟΥ, ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΔΗΜ. ΨΥΧΙΑΤΡΙΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Πολλές φορές ο γιατρός μέσα στις άλλες συμβουλές και οδηγίες του, ανάμεσα στα φάρμακα και τις διάτες παραγγέλλει και λίγη αλλαγή του περιβάλλοντος. Αυτό γίνεται για πολλές αρρώστιες, όμως κυρίως στις αρρώστιες που έχουν τις ρίζες τους στο νευρικό σύστημα.

Ας εξετάσουμε όμως γιατί και κατά ποιόν τρόπο παίζει το ρόλο της η αλλαγή του περιβάλλοντος στα νευροψυχικά νοσήματα και γενικά στα κουρασμένα νεύρα.

Ο άνθρωπος από μικρό παιδάκι ή μάλλον από τη στιγμή που θα γεννηθεί και θ' αρχίσουν να λειτουργούν οι αισθήσεις του και να δέχονται ερεθίσματα, αρχίζει να συνδέεται με το περιβάλλον του, έμφυχο και άψυχο. Αισθιέται τα μάτια του και βλέπει μερικά πράγματα, αλλά να κινούνται και να μιλούν, αλλά όμως να μένουν διαρκώς ακίνητα και αμετάβλητα. Σιγά-σιγά αρχίζουν να συνειδητοποιούνται αυτά τα πράγματα και να παίρνουν τη θέση τους μέσα στην ψυχή του. Γίνεται βαθειά ή εγχάραξη των μνηστικών αυτών εικόνων στην παρθένα συνείδηση, για ν' αποθηκευθούν στο επίσης παρθένο και άδειο υποσυνείδητο. Έτσι κάθε ερέθισμα, αφού προηγουμένως προκαλέσει την ανάλογη αίσθηση, αφήνει τις μνημονικές εικόνες της αίσθησης, αλλά και της αντιδράσεως στο υποσυνείδητο. Έτσι το υποσυνείδητο, δηλαδή αυτό που λέμε «ψυχικό κόσμος», συνεχώς πλουτίζεται με υλικό, που παίρνει από το περιβάλλον, έμφυχο και άψυχο. Αργότερα που θα μεγαλώσει το παιδάκι και θα ταξιδέψει, θα μορφωθεί, θα αλλάξει πασαστάσεις και περιβάλλον, το υποσυνείδητο θα πλουτιστεί και με άλλα ξένα πράγματα, που δεν έχουν σχέση με το άμεσο περιβάλλον. Όμως το πρώτο υλικό του υποσυνείδητου είναι καλά, πολύ καλά, στερεωμένο και γι' αυτό μένει ανάλλωτο για όλη τη ζωή. Αυτό έδωσε τις πρώτες χαρές, τις πρώτες λύπες, τα πρώτα σκιοτήματα, τις πρώτες συγκινήσεις. Όταν το θέληση ή ζωή και φύγουμε μακριά του, τότε πονά η ψυχή μας και θέλουμε πίσω να γυρίσουμε. Νοσταλγούμε.

Όταν όμως το καθημερινό περιβάλλον της ζωής μας συνδεθεί κατά τρόπον αντίστροφο με την ψυχή μας, τότε τα αποτελέσματα είναι ακριβώς τα αντίθετα. Το περιβάλλον δεν μας τραβά ούτε μας καθηλώνει. Αντίθετα μας διώχνει. Γεννάται μέσα μας η ανάγκη της φυγής, της αλλαγής.

Αρρώστιες διάφορες, συζυγικά δράματα, ο χαμός του μονακριβού παιδιού, που με τόσα όνειρα και ελπίδες μεγάλωσε, οι δυσκολίες της ζωής, το γκρέμισμα σε συντριμμία ολόκληρου πύργου από έκλεκτα όνειρα, το διαβά του χρόνου που μαδάει ένα-ένα τα φτερά της φαντασίας και των επιδιώξεων, η αναγκαστική προσέγγιση στο στενό περιβάλλον της σκληρής πραγματικότητας... «Ολ' αυτά συνδέονται μέσα μας με το έμφυχο και άψυχο περιβάλλον μας.

Κάθε φορά που το μάτι πέφτει πάνω στο άδειο κρεβάτι, θυμίζει το χαμό του προσώπου που χθες, προχθές το γέμιζε με χαρά και ζωή. Κάθε γωνίτσα του σπιτιού αποτελεί μιά αναστημένη πηγή ανασμνήσεων, που αναξέουν συνεχώς την πληγή και δεν την αφήνουν να επουλωθεί.

Όταν κουρασθεί το νευρικό σύστημα και διαταραχθεί η νευρική ισορροπία, τότε το παραμικρό ερέθισμα φέρνει έντονες αντιδράσεις. Όπως τον αλκοολικό είναι αρκετό ένα ποτηράκι να τον τακτοποιήσει, έτσι και στο νευρασθενικό το παραμικρό ερέθισμα φέρνει άγχος και έντονες αντιδράσεις. Το περιβάλλον μέσα στο οποίο αρρώστησε είναι μιά αστειρευτική πηγή, που του προκαλεί επιδείνωση της αρρώστιας του. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η αλλαγή περιβάλλοντος κάνει θαύματα. Το ασθενικό και μίζερο παιδάκι που γίνεται ολόκληρη μάχη για να φάγη δυο μπουκιές, σαν βρεθεί στην παιδική κατασκήνωση συνεχώς τρώγει και δεν χορταίνει, είναι χαρούμενο και δεν έχει νεύρα. Οι νευρικές κρίσεις της κυρίας σταματούν. Με ηρεμία και διαφορετικό μάτι βλέπει πλέον τη ζωή. Ο ύπνος τακτοποιείται.

Αν η αλλαγή συνδυασθεί με υψομετρική διαφορά, με λουτροθεραπεία, ηλιοθεραπεία, αεροθεραπεία και έρεξη, τόσο το καλύτερο. Πάντως η αλλαγή και η άνοιξη έχουν την ευεργετική της επίδραση. Ετοιμάστε λοιπόν τα μπαγκάζια σας.

ΝΤΕ-ΠΙΕΣ ΑΠΟ ΓΚΡΟ ΜΕΤΑΞΩΤΟ
Αυτό το κομψό ντε-πιές έχει όλη του την ιδιομορφία στο κόψιμο του κομψού και του μοναχικού. Το κομψό των μύτες του γιακά επαναλαμβάνονται και στα μανίκια. Η φούστα έχει γύρω-γύρω βαθειές αστάκιστες πιέτες

ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

ΥΛΙΚΑ: 350 γραμ. ή 115 δρασ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ—ΝΑΓΚΕΡ: χρωμ. κίτρινο και 50 γραμ. ή 16 δρασ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρωμ. καφέ κοκκινωπό. Βελόνες Νο 2½ και Νο 3: 1 δελονάκι: 4 κόπιτσες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 δελονά καλή, 1 δελονά ανάποδη. ΑΡΡΙΧΤΟ ΜΕ ΤΟ ΒΕΛΟΝΑΚΙ: Σηκώστε 1 γαϊτανάκι, πάρτε κλωστή και πλέξετε το ταυτοχρόνως σε μιά κίνηση.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 7 έκ. 20 δελόνες = 5 έκ.

ΔΕΞΙ ΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 132π στις δελόνες Νο 2½ με το κίτρινο μαλλί. Πλέξετε 9 έκ. Λάστιχο 1+1π. Βάλετε τις δελόνες Νο 3 και συνεχίστε με ζέρσευ. Στις δύο άκρες στην άκρη κάθε δελόνας θα παίρνετε τον πρώτο πόντο πάντοτε απλεκτό για να σχηματίσετε ούγιο. Κάθε 4 δελόνες θα δάξετε 1π σε κάθε μεριά (3 φορές) και κάθε 6 δελόνες 1π (2 φορές). Επαναλάβετε αυτήν την ίδια σειρά ανοιγμάτων 2 φορές ακόμη. Στην άριστερη μεριά θα συνεχίσετε ακόμη 1' ανοίγματα κατά την ίδια σειρά 4 φορές ακόμη και στη δεξιά μεριά όταν θα έχετε πλέξει γενικό μάκρος 22 έκ. θα σχηματίσετε την λόξα του ντεκολτέ κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη δελονά θα κλείνετε: 2π (40 φορές). Κατόπιν θα κλείνετε 1π κάθε 4 δελόνες (4 φορές). Σε αυτό το ύψος κλείστε στην άριστερη μεριά για τον ώμο κάθε δεύτερη δελονά 5π (16 φορές) και στη δεξιά μεριά 1π κάθε 4 δελόνες (8 φορές).

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 5π στις δελόνες Νο 3 με κίτρινο μαλλί. Πλέξετε ζέρσευ. Στην άριστερη μεριά θα δάξετε 2π κάθε δεύτερη δελονά (36 φορές) και στην δεξιά μεριά θα δάξετε 1π κάθε 8 δελόνες (6 φορές), κάθε 6 δελόνες 1π (5 φορές) και κάθε 4 δελόνες 1π (5 φορές). Όταν τελειώσετε όλα τ' ανοίγματα στην άριστερη μεριά, αμέσως μετά θα κλείσετε 1π και κατόπιν θα κλείνετε 1π κάθε δεύτερη δελονά (2 φορές) και κάθε 4 δελόνες 1π (11 φορές). Συνεχίστε ίσια. Σε 25 έκ. γενικό μάκρος θα σχηματίσετε στην δεξιά μεριά τον ώμο κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη δελονά θα κλείνετε 5π (16 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 132π στις δελόνες Νο 2½. Πλέξετε 9 έκ. Λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίστε με ζέρσευ με τις δελόνες Νο 3. Κάθε 6 δελόνες θα δάξετε 1π σε κάθε μεριά (10 φορές). Κατόπιν θα συνεχίσετε να δάξετε: 1π σε κάθε μεριά κάθε 4 δελόνες (20 φορές). Σε γενικό μάκρος 46 έκ. θα κλείσετε σε κάθε μεριά 5π κάθε δεύτερη δελονά (15 φορές). Πρό των 4 τελευταίων κλεισμάτων θα σχηματίσετε ταυτοχρόνως το ντεκολτέ της πλάτης κατά τον εξής τρόπο: Κλείστε στο μέσον του πλεκτού σας 30π. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Πέραστε τους πόντους της μιάς μεριάς σε μιά παρμάνια και αφήστε τους να περιμένουν. Συνεχίστε το πλέξιμο με τους πόντους της μιάς πλευράς. Στην μεριά που κλείσατε τους 30π εξακολουθήστε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελονά 2π (3 φορές). Πλέξετε και τους πόντους που έχετε και περιμένουν της άλλης μεριάς κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστα.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας με νωπό παν. Ράψτε τους ώμους. Σηκώστε στο δεξί μπροστινό που κρουαζέρει 118π με καφέ μαλλί με τις δελόνες Νο 3. Έν συνεχεία σηκώστε στο ντεκολτέ της πλάτης 50π και 40π στο άριστερο μπροστινό ντεκολτέ.

Πλέξετε όλους τους πόντους με ζέρσευ 2 δελόνες. Κατόπιν πλέξετε 2 δελόνες ζέρσευ με κίτρινο μαλλί και βάλετε και πάλι το καφέ μαλλί. Στην 3η δελονά με το καφέ μαλλί θα κάνετε στενέματα στους πόντους του ντεκολτέ της πλάτης κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε 1π, 2π μαζί, 1π, 2π μαζί, 1π, 2π μαζί, 1π. Θα επαναλάβετε τα ίδια κλεισίματα μετά 4 δελόνες. Στην τέταρτη δελονά ταυτοχρόνως θα κλείσετε έναν από τις ραφές των ώμων κατά τον εξής τρόπο: Πάρτε 2π απλεκτούς μαζί καλή, πλέξετε 1π και γυρίστε τους 2 απλεκτούς πόντους επάνω στο πλεγμένο. Θα επαναλάβετε τα ίδια στενέματα των ώμων δύο φορές ακόμη κάθε δεύτερη δελονά. Κατόπιν θα κάνετε ανοίγματα κατά τον εξής τρόπο στους πόντους του ντεκολτέ της πλάτης: Πρό και μετά από τα στενέματα των ώμων θα δάξετε ένα άνοιγμα καθώς επίσης θα δάξετε ανοίγματα ακριβώς επάνω από τα στενέματα των πόντων του ντεκολτέ της πλάτης. Θα επαναλάβετε αυτά τα ίδια ανοίγματα μετά 4 δελόνες κάθε φορά (3 φορές). Των ώμων τα ανοίγματα θα τα επαναλάβετε μία φορά ακόμη. Αφού τελειώσετε όλα τα ανοίγματα θα πλέξετε 2 δελόνες ακόμη ζέρσευ και θα κλείσετε όλους τους πόντους. Σηκώστε 56π με κίτρινο μαλλί καθώς στο άριστερο μπροστινό σε διάστημα 23 έκ. προς την ραφή. Πλέξετε 1½ έκ. ζέρσευ και κλείστε τους πόντους. Διπλώστε την καφέ φάσα του ντεκολτέ στην μέση και ράψτε την στην ανάποδη μεριά με περαστή δελονά. Ράψτε τις πλάτες ραφές μόνον σε 28 έκ. ύψος. Το δεξί μπρο-

στινό θα σταυρώνη στην άριστερη μεριά έως το ύψος της καφέ φάσας. Θα στερεώσετε αυτό το σταυρώμα με περαστή δελονά στο μάκρος της φάσας. Θα αρχίσετε από την ραφή κάτω από την μασχάλη (μανίκι) και θα ράψετε μόνον 23 έκ. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα μείνη ένα άνοιγμα 13 έκ. Πλέξετε στην άκρη του άριστερου μπροστινού με το δελονάκι δύο σειρές άριχτο. Κατόπιν σε αυτό το άνοιγμα που έχετε των 13 έκ. θα ράψετε τις κόπιτσες. Γυρίστε ένα μικρό στριφωματάκι στα μανίκια και ράψτε το στην ανάποδη μεριά κουφά.

T. K.

Πρακτικές συμβουλές

ΠΡΑΣΙΝΟΙ ΛΕΚΕΔΕΣ.—Το ρούχο σας γέμισε από πράσινες κηλίδες γιατί καθήσατε επάνω στα χορτά. Ο καθαρισμός είναι εύκολωτατος. Βρέχετε ένα πανάκι με αλκοόλ και τρίβετε με αυτό κάθε λεκέ. Όταν οι λεκέδες χαθούν τελείως, μεταχειρίζεστε νερό και σαπούνι για να συμπληρώσετε τον καθαρισμό. Έπειτα ξεπλένετε.

ΜΕΛΑΝΗ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ.—Για να καθαρίσετε ένα λεκέ μελάνης του τραπέζομαντηλιού, σκεπάζετε το λεκέ με άφθονο ψιλό αλάτι κι' επάνω στο αλάτι στάζετε χυμό λεμονιού ώσπου να σχηματιστή ένα παχύρευστο σιρόπι. Προσέχετε να μη άπλωθι το σιρόπι αυτό. Εκθέτετε προσεκτικά στον ήλιο ώσπου να στεγνώση ο πολτός. Έπειτα δουρτίζετε. Ο λεκές έχει φύγει.

ΕΛΝΟΙΩΤΙΣΣΕΣ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΑΚΟΥΡΑΣΤΕΣ, ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΕΣ, ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΕΣ, ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙ, ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΤΕΧΝΗ. ΠΛΗΘΟΣ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΕΘΝΙΚΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΣΚΟΠΟΥ

Καθώς το παλιό ρωμανικό μόνιμο, δίχως διασύνθη κυλά στους λιθόστρωτους δρόμους της Ξάνθης, το μάτι ανακαλύπτει σε κάθε στροφή μια καινούργια όμορφη, χαίρεται τη μια ύστερ' από την άλλη αμέτρητες γραφικές λεπτομέρειες και δεν κοιράζεται να θαυμάζει. Τα κομψά, κατάφυτα παρκάκια, το παλιό τούρκο ρολόι, τα λευκά μοναστήρια στους λόφους με τις απαλότερες γραμμές, τα πολιτισμένα κέντρα, την κοσμική πίσια και πάλι απ' όλα τη λυγρή σιλουέτα των μινωιδών, που διαγράφεται τόσο παραξένα κι' αναπάντεχα στο θρακικό ούρανο. Γιατί μισοφέγγαρο και γαλανόλευκη εδώ κυματίζουν συντροφιστά. Σ' αυτή την όμορφη πολιτεία η Ρωμιοσύνη κι' η Τουρκία δώσαν τα χέρια πολύ πριν από τα επίσημα σύμφωνα και μοχθούν αδελφωμένα στους καλούς και δυσκολούς καιρούς. Ίσως νάναι αυτό, το σμίξιμο της ελληνικής διαύγειας με τ' όνειρεμένο γαγγάμα της ανατολής που δίνει στην Ξάνθη την τόσο ξεχωριστή κι' ιδιότυπη όμορφη της — το μοναδικό γραφικό χαρακτήρα της. Κι' οι Ξανθιώτισσες; Θά τις περιμένα κανείς να χαλκίζονται από μακριά, με κάτι το ανατολίτικο στην εμφάνισή και τους τρόπους. Έ, λοιπόν, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο! Οι Ξανθιώτισσες είναι από τις πιο ενεργητικές και πολυάσχολες γυναίκες της ελληνικής επαρχίας. Ίσως η μεγάλη μείζονα της περιοχής τους που ζυγνάζει τη φωνή του χρόνου στη γυναικεία καρδιά, ίσως η άσυναίσθητη αντίδραση στην επαφή τους με το ξένο στοιχείο. Κι' άλλοι ακόμα κρυφοί, αστάθμητοι παράγοντες, έχουν κάνει την Ξανθιώτισσα ένα θαυμαστό πρότυπο ανάμεσα στις σύγχρονες Έλληνιδες. Μ' όλη τη γυναικεία ευαισθησία δέχεται το πρόσταγμα της φυλής, το πρόσταγμα των καιρών, το νοιώθει βαθύτατα κι' ανταποκρίνεται μ' ένα μεγάλο «παρών» που σημαίνει: «Ακούραστη ατομική κι' ομαδική προσπάθεια και προσφορά στο κοινωνικό σύνολο.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ

Είναι πραγματική εύλογια για τις άπορες τάξεις της Ξάνθης, το έργο του σωματείου αυτού που δρά ευεργετικά προς όλους τους τομείς φιλοαλληλίας και εκπολιτισμού. Έλλειψει χώρου θ' άρκεσθούμε στην ξερή απορίθμηση των επιτευγμάτων του, ελπίζοντας να δώσουμε μια άμυδρη μόνον εικόνα της πολυπλευρής προσφοράς του.

Η οικονομική και ήθικη ένιγχυση των μαχομένων και των οικογενειών τους στάθηκε το κίνητρο της πρώτης εξορμήσεως της «Ελληνικής Μεριμνής» — πριν τέσσερα χρόνια. Και σαν ή πολυτική θέλησα πέρασε, το σωματείο στράφηκε ολόψυχα στο μεγάλο κύριο σκοπό του, που είναι: Υγίης, εθνική διαπαιδαγώγησι των νέων και παροχή παντός είδους περιθάλψεως στους δοκιμαζόμενους.

Κατά τα έτη 1950—51 διετέθησαν για βοηθήματα και φάρμακα σε άπορους, όρφανά, φυματικούς, φυλακισμένους κλπ. περί τα 45.000.000 δραχ.

Κάθε δυνατή προσπάθεια καταβάλλεται για την εισαγωγή ασθενών στα όργανα και όργανων στα όργανα, καθώς και για την ανακούφισή των πασχόντων της πόλεως — ιδίως στις γιορτές — που διανέμονται σ' αυτούς. Ιματισμός, γλυκά, φρούτα κλπ.

Το εκπαιδευτικό έργο του συλλόγου δεν είναι λιγότερο σημαντικό από το φιλανθρωπικό. Το «Κέντρον Μεριμνής» ίδρυσε και διατηρεί εργαστήριο κοπτικής, όπου πολλά κορίτσια

της Ξάνθης απέκτησαν ένα σημαντικό εφόδιο για τη διαπλάση. Άλλο σημαντικό θέμα στον εκπαιδευτικό τομέα είναι η πρόσφατη απόφασι περί ίδρύσεως σχολής Ξένων γλωσσών με λυγκουσφόν. Η «Μεριμνή» δίνει μια πολύτιμη ευκαιρία στα νιάτα που διψάνε για γνώσι, να πλουτίσουν τη μόρφωσή τους με μια ξένη γλώσσα—εφόδιο απαραίτητο για τη σύγχρονη εποχή.

Το διοικητικό συμβούλιο, που περιβάλλεται από τη θερμή ευγνωμοσύνη της κοινωνίας, αποτελούν οι έγκλεκτες κυρίες και δεσποινίδες: Κατίνα Σεραμέτη, πρόεδρος, Σοφία Μωραΐτου αντιπρόεδρος, Β Βενιέρη, Έλ. Παπαναστασίου, Εύ. Τζιμπούλου, Χ. Καραγκιοζίδου, Έλ. Πάλλα, Μ. Φλωρίδου, Άφρ. Τσιανόγλου μέλη. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε τη σεμνή και ακούραστη διδαχή Σουλτάνα Κηλλή, γραμματέα, που συντελεί άθροισμα με αποτελεσματικά, στην πραγματωσι των υπερόχων σκοπών της «Ελληνικής Μεριμνής».

«ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ»

Άλλος χριστιανικός δόμιλος κυριών που άθροισμα άσκει την φιλανθρωπία, είναι οι «Δώδεκα Απόστολοι». Όλοι οι πόροι του συλλόγου διατίθενται για την περιθαλψή των ασθενών, αποστολήν των στα διάφορα θεραπευτήρια, βοηθήματα σε πτωχές οικογένειες και γενικά για την ανακούφισή των δοκιμαζομένων τάξεων της πόλεως. Το έργο του συλλόγου περιβάλλεται από τη γενική εκτίμησι της πόλεως και οι κυρίες που το αποτελούν, με επί κεφαλής το

διοικητικό συμβούλιο, είναι άξιες θερμών συγχαρητηρίων για τη χριστιανική δράσι των. Η πρόεδρος κ. Άναστασία Σθενίδου βοηθείται από τις κυρίες Π. Βορίδου αντιπρόεδρο Δ. Καλατζή γραμματέα, Κ. Ήλιάδου ταμία, Φ. Μερκούρη και Άν. Κιουπλιώτου, μέλη.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΧΑΚΙ—ΛΕΥΚΗ ΣΤΟΛΗ

Πέντε ομάδες οδηγών και δύο σμήνη πουλιών, προσφέρουν στην Ξάνθη όλη τη νεανική τους δραστηριότητα σε κάθε προσπάθεια για το κοινό καλό. Χάρι στην ακούραστη προσπάθεια του σώματος τα έθνηκά μας Ι-δεώδη, τα ευγενικά αίσθήματα, η αγάπη προς τον πλησίον και η αλληλοβοήθεια έχουν γίνει πολύτιμο κτήμα μεγάλου μέρους της νεολαίας.

Οι Ξανθιώτισσες οδηγοί σιωπηρά συνδράμουν τις πάσχουσες αδελφές τους και τους άπορους της πόλεως. Ψυχαγωγούν με τα ευχάριστα προγράμματά τους το στρατό. Βρίσκονται πάντα πρώτες σε γιορτές, έράνους, κατασκηνώσεις και γενικά σε κάθε κοινωνική, εκπαιδευτική εκδήλωσι.

Η έφορος Νίνα Κοντοπούλου έχει εκλεκτές συνεργάτιδες στο διοικητικό συμβούλιο: Κλειώ Πιερράκου πρόεδρο, Π. Χρηστίδου ταμία, Π. Χαρασιτόγλου γραμματέα, Έλ. Γιαννιούλα, Έλ. Παπαναστασίου, Άν. Βορίδου, Άρετή Βατού, Γούδα, Εύ. Κιουρκτή, Εύ. Καλατζή, μέλη. Χάρι στις ακούραστες φροντίδες τους ο οδηγισμός της Ξάνθης γνωρίζει μια θαυμαστή αύξισι.

Οι «Εθελοντίδες Άδελφές» της Ξάνθης με ηρωισμό και αυταπάρνησι εργάστηκαν — τα κρίσιμα πολεμικά χρόνια — σε στρατιωτικά νοσοκομεία και προεκχωρημένες μονάδες, φροντίζοντας άριστες εντυπώσεις. Μα και τώρα, που η εύλογη μέμη γαλήνη ξεσπύρει στον τόπο μας, η κοινωνική δράσις των συνεχίζεται. Πρωτοστατούν σε διανομές, έμβολιασμούς, κινηματογράφους, με βοθειά εκτίμησις τις περιβάλλει ο πολύπαθος θρακικός πληθυσμός και ίδιως ο άγροτικός, αναγνωρίζοντας την πολύτιμη συμβολή τους στο έργο της ανασυγκροτήσεως. Με πλήρη συναίσθησι της αποστολής τους, φορούν την ιερή λευκή στολή οι κυρίες και δεσποινίδες: Νικολαΐδου, Σινίκη, Βρανά, Γαβριηλίδου, Τολιάκη, Μικρούλη, Θεοδωρίδου, Βαφειδου, Προδρομίδου, Άδραμίδου, Άποστολίδου, Κωνσταντίνου, Κουλακλόγλου, Βουλουτιάδου, Ρακτιτζή, Καραμπέτη, Καραπάνου, Εύθυμιου, Κιουρκτή, Σεβαστοπούλου, Βαρούτη, Ναζλίδου, Λιδανού, Κουρουπέτρογλου, Διντισόγλου, Κυριαζή. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε την διδαχή Καίτη Χριστοδουλίου, επισκέπτρια αδελφή, που ολόψυχα έχει άφοσιωθεί στο λεπτότατο έργο της.

ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Το παράρτημα της «Φανέλας» του Στρατιώτου» άξίζει θερμά συγχαρητήρια για τη δραστηριότητα που αναπτύσσει. Τακτικά επισκέπτεται τις στρατιωτικές μονάδες, νοσοκομεία και, φθάνοντας μέχρι τα άκραία και, φθάνοντας στους φαντατάριους με δέματα τα χρεώδη. Ο έθισιος έρανος, χάρι στις ακούραστες προσπά-

θειες των μελών του, υπερβαίνει το ποσόν των 100.000.000. Οι κυρίες του συμβουλίου που μοχθούν για την υπέροχη αυτή εθνική προσπάθεια, είναι: Πιερράκου πρόεδρος, Πιελόγλου αντιπρόεδρος, Κεχαγιόγλου έφορος, Νικολοπούλου γραμματέας, Παπαναστασίου, Εύθυμιου, Μαυρίδου, Σεβαστοπούλου, Δημητριάδου μέλη. Οι «Φίλοι του Στρατού» συμπληρώνουν το έργο της «Φανέλας», χωρίς να ξεχνούν τον ψυχγωγικό τομέα. Οργανώνουν γι' αυτό το σκοπό ευχάριστα προγράμματα, θεατρικές παραστάσεις, χορούς κλπ. Έπισκέπτονται συχνά τους άκρίτες μας με διάφορα δώρα. Οι δίδες του συμβουλίου Νικολαΐδου, Δούκα, Ευσταθίου, Γαβριηλίδου, συμβάλλουν εξαιρετικά στην επίτυχια των σκοπών του σωματείου.

ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Κάθε κορίτσι του λαού στην Ξάνθη έχει την ευκαιρία ν' αποκτήσει ένα εφόδιο για τη ζωή, φοιτώντας τρία χρόνια στην Οικοκυρική Σχολή, έντελώς δωρεάν. Έκει θα διδαχθή κοπτική, ραπτική, κέντημα, πλεκτική, κατασκευή παιχνιδιών, οικιακή οικονομία, καλή συμπεριφορά, στοιχειά υγιεινής και μαγειρικής. Η πρόσδο των 70 μαθητριών της Σχολής είναι άλιματική. Τα έργα τους, που εκτίθενται στο τέλος κάθε χρόνου, είναι περιζήτητα από την κοινωνία της Ξάνθης, για την καλαισθησία τους. Μια ζεστή στοργική φωνιά είναι η Σχολή για κάθε φτωχό κορίτσι και φροντίζει όχι μόνο να το εφοδιάσει κατάλληλα για τη σκληρή διόπλη, μα να το κάνει πρότυπο μητέρας και Έλληνιδος για το καλό του κοινωνικού συνόλου. Γι' αυτό το σκοπό μοχθεί ακούραστα η διευθύντρια κ. Μ. Κεχαγιόγλου, η οποία διδάσκει τα θεωρητικά μαθήματα και χάρη στη μόρφωσή της και τον έξαιρετο χαρακτήρα της έχει επιφέρει αξιόλογα αποτελέσματα. Στο τεχνικό μέρος η κ. Β. Τριανταφυλλίδου προσφέρει πρόθυμα την πολύτιμη συνεργασία της. Το συμβούλιο αποτελείται: Πιερράκου πρόεδρος, Χρηστίδου αντιπρόεδρος, Σεβαστοπούλου ταμία, Μιχαηλίδου, Βορίδου, Κανελλοπούλου, Τζόδα, Μερκούρη, Κιουρκτή, Καταροπούλου μέλη.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙ — ΕΠΙΣΤΗΜΗ — ΤΕΧΝΗ

Όχι μόνο για τη δράσι της στον έθνικό, κοινωνικό τομέα, μα και για τις αξιόλογες επιστημονικές καλλιτεχνικές επιδόσεις της, η Ξανθική της Ξανθής, κερδίζει το θαυμασμό μας. Στον εκπαιδευτικό κλάδο, οι εκλεκτές καθηγήτριες: Δαούλια, Πεγνάδου, Μωραΐτου, Βασιλειάδου, Μεζεζτόγλου, Γραμματικακή, προσφέρουν πολλά για τη μορφωτική ανάπτυξη της θρακικής νεολαίας.

Στην Ιατρική η Ξάνθη έδωσε αξιόλογες επιστήμονες που ολόψυχα εργάζονται για τη βελτίωσι της λαϊκής υγείας. Οι κυρίες και δίδες Φραγκοπούλου (παθολόγος), ο δοντογιάτρικος Λεονταρίδου, Παπαδιά, Λαδά (αριστούχοι), Χατζηγιάννου, Μποστάντζογλου και Παπαβασιλείου (φαρμακοποιοί) άξίζουν

(Συνέχεια στη σελίδα 55)

Χρήσιμο θέμα σε κάθε νοικοκυρά:

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΑΠΟ ΨΑΡΙΑ;

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ, ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ, ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΑΙ ΝΟΣΤΙΜΑΔΑΙ...

Σήμερα θα μιλήσουμε για το σπάρο και για την οικογένεια των σπαροειδών. Ο θαλάσσιος αυτός κατεργάρας είναι ένα από τα νοστιμότερα ψάρια των ελληνικών θαλασσών. Ποιος δε γνωρίζει το σπάρο; Άκόμα και το λαϊκό τραγούδι τον εξυμνεί:

Έπαντρεύανε το σπάρο
με τον κοκοβί κουμπάρο.

Σε όποια ακρογιαλιά και αν σταθίτε, ή πέτρες είναι, ή άμμος ή φύκια, θα τον δίτε να τριγυρίζει άφοδος εδώ κι' εκεί, μυρίζοντας κάθε τι που θα ρίξετε στη θάλασσα, κουνώντας την ουρίτσα του με χάρι. Οι έρασιτέχνες ψαράδες είναι οι καλύτεροι φίλοι του. Αυτοί συχνά τον ταΐζουν. Άλλά κι' αυτός όμως πάντα τους ικανοποιεί δίνοντάς τους το νόστιμο κρέας του. Σπαρμένοι εδώ και εκεί, μικροί και μεγάλοι έρασιτέχνες ψαράδες, σπάρο συνήθως θα άνεβάνουν στο άγκιστρο τους και σπάρο θα επιδείξουν στη συντροφιά τους επιστρέφοντας από το ψάρεμα. Άλλο βέβαια αν το δόλωμα ποδ θα ξεβέσουν κοστίζει περισσότερο από το σπάρο που θα πιάνουν. Ο σπάρος πιάνεται με παραγάδι, στην τράτα, σε δίχτυα «μαυοτζίδικα» και με τόσους άλλους τρόπους. (Να με συγχαρήτε δέβαια που δε σας δίδω περισσότερες εξηγήσεις για το κάθε είδος του ψαρέματος, αλλά ο σκοπός μας δεν είναι αυτός καθαυτός). Το σπάρο δύσκολα τον συναντάει κανείς σε μεγάλες ψαραγορές, πρώτον διότι είναι λιγοστός και έκ δευτέρου αγοράζεται στους ψαρότοπους κι' έτσι δεν προφθαίνει να άνεβή στις ψαραγορές.

Για να ξεχωρίσετε το σπάρο από τα άλλα σπαροειδή, θα τον κυττάξετε στην ουρά. Έκει στη ρίζα της ουράς έχει ένα πλατύ μαύρο ζωνάρι. Το ύπολοιπό του χρώμα είναι άσημη, κλίνονας στην πλάτη σε τόνο ελαφρώς σκουρότερο, ενώ στην κοιλιά άσπριζει. Προς το κεφάλι έχει άπόχρωσι ελαφρώς λιλά. Το σχήμα του είναι πλατυστρόγγυλο. Ο σπάρος και με άλλα μαζί ψάρια γίνεται σούπα. Τηγανητός είναι γλυκύτατος, αλλά ψητός σε σιγανή φωτιά θα σκλάβωνε και τον

Το λαθρεμπόριο των μυρωδικών

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΑΡΑΤΟΛΜΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Το λαθρεμπόριο των μυρωδικών έχει φθάσει τελευταία σε τέτοια έκτασι στις Ηνωμένες Πολιτείες, ώστε οι άρχες αναγκάσθηκαν να επέμβουν και να διατάξουν άνακρίσεις για το ζήτημα. Πραγματικά, άρώματα αξίας τουλάχιστον 20 εκατομ. δολαρίων και «δ ντε τουαλέ» και κολώνιες αξίας 50 εκατομ. δολαρίων περίπου πουλιούνται κάθε χρόνο νόμιμα στην Αμερική. Έκτος όμως απ' αυτά, διεξάγεται και «παράνομο» εμπόριο άρωμάτων, που φθάνει σε άπίθανα ύψη και άπειλεί την ύπαρξη του νομίμου εμπορίου. Οι βαλίτσες των περιηγητών που γυρίζουν απ' την Εύρώπη, των πληρωμάτων των υπερωκεανίων και των φορητών, είναι πάντα γεμάτες από μυρωκάλια με άρώματα, που εισάγονται λαθραία στη χώρα. Οι άρμόδιες υπηρεσίες και οι άντιπρόσωποι των μεγάλων οίκων άρωμάτων αναγκάσθηκαν να ζητήσουν από το τελωνείο να λάβη ειδικά μέτρα, γιατί ή έκτασις που παίρνει το θέμα είναι πραγματικά τεράστια: το λαθρεμπόριο των άρωμάτων τείνει να φθάσει στην έκτασι που είχε φθάσει το λαθρεμπόριο των οινόπνευματων ποτών, την εποχή της ποταπαγορεύσεως! Άνετην καλύφθη τελευταία από έπαρκείς άνδρες που επέστρεψαν με ένα πλοίο από την Εύρώπη, είχαν μαζί τους... 4.800 μπουκάλια με άρώματα!!

Φαίνεται ότι δλοι άνεξαιρέτως οι Άμερικανοί που πηγαίνουν στην Εύρώπη, διαλέγουν ως δώρο για τη γυναίκα τους ή τη φίλη τους ένα μπουκαλάκι σπάνιο παριζιάνικο άρωμα. Έχουν τη γνώμη ότι το δώρο αυτό συγκινεί κάθε ευαίσθητη γυναίκα. Φροντίζουν λοιπόν να προμηθευθούν τα πιο εκλεκτά είδη άρωμάτων και ακόμη φροντίζουν να τα εισαγάγουν λαθραία για ν' αποφύγουν το δασμό, ο οποίος είναι, άλλωστε, αρκετά βαρύς.

Υγότερα από τις άποκαλύψεις αυτές, τα τελωνεία άρχισαν να παίρνουν ενεργητικά μέτρα: Όλα τα άρώματα που εισάγονται λαθραία θα κατασχώνται και οι κάτοχοί των θα δικάζονται. Συγχρόνως τα άρωματωπάκια των «Ηνωμένων Πολιτειών» άρχισαν μια ειδική έκστρατεία «δια φωτίσεως» του κοινού, για να το μάθουν να διακρίνουν ποιά είναι τα άρώματα που είναι άληθινα και ποιά είναι εκείνα που πολλοί λαθρεμπόροι τα πωλούν κρυφά για άληθινα, που τα εισήγαγαν τάχα λαθραία από την Εύρώπη και γι' αυτό τα πουλούν φθηνά, ενώ στην πραγματικότητα είναι μόνον άληθινα... τα μπουκάλια, ενώ το περιεχόμενο είναι νοθευμένο.

τηγανητό, ως και ψητό, θυμίζει σπάρο. Το μέγεθός του δεν υπερβαίνει τα 100—150 δράμια. Σπανίως μεγαλώνει περισσότερο. Το ψάρι αυτό είναι στενωτέρω του σπαρου και των άλλων ως άνω αναφερομένων, όπως επίσης αλλάζει και στο χρώμα. Είναι μπλε, με δόσι μαύρου στη ράχη, έξασθενούμενο μέχρι του άσπρου προς την κοιλιά. Έχει κι' αυτό το μαύρο ζωνάρι στην ρίζα της ουράς, όπως και τα ως άνω συγγενικά.

Στην ίδια επίσης οικογένεια ανήκει και το σκαθόρι, ως και ή σάλπα, που διαφέρει όμως αρκετά. Θα είναι φαίνεται μια καλή γειτονίσσα, παρὰ συγγενής.

Η τιμή τους στην άγορά διαφέρει: Ο σπάρος με τη σάλπα είναι φθηνότερα από τα μελανούρια, σαργούς, ούγηνες κλπ.

ΠΑΡΙΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΧΟΡΕΥΕΤΕ!...

ΤΙ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ...

Ο "Αρθουρ και η Κάθριν Μάρραι" δεν είναι μόνο ειδικοί στο πώς πρέπει να χορεύει κανείς, αλλά και στο πώς ΔΕΝ πρέπει να χορεύει. Έδώ είναι μερικές από τις συμβουλές τους. Φυσικά, ο κ. Μάρραι διορθώνει τα λάθη των γυναικών, ενώ η γυναίκα του ασχολείται με μερικά από τα ενοχλητικά πράγματα που συνήθίζουν να κάνουν οι καβαλιέροι.

Ο ΑΡΘΟΥΡ ΜΑΡΡΑΙ-Υ.

Οι γυναίκες που φορούν χτυπητά στολίδια, μου κάνουν πάντα εντύπωση — δ-χι όμως καλή!

Δεν επιτρέπεται στις γυναίκες να φορούν παπούτσια χωρίς φτέρνες, πού γλυστρούν από το πόδι σε κάθε βήμα προς τα πίσω.

Όταν μια γυναίκα ξυνοή να δείξει το πόσο... δημοφιλής είναι, σκορπίζοντας δεξιά και αριστερά χαιρετισμούς και χαμόγελα την ώρα που χορεύει, χάνει εντελώς τη δημοτικότητα της απέναντί μου!

Αντιπαθώ φοβερά τις γυναίκες που, στο τέλος του χορού, έχουν αφήσει επάνω στο πέτο μου σημάδι από το ρούζ ή από την πούδρα τους.

Δεν επιτρέπεται στη ντάμα να αναπνέει ακριβώς μπροστά στο πρόσωπο του καβαλιέρου της. Δεν στέκεται στην κανονική θέση άλλωστε, το πρόσωπό της θα βρίσκεται πάνω από το δεξί ώμο του άνδρα.

Είναι φοβερό να χορεύεις με γυναίκα που φορεί στενή φούστα. Σε αναγκάζει να κάνεις διαρκώς πολύ μικρά βήματα...

Η ΚΑΘΡΙΝ ΜΑΡΡΑΙ-Υ.

Το να μουρμουρίζετε το σκοπό ή κάτι που νομίζετε ότι του μοιάζει, είναι συνήθως ανυπόφορο για το αυτί της ντάμας σας.

Το ρομαντικό και όνειροπαρμένο ύψος την ώρα του χορού μας κάνει και τους δύο να μοιάζουμε πολύ γελοίους.

Αντιπαθώ φοβερά να με οδηγούν έτσι, ώστε να κάνω συνεχώς βήματα προς τα πίσω. Οι γυναίκες θέλουν να κάνουν, μί α φ ο ρ α κ α θ ε τ ο σ ο, και ένα βήμα προς τα μπρός.

Δεν υπάρχει αηδέστερο πράγμα από το να μασά ο καβαλιέρος τσίκλα δίπλα στο αυτί σου!

Δεν μ' αρέσουν οι καβαλιέροι που κάνουν συνεχώς το ίδιο βήμα — και μόνον αυτό! Δεν υπάρχει πιο κουραστικό και έννευριστικό πράγμα.

Δεν είναι ωραίο οι άνδρες να δικαιολογούνται συνεχώς για τα λάθη που κάνουν. Όταν κάνουν κάτι στραβό, φθάνει να ζητήσουν μια φορά συγγνώμη και ύστερα να το ξεχάσουν.

Συμβουλές απ' το καλύτερο χορευτικό ζευγάρι της 'Αμερικής: Κάθριν και "Αρθουρ Μάρραι".

Τί πρέπει να κάνει μια κοπέλλα, για να τη ζητούν σε χορό στις χορευτικές συγκεντρώσεις και να μη γίνεται... αταπεταρία;

Να μάθει να χορεύει καλά, ώστε να είναι περιζήτητη ντάμα. Να φροντίζει να είναι εύχρηστη στην κουβέντα της, την ώρα του χορού. Και εν έσχάτη ανάγκη, να φέρη άσχετά ντεκολτέ φουστάνι...

Με ποιο τρόπο μπορεί ένας άντρας, αν τυχόν νοιώθη υπερβολικά κουρασμένος από τους συνεχείς χορούς, να σταματήσει το χορό;

Είναι πολύ πιθανόν και η ντάμα του να είναι κουρασμένη. Γι' αυτό, μπορείτε να βρείτε οποιαδήποτε ευγενική φράση που θα σας βοηθήσει να απομακρυνθείτε από την πίστα — πόσο δυσάρεστος έγινε ο χορός από τα πολλά ζευγάρια που χορεύουν, πόση ζέστη κάνει, ή οτιδήποτε άλλο σκεφθήτε. Εκείνο που έχει σημασία, είναι ο τρόπος που θα το πείτε. Φροντίστε να είναι ευγενικός και ευχάριστος. Και... προσέξτε... μη απομακρυνθείτε, για λίγη ώρα μετά, από τη ντάμα σας. Μείνετε κοντά της, κουβεντιάστε, για να της δείξετε ότι δεν θαρρώσατε εκείνην, αλλά το χορό...

Όταν η όρχηστρα παίξει ένα χορό που δεν τ' ξέρω καλά πρέπει να προσπαθήσω να τον χορέψω όπως-όπως ή να καθίσω στη θέση μου;

Αν θέλετε ν' ακούσετε τη συμβουλή μας, απομακρυνθείτε από την πίστα! Αν δεν ξέρετε καλά το χορό που παίζει ή μουσική, μη πλησιάζετε, στην πίστα. Αν χορεύετε, και η μουσική γυρίζει ξαφνικά σε χορό που δεν τ' ξέρετε, ζητήστε συγγνώμη από το σύντροφό σας και απομακρυνθείτε ευγενικά μαζί του από την πίστα.

Τί πρέπει να κάνει μια κοπέλλα, όταν αντίληφθη ότι ο καβαλιέρος της την ενοχλή την ώρα του χορού;

Να μη δημιουργήσει σκηνή. Να βρή κάποια δικαιολογία (π.χ. «θα ήθελα να πιω κάτι») και να σταματήσει το χορό. «Η κυρία Μάρραι έχει διαφορετική γνώμη στο ζήτημα αυτό: «Να του δώση ένα χαστούκι!», απαντά...»

Πώς μπορεί μια γυναίκα να πείσει τον άντρα της να την πηγαίνει πιο συχνά σε χορευτικές συγκεντρώσεις;

Δεν είναι αλήθεια ότι οι άντρες δεν αγαπούν το χορό. Απλώς, δεν αγαπούν ιδιαίτερα το να χορεύουν... με τις γυναίκες τους. Για να αντιδράσετε σ' αυτό, κυρίες μου, πρώτον, φροντίστε να γίνετε καλές χορεύτριες. Δεύτερον, όταν χορεύετε με τον άντρα σας, μεταχειριστείτε τον όπως και τους άλλους καβαλιέρους σας: φλυαρήστε ευχάριστα μαζί του, δείξτε του ότι σας αρέσει ο τρόπος που

χορεύει, ακουμπήστε για λίγο το μάγουλό σας στο δικό του...

Μπορεί να μάθει χορό κάποιος που τραγουδάει διαρκώς φάτσα;

Η ικανότητα στο τραγούδι δεν έχει καμιά σχέση με το χορό. Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται με την έννοια του ρυθμού μέσα τους, αν και μερικοί χρειάζεται να προσπαθήσουν κάπως περισσότερο για να την καλλιεργήσουν, απ' ό,τι χρειάζονται οι άλλοι.

Ποιο είναι το πιο συνηθισμένο λάθος που κάνουν οι καβαλιέροι στο χορό;

Οι περισσότεροι άνδρες κάνουν το λάθος να μη κρατούν καλά τη ντάμα τους. Είναι σφάλμα να κρατάτε τη ντάμα σας τόσο μακριά ώστε να μη μπορεί να παρακολουθή τα βήματά σας — και χειρότερο ακόμη είναι το να την κρατάτε τόσο σφιγμένη επάνω σας, ώστε να μη μπορεί να αναπνεύσει.

Και οι γυναίκες;

Πολλές γυναίκες νομίζουν ότι αν ακουμπούν πολύ ελαφρά το χέρι τους επάνω στον ώμο του καβαλιέρου τους, θα φαίνονται ανάλαφρες και χαριτωμένες! Αληθινό είναι το αντίθετο. Η γυναίκα πρέπει να στηρίξει το αριστερό χέρι της πολύ σταθερά στο πίσω μέρος του δεξιού ώμου του καβαλιέρου της. Αυτό της επιτρέπει να ελέγχει καλύτερα την ισορροπία της και επιτρέπει στον καβαλιέρο να την οδηγή εύκολωτερα.

"Αλλά λάθη ποιά είναι;

Το δεύτερο, αρκετά συχνό λάθος και αυτό, είναι των γυναικών που χορεύουν με τα πόδια τους πολύ ανοιχτά το ένα από το άλλο. Είναι κάτι που κάνει τη ντάμα να φαίνεται πολύ άσχημη και συγχρόνως δυσκολεύει και τον καβαλιέρο στο χορό του. Άλλο λάθος είναι ότι πολλές γυναίκες νομίζουν ότι τα μικρά δηματάκια δίνουν χαρά και κομψότητα, ενώ, απεναντίας, δημιουργούν πολύ άσχημη εικόνα του ζευγαριού. Για να κρατά τα πόδια της έξω από τη διαδρομή των ποδιών του καβαλιέρου, η ντάμα πρέπει να συνηθίσει να κάνει ελεύθερα και μεγάλα βήματα προς τα πίσω.

Έχετε καμιά συμβουλή για τους άνδρες - χορευτές;

Όλοι οι καλοί χορευτές στέκουν για μια στιγμή, στη θέση της εικίνησης, πριν αρχίσουν να χορεύουν. Μη αρχίζετε ποτέ πριν καλά-καλά μπητέ στην πίστα: πάρτε πρώτα τα χέρια σας και δώστε και στη ντάμα σας τον καιρό να κάνει το ίδιο. Πολλοί άνδρες πάλι, όταν πρωτοαρχίζουν να χορεύουν, νομίζουν ότι όλος ο κόσμος τους κυττάει όταν μπουν στην πίστα. Μη σκοτίζεστε ποτέ για τους άλλους. Είναι όλοι τους πολύ απασχολημένοι με τις δικές τους

ΤΟ ΣΟΥΡΟΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Αισθηματικό διήγημα

— Είναι η μικρούλα Λίλιαν! Δεν τη θυμάσαι;

— Και βέβαια τη θυμάμαι!... Μα έγινε σωστή δεσποινίς...

— Μη της το πής, αγαπητέ μου. Θα το πάρη άπανω της!

Η γελαστή Μπέτυ, που δεν είχε αλλάξει πολύ μέσα σε δέκα χρόνια, προχώρησε προς τον σωφέρ που ήταν φορτωμένος με βαλίτσες και κατελιέρες και τις τοποθετούσε στο αυτοκίνητο.

— Όποτε είσθε παλιοί φίλοι με τη μαμά; ρώτησε η Λίλιαν χαρούμενα.

— Πολύ παλιοί. Από το σχολείο...

— Η μαμά μιλεί πολύ συχνά για σας. Γι' αυτό κι' εγώ υπέθεσα...

Και η Λίλιαν έσκασε στα γέλια.

— Τι υποθέσατε;

— Ω, τίποτα απολύτως!

— Είσαι πολύ αθάνατος, της είπε η μητέρα της κυττάζοντάς την αψηφικά.

Μέσα στο αυτοκίνητο ο παλιός φίλος παίρνει τη θέση του σωφέρ. Η Λίλιαν καθισμένη κοντά του δεν μιλεί. Εκείνος θαυμάζει το όμορφο προφίλ, τα χρυσά μαλλιά της που ξεφυγούν από το μπερέ και που χαϊδεύει ο άνεμος, τα σμαραγδένια μάτια και τα σαρκώδη χείλη της.

— Τι όμορφη κοπέλλα, σκέπτεται. Πόσων χρόνων να είναι ακριβώς; Δεκαπέντε, δεκαέξι;

— Μήπως τρέχω πολύ; ρωτά μ' ένα χαμόγελο τη διπλανή του. Θέλετε να ελαττώσω την ταχύτητα;

Τον κυττάζει με άφηρημένο βλέμμα:

— Όχι. Είμαι συνηθισμένη στην ταχύτητα. Όλοι οι φίλοι μου είναι λίγο παλαβοί.

Δυσκολίες — ή αν έχουν περάσει από το στάδιο του «πρωταρχή», διασκεδάζουν πια με το χορό και τον χαϊρώνται, ώστε να μη έχουν τον καιρό να ασχοληθούν μαζί σας...

Έχετε μήπως καμιά ειδική συμβουλή για τις κοπέλλες;

Θα βοηθούσε πολύ τις ντάμες το να έχουν υπ' όψι τους ότι ο άντρας ξεκινά πάντα βιάζοντας προς τα μπρός το αριστερό πόδι του. Εκείνη λοιπόν θα πρέπει να είναι έτοιμη να φερη το πρώτο βήμα προς τα πίσω το δεξί της πόδι. Εκείνο που

μπορεί κανείς να συμβουλευθεί τις γυναίκες είναι να μάθουν καλά τα βήματα που κάνουν συνηθώς οι άντρες σε κάθε χορό. Με τον τρόπο αυτό θα τους είναι εύκολο να καταλαβαίνουν άμεσα τις προθέσεις να κάνει ο καβαλιέρος τους.

Τί πρέπει να κάνει μια ψηλή κοπέλλα, όταν χορεύει μ' ένα κοντήτερο της καβαλιέρο; Εκείνο που πρέπει να μη κάνει, είναι να προσπαθή να φανεί κοντήτερο απ' ό,τι είναι, σκυδοντας προς τα μπρός. Εκείνο που πρέπει να κάνει, είναι να κρατά τους ώμους της

χαμηλωμένους, ώστε ο άντρας να μη αναγκάζεται να τεντώνεται για να προσπαθή να τη φτάσει, και να λυγίσει λίγο τα γόνατά της — χωρίς όμως να μεταβάλει τη φυσική στάσι της — ώστε να περιορίσει κάπως το ύψος της.

Μας λέτε μερικά από τα κυριότερα σημεία που πρέπει να έχη στο μυαλό του ο κάθε χορευτής (άντρας ή γυναίκα) για να τηρή τους κανόνες της καλής συμπεριφοράς στο χορό; Ασφαλώς ο κάθε άντρας ξέρει ότι εκείνος πρέπει πάντα να

γελοιογραφική γραμμή, για να κάνουν εμφασι, δείχνουν τους τύπους του χορού που πρέπει ν' αποφεύγετε. Φυλάχθηκε λοιπόν απ' αυτούς και θα ευχαριστήτε περισσότερο

μουλιασμα που τον καρφώνει στη θέση του αναρωτιόταν τί πράγμα ένοιωσε εκείνος για κείνη. Και δεν τολμούσε να απαντήσει στον εαυτό του. Όπου κι' αν κύτταν τα μάτια του, έβλεπαν τη χρυσή φλόγα δύο πράσινων ματιών. Οτιδήποτε και αν έκανε δε μπορούσε να ξεχάσει μια φράση που στριφογυρούσε μέσα στο μυαλό του: «Είμαι συνηθισμένη στην ταχύτητα. Όλοι οι φίλοι μου είναι λίγο παλαβοί». Οι φίλοι της! Φανταζόταν πως έβλεπε τους ήλιους αυτούς νεαρούς να της ψιθυρίζουν λόγια που τον έκαναν τρελλό από τη ζήλεια.

— Κύτταξε, του είπε ένα πρωί, τον τίτλο αυτού του ρομάντζου: «Η ηλικία του έρωτος». Τί κουταμάρα! Ο έρωας δεν έχει ηλικία.

— Δυστυχώς έχει, Λίλιαν, της είπε. Έσείς δεν έφθασατε ακόμη στην ηλικία του. Εγώ την έχω περάσει προ πολλού.

Εκείνος πενήντα χρόνων. Εκείνη δεκαέξι. Όχι δα, ήταν τερατώδες, σκεπτόταν.

Μια νύχτα ξεγλύστρησε σιωπηλή στο δωμάτιό του με το έλαφρο κιονόστοιχο. Το βλέμμα της ήταν γεμάτο ήδυσπεία.

— Μη μπαίνετε, της είπε αψηφικά. Και όμως μπήκε.

— Σ' αγαπώ, του ψιθύρισε πλησιάζοντας τον.

— Όχι δεν πρέπει! Ύστερα από ένα χρόνο θα με μισήσεις! Είσαι όμορφη... πολύ όμορφη! Μη σκαδώνεις τη ζωή σου μ' έναν που έχεις πια τη ζωή του...

— Σ' αγαπώ!

— Δεν πρέπει! Είναι τρέλλα. Τί όμορφη που είσαι άποψε.

— Σ' αγαπώ! Σ' αγαπώ!

...Φεύγει μέσα στη νύχτα. Τ' αστέρια λάμπουν στον ουρανό σαν τα δάκρυα της Λίλιαν όταν τον είδε να φεύγει... Στα χείλη του όμως, στην καρδιά του, τώρα και πάντα μένει το φιλή της. Το πιο γλυκό και πιο απελπισμένο φιλή που μύρωσε το σούρουπο της ζωής του...

MARIO MAGKATZI

Ο ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ

Καλύτερα θα έκανε να έμενε στο κρεβάτι του.

Ο... ΦΙΓΟΥΡΑΚΙΑΣ

Αλλοιμονο στη ντάμα που θα πέση στα χέρια του.

Ο... ΣΟΛΙΣΤΑΣ

Ο τύπος που αποτελεί τον ύπ' αριθ. 1 δημοσίο κίνδυνο.

Ο... ΕΞΑΡΘΡΩΤΗΣ

Η ντάμα δγκάνει από τα χέρια του σωστό έρεπιτο.

Πετρούλα Ρουμπέν

Η ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1 ΚΟΛΥΜΒΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΝΑ ΚΟΛΥΜΠΟΥΝ ΠΟΛΥ

Καλλίγραμμα κι' αρμονικά κορμιά κολυμβητριών φαντάζουν σαν αρχαιοελληνικά αγάλματα αυτούς τους μήνες σε όλα τα δροσίσματα δαντελωτά ακρογιάλια της Αττικής. Όμως την ομορφιά του στυλ που δίνει το αθλητικό κολύμπι, τις απαλές, αρμονικές κινήσεις και τη χαρά των γραμμών θα τις δότε εκεί κατά τις ώρες του δειλινού στο ολυμπιακό κολυμβητήριο, όπου γίνεται η προπόνηση των κολυμβητριών και κολυμβητριών του γλυκού νερού. Γιατί εδώ συμβαίνει το αντίθετο απ' ό,τι συμβαίνει στα γυμναστήρια: Οί κολυμβητές του γλυκού νερού, της πισίνας δηλαδή, είναι οι ικανότεροι, επειδή το γλυκό νερό έχει μικρότερη ανωσίδα από το θαλασσινό και κάνει δυσκολότερη τη διατήρηση του σώματος στον αέρα και συνεπώς και την πνευματική.

Αυτό όμως δεν σημαίνει, βέβαια, πως οι κολυμβητές και οι κολυμβητρίδες μας δεν αγαπούν τη θάλασσα. Κάθε άλλο μάλιστα: Μόλις εγκαταλείψουν το «αθλητικό» της προπόνησης, οι αθλήτριες της κολυμβήσεως σπεύδουν, μαζί με τους άλλους φίλους του υγρού στοιχείου, να παραδοθούν στην αγαλία της «μαγεύτρας θάλασσας». Γιατί όσο κι' αν προσδεύουν τα τεχνικά μέσα, τη φυσική χαρά δεν μπορούν να τη θάσουν ποτέ. Και η υπ' αριθμόν 1 Έλληνις κολυμβήτρια των τελευταίων ετών, όνις Μπούμπα Ρουμπέν, έχει την ίδια γνώμη:

— Αγαπούσα τη θάλασσα από μικρό παιδί τόσο πολύ ώστε σε ηλικία τεσσάρων ετών κολυμπούσα καλά και θυμωμένα μάλιστα πως έχω κάνει βουτιά από βενζινακάτο ανοικτά στο πέλαγος.

Αυτός είναι ο βασικός λόγος που η δίσ Ρουμπέν έγινε πρωταθλήτρια στο κολύμπι. Γιατί το πλάν είναι η αγάπη προς τη θάλασσα και τα άλλα έρχονται μόνα τους κατόπιν.

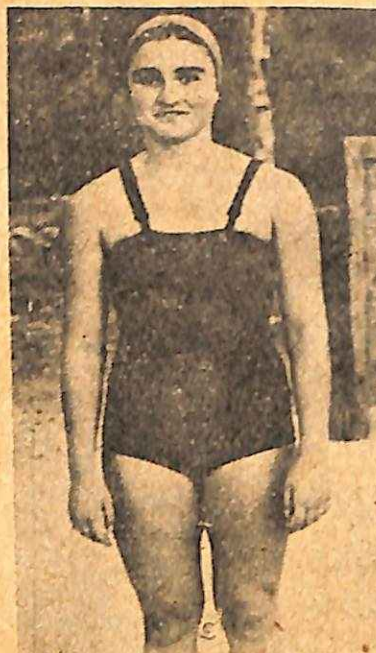
«Έτσι η σύγχρονη αυτή Νηρηίδα, που σχίζει το κύμα με απαραίτητη χαρά και γλυστρά στον αέρα σαν δελφίνι, έμαθε από μικρούλα το αθλητικό κολύμπι — το κρούσι και το ύπτιο — βλέποντας τον πατέρα της να μαθαίνει την μεγαλύτερη αδελφή της. Με τη λατρεία της όμως στο υγρό στοιχείο και το ζήλο της να τελειοποιηθεί, γράφτηκε το 1946, απ' τους ίδιους τους γονείς της, στον Αθλητικό Όμιλο Παλαιού Φαλήρου, για να προπονηθεί συστηματικότερα και να λάβει μέρος σε κολυμβητικούς αγώνες. Το 1947 ήταν ο πρώτος χρόνος που η Ρουμπέν εμφανίστηκε με το χαρακτηριστικό κίτρινο σκουφάκι του Α.Ο.Π.Φ. στο ολυμπιακό κολυμβητήριο, για να προκαλέσει κατόπιν στους οπαδούς του υγρού στίβου με τις αλλεπάλληλες επιτυχίες της. Και στα τρία είδη του κολυμπού — ελεύθερο, πρόσθιο και ύπτιο — σ' όλες σχεδόν τις αποστάσεις, κολυμπούσε συνεχώς και κέρδιζε απ' την αρχή. Κοριτσάκι τότε ακόμη, νικούσε τις μεγάλες σε ηλικία κολυμβήτριες και προκαλούσε εντύπωση.

Από τότε δεν σταμάτησε ποτέ να μετέχει σ' όλους τους κολυμβητικούς αγώνες αλλά και να νικά.

Η Πετρούλα Ρουμπέν κατέχει σήμερα τα πανελλήνια ρεκόρ των 50 και των 100 μ. ελεύθερας κολυμβήσεως με 35" και 1'17"5 αντίστοιχως. Έχει επίσης ατομικές επιδόσεις στα 100 μ. ύπτιως γύρω στα 1'42" και στα 100 μ. πρόσθως περί το 1'46". Το μεγάλο παράπονο όμως της πρωτοκολυμβητριάς μας, όπως και όλων των θιασωτών του υγρού στίβου στη χώρα μας, είναι ότι η ελληνική κολυμβήσις υστερεί πολύ εξ αιτίας της ελλιπούς χειμερινού κολυμβητηρίου. Γιατί όπως γίνεται εδώ, τόσο χρόνια τώρα, με την άπα-

Στη χαρακτηριστική αυτή φωτογραφία φαίνεται πολύ καλά όλη η χάρις των κινήσεων της δ. Ρουμπέν στο κρούσι.

Η Μπούμπα Ρουμπέν φωτογραφίζεται ύπτια απ' την επιτυχία της της κατορίσεως του ελληνικού ρεκόρ στα 100 μ. ελεύθερας.

σχόλησι των κολυμβητών μόνον τους τέσσερις μήνες το χρόνο η θελτώσις απ' τη μία περίοδο στην άλλη είναι ασήμαντη, αν όχι ανύπαρκτη, γιατί κατά το διάστημα του χειμῶνος χάνεται ό,τι κερδίζουν οι κολυμβητές το καλοκαίρι. Έτσι κάθε φιλοδοξία για κάτι καλύτερο, λέγει πολύ σωστά η δίσ Ρουμπέν, πνίγεται, κι' ως μένη η ίδια πάντα στον αέρα... Και να σκεφθῇ κανείς πως η χώρα μας περιβρέχεται παντού σχεδόν απ' τη θάλασσα και βάπτεται να μη υπάρχει άνθρωπος που να μη ξέρει κολύμπι. Κι' όμως είναι ζήτημα αν τα 40% του πληθυσμού μας ξέρουν να κολυμπούν...

Αλλά, ως επανέλθουμε στην πρωταθλήτριά μας, που υπ' αυτής τους όρους έχει ως μόνη φιλοδοξία να βελτιώσει το ρεκόρ της στα 100 μ., που είναι, όπως είπαμε και το πανελλήνιο. Η δίσ Ρουμπέν προτιμά το ελεύθερο κολύμπι — το «κρούσι», που δίνει μεγαλύτερη χαρά στις κινήσεις και ταχύτητα, αλλά και δημοφιλέστερη στους αθλητικούς φίλους. Θεωρεί το κολύμπι, όπως και όλοι οι θιασώτες του υγρού στίβου στη χώρα μας, είναι ότι η ελληνική κολυμβήσις υστερεί πολύ εξ αιτίας της ελλιπούς χειμερινού κολυμβητηρίου. Γιατί όπως γίνεται εδώ, τόσο χρόνια τώρα, με την άπα-

Κα ξένα

Η Μισέλ Μοργκάν παίρνει το μεγαλύτερο μισθό που δόθηκε ποτέ σ' ένα ηθοποιό Πληρώνεται για κάθε ταινία στην οποία παίζει 18 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα, δηλαδή επτακόσια πενήντα εκατομμύρια δραχμές.

Η Λουσίλ Μπώλ συνέδεσε το τηλεφώνό της μ' ένα μεγάφωνο στο σπίτι του σκύλου της για να μπορεί να του φωνάζει να πάει να γαυγίσει τις νύχτες χωρίς να πηγαίνει ως εκεί.

Ο Κιρκ Ντάγκλας είναι ο «Μεγάλος Έραστής» τώρα του Χόλλυγουντ. Φλερτάρει την Χέντυ Λαμάρ, τη Τζην Τίλεν και τη Ρίτα Χάινγκορθ διαδοχικά. Και δεν ξέρει ποιά να διαλέξει. Μά μήπως είναι εύκολο;

Η κόρη της «Ίγκριντ Μπέργκμαν. Πία, δώλωσε στο δικαστήριο πως αγαπά περισσότερο τον πατέρα της και βέβαια να ζήσει μαζί του. Η «Ίγκριντ στενοχωρήθηκε πολύ με τη απόφαση της κόρης της, αλλά ο Ροσ-λίν έλπιζει πως θα προσηγορη' η τώρα με τα διδυμα κοριτσάκια που απέκτησε.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

Δικά μας

Αν και οι ταινίες που μας έδωσαν τα Έλληνικά στούντιο μας απεγοήτευσαν σχεδόν οι περισσότερες τον περασμένο χρόνο, εν τούτοις θα δώσουμε πάλι μερικές πληροφορίες στις αναγνώστρες μας για τις ταινίες που γυρίζονται τώρα, με την έλπιδα και την εύχη να δούμε κάτι καλύτερο τον επόμενο χειμῶνα.

Στα στούντιο της «Σπέτζος Φίλμ» γυρίζεται η ταινία «Ο Φαστούλας». Είναι μια κωμωδία των Φωτιάδη και Βροντάκη και της οποίας σεναρίστας και σκηνοθέτης είναι ο Ίασων Βροντάκης. Στην ταινία αυτή παίζουν ο Μίσης Φωτόπουλος, η Άννα Ραυτοπούλου, Θ. Τζενεράλης και Γεωργία Βασιλειάδου.

Στα στούντιο της «Εταιρίας «Ανκέρδος» είναι ήδη έτοιμη η κωμωδία «Ο Πύργος των Ίπποτων» και μια άλλη, «Το κλειδί της ευτυχίας». Τώρα θ' άρχισαν το γύρισμα και μιας τρίτης ταινίας, η οποία είναι μια διασκευή του διωνυμίου θεατρικού έργου του Μελά «Ο μπαμπάς εκπαιδεύεται». Τη σκηνοθεσία της ταινίας αυτής θα αναλάβουν ο Γ. Γρηγορίου και ο Γ. Λαζαρίδης, ο οποίος έγραψε και το σενάριο. Στην ταινία αυτή θα λάβουν μέρος ο Π. Κυριακός και ο Ν. Ματθαίος, ο γνωστός «Νικολάκης» του Ραδιοφωνικού Σταθιού.

Η Νοβάκ Φίλμς ετοιμάζει να γυρίσει σε ταινία το θεατρικό έργο του Π. Χόρν «Το Φυντανάκι». Η νέα εταιρία παραγωγής «Ζεύς Φίλμς» ετοιμάζει μια ταινία με τον τίτλο, «Ονειρα κοριτσιών» στην οποία θα λάβουν μέρος οι 5—6 επιλαχούσες του διαγωνισμού «Στάρ Ελλάς». Το σενάριο της ταινίας αυτής έχει γραφεί από τους Ηλ. Λυμπερόπουλον, Κ. Κοφινιώτη και Δ. Παπαδόπουλον.

Η «Φίνος-Φίλμ» τελειώνει σύντομα την ταινία «Γρουσούλης» του Γεωργ. Τζαβάλα και θα γυρίσει δύο ακόμη, των οποίων οι τίτλοι δεν έχουν καθορισθῇ.

Κα ξένα

Η Μισέλ Μοργκάν παίρνει το μεγαλύτερο μισθό που δόθηκε ποτέ σ' ένα ηθοποιό Πληρώνεται για κάθε ταινία στην οποία παίζει 18 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα, δηλαδή επτακόσια πενήντα εκατομμύρια δραχμές.

Η Λουσίλ Μπώλ συνέδεσε το τηλεφώνό της μ' ένα μεγάφωνο στο σπίτι του σκύλου της για να μπορεί να του φωνάζει να πάει να γαυγίσει τις νύχτες χωρίς να πηγαίνει ως εκεί.

Ο Κιρκ Ντάγκλας είναι ο «Μεγάλος Έραστής» τώρα του Χόλλυγουντ. Φλερτάρει την Χέντυ Λαμάρ, τη Τζην Τίλεν και τη Ρίτα Χάινγκορθ διαδοχικά. Και δεν ξέρει ποιά να διαλέξει. Μά μήπως είναι εύκολο;

Η κόρη της «Ίγκριντ Μπέργκμαν. Πία, δώλωσε στο δικαστήριο πως αγαπά περισσότερο τον πατέρα της και βέβαια να ζήσει μαζί του. Η «Ίγκριντ στενοχωρήθηκε πολύ με τη απόφαση της κόρης της, αλλά ο Ροσ-λίν έλπιζει πως θα προσηγορη' η τώρα με τα διδυμα κοριτσάκια που απέκτησε.

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Η ΕΞΟΙΚΕΙΩΣΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕ ΤΟ ΥΓΡΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ. ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΧΡΟΝΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΟΧΗ. ΤΑ «ΒΑΛΑΝΕΙΑ». ΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΕΣ ΠΙΣΙΝΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΑΠΟ τα πολύ παλιά χρόνια ο άνθρωπος αγάπησε το νερό. Και το αγάπησε, όχι μόνο γιατί είναι είδος πρώτης ανάγκης και χωρίς αυτό δε μπορεί να ζήσει, αλλά και γιατί στην αρχή τα ποτάμια του χρησίμευσαν σὰ φυσικό μέσο άμυνας, ενώ αργότερα, όταν ανέπτυξε την τεχνική του, σὰ μέσο επικοινωνίας. Το ίδιο και η θάλασσα. Στην αρχή κράτησε τον άνθρωπο φυλαγμένο από επιδρομές, παραύστερα όμως έγινε το υγρό κανάλι που πάνω σ' αυτό με τα μονόεula του τέρασε και γνώρισε άλλους τόπους και έτσι ανέπτυξε τον πολιτισμό του.

Μη μπορώντας ο πρωτόγονος άνθρωπος να εξηγήσει τις καιρικές αλλαγές, φαντάστηκε πως υπάρχουν δαίμονες και θεοί πίσω από τα φυσικά φαινόμενα. Έτσι έπλασε τις Ναϊάδες και τις Νηρηίδες, τους Ποσειδώνες και Άμφιτρίτες, τους Τριτωνες, τις Σεϊρήνες, τις Σκύλλες και Χάρυδδες.

Και δεν είναι μόνο οι Έλληνες που φαντάστηκαν μέσα στις πηγές και στα ποτάμια, στις λίμνες και στη θάλασσα, ότι υπάρχουν θεοί και στοιχειά, όλοι οι αρχαίοι ανατολικοί και ευρωπαϊκοί λαοί έχουν τις ίδιες πάων-κάτω, παραδόσεις.

Μά ασχета από τις μυθολογικές αυτές παραδόσεις, που σχηματίστηκαν όταν ακόμα ο άνθρωπος δριόκονταν στο λίκνο της Ιστορίας του, από τα πολύ παλιά χρόνια, άντρες και γυναίκες τόχον συνήθεια να λούζονταν στα ποτάμια, στις λίμνες και στις ακροθαλασσιές.

Η Ναυσικά, η θυγατέρα του Άλκίνοου του βασιλιά των Φαιακών, όταν έπλενε μαζί με τις παραδουλεύτρες τα ρούχα της στο ποτάμι, του νησιού της, έμπαινε η ίδια μέσα σ' αυτό και χαίρονταν το κορμί της τα χόδια και τα φιλήματα του γάργαρου νερού. Το ίδιο ή ώραία Έλένη του Μενέλανου.

Μά και στην Τροία, ύστερα από κάθε μάχη, οι Άχαιοι έπαιρναν το λουτρό τους στη θάλασσα ή στα τριγύρω ποτάμια.

Τις συνήθειες αυτές, φυσικά, δεν τις παράτησαν και όταν αργότερα πέρασαν οι άνθρωποι σ' ανώτερο στάδιο πολιτισμού. Στις πολιτείες μάλιστα που δεν υπήρχαν εκεί κοντά ποτάμια ή λίμνες ή δε βρίσκονταν σε παραθαλάσσια μέρη, έφτιαξαν τεχνητά λουτρά — τα βαλανεία — και σ' αυτά άντρες και γυναίκες μπορούσαν δυο-τρεις φορές την ημέρα να πάρουν το μπάνιο τους.

Από τότε καθιερώθηκαν και τα ζεστά λουτρά τόσο στην Αθήνα, όσο και σ' άλλες ελληνικές πόλεις, που πολλοί κατάκριναν τη χρήση τους. Στα χρόνια μάλιστα του Σωκράτη και Δημοσθένη τα ζεστά λουτρά έθεωρούντο «σημείον τρυφής και θηλυπραποσύνης πολυτελείας».

Στη Σπάρτη όμως, ποτέ δεν έφτιαξαν μέσα στην πόλι λουτρά. Άντρες και γυναίκες πήγαιναν μιά-δυο φορές στον Εύρωτα και λούζονταν. Βέβαια, έκεινη την εποχή, και το καλοκαίρι ακόμα, είχε πολύ νερό ο Εύρωτας. Γι' αυτό σχηματίζονταν σε διάφορα μέρη φυσικοί λουτήρες, όπου έπαιρναν το λουτρό τους οι Σπαρτιάτες και Σπαρτιάτισσες.

Στους ανατολικούς πάλι λαούς σχηματίστηκαν αντίληψεις πως το νερό έχει όχι μόνο θεραπευτικές ιδιότητες, αλλά και καθαριστικές—εξαγανιστικές. Έτσι μεγάλα ποτάμια χρησίμευσαν για λουτρά καθαισμού. Το ανατολικό Ιερατείο στα παλιά χρόνια δίδασκε πως τα λουτρά αυτά εξαγνίζουν τον άνθρωπο, γιατί όπως παίρ-

νουν από πάνω του κάθε είδος βρωμιά, έτσι καθαρίζουν και την ψυχή του από τις αμαρτίες.

Στις πολιτείες όμως που χτίστηκαν κοντά στη θάλασσα, ήταν φυσικό οι κάτοικοι όχι μόνο να λούζονται στις ακρογιάλιες, αλλά και να μαθαίνουν από μικρά παιδιά κολύμπι. Ίσως οι Αιγύπτιοι, οι Άσσύριοι και άλλοι λαοί να κατοικούσαν κοντά σε μεγάλα ποτάμια και από τις διοτικές ανάγκες ν' αναγκάστηκαν να μάθουν να κολυμπούν πρώτα στα ποτάμια τους. Οι ειδικοί θέλουν να πουν, έχοντας υπ' όψη και αρχαίες γραπτές παραδόσεις και παραστάσεις σε αγγεία, ότι οι πρωτόγονοι άνθρωποι μαζί με το λούσιμο έμαθαν κολύμπι πρώτα στα ποτάμια.

Όπως και αν είναι, ξέρομε από τις αρχαίες ελληνικές πηγές, πως οι πρόγονοί μας δίνανε μεγάλη σημασία στο κολύμπι και όσοι Έλληνες κατοικούσαν κοντά στη θάλασσα μάθαιναν τα παιδιά τους από μικρή ηλικία να κολυμπούν. Έπειδή δε δεν ήταν όλες οι πολιτείες παραθαλάσσιες και δεν ήταν εύκολο να ηγαννοέρχονται στις ακρογιάλιες, έφτιαξαν τεχνητές δεξαμενές (κολυμβούς) κοντά στα γυμναστήρια, για να μαθαίνουν οι νέοι κολύμπι. Υπάρχει μάλιστα και μια αρχαία ελληνική μαρτυρία που λέγει ότι «ο μη έπιστάμενος νεΐν, μήτε γράμματα, απζίδευτος έστι και δάρδαρος».

Ξέρομε ακόμα πως στην Έρμιόνη τέλούσαν κάθε χρόνο και κολυμβητικούς αγώνες και ότι απ' όλους τους νησιώτες, οι Δήλιοι ήταν οι άσσοι στο κολύμπι.

Βέβαια δεν ήταν τόσο το πνεύμα του αθλητισμού που δημιούργησε την έπιδοσι στο κολύμπι, όσο οι έμποροναυτικές ανάγκες. Έκείνο τον καιρό τα πλοία ήταν μικρά και αν οι ταξιδιώτες δεν έξεραν κολύμπι διατρέχανε τον κίνδυνο να πνιγούν στα ναυάγια που γίνονταν τόσο συχνά. Έξ άλλου μια πού τα πολεμικά πλοία έπαιζαν σπουδαίο ρόλο στις έκστρατείες και πολιορκίες, οι ναύτες έπρεπε να είναι άσκημένοι καλά για να τα θγάλουν πέρα στις ναυμαχίες. Πολλοί μάλιστα ήταν και ριφημοί δύτες και έτσι κατώρθωναν βουτώντας να κόβουν τις άγκυρες των έχθρικών πλοίων ή να τους κάνουν άλλες ζημιές στις καρίνες.

Σ' όλη λοιπόν την αρχαιότητα οι ελληνικές ακρογιάλιες για τον ένα ή άλλο λόγο ήταν γεμάτες από λουόμενους. Βέβαια χωριστά πήγαιναν οι γυναίκες και χωριστά οι άνδρες. Βρέθηκαν όμως και μερικές αγγείογραφικές παραστάσεις που δείχνουν πως υπήρχαν και μικτά λουτρά, σά να λέμε γίνονταν και μπαιν-μίζε. Δεν έχομε όμως θετικές πληροφορίες ποτε καθιερώθηκαν. Ίσως τα μικτά αυτά λουτρά να γίνονταν στα χρόνια της παρακμής, όπου οι αύστηρες παλαιές οικογενειακές και κοινωνικές παραδόσεις είχαν ατονήσει. Έκείνο όμως που ξέρομε καλά είναι ότι το καλοκαίρι στα ποτάμια, πού τα πιο πολλά σκιάζονταν από μεγάλα πλατάνια και άλλα δέντρα, μαζεύονταν πολλοί κόσμος και λούζονταν.

Από το μεσαίωνα όμως η πιο σωστά από τον καιρό που με την επικράτηση του χριστιανισμού διαδόθηκαν άλλες ιδέες και διαμορφώθηκαν νέες αντίληψεις, τόσο το κολύμπι όσο και το κάθε είδος λουτρού θεωρήθηκαν σὰ συνήθειες που τις έμπνεί ο Σατανάς. Γι' αυτό στα μεγάλα στραμάτα του πληθυσμού ο άσκητισμός με όλες τις έκδηλώσεις του, είχε τέτοια επίδρασι που έθεωρείτο αμαρτία όχι μόνο το κολύμπι, αλλά και το πλύσιμο του σώματος. Στα νεώτερα χρόνια, φυσικά ήταν να αλλάξουν οι αντίληψεις αυτές και να δοη πάλι ο άνθρωπος τη χαρά και την υγεία του στα λουτρά και στο κολύμπι.

ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΑΓΑΠΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

Τό παραπάνω κοστούμι μπάνιου θα έμ βουσίαν όδες αγαπούν την πρωτοτυπία και την κομψότητα, αδιαφορώντας για την άνεσι των κινήσεων. Κι' αυτές όμως θα παραδεχθούν ότι έχει άφογη γραμμή και μεγάλη χαρά. Είναι καμωμένο από σατέν, μπαλεναρισμένο για να διατηρή την ώραία του φόρμα και σφίγγεται στο μπουστο με περαστά κορδόνια, που δένουν χαρακτηριστικά μ' ένα φιόγκο στη μέση.

Η ΜΠΑΛΑΡΙΝΑ ΕΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΗΣ

Κλασική αυτή η πόδα της μπαλαρίνας του 1952! Και ποση διαφορετική από τις πόδες που έπαιρναν οι μπαλαρίνες του παλιού καιρού την ώρα που ξεκουράζονταν!... Κοντά στο σημείο όπου «γυρίζει» ένα φίλμ με άφθονες σκηνές χορού, η Άννα Κρή, καθισμένη στην πολυθρόνα που έχει εγκαταλείψει για λίγο ο σκηνοθέτης της, έβγαλε τα παπούτσια του χορού και ξεκουράζει τα καλλίγραμμα πόδια της

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΑΝΤΟ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ
ΨΥΧΡΙΤΣΕΣ

1. Μοντέρνο μαντό για τις βραδυνές ψυχρές. Γίνεται από ταφτά ή άλλο χονδρό μεταξωτό. Γύρω από το ναι 'τη έμπρός και πίσω υπάρχει σούρα. Γά μα- νίκια σε σχήμα μπανάνας κλείνουν στο χαριτωμένο τελειώμά τους μ' ένα κουμ- πτί. Στο λαιμό έχει ένα ίσιο στρατιω- τικό γιακαδάκι.

2. Κομψό μαντό με γαρνιτούρα από χονδρά έξωραφα γαζί. Στρογγυλά φουσκωτά μανίκια με ραφή στη μέση και έξωτερικές πένσες στο άνοιγμα. Οι τσέπες είναι κομμένες στρογγυλά

και κλείνουν μ' ένα κουμπί. Οι πένσες του στήθους παίρνονται μέσα στο κό- ψιμο και κάμουν το μαντό έφαρμοστό.

3. Ριχτό μαντό με μανίκια κιμονό. Το ύψαιτούμενο φάρδος των μανικιών συγ- κρατείται στους ώμους και στο τελει- σμα με χονδρό έξωραφο γαζί. Στο μι- κρό γιακαδάκι μπορείτε, σύμφωνα με το γούστο σας, να βάλετε βελούδο ή όχι. Δυο ψεύτικα καπάκια δίνουν την εντύπωση αληθινής τσέπης. Διπλή κου- φόπια πίσω στην πλάτη.

4. Μαντό έφαρμοστό με μανίκια ρα- γλάν. Φαρδείες μανσέτες με στονγυ- λό άνοιγμα κι' ένα κουμπί, γαρνίρουν τὰ κάπως φαρδειά μανίκια. Το κάτω μέρος είναι κομμένο κλός κι' έχει μπρο- στά σε συνέχεια με τις πένσες του κορ- σάξ δυο φαρδείες άσιδέρωτες πιέτες. Κλείνει στη μέση μ' ένα κουμπί.

ΤΖΑΝΝΕΤ ΛΗ

Η ήθοποιός με το έκ-
φραστικό πρόσωπο

Η Νόρμα Σήρερ παραθέριζε κάποτε σ' ένα όρεινό καταφύ- γιο στην Καλιφόρνια. Ξεφυλ- λίζοντας μία μέρα το οικγε- νειακό άλμπουμ του ξενοδόχου, είδε σε μία φωτογραφία ένα κο- ρισάκι με στολή σκί.

— Αυτό το πρόσωπο είναι κατάλληλο για την όθονη! είπε στον ξενοδόχο και πήρε τη φω- τογραφία μαζί της στο Χόλλυ- γουντ.

Σε λίγο η μικρούλα Τζάνννετ, Έλλην Μόρισον, η κόρη του ξενοδόχου, βρέθηκε χωρίς να το καταλάβη καλά-καλά στο Χόλ- λυγουντ και άρχισε να φοιτά στη σχολή του στούντιο, για να γίνει στάρ.

Σήμερα η Τζάνννετ Λή είναι μία στάρ με μεγάλη δημοτικό- τητα. Επί μήνες πολλούς ά- πασχολούσε τον κινηματογρα- φικό τύπο το ρομάντζο της με τον ήθοποιό Τόνυ Κέρτις, το ό- ποιο κατέληξε σε γάμο. Ο γά- μος αυτός είναι ο δεύτερος της Τζάνννετ. Είχε πανδρευθεί για πρώτη φορά το 1945 με το δι- ευθυντή ορχήστρας Στάνλεϋ Ρήμς, με τον οποίο χώρισε άρ- γότερα. Είπαμε δεύτερος γά- μος, ενώ θα μπορούσαμε να γράψουμε τρίτος. Γιατί όταν ήταν δεκαπέντε χρονών παν- τρεύθηκε μ' ένα συμμαθητή της, οι γονείς της όμως άκύρωσαν το γάμο αυτόν γιατί ήταν ά- νηλικη.

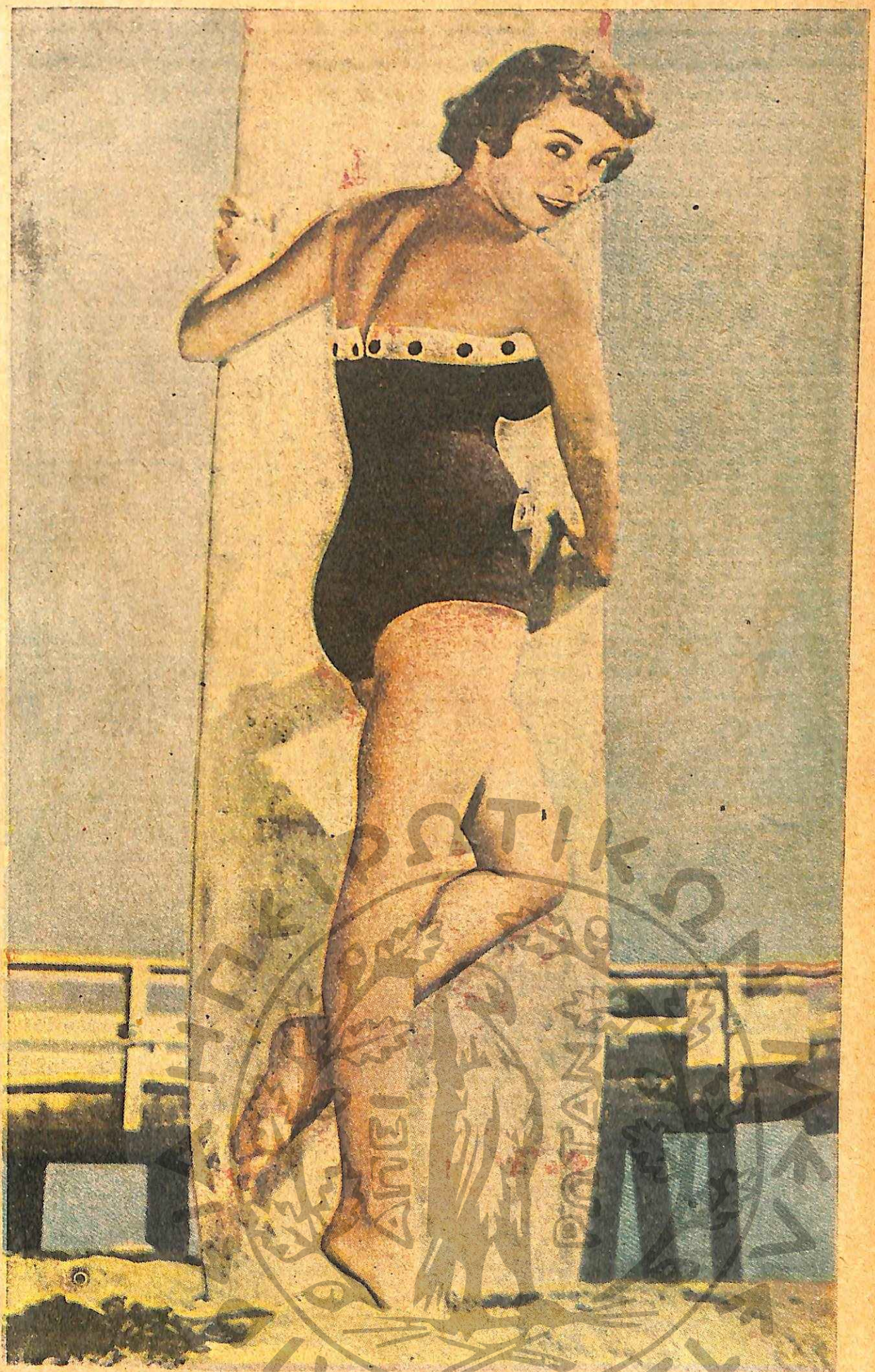
Στο Χόλλυγουντ η Τζάνννετ Λή είχε μία γοργή εξέλιξη. Γρήγορα της ανέθεσαν ρόλους σε ταινίες και το στούντιο της Μέτρο Γκόντουν την θεωρεί τώρα ως ένα από τα καλύτερα στελέχη της.

Η Τζάνννετ Λή έχει μία ό- μορφη φωνή σοπράνο, την ό- ποια χρησιμοποιεί στην όθονη. Ο άνδρας της Τόνυ Κέρτις είναι ο όμορφος νεαρός ήθοποι- ός που είδαμε φέτος στην ται- νία «Ο κλέφτης της Ταγγέ- ρης». Όταν έρωτεύθηκαν ήταν ακόμη άσημος, μα και αυτού το επαγγελματικό μέλλον προ- μηνύεται λαμπρό. Αυτό είναι και το όνειρο της Τζάνννετ: «Θέλω σε λίγα χρόνια να λέ- νε για μένα πως είμαι η γυ- ναίκα του Τόνυ Κέρτις. Το έ- παγγελματικό μου όνομα νάναι ώχρο μπροστά στο δικό του».

Είναι τρελλά έρωτευμένη μαζί του όπως φαίνεται από τὰ λόγια της και μία πολύ κα- λή σύζυγος. Ο άνδρας της το αποδίδει αυτό στην προηγου- μενη πείρα της:

«Η Τζάνννετ έγινε ιδεώδης σύζυγος γιατί τὰ πικρά μαθη- ματα που πήρε απ' τη ζωή τη δίδαξαν πολλά. Μόνο εγώ δεν έβρα πως να την κάνω εύτυχι- σμένη. Είναι η πρώτη γυναίκα που αγάπησα στη ζωή μου!»

Η Τζάνννετ Λή είναι ένας εύ- θυμος και ζωηρός τύπος και παρ' όλες τις έρωτικές ιστο- ρίες της είναι κατά βάθος ένα θεότρελλο παιδί στις άλλες έκ- δηλώσεις της. Μα τώρα ο κυ- ριώτερος σκοπός της είναι να κάνει τον Τόνυ εύτυχισμένο.

Η Τζάνννετ Λή είναι ο αντιπροσωπευτικώτερος τύπος της σύγχρονης Αμερικανίδας. Της άρέσουν τὰ σπόρ, τρελλαινείται για το κολύμπι και το ψάρεμα. Όταν δεν εργάζεται στο στούντιο μπορεί να χορεύη ως το πρωί και μετά να ξαναονίξη πάλι την ίδια εύθυμη ζωή.

Η ΔΡΑΠΕΤΙΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥ- ΜΕΝΩΝ.— Μισή ώρα πριν απ' το γάμο της με τον κόμη Ζάν ντε Σελίν, δραπέτευσε μετεμφιεσμένη σε γκρουμ ξενοδοχείου γιατί δέ θέλει να παντρευτεί τον άντρα αυτόν που δεν αγαπά και που της επιβάλλει η μητέρα της. Κρύβεται στο πλοιάριο το «Μπούμερεγκ» του Αυστραλού Κλήβ Γκάρστον, που είναι έτοιμο να σαλπάρει. Ο Κλήβ κατόπιν προτροπής της μητρίδας του Κλαίρης και του πατέρα της Ντόλλιν, αποφασίζει να συνεχίσει το ταξίδι του για την Αγγλία, το οποίο ήθελε να διακόψει όταν πήρε γράμμα από τον ξάδελφό του Ράφλ Χόρτον πώς ο θεός του, ο Ρίτσαρντ Γκάρστον, που αυτός τον είχε παρακαλέσει να τον επισκεφθεί στην Αγγλία και ο οποίος του έγραφε πως τον καθιστούσε γενικό κληρονόμο του, πέθανε ξαφνικά αφήνοντας κληρονόμο του το Ράφλ. Το «Μπούμερεγκ» έπλεε πιά στ' ανοιχτά όταν ανέκαυθη η ύπαρξη της Κάθλιν, κρυμμένη στ' αμπάρι. Ο Κλήβ την παίρνει για κλέφτρα διαμαντιών των ξενοδοχείων, γιατί σ' ένα τράνταγμα του πλοίου η Κάθλιν πέφτει χάμω και σκο-

πίζονται από την τσέπη της τα κοσμήματα ποché πάρει μαζί της στη φυγή της. Την αποκαλεί κλέφτρα και η Κάθλιν πικαρισμένη από τη συμπεριφορά του τον αφήνει στην πλάτη του, πλάθοντας του μέλι-στα και μία ιστορία για το κακό ποιόν της οικογένειάς της κι της ίδιας. Ο Κλήβ προτίθεται να την παραδώσει στις αρχές μόλις φθάσει στο πρώτο λιμάνι. Στο μεταξύ όμως κάτι το απροσδιόριστο γεννιέται μέσα του, κά- σαν συμπάθεια για την Κάθλιν, κάτι σαν... "Από την άλλη μεριά πάλι η Κάθλιν αισθάνεται ευτυχισμένη τον έαυτο της που γλύτωσε από τα νύχια του κόμη. Όταν έφτασαν στην Αγγλία, ο Κλήβ πληροφορείται από το φίλο του "Ερικ Χίου- μιν ότι ο ξάδελφός του ο Ράφλ ζητούσε υπηρέτη. Μία ιδέα πέρασε τότε απ' το μυαλό του Κλήβ. Να παρουσιάσει αυτός ως υπηρέτης δεδομένου ότι ο ξάδελφός του δεν τον γνώριζε. Το λέγει στην Κάθλιν και εκείνη δέχεται. "Ε- ται αποφασίζουν να παρουσιαστούν στον πύργο του Ράφλ. "Υστερα από πολλές διατυπώσεις, ο Κλήβ και η Κάθλιν προσλαμβάνονται στον πύργο.

Ένα διακριτικό κτύπημα ακούσθηκε στην πόρτα τους και η βαθεία φωνή της κ. Λώσσον τούς ξανάφερε στην πραγματικότητα.

— Έχασα να σας δώσω ένα ζυγνητήρι, κύριε Τζόνς, είπε απ' έξω. Σας το αφήνω μπροστά στην πόρτα σας. Χωρίστηκαν εσθνιασμένοι και κυτάχθηκαν σχεδόν θυμωμένα. Διά μιάς, εξωτικός κήπος, φεγγάρι και όλα που φαντάζονταν πριν μία στιγμή, εξαφανίσθηκαν. Ξαναγύρισαν απότομα στην κρεβατοκάμαρα του "Οκοφλντ-Πάρκ. "Εκείνη ήταν η Κάθλιν, που ο Κλήβ της είχε δώσει τον λόγο του πως θα τη σεβασθή, κι' εκείνος ήταν ο Κλήβ που πριν λίγη ώρα είχε πατήσει αυτόν τον λόγο του.

— "Α, τί έκανα! Είπε στενοχωρημένος ο Κλήβ, τρίβοντας το μέτωπό του.

— Ασφαλώς, χωρίς να το θέλεις, απήντησε ήρεμα η Κάθλιν. Δεν τόκανες σκόπιμα. — Σκόπιμα! Όχι, βέβαια κι' όχι! Και την κυτάζε στα μάτια. "Αλλάςτε ήταν και μέσα στη συμφωνία μας πως δεν... Και με μιάς κοκκίνισε. Τέλος, καταλαβαίνει ότι θέλω να πω. Σου είχα υποσχεθεί πως μπορούσες να μου έχεις εμπιστοσύνη. Και τώρα τί ν' απολογηθώ; — Κι' αν υποθέσουμε πως... δεν θάθελα ν' απολογηθώ! Η φωνή της ήταν χαμηλή και το βλέμμα της απέφυγε το δικό του.

— Κι' όμως πρέπει. Βλέπεις εγώ δεν είχα το δικαίωμα ν' αφήσω να μ' αγαπήσεις, ακόμα κι' αν μόνον τ'όθελες. Γιατί, Κάθλιν, υπάρχει ένα άλλο κορίτσι στη ζωή μου. Ένα κορίτσι που προκειται να το κάνω γυναίκα μου.

— Κλήβ, πρόφθασε να πη η Κάθλιν, και η φωνή της πνίγηκε πριν βγεί καλά-καλά απ' το στόμα της.

— Είναι γλυκεία και καλή και μου έχεις κι' αυτή εμπιστοσύνη, είπε ο Κλήβ προφέροντας με δυσκολία τις λέξεις.

— Πολύ καλά, Κλήβ, ως ξεχασθή, δι' έγινε, είπε η Κάθλιν. Να ξεχαστή! Ήταν ένας λόγος. Αυτή η περιπέτεια της που είχε αρχίσει τόσο ευχάριστα από την ώρα που μπάρκαρε κρυφά στο «Μπούμερεγκ», τώρα είχε καταληφθεί μία ανυπόφορη κατάσταση. Θάθελε πολύ να μπορούσε να φύγει κρυφά απ' αυτό το δωμάτιο. Να τρέξει έξω στη νύχτα και να χαθεί μέσα στο σκοτεινό δάσος, έτσι που να κρυφτεί απ' όλους και να κρύψει βαθεία μέσα της ότι αισθανόταν η ψυχή της.

— "Ακουσε, Κάθλιν, είπε σοδαρά ο Κλήβ. "Αν θέλεις να μη συνεχίσεις αυτή την περιπέτεια στην οποία σε παρέσυρε, είσαι ελεύθερη. Δεν θα μου κακοφανή διάλογο, γιατί εγώ παρεβιάζω τη συμφωνία μας.

Αυτό, τάχα, δεν ήθελε κι' αυτή! Κι' αυτό που της έλεγε τώρα ο Κλήβ, δεν ήταν η μόνη απόφαση που η λογική της επέβαλε να πάρη! Κι' όμως, ενώ

η λογική έλεγε πως αυτό έπρεπε να κάνει, δεν μπορούσε να το αποφασίσει.

— Θα μείνω, του είπε Μη νοιάζεσαι για μένα.

Ο Κλήβ την πλησίασε. — Μα εγώ νοιάζομαι. Νοιάζομαι γι' αυτό που έκανα. Δεν μπορώ να δικαιολογηθώ ούτε ούτε στον έαυτο μου. Φαίνεται πως για μία στιγμή τρελλάθηκα.

— "Ας τ' αφήσουμε τώρα αυτά. Κλήβ, είπε η Κάθλιν με κουρασμένο ύφος.

— Είσαι κουρασμένη; Είς της είπε γλυκά ο Κλήβ. "Εγώ θα πάω το στρώμα και τα σκεπάσματα του κρεβατιού μου και θα κοιμηθώ εδώ, δίπλα στο μπάνιο. Είναι αρκετά μεγάλο για να στρώσω. Δεν θέλω να σ' ενοχλήσω πιά απόψε.

Πήρε το στρώμα και τα σκεπάσματα και τράβηξε για το μπάνιο. Σε λίγο ξαναγύρισε. Η Κάθλιν στεκόταν ακόμη έμπρος στο παράθυρο με το πρόσωπο κολημένο στο τζάμι. Είχε τραβήξει την κουρτίνα και κυτάζε έξω. Το φεγγάρι έλουζε τον κήπο με τις ασμένιες ακτίνες του.

— Αισθάνεσαι τώρα καλά, Κάθλιν; τη ρώτησε με ενδιαφέρον ο Κλήβ.

— Έντελώς καλά, Κλήβ. Καληνύχτα.

— Καληνύχτα, είπε σαν ήχας ο Κλήβ, δεν έφυγε.

— Ήθελε να της πη κάτι που να την έκανε να τον καταλάβει μα κι' ο ίδιος δεν ήξερε τί του συνέβαινε. Ήθελε τόσο πολύ να την ξαναφίγγει στην ανάκλασή του! Να της έδινε ένα γλυκό φιλάκι! Μα... ήταν στη μέση η Κλαίρη. Η Κλαίρη που πίστευε ακόμη πως την αγαπούσε. "Ο, τί είχε συμβεί με την Κάθλιν ήταν ακούσιο. "Οφειλόνταν στις εξαιρετικές συνθήκες υπό τις οποίες δρέθηκε μ' αυτό το αξιολάτρευτο κορίτσι, που του φαινόταν τόσο έλκυστικό, ώστε να ξεχάσει το παρελθόν του και τις συνθήκες που το γνώρισε, μα που όλα του τα αγαθήματα γι' αυτό θα σκορπούσαν σαν άχυρα στον ζέρα. Μόλις θάβλεπε μπροστά του την Κλαίρη. Κι' όμως όλες αυτές οι σκέψεις δεν μπορούσαν να σδίσουν μέσα του τη λαχτάρα που τον κατείχε να ξεασφίξει την Κάθλιν στην ανάκλασή του και να την νουνορίσει σαν μικρό παιδί. Στο τέλος υπέρεσε να επιβληθί στον έαυτο του:

— Καληνύχτα, της είπε ξανά και μπήκε στο μπάνιο, κλείνοντας την πόρτα. Το κλειδί ήταν απ' το μέρος της κρεβατοκάμαρας. "Αραγε θα κλείδωνε η Κάθλιν; Μα δεν άκουσε τον κρότο του κλειδιού στην κλειδαριά. Αισθανόταν πολύ έκνευρισμένος. Για ν' αντιδράσει, έβγαλε απ' τη βαλτιτσούλα του ένα χαρτοφάκελλο κι' έγραψε με το στυλό του ένα γράμμα προς την Κλαίρη. Της έγραψε ότι είχε δώσει εις ενέργεια το σχέδιο που του υπέδειξε ο πατέρας της και το πως είχε καταφέρει να προσληφθή ως καμαριέρης στο "Οκοφλντ-Πάρκ. Φυσικά δεν έκανε λόγο για την Κάθλιν, ενώ έδινε διάφορες αόριστες λεπτομέρειες για τον πύργο και το προσωπικό. Κι' αυτό γιατί τ'σας δεν αισθανόταν τη δύναμη να της γράφει για τα αισθηματά του προς αυτήν. Δεν του έρχόταν να της γράφει κανένα ιρωφερό λόγο. Του φαινόταν σ' να είχε γνωρίσει κι' αγαπήσει η Κλαίρη στην παιδική του ηλικία.

— "Εγώ είμαι έτοιμος, Κάθλιν. Μπορώ να μτώ: φώναζε ζωηρά. Θα θέλεις, βέβαια, να περάσης κι' εσύ στο μπάνιο.

— Ναί, Κλήβ. Η φωνή της ακούσθηκε κουρασμένη. Δεν ήταν η χαρούμενη και ζωηρή φωνή που ήταν συνηθισμένος ν' ακούει.

Ο Κλήβ άνοιξε την πόρτα και είδε την Κάθλιν που φορούσε μία ρομπ-ντε-σάμπρ από μεταί σατέν και πασομάνια με ψηλό τακούνι. "Απέφυγε να την κυτάξει στο πρόσωπο.

— Πες της κ. Λώσσον ότι θα κατέβω σε λίγα λεπτά, του είπε. Δικαιολόγησέ με για την άρρογορία μου.

— Καλά, θα τα κανονίσω, και πλησιάζοντάς την πρόσθεσε: Κοιμήθηκες καλά;

— Πολύ καλά. Και σύ;

— Κι' εγώ καλά.

Ο καθένας τους ήταν βέβαι-

κία. «Μα θα την αγαπήσω μόλις την ξαναδώ», είπε μέσα του, σ' να ήθελε να πείσει τον ίδιο τον έαυτο του. «Αυτή είναι που θα με κάνει ευτυχισμένο. Αυτή η μόνη γυναίκα που θα παντρευθώ». Τελείωσε με τις λέξεις «ο αγαπημένος σου Κλήβ» και έκλεισε το γράμμα στον φάκελλο, γράφοντας σ' αυτόν τη διευθυνσι και το όνομα της Κλαίρης. Κατόπιν το ακούμπησε στην έταξερίσα του νιπτήρος. Γδύθηκε, φόρεσε τις πυτζάμες του, έσβησε το φως και ξάπλωσε. Μα δεν τον έπειρνε ο ύπνος. Το φεγγάρι φάνηκε στο πλαίσιο του παραθύρου, που τα φύλλα του είχαν μείνει ανοιχτά. Νόμιζε πως τον κυτάζε κοροϊδευτικά! "Όλα μέσα στο μπάνιο παίρνανε μία φαντασμαγορική όψη. Κι' ακόμα δεν είχε άκουσθί ο κρότος του κλειδιού στην κλειδαριά της πόρτας. Στο διπλανό δωμάτιο βασίλευε απόλυτη σιγή. "Αραγε είχε ξαπλώσει η Κάθλιν; "Ισως ναχε κοιμηθί κιόλας. Αυτή τη στιγμή ο Κλήβ τη φανταζόταν τόσο ζωηρά, που θα μπορούσε και να την ζωγραφίσει ακόμα. Νόμιζε πως έδλεπε τα λευκά χαριτωμένα χέρια της ν' ακουμπούν επάνω στο σκέπασμα και τα ώραία γυοιστά ματοκαλά της να σμίγουν στα χλωμά της μάγουλα. "Αραγε αυτά ήταν δρεγμένα ακόμα; "Αν έμπαινε στις μύτες των ποδιών του, στο δωμάτιο, θα την άνησυχούσε τάχα; Δεν τό ήθελε, αλλά κατέχονταν ολόκληρος από την επιθυμία να την ιδι κοιμισμένη, ν' ακούσει μέσα στη νύχτα την ήσυχη αναπνοή της. Προσπάθησε πάλι να κοιμηθί, μα δεν μπόρεσε. Την αισθανόταν τόσο κοντά του, τόσο γλυκεία! Μα δεν ήταν γι' αυτόν! Είπε ψιθυριστά το όνομα της Κλαίρης, σ' να ήθελε έτσι να δρ ή ένα ψυχικό στήριγμα. Μα η Κλαίρη ήταν τώρα τόσο μακριά!... Κι' η Κάθλιν τόσο κοντά!... Μία πόρτα τους χωρίζει κι' αυτή ξεκλείδωτη!... "Αλήθεια, γιατί να μη κλειδώσει την πόρτα της; Σκέφθηκε αυτό και του ήρθε σαν θυμός.

Θάπρεπε να τον είχε πάρει ο ύπνος πολύ άργα, λίγο πριν ξημερώσει, ίσως, γιατί έπλητσε απότομα απ' το κουνούσιμα του ζυγνητηριού στο διπλανό δωμάτιο. Τινάχτηκε με μιάς απ' το στρώμα. Τα μάτια του κλείνανε ακόμα. Αισθανόταν την ατονία του αγρυπνημένου. "Εκανε ένα κύρο ντούς, ευρίσθηκε και ντύθηκε. Κατόπιν χτύπησε την πόρτα της κρεβατοκάμαρας.

— "Εγώ είμαι έτοιμος, Κάθλιν. Μπορώ να μτώ: φώναζε ζωηρά. Θα θέλεις, βέβαια, να περάσης κι' εσύ στο μπάνιο.

— Ναί, Κλήβ. Η φωνή της ακούσθηκε κουρασμένη. Δεν ήταν η χαρούμενη και ζωηρή φωνή που ήταν συνηθισμένος ν' ακούει.

Ο Κλήβ άνοιξε την πόρτα και είδε την Κάθλιν που φορούσε μία ρομπ-ντε-σάμπρ από μεταί σατέν και πασομάνια με ψηλό τακούνι. "Απέφυγε να την κυτάξει στο πρόσωπο.

— Πες της κ. Λώσσον ότι θα κατέβω σε λίγα λεπτά, του είπε. Δικαιολόγησέ με για την άρρογορία μου.

— Καλά, θα τα κανονίσω, και πλησιάζοντάς την πρόσθεσε: Κοιμήθηκες καλά;

— Πολύ καλά. Και σύ;

— Κι' εγώ καλά.

Ο καθένας τους ήταν βέβαι-

Ίδιοτροπίες της μόδας

- 1.— Καλαθόκκια από μαύρη λυγαριά, ενωμένα με ένα δίκτυο, που χωρούν μέσα όλα τα αξεσουάρ της πλάς.
- 2.— Μπαστούνι τσάντα της πλάς (Σκιαπαρέλι).
- 3.— Σανδάλι της πλάς από κόκκινο δέρμα (Ντιόρ).
- 4.— Κορσέλε από τονάζ έμπριμέ, άσπρι με ένα μοντέρνο κάλυμμα κεφαλής που λέγεται «κίς γότα» (Μάγγυ Ρούφ).
- 5.— Μπαστούνι με καλαθάκι στολισμένο με φρούτα. (Σκιαπαρέλι).
- 6.— Τσάντα από λυγαριά σε φόρμα στέγης, με μπρούτζινο χερσούλι. (Υμπερ ντε Ζουσάν).
- 7.— Άπλο τσόκαρο με ψίδι από άσπρο λουστρίνι που συγκρατεί την πέτσινη σόλα.

ος πως ο άλλος έλεγε ψέματα. — Λοιπόν... εγώ κατεβαίνω, είπε ο Κλήβ και προσπάθησε να χαμογελάσει. "Υστερα προσέθεσε: "Η πρώτη μέρα των «υψηλών καθηκόντων» μας έ; "Ας ελπίσουμε πως θα τα καταφέρουμε!

— Κι' εγώ το ελπίζω, είπε η Κάθλιν σοδαρά.

— Είσαι ψύχραιμη και δη αυτοπεποίησι, Κάθλιν.

— "Ισως... Ίσως και όχι.

Ξαφνικά σήκωσε το κεφάλι της και τα μαύρα μάτια της κυτάξαν τον Κλήβ στο πρόσωπο.

— Προσπαθώ να έχω αυτοπεποίθησι, Κλήβ, του είπε.

Ο Κλήβ δεν ήξερε τί ήθελε να πη μ' αυτό. Κι' όμως μέσα του κάτι καταλάβαινε. "Απλώσε το χέρι του και τη χτύπησε φιλικά στον ώμο, λέγοντάς της:

— "Αντε, καλή τύχη και στους δύο μας. Και βγήκε απ' το δωμάτιο.

Η Κάθλιν τράβηξε με άρχες κινήσεις προς το μπάνιο. Το πρώτο που είδε ήταν το γράμμα, που ο Κλήβ είχε ξεχάσει να του νιπτήρος. Διάβασε την έπιγραφή του φακέλλου, το κυτάζε λίγα δευτερόλεπτα κι' ύστερα είπε ήσυχα σ' νάχε έμπρος της την Κλαίρη: «"Ο, στέ ετσι σε λένε, ε; Το ίδιο μου κάνει. Δεν πρόκειται να τον πάρεις εσύ, αγαπητή μου. Δεν

θα σου τόν αφήσω εγώ. Τόν αγαπώ τόσο πολύ!...».

Ο ΜΙΣΟΤΡΕΛΛΟΣ

Η Πετούνια Χόρτον είχε μείνει πολύ άργα με το Ντέιλ Γκόμαν στο καμπαρέ του «Ευθυμο Κυνηγού». Δείπνησαν πολύ άργα, εκείνο το βράδυ, κατά τις τρεις το πρωί. Το καμπαρέ είχε αδειάσει εκείνη την ώρα. "Ας και οι μουσικοί είχαν φύγει. "Εδώ και μερικές έβδομάδες οι δουλειές του «Ευθυμο Κυνηγού» δεν πήγαιναν καθόλου καλά. Οι ιδιοκτήτες του είχαν ξαναοιθί πολύ. Διάφορες συναλλαγματικές και γραμμάτια τους λήγανε σε λίγο και τους ήταν αδύνατο να τα πληρώσουν. "Ασφαλώς οι κομιστάι θα τα διαμαρτυρούσαν και έτσι θα τούς έφερναν σε πολύ δύσκολη θέση.

Μου φαίνεται πως είναι οι τελευταίες βραδιές που θα δουλέψουμε εδώ, είπε, με βαρύθυμο ύφος ο Ντέιλ στην Πετούνια. Τηλεφώνησα στο γέρο Ουίλλιαμ απόψε το βράδυ. Μου είπε πως δεν έχει ούτε σελλινί και σήμερα-αύριο θα κλείση το μαγαζί.

— Μα γιατί; είπε η Πετούνια. Να άποψε είχαμε και δυο παρέες.

— Έμένα μου λές; έκανε κοροϊδευτικά ο Ντέιλ. Χαρας στους πελάτες! "Η μία παρέα θγαίνοντας ξεκίνησε ποδαρόδρομο, γιατί — όπως τούς άκουσε να λένε — δεν είχανε να πάρουν ένα ταξί.

Κυτάχθηκαν λιγάκι μεταξύ τους.

— "Η Πετούνια ξαφνιάσθηκε. Τά κρύβει μάτια της έπαισαν για λίγο. Πότε θα πη γαίαναν! "Όταν είχε αρχίσει τις σχέσεις της με το Ντέιλ, δεν φανταζόταν πως θα έφθανε στιγμή που θα έπαιρνε απέναντί της τέτοιο θάρρος. Τώρα καταλάβαινε πως σ' να τα είχε μπλέξει άσχημα μ' αυτόν τον τύπο. Βέβαια υπήρχε κάποια

τους κι' ύστερα ξεπασσον σε γέλια.

Η Πετούνια Χόρτον ήταν ένα ψηλό και μάλλον λεπτό κορίτσι, ως 28 χρόνων. Είχε φατεινά κοκκινωπά μαλλιά, γκριζαμάτια με μεγάλα θαμμένα ματωσίνοια. Φορούσε ένα θραδυνό φόρεμα ρόζ, κάπως μεταχειρισμένο, γιατί δεν αξίζει ο κόπος να φορέση και καλύτερα για χάρη των ελαχίστων και όχι πολύ καλής ποιότητας θαμνών του κέντρου. "Εργάζονταν στον «Ευθυμο Κυνηγού» εδώ και ένα χρόνο κάπου, ως χορεύτρια. Λίγους μήνες άργότερα είχε προσληφθή στο κέντρο κι' ο Ντέιλ Γκόμαν ως χορευτής των κυριών. "Ετσι συνδέθηκαν σιγά-σιγά με φιλία στην αρχή και με πιο στενές σχέσεις αργότερα. Η Πετούνια θεωρούσε το Ντέιλ για ήμορφο άνδρα, αν και αυτός ήταν κάπως μαρμαμένος. Φυσικά, δε μπορούσε να ήταν άλλοις άφου άναγκαζόταν να ξεχνούτα διαρκώς και να μη πέφτι ποτέ στο κρεβάτι του πριν από τις τρεις ή τέσσερις το πρωί. Το πρόσωπό του ήταν μάλλον αδύνατο και χλωμό και τα μάτια του, που είχαν ένα ξεθαρισμένο γαλάζιο χρώμα, ήταν άθονα. Η καταγωγή του δεν φαινόταν και πολύ καλή. Λέγαν πως είχε αρχίσει τη σταδιοδρομία του σαν κωδωνοκρούστης στην εκκλησία του χωριού του.

— Και τώρα τί σκοπεύεις να κάνης Πετούνια; ρώτησε ο Ντέιλ με τούς άγκωνες άκουμπισμένους στο τραπέζι. Δεν ελπίζω πως θα πληρωθούμε γι' αυτή την έβδομάδα.

Η Πετούνια σήκωσε αδιάφορα τούς καλοκαμωμένους ώμους της:

— Θα γυρίσω στο σπίτι, είπε. Δεν έχω λεφτά ούτε για ένα ζευγάρι μεταξωτές κάλτσες και το κραγιόν δεν βάφει πιά, τόσο έχει χαθεί στη θήκη του!

— "Εε άλλω, τώρα στο σπίτι θα είναι πολύ πιο ευχάριστα, ύστερα απ' την κληρονομία που πήρε ο Ράφλ. "Εα υπάρχουν μπλόκια λεφτά. "Όσο θυμάμαι εκείνα τα χρόνια που περάσαμε στο μικρό έσοχικό σπίτι, έξω απ' το Σαουθάμπτον και που δεν είχαμε ούτε και γι' αυτά τα πιο απαραίτητα! "Αλλάστε αυτό μ' έκανε να φύγω και να έρθω εδώ στο Λονδίνο.

— Καλά και τη μητέρα σου δεν τη νοιάζει που βρίσκεσαι μόνη σου εδώ, και μάλιστα σαν χορεύτρια καμπαρέ;

— "Αλλοίμονο αν τ'όξερε, είπε γελώντας η Πετούνια. "Ασφαλώς θα της έρχονταν συγκοπή. Μα νομίζει πως εργαζομαι σ' ένα κατάστημα παιχνιδιών. Βλέπεις, αυτό το θεωρεί αξιοπρεπή δουλειά! "Οπωσδήποτε τώρα θα είναι θαυμάσια στον πύργο που κληρονομήσε ο αδελφός μου. Θα έχουν αλογα για ίππασία, θα διοργανώνονται κυνήγια, γιορτές, πάρτυ. Με δυο λόγια θα ζή κανείς εκεί πολυ-πολύ ευχάριστα.

— Και δεν μου λές, πότε θα πάμε; ρώτησε ο Ντέιλ απλά, σ' να της έκανε τη φυσικότερη ερώτησι.

— "Η Πετούνια ξαφνιάσθηκε. Τά κρύβει μάτια της έπαισαν για λίγο. Πότε θα πη γαίαναν! "Όταν είχε αρχίσει τις σχέσεις της με το Ντέιλ, δεν φανταζόταν πως θα έφθανε στιγμή που θα έπαιρνε απέναντί της τέτοιο θάρρος. Τώρα καταλάβαινε πως σ' να τα είχε μπλέξει άσχημα μ' αυτόν τον τύπο. Βέβαια υπήρχε κάποια

— Τί συμβαίνει; ρώτησε κάπως εσθνιασμένος ο Κλήβ. — Τίποτε, απάντησε η Κάθλιν, μα η φωνή της έτρεμε λίγο.

— "Εξακολουθούσε να κρατή το χέρι της στα μάτια κι' όταν ο Κλήβ της το τράβηξε απαλά, τ'όνοιωσε δρεμένο και κρύο. Το κράτησε για μία στιγμή στην παλάμη του και τη ρώτησε με μολοκία φωνή:

— Πές μου, Κάθλιν, τί σου συμβαίνει, τί έχεις;

— Τίποτε, ξαναείπε με φωνή που μόλις ακουόταν.

— Όποτε κι' αυτός κατάλαβε γιατί άξαφνα την έπιασε απαλά από τούς ώμους. Ήταν μία αυθόρμητη κίνηση, σ' να ήθελε να την προστατεύσει από κάτι.

— "Ω, Κλήβ, είπε η Κάθλιν και ακούμπησε το δρεμένο με δάκρυα μάγουλό της στο στήθος του.

— Δεν φοβάσαι, αγαπημένη μου, δεν είν' έτσι; τη ρώτησε ο Κλήβ τρυφερά και τα χέρια του την έσφιξαν περισσότερο στο στήθος του. Δεν πρόσεξε κι' ο ίδιος ότι για πρώτη φορά της φερόταν με τόση θέρμη και της είπε «αγαπημένη μου».

— "Όχι, Κλήβ, δεν φοβάμαι, του απήντησε με φωνή που πνιγόταν καθώς ήταν άκουμπισμένη επάνω του.

— Και βέβαια δεν πρέπει να φοβάσαι. Κυτάξέ με, Κάθλιν, και πιάνοντάς την απαλά από το πηγούνι της γύρισε το κεφάλι προς το πρόσωπό του.

Για μία στιγμή κυταχθήκανε στα μάτια. Και τότε αισθάν-

θηκαν και οι δυο τους πως ξαφνικά κάτι γεννήθηκε μέσα τους, κάτι που έσπρωχνε τον ένα προς τον άλλον. Και ξεχάσθηκαν. Τους φάνηκε πως δεν βρίσκονταν μέσα σ' εκείνο το παγερό δωμάτιο. Ούτε εκείνος ήταν ο Κλήβ Γκάρστον που ζήτησε τη βοήθεια ενός άγνωστου κοριτσιού σε μία τρελή περιπέτεια του, ούτε εκείνη ήταν η πέτεια του, ούτε εκείνη ήταν η Κάθλιν Μάντον, η πλούσια κληρονόμος, που ρίχθηκε σε μία επίσης τρελή περιπέτεια, για ν' αποφυγή ένα αντιπαθητικό μνηστήρα. Ήταν ο «άνδρας» και η «γυναίκα» μέσα σ' ένα εξωτικό κήπο, λουσμένον απ' το φως του φεγγαριού και ότι αισθανόταν ήταν πως δεν θα μπορούσαν για πολύ ν' αντισταθούν στην ακατανίκητη έλξη που ένιωθαν ο ένας για τον άλλον.

— Κάθλιν μου, έλεγε και ξανάλεγε ο Κλήβ, σφίγγοντάς την επάνω του, τόσο που αίσθανόταν να της κόβεται η αναπνοή.

Ξαφνικά τα χείλη τους ένώθηκαν κι' ο Κλήβ αισθάνθηκε γλυκά την ανταπόδοσι του φιλιού του. Αυτή τη στιγμή δεν υπήρχε γι' αυτούς το παρόν και αδιαφορούσαν για το μέλλον, λές και όλα τους η ύπαρξίς είχε συγκεντρωθί στο πρώτο τους αυτό φιλί.

— Κλήβ, αγάπη μου, ψιθύρισε η Κάθλιν, γλυκά συγκινημένη. Αισθανόταν μέσα της μία άνεκφραστη εύτυχια.

Είναι παράξενο πως κάποτε από μία άσημαντη αίτσια, μερικά πράγματα σταματούν άπατομα, ενώ φυσικό ήταν να προχωρήσουν. "Ετσι και τώρα.

οικειότητα μεταξύ τους, μα ποτέ η Πετούνια δεν του είχε δώσει να καταλάβει πώς ο συνδυασμός τους θα γινόταν ισοβίος. Η Πετούνια είχε τη γνώμη πως μια κοπέλλα μπορούσε να διασκεδάσει με ένα ζιγκολό, χωρίς όμως να είναι υποχρεωμένη να συνδεθεί μαζί του για όλη της τη ζωή, ακόμη λιγότερο να τον παντρευθεί. Τώρα όμως ο Ντέιλ της είχε θέσει το ζήτημα ώμα κι όπως την κίτταζε φαινόταν σ' α' αξιούσε απ' αυτήν μια καθαρή απάντησι.

— Άγαπητέ μου, του είπε η Πετούνια με γλυκό χαμόγελο κι' αφού σκέφθηκε κάμποσα δευτερόλεπτα. Δεν γυρεύεις και πολλά, ε;

— Άσφαλώς όχι, είπε ξερά ο Ντέιλ. Και με φωνή που έγινε σκληρότερη, πρόσθεσε: Γιατί δεν φαντάζομαι πώς τώρα που ο αδελφός σου είδε μερικά λεφτά στα χέρια του, σου πέρασε η ιδέα ότι μπορεί να με παρατήσει. «Πού σ' είδα, πού σ' έβρισα, ε;» Ά, όχι αυτό.

— Δεν είπα αυτό, είπε η Πετούνια, με τόνο που προσπαθούσε να κάνει ειλικρινή, ενώ μέσα της αυτό ακριβώς σκεπτόταν. Και συνέχισε στον ίδιο τόνο: Προς το παρόν όμως σκέπτομαι να γράψω της μητέρας ότι τάχα ο άφεντικός μου έχει οικονομικές στενοχωρίες και να της ζητήσω ένα ποσό για να μπορέσω να τον βοηθήσω. Μου φαίνεται ελλοχεύει πως είναι καιρός να μου στείλουν κι' έμένα μερικά λεφτά, γιατί ασφαλώς κι' εσύ θα βρίσκασαι άπένταρος.

— Δεν πέφτει έξω, είπε με κάποιο κυνισμό ο Ντέιλ. Γι' αυτό σε ρωτώ τί σκοπούς έχεις για μένα.

— Να σου πω, Άς πάρουμε πρώτα τα χρήματα. Κατόπιν μπορείς να κυττάξεις για καμμία θέσι σε κανένα άλλο καμπαρέ ή σε κανένα κοσμικό ξενοδοχείο επάνω στη δουλειά σου. Εύτυχώς την έβρεις καλά, σου.

Εύτυχώς την έβρεις καλά, σου. Εύτυχώς την έβρεις καλά, σου. Εύτυχώς την έβρεις καλά, σου.

— Νάξερεις πόση τίς έχω βαρεθεί! Μα... δεν καταλαβαίνω γιατί δεν θα μπορούσα ναρθω μαζί σου στον πύργο του αδελφού σου, αν σκέπτεσαι να περάσεις εκεί μερικές εβδομάδες για να ξεκουραστής.

Η Πετούνια διεπίστωσε, πάλι, με μεγάλη της στενοχωρία, ότι ο Ντέιλ επέμενε στο ζήτημα που της είχε θίξει. Καταλάβαινε τη δύσκολη θέσι στην οποία βρισκόταν. Άν τον έπαιρνε μαζί της στον πύργο ίσως οι δικοί της και οι φίλοι τους να ξεγελιόνταν για το άτομό του. Μα ήταν αδύνατο να μη τον καταλάβουν ποιος ήταν ο υπηρέτης, πού, όπως τα ο γκαρσόνια, έχουν τρομερή διαίσθησι σε κάτι τέτοια ζητήματα. Δεν μπορούσε πια να κρύψει τον εκνευρισμό της και χτυπώντας νευρικά τα δάχτυλά της επάνω στο τραπέζι, του είπε:

— Άσε με τώρα. Έχω εκνευρισθώ.

— Δεν τα παρατάς αυτά, λέω εγώ; φώναξε απότομα ο Ντέιλ. Και με μιάς το πρόσωπό του άγριεψε, τα μάτια του πέταξαν σπινίθες κι' η γροθιά του έπεσε απότομα στο τραπέζι, κάνοντας να χορέψουν ποτήρια και πιάτα. Για πρώτη φορά η Πετούνια αισθάνθηκε κάποιο

φόβο. Στην ταραχώδη καριέρα της πέρασε από πολλές δυσκολες στιγμές, μα πάντα κατάφευγε στο τέλος να της περνούσε χωρίς παρατράγουδα εις βάρος της. Τώρα όμως της φαινόταν πως τα πράγματα ήταν δύσκολα. Προσπάθησε να συγκρατήσει το θυμό της και να μη φανερώσει το φόβο της και του είπε με φωνή όσο μπορούσε πιο ήρεμη:

— Για στάσου! Μη φωνάζεις κι' άς συζητήσουμε. Υπόθεσε πως σε παίρνω μαζί μου. Άλλά πώς θα σε παρουσιάσω στον πύργο; Σάν μνηστήρα μου; Η μητέρα δεν θα σε δεχθεί για γαμπρό της. Έχει μεγάλες ιδέες για το γαμπρό που θα κάνει.

— Μα, αν είναι όπως τα λες, ούτε και τον σημερινό δεσμό μας θα παραδεχόταν.

— Αυτό είναι εκείνο που φοβάμαι κι' εγώ. Να γιατί δεν θέλω να έλθω μαζί μου.

— Άδιαφορώ για όλα αυτά, αγαπητή μου, είπε ξερά ο Ντέιλ. Έγώ έχω απόφασι να έλθω οπωσδήποτε στο «Οκοφλντ-Πάρκ».

Έχω την ιδέα πως ο άερας του θα με ώφελησι πολύ, πρόσθεσε μ' ένα ειρωνικό τόνο. Έξ' άλλου μπορείς να με παραποιήσεις σαν ένα γνώριμό σου απ' το Λονδίνο.

— Η μητέρα δεν είναι τόσο άφελής όσο φαντάζεσαι. Καταλαβαίνει πολλά κι' άρα δεν καταλαβαίνει τα μαντεύει.

— Τότε, αγαπητή μου, δεν μένει παρά να είσαι προσεκτική στη συμπεριφορά σου απέναντί μου, απάντησε σαρκαστικά ο Ντέιλ.

Οι μαύρες σκέψεις ξαναέλωσαν την Πετούνια. Μέσα της έβραζε. «Μα επί τέλους, σκέφτηκε, τόσο εύκολα θα τον αφήσω να με εκδιώξει; Έτσι θα τον αφήσω να μου επιβληθεί;». Αισθανόταν τον έαυτό της να επαναστατεί. Γέλασε βεβιασμένα και του είπε:

— Δεν φαντάζομαι φίλτατε να θέλεις να μ' εκδιώξεις.

— Άαα! Κάθε άλλο, της απάντησε ειρωνικά. Μα εμείς οι δυο είμαστε τόσο ταιριασμένοι! Δεν μπορώ να φαντασθώ πως είναι δυνατό να χωρισθώ τόσο εύκολα. Βέβαια, καταλαβαίνω πως δεν θα σου είναι ευχάριστο να μυριστούν οι δικοί

σου άμέσως τις σχέσεις μας. Γι' αυτό εγώ θα κάνω το πάν για να μην εκτεθείς!

Για μία στιγμή έγινε μεταξύ τους μία παγεστή σιγή. Κατόπιν η Πετούνια σηκώθηκε απ' το τραπέζι σπρώχνοντας το πιάτο της και του είπε ξερά:

— Καλά Ντέιλ, θα τα ξαναπούμε. Τώρα πηγαίνω να κοιμηθώ, γιατί είμαι τρομερά κουρασμένη.

Ο Ντέιλ σηκώθηκε κι' αυτός απότομα και πρίν η Πετούνια κάνει μερικά βήματα, την πλησίασε και πιάνοντας την βανάλασε απ' το μπράτσο, της είπε άγριεμένος:

— Όχι, δεν «θα τα ξαναπούμε», αγαπητή μου. Τα λέμε τώρα. Λοιπόν άκουσε: Εμείς με μιά-δυο μέρες θα πάς στο «Οκοφλντ-Πάρκ». Θα προετοιμάσεις τα πνεύματα για τον έρχομό μου, κι' εγώ θα έρθω εκεί την Παρασκευή για «Σαββατοκύριακο». Μα εσύ θα επιμένεις να μείνω περισσότερο. Κατάλαβε; Και την κίτταξε με ύφος που δεν επιδεχόταν αντίρρησι.

Η Πετούνια δοκίμασε πάλι ένα περιεργο αίσθημα φόβου. Τα συνήθη άτονα μάτια του Ντέιλ τώρα άσκούσαν επάνω της μιά άκατανίκητη επιβολή, που δεν σπρωριζόταν στην αγάπη, αλλά στο φόβο. Ένα ζωηρό φόβο, που για πρώτη φορά δοκίμαζε η Πετούνια μπροστά σ' έναν άνδρα. Καθώς την είχε πιασμένη τώρα απ' τους ώμους και την κίτταζε κατάματα, αισθανόταν πως δεν μπορούσε ν' αντιδράσει στη θέλησί του. Ξαφνικά ο Ντέιλ έσκυψε και τη φίλησε στο στόμα τόσο βίαια, που της πόνεσαν τα χείλη της.

Κατόπιν την απώθησε και στους γυμνούς ώμους της έμειναν κόκκινα σημάδια απ' τα δαχτυλά του.

— Λοιπόν, συμφωνώ! της είπε με ύφος κυρίαρχου.

Η Πετούνια έθελά της κούνησε το κεφάλι της και τράβηξε προς την έξοδο του καμπαρέ, ενώ ο Ντέιλ έμεινε άκίνητος παρ' όλο που τον έβλεπε να περνάει από την πόρτα.

Η Κάθλιν κι' ο Κλήβ είχαν ήδη μιά εβδομάδα στο «Οκοφλντ-Πάρκ». Είναι περιεργο πόσο γρήγορα συνθηίζει κανείς

στον χώρο που τον περιβάλλει.

— Συμφωνώ, είπε η Κάθλιν χαμογελώντας. Κι' εγώ το βρίσκω πολύ διασκεδαστικό να είμαι καμαριέρα, ιδίως μάλιστα μιά καμαριέρα που έχει και την εύνοια του νεαρού κυρίου της, και χαμογέλασε πονηρά.

Με μιάς το πρόσωπο του Κλήβ σκυθρωπίασε. Τα μάτια του έπαιζαν νευρικά.

— Τί έννοεις; τη ρώτησε στενοχωρημένα. Μήπως αυτός ο ηλίθιος ο Ρόλφ προσπάθησε να σου φανή ευχάριστος;

— Ά, όχι, απάντησε η Κάθλιν γελώντας, μα η αλήθεια είναι πως ο τρόπος που με κυττάει είναι πολύ έκφραστικός.

— Άκου δώ, Κάθλιν, αν αυτός ο κύριος φανή άναίδης μαζί σου, μη μου το κρύψεις, κι' άναλαμβάνω εγώ για τα παρακάτω. Έννοια σου! Θα του δώσω δυο γερές γροθιές και θα τον κολλήσω στον τοίχο!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

και προσπαθώ να είμαι καλός. Η Κάθλιν δεν θα πίστευε ποτέ, πως θα μπορούσε μέσα σε τόσο μικρό διάστημα να παίξει τόσο καλά το ρόλο της καμαριέρας και μάλιστα να τον αισθάνεται κι' όλος. Δεν χρειαζόταν τις καμιάς προσπάθεια για να μιλή προς την κ. Χόρτον λέγοντας την «κυρία», ούτε σκόνταφτε καθόλου στα καθήκοντα της καμαριέρας και βοηθού σεροβίτου στο τραπέζι. Συχνά βοηθούσε τον Κλήβ στο σεροβίσιμα γιατί η κ. Χόρτον ήταν τρομερά κοιλιδούλος και έτρωγε πολλά φαγιά, παρ' όλο που ο γιατρός της το είχε απαγορεύσει. Έξ' άλλου η Κάθλιν είχε καταφέρει να γίνει αγαπητή σ' όλο το προσωπικό. Με την κ. Λάσσον τα πήγαινε πολύ καλά. Την κ. Μπήττον όμως την φοβόταν λιγάκι. Και ήταν να την φοβάται κανείς με τη φαρμακερή γλώσσα που είχε. Τις περισσότερες φορές το θυμό ήταν η φτωχή Έφφ, που η Κάθλιν την συμπαθούσε πολύ. Μόνο ένα πράγμα δυσκόλευε την Κάθλιν τρομερά στη νέα της ζωή. Κι' αυτό ήταν όταν κάθε βράδυ μετά το φαγητό κινούσε μαζί με τον Κλήβ για την κρεβατοκάμαρά τους. Την ώρα εκείνη δεν μπορούσε να άποφυγή ένα τρολλό χτυποκάρι που την έπαινε. Βέβαια, έκτός απ' όσα συνέβησαν μεταξύ τους την πρώτη βραδυά, τίποτε πια άλλο δεν συνέβη κι' ο Κλήβ δεν είχε δείξει πια σημεία άδυναμίας. Μάλιστα προσπαθούσε να δώσει στην όλη υπόθεσι ένα τόνο φιλικής οικειότητας.

Μιά βραδυά, καθώς μπήκαν στο δωμάτιό τους, κι' ο Κλήβ άνάβοντας το φως είπε τη συνηθισμένη κάθε βράδυ φράσι του «παιί κι' αυτή η μέρα», πρόσθεσε.

— Ξέρεis, Κάθλιν; Μου φαίνεται παράξενο το πόσο με διασκεδάζει όλη αυτή η περιπέτεια, μολοντί έχει κάπως άπελπιστικό πως θα μπορέσω ν' ανακαλύψω τη διαθήκη του βιείου μου. Και πρόσθεσε γελώντας:

Δεν είναι κι' άσχημο να είσαι καμαριέρας σ' ένα πλουσιότατο, μάλιστα όταν ξέρεις πως δεν είσαι υποχρεωμένος να κάνεις αυτή τη δουλειά σ' όλη σου τη ζωή.

— Συμφωνώ, είπε η Κάθλιν χαμογελώντας. Κι' εγώ το βρίσκω πολύ διασκεδαστικό να είμαι καμαριέρα, ιδίως μάλιστα μιά καμαριέρα που έχει και την εύνοια του νεαρού κυρίου της, και χαμογέλασε πονηρά.

Με μιάς το πρόσωπο του Κλήβ σκυθρωπίασε. Τα μάτια του έπαιζαν νευρικά.

— Τί έννοεις; τη ρώτησε στενοχωρημένα. Μήπως αυτός ο ηλίθιος ο Ρόλφ προσπάθησε να σου φανή ευχάριστος;

— Ά, όχι, απάντησε η Κάθλιν γελώντας, μα η αλήθεια είναι πως ο τρόπος που με κυττάει είναι πολύ έκφραστικός.

— Άκου δώ, Κάθλιν, αν αυτός ο κύριος φανή άναίδης μαζί σου, μη μου το κρύψεις, κι' άναλαμβάνω εγώ για τα παρακάτω. Έννοια σου! Θα του δώσω δυο γερές γροθιές και θα τον κολλήσω στον τοίχο!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Γι' αυτές που έργάζονται

ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΤΙΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΠΟΛΥ ΝΑ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΗΣΟΥΝ.

Προχθές συνήντησα μιά νέα κοπέλλα, που πρίν από λίγον καιρό είχε αλλάξει θέσι.

— Λοιπόν, πώς τα πάς; τη ρώτησα.

— Μπά, είπε, αυτός ο μήνας ήταν ο τελευταίος μου στο γραφείο. Την προηγούμενη εβδομάδα με άπέλυσαν... Τι με κυττάεις σαστισμένη, αλήθεια σου λέω! Και είναι παράξενο, γιατί φαινόταν εύχαριστημένη με τη δουλειά μου. 'Ο προϊστάμενός μου όμως βρήκε ένα σωρό πράγματα εναντίον μου. Και τώρα πρέπει πάλι να κυττάω γι' άλλου. Τι τα θέλεις... φαίνεται πως δε μπορ... να κάνω πουθενά. 'Ισως όμως βρω καμμία θέσι σε κανένα κατάστημα φορεμάτων.

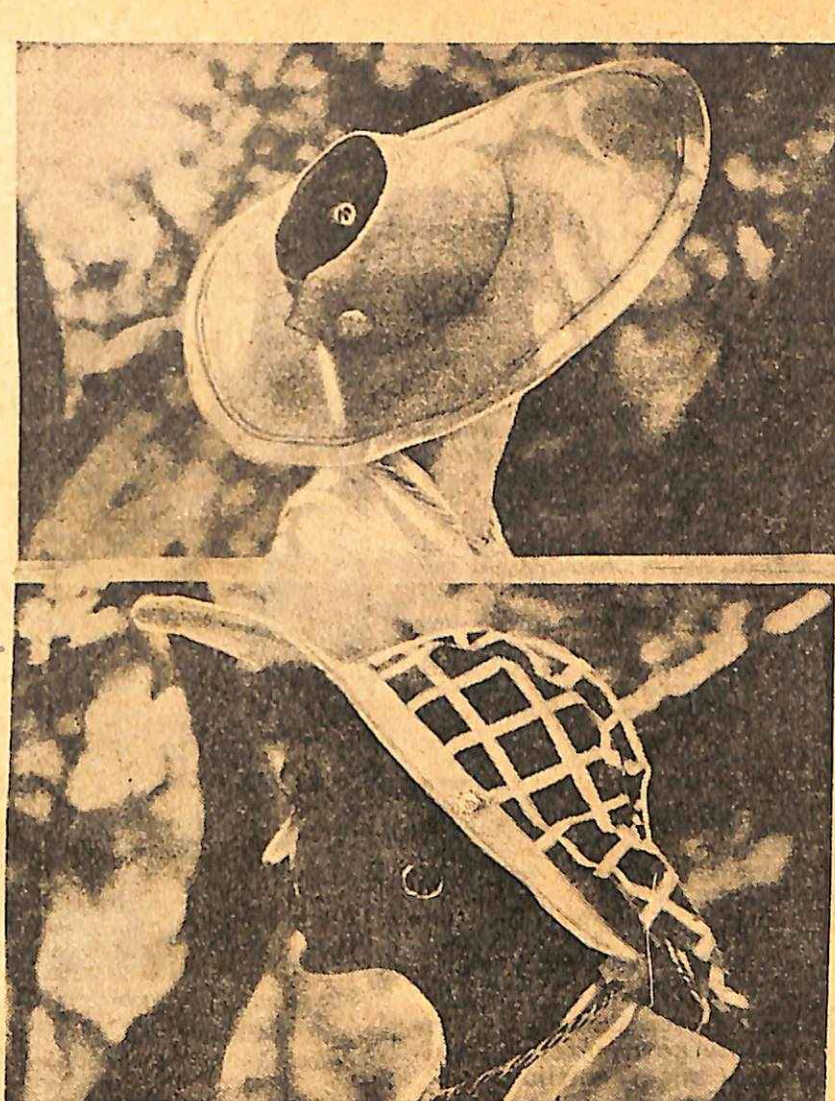
Φυσικά έμεινα έκπληκτη με το νέο που άκουσα, άλλα όταν σκέφθηκα καλύτερα, μ' φάνηκε πως μάντευσα για ποιο λόγο δεν έμεναν εύχαριστημένοι με τη νεαρή μου φίλη.

Πραγματικά τα κατάφερε καλά με τη δουλειά της, ήταν επιδέξια και γρήγορη. Οι τρόποι της όμως δεν ήταν όπως έπρεπε. Πρώτα-πρώτα χασκαγλούσε με τους συναδέλφους στο γραφείο και έκτός αυτού ήταν και κουτσουμπολό αδιόρθωτη. Έπληθε ιστορίες με το παραμικρό που άπλωναν γρήγορα στους υπαλλήλους. Κάποια απ' αυτές θα ήγχε σι' αυτήν του προϊσταμένου π' κάποια μέρα... Έπειτα εκείνο το ντύσιμό της...

Μιά κοπέλλα που εργάζεται είτε σε γραφείο, είτε σε κατάστημα, πρέπει να ντύνεται άπλά. Κομμά βέβαια, όχι διαχτυπητά. Πρέπει τα μαλλιά της και τα νύχια της να είναι περιποιημένα, τα παπούτσια της τάξει, το φόρεμά της καλοσυνδυασμένο και ο γιάκας της άσωγος. Να μη φορή χτυπητά κοσμήματα και βραχιόλια.

Όταν πάρη τη θέσι που της άρρεί, πρέπει να προσπαθή για τη διατήρησι πράγμα που εξαρτάται σχεδόν πάντοτε απ' αυτή. Να φέρεται εύγενικά δν μονάχα στον προϊστάμενό της, αλλά και στους ήλικιωμένους συναδέλφους της. Και όταν θέλη να τα έχη με όλους καλά, να μην κουτσουμπολεύη και να μη μιλά για τίς υποθέσεις του μαγαζιού ή του γραφείου που δεν είναι για τους πάρα έξω. Όταν έχη την τύχη να καλύτερεψη πολύ τη θέσι της, ή συμπεριφορά της δεν πρέπει ν' αλλάξει. Πρέπει να φέρεται το ίδιο εύγενικά στους κατώτερους της, ακόμα και στους πιο μικρούς και άρχαριους.

Πολλές φορές βλέπουμε κορίτσια που έχουν τη συνήθεια να καλλωπίζονται την ώρα της δουλειάς. Κάθε στιγμή βγάζουν την πουδριέρα τους ή το κραγιόνι τους, ακόμα και τα νύχια τους διορθώνουν κάπου-κάπου. Όταν μάλιστα ή εργασία πλησιάζη να τελειώση, βιάζονται να βουρτσιστούν και να χτενιστούν, έστω και αν υπάρχουν πελάτες. Είναι τόσο άσχημο το πράγμα αυτό, που

ΛΙΓΗ ΔΡΟΣΙΑ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Το πικεδένιο αυτό καπέλο είναι όμορφο και πρακτικό για τις ζεστές μέρες του καλοκαιριού. Είναι τόσο άπλο, ώστε μπορείτε να το φτιάξετε και μόνη σας. Πάρετε δυο κομμάτια πικέ. Κόψετε τα στογγυλά κι' ανοίξετε μια τρύπα στη μέση για το κεφάλι. Κατόπιν κόψετε μιά λοξή φάσα, διπλώστε την και πιάστε την μέσα στην έξωτερική ραφή των δύο φύλλων του μπόρ. Το ένα από αυτά τα μπόρ θα το έχετε ντουμπλάρει με σπαρτρί. Στο σημείο ακριβώς που θα το ενώσετε κάμετε δυο γαζιά, που να απέχουν μισό πόντο μεταξύ τους και στο ένδιάμεσο αυτό περάσετε σύρμα. Το καπέλο αυτό μπορείτε να το κάμετε σκέτο άσπρο, κόβοντας για την κορυφή ένα όρθογώνιο κομμάτι στο λοξό του ύψώματος με μιά κομψότρυπα στη μύτη, ή αν θέλετε το γαρνίρετε μ' ένα τρίγωνο έμπριμε ύφασμα. Τόσο το τρίγωνο αυτό κομμάτι, όσο και το όρθογώνιο, το ράβετε από το σημείο του ενός αυτίου έως το άλλο. Το πίσω μέρος δεν ράβεται, για να μπαίνει καλά στο κεφάλι. Οι άκρες δένουν σε κόμπο ή φιόγκο. Για το καπέλο αυτό απαιτείται: πικές 1½ πήχως με πλάτος 90 εκατ. Ύφασμα για την κορυφή 6)8 με πλάτος 90 εκατ. Σπαρτρί με διαστάσεις 5)8 με πλάτος 60 εκατ. Σύρμα 1½ μέτρο.

Γκάφα κουμπάρου

Σ' ένα γάμο, ο κουμπάρος του ζευγαριού γνωρίζει για πρώτη φορά τη νύφη εκείνη την ώρα. Στη δεξίωσι που έπακολούθει, την πλησιάζει και της λέει:

— Χάρηκα άφάνταστα που είχα την ευκαιρία να σάς γνωρίσω και να σάς ενώσω με το Γιώργο, αγαπητή μου! Όταν ταξιδεύαμε μαζί στο εξωτερικό πέρσι, δεν μπορούσε να αντίσταθ στο να μάς διαβάξη άποσπάσματα από τα γράμματα που λάβαινε από την αγαπημένη του Μαίρη...

— Άλήθεια; άπαντά με παγωμένο ύφος η νύφη. Ξέρετε, εγώ συμβαίνει να λέγωμαι «Έλση»...

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΑΛΛΑΖΕΙ

Μέσα σε 50 χρόνια άλλαξε το πρόσωπο της γυναίκας πέντε φορές

Η όμορφιά, όπως και το ιδανικό της, αλλάζει από εποχή σ' εποχή. Και ποιος άλλος θα ένοσάρκωνε περισσότερο αυτή τη μεταβολή από την ίδια τη γυναίκα, από το πρόσωπό της;

Στον καιρό των γιαγιάδων μας οι άφράτες γυναίκες ήτανε προνομιούχες, ενώ σήμερα μονάχα μιά λεπτή γυναίκα μπορεί να διεκδικήση τον τίτλο της όμορφης.

Άλλα και οι άλλες λεπτομέρειες, ή έκφρασι και το χρώμα του προσώπου αλλάζουνε σύμφωνα με τα γούστα και τα ιδανικά κάθε εποχής. Έτσι μονάχα μέσα στα τελευταία πενήντα χρόνια οι γυναίκες άλλαξαν πρόσωπο πέντε φορές, παρουσιάζοντας κάθε φορά ένα διαφορετικό τύπο.

Στα 1910: Η γυναίκα δεν έβαφταν ακόμη. Για να όμορφηθεί έβαζε στο πρόσωπό της λίγη πούδρα και τίς περισσότερες φορές τάλκ. Ζωήρευε το χρώμα των χειλιών της με μιά πουάδα κόκκινη, που είχε ως βάση της το νουά ντε κοκό. Τα μάγουλα και τα φρύδια, φυσικά.

Στα 1920 άρχισε το μακιγιάζ, κόκκινες βούλες σχεδόν παντού: στα μάγουλα, στα ρουθούνια, στη γωνία του ματιού και στο λοβό του αυτιού. Ρίμελ και μαύρο κραγιόν στις βλεφαρίδες, μπλε στα βλέφαρα. Φρυδιά με βγαλμένες τρίχες, μαλλιά «άλα γκαρσόν».

Στα 1930, περιωρίσθηκε το κόκκινο στα μάγουλα και άρχισε ή βασική κρέμα. Η πούδρα πήρε το χρώμα της όχρας. Τα χείλη έγιναν πορτοκαλιά. Φρυδιά ευρισμένα και περασμένα με μαύρο κραγιόνι. Το ρίμελ σχεδόν καταργήθηκε. Τα μαλλιά μακρυναν και πήραν το χρώμα της πλατίνας, σαν τα μαλλιά της Τζην Χάρλσον.

Στα 1940 εμφανίσθηκε το «πανκέπ», που σκουραίνει το δέρμα και το κάνει να φαίνεται σαν μπρούτζινο. Ούτε πούδρα ούτε ρουζ στα μάγουλα. Χρησιμοποιήθηκε ένα ρίμελ που άντεχει στη βροχή και στα δάκρυα. Φρυδιά φυσικά, μαλλιά σταχτόξανθα.

Στα 1952 ή βασική κρέμα έγινε σχεδόν αδιόρατη και άνακατεύεται με ύγρο ρουζ για τα μάγουλα. Το κραγιόν των χειλιών είναι ζωηρό κόκκινο και άκολουθεί άκριβώς τη φυσική γραμμή του στόματος. Τα φρύδια ούτε ευρίζονται ούτε βάφονται. Τα μαλλιά είτε μακρύνουν είτε κοντά μαζεύονται όλογυρα στο κεφάλι.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, ΑΥΤΗ Η ΑΓΝΩΣΤΗ

Δεν
**ΟΙ ΜΑΣΤΟΙ ΣΑΣ ΕΙΝΕ
ΖΩΝΤΑΝΑ ΟΡΓΑΝΑ**

Κάθε αληθινή γυναίκα ποθεί να έχει ωραίο στήθος. Όμως οι περισσότερες γυναίκες δεν ξέρουν ούτε πώς είναι φτιαγμένοι οι μαστοί τους, ούτε πώς αναπτύσσονται, ούτε γιατί πέφτουν. Έτσι, από καθαρή έγνοια, κάνουν συχνά το αντίθετο από ό,τι πρέπει.

Ο μαστός είναι ανεξάρτητο όργανο. Ζή την ιδιαίτερη δική του ζωή, αναπτύσσεται και λειτουργεί ικανοποιητικά κάτω από ώριμες επιδράσεις και χαλάει κάτω από ώριμες άλλες. Το πρώτο λοιπόν προληπτικό μέτρο που πρέπει να πάρει μια γυναίκα, είναι να μάθει τι ωφελεί το στήθος και τί το βλάπτει.

Κυττάξετε προσεκτικά το στήθος σας και θα δείτε πώς η επιφάνεια κάθε μαστού δεν είναι ομοιογενής. Μπορεί να χωριστεί ξεκάθαρα σε τρία μέρη:

★ Πρώτα την περιφέρεια, που καλύπτεται με δέρμα ανάλογο με το δέρμα που καλύπτει δόκλαιο το σώμα.

★ Δεύτερο, το μέσο μέρος, που χαρακτηρίζεται από ένα ιδιαίτερο χρώμα, ροζ στις ξανθές, καστανό στις μελαγχρόνες. Το μέρος αυτό του μαστού ονομάζεται στεφάνη. Είναι γεμάτο μικρά φουσκώματα, που κάνουν την επιφάνεια του τραχειά και που είναι υπερευαίσθητοι σημειογόνοι αδένες.

★ Τέλος, το κεντρικό μέρος του μαστού, που ονομάζεται θηλή (ρόγα) και σχηματίζει στην άκρη του μαστού μία μυτούλα, περισσότερο ή λιγότερο έντονη, ανάλογα με τις γυναίκες, την ηλικία, τους συνηθισμένους, τη θερμοκρασία, τη σεξουαλική διεγερση και άλλες εξωτερικές συνθήκες.

Ένα πολύπλοκο όργανο

Ας ανοίξουμε τώρα με τη φαντασία μας το μαστό για να δούμε σε τι αντιστοιχούν αυτές οι τρεις ζώνες.

Κάτω από το δέρμα, απλώνεται ένα πυκνό λιπαρό στρώμα, που διακρίνεται μονάχα κάτω από τη στεφάνη. Το στρώμα αυτό δίνει στο μαστό το καμπύλο του σχήμα και τον όγκο του.

Κάτω από το δέρμα της στεφάνης δεν βρίσκουμε λιπαρό στρώμα. Αντί γι' αυτό βρίσκουμε ένα μικρόν αδένος που καταλήγει στη θηλή. Αυτός ο μικρός δ' μύς συντελεί στο να σκληραίνει και να ορθώνεται το στήθος στις καταστάσεις διεγέρσεως.

Η θηλή πάλι είναι διάτρητη και γεμάτη «γαλακτοφόρους πόρους», που λέγονται έτσι επειδή σ' αυτούς καταλήγουν οι γαλακτοφόροι σωλήνες, που μεταφέρουν το γάλα που προέρχεται από το θηλαστικόν αδένος.

να και έχουν σκοπό να δίνουν διέξοδο στην έκκριση του γάλακτος.

Όσο για τον αδένος, αυτός βρίσκεται κάτω από τη θηλή, στο βάθος του μαστού και κάτω από το στρώμα του λιπαρού ιστού. Ένα άλλο λιπαρό στρώμα, πιο λεπτό αυτό, χωρίζει το θηλαστικό αδένος από το θωρακικό μυόν, που καλύπτει σ' αυτό το μέρος τις πλευρές και σχηματίζει το υποστήριγμα του μαστού.

Ας προσθέσουμε ότι ο μαστός περιβάλλεται από ένα δίχτυ από αρτηρίες, σάν δίχτυ με μεγάλες τρύπες καθώς και από φλέβες που σχηματίζουν γύρω γύρω, με τη διάταξη τους, κύκλο. Ο μαστός περιέχει ακόμα (και πού πάντων) ένα εξαιρετικά πολύπλοκο δίχτυ από λυμφατικούς αγωγούς, που διακλαδίζονται προς τη μασχάλη και προς την κλειδώση του ώμου. Το δίχτυ αυτό έχει για μας εξαιρετική σημασία επειδή παίζει ιδιαίτερα κεφαλαίωδη ρόλο στην επέκταση του κοκκίνου του στήθους.

Η ζωή του μαστού βρίσκεται κάτω από την επίδραση της γεννητικής ζωής.

Οι θηλαστικοί αδένες είναι συνολικά δύο, ένας σε κάθε στήθος. Μοιάζουν στο σχήμα με τσαμπί σταφύλι και αποτελούνται από δύο ξεχωριστά μέρη: τις κυμέλες, όπου γίνεται το γάλα και τους αγωγούς που το μεταφέρουν προς τα έξω.

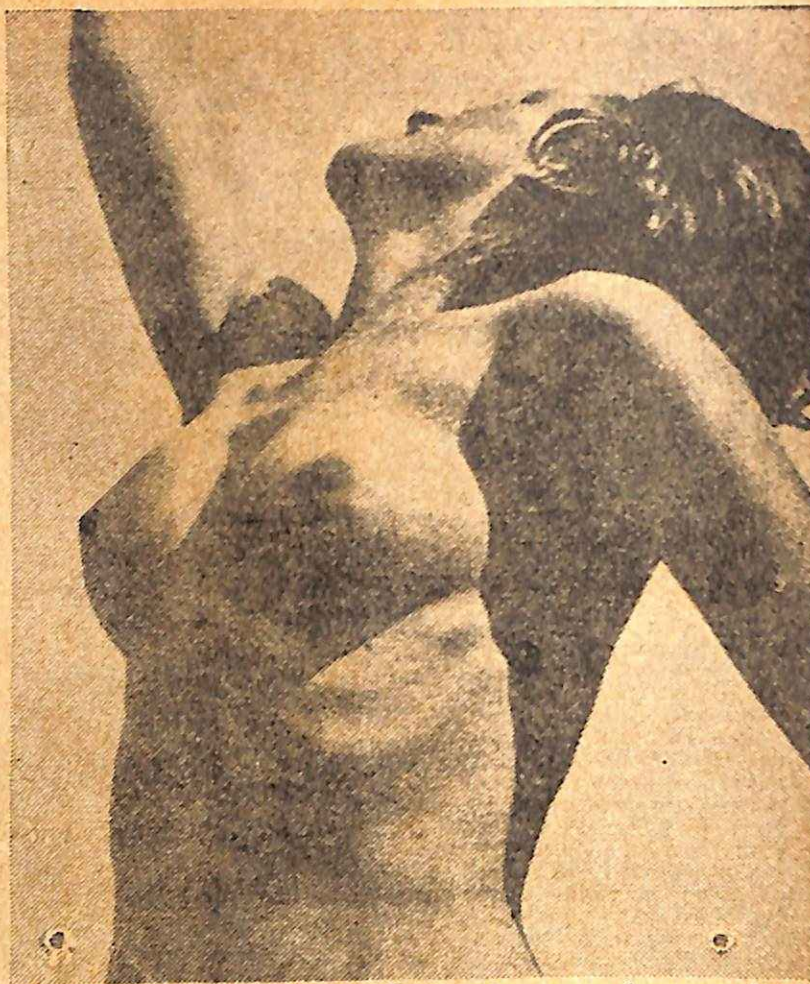
Οι επιστήμονες που μελέτησαν το πώς είναι φτιαγμένοι οι αδένες αυτοί στα θηλαστικά ζώα, παρατήρησαν ότι στις περιόδους της σεξουαλικής αναπαραγωγής (πριν από την ήβη ή στη διάρκεια της περιόδου που χωρίζει δυο οργανισμούς ή ακόμη και στο γήρας) οι θηλαστικοί αδένες αποτελούνται από ποικιλιστικά από αγωγούς.

Όσο κρατά η περίοδος της σεξουαλικής δραστηριότητας, πούν από την ώριμηση, οι αγωγοί άρχίζουν να φουσκώνουν από αβανούς χυμούς. Έπειτα από την ώριμηση φουσκώνουν με τη σειρά τους και οι στεφάνες. Σά να λέμε, το στήθος των θηλαστικών προετοιμάζεται για τη μελλοντική του αποστολή. Όταν η περίοδος αυτή περάσει, επιστρέφουν στην πρώτη τους κατάσταση.

Παρατηρείται το ίδιο και στη γυναίκα: Δύσκολο είναι να το διαπιστώσουμε. Όταν το φαινόμενο του φουσκώματος, που παρατηρείται σε ώριμες περιόδους του κύκλου, προέρχεται χωρίς άλλο από την ίδια αιτία.

Η επίδραση των σεξουαλικών ορμονών.

Οι μαστοί, τα σπυδαία αυτά όργανα της γεννητικής ζωής βρίσκονται κάτω από την επί-

Φροντίστε να γνωρίσετε καλύτερα τους μαστούς σας για να μπορείτε να τους περιποιηθείτε καλύτερα.

δραση των σεξουαλικών ορμονών.

Όταν το κορίτσι βρίσκεται στην εποχή της ήβης, τον κυριώτερο ρόλο στην ανάπτυξη του στήθους παίζει η folliculίνη, που εκκρίνεται από τις ωθήκες. Αυτή βοηθεί να μεγαλώσει ο αδένος του μαστού, να σχηματισθεί ο λιπαρός ιστός, να χρωματισθεί ζωρρότερα η στεφάνη και να διαφοροποιηθεί η θηλή.

Εύκολα οι γιατροί επιτυγχάνουν την ανάπτυξη του στήθους της κόρης, δίδοντας της folliculίνη. Το ίδιο αποτέλεσμα όμως δύσκολα επιτυγχάνεται στην ενήλικη γυναίκα, ακόμη και όταν δοθούν ισχυρές δόσεις folliculίνης. Και το τελευταίο αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η επίδραση της folliculίνης συνδυάζεται με την επίδραση της δευτέρας ορμόνης της ωοθήκης, τη λυτείνη. Ενώ η πρώτη ευνοεί την ανάπτυξη των αγωγών, η δεύτερη ευνοεί την ανάπτυξη της στεφάνης. Για να σημειωθεί λοιπόν το επιθυμητό αποτέλεσμα πρέπει να δοθούν και οι δυο ορμόνες.

Όταν αλείβεται το στήθος με πομάδα folliculίνης μεγάλης. Αλλά δεν ασκούν επίδραση πάνω στους μαστούς μονάχα οι σεξουαλικοί αδένες. Πραγματικά, ο ανώτερος λοβός της υποφύσεως εκκρίνει μιά ορμόνη, την προλακτίνη, που προκαλεί την έκκριση του γάλακτος και κατά συνέπεια το μέγεθος του στήθους.

Όσο για τους επινεφρίδιους αδένες, δεν είναι και πολύ γνωστό τι ακριβώς ρόλο παίζουν. Είναι ωστόσο βέβαιο ότι σε περίπτωση που η ζωρή τους λειτουργεί ελαττωθεί, η παραγωγή του γάλακτος σταματά.

Ο πολύπλοκος αυτός ρόλος των αδένων εξηγείται από την αλληλεξάρτησή τους και την επίδραση του ενός επάνω στον άλλο.

Πώς παρουσιάζεται το γάλα.

Ο κυριώτερος ρόλος του στήθους είναι να εκκρίνη γάλα. Το γάλα παράγεται αυτόματα ύστερ' από τη γέννα για να εξασφαλιστεί η ζωή του βρέφους. Στη διάρκεια της εγκυμοσύνης παρατηρούνται δυο ξεχωριστές φάσεις:

1ον) Η φάση ανάπτυξεως σημειώνεται από την άρχη. Οι μαστοί αυξάνουν σε όγκο, ο αδένος αναπτύσσεται, οι γαλακτοφόροι αγωγοί πολλαπλασιάζονται.

2ον) Στην τρίτη ή τέταρτη μήνα σημειώνεται η αδενική φάση. Αυτή χαρακτηρίζεται με την εμφάνισή ενός ασπρουδερού εκκρίματος που μοιάζει με διάφανο γάλα και τρέχει περισσότερο ή λιγότερο αβανός από τους πόρους της θηλής. Το υγρό αυτό αποτελείται από λίπος και από λευκόμα και ονομάζεται κολλάστρα. Όσο κρατά η περίοδος αυτή το στήθος εξακολουθεί να είναι φουσκωμένο, πιο ταπεινό και πιο σκληρό, και σφιχτό από κάθε άλλη φορά.

3ον) Μερικές ώρες ύστερ' από τον τοκετό ή κολλάστρα αντικαθίσταται με το πραγματικό γάλα που φτιάχνεται μέσα στη στεφάνη του αδένος και εκκρίνεται από τους αγωγούς και τους πόρους.

4ον) Τη στιγμή του άπογαλακτισμού, το γάλα αντικαθίσταται σιγά-σιγά από την κολλάστρα και έπειτα η έκκριση σταματά.

σταματά ολοκληρωτικά. Φυσικά, η εσωτερική αυτή μεταμόρφωση του στήθους την εποχή της μητρότητας συνεπάγεται και μία εξωτερική μεταμόρφωση: αυξήσει όγκου στην άρχη και έπειτα την ελάττωσι. Είναι λοιπόν απαραίτητες ιδιαίτερες φροντίδες για να μη χαλάσει η ομορφιά του στήθους.

Τρεις γυναίκες στις χίλιες έχουν περισσότερους από δυο μαστούς.

Όπως όλος ο κόσμος, έτσι κι έσείς ξέρετε πώς οι γυναίκες έχουν δυο μαστούς. Αυτό όμως δεν συμβαίνει πάντα. Γιατί παρατηρήθηκαν περιπτώσεις, αν και σπάνιες, όπου διαπιστώθηκε ολοκληρωτική απουσία στήθους. Όσο για τους πολλούς μαστούς, αυτοί δεν είναι πλεονέκτημα μονάχα των... ζώων! Ο αριθμός των γυναικών που έχουν περισσότερους από δυο μαστούς υπολογίσθηκε πρῶτα πῶς ἀναλογεί 3 στα 1000.

Αναφέρουμε ως παράδειγμα την Αικατερίνη των Μεδίκων και την Άννα του Μπόλευν, την περίφημη γυναίκα του Ερρίκου Βου, που είχε τρία στήθη. Το γάλα της Αρτέμιδος της Εφέσου έχει πολλά ζεύγη μαστών.

Σπανιότερα παρουσιάζονται τέσσερες, πέντε, έξη ή και περισσότεροι μαστοί. Ένας γιατρός αναφέρει την περίπτωση μίας γυναίκας που είχε δέκα μαστούς και όλοι τους έκαναν γάλα!

Το πολύ μεγάλο και το πολύ μικρό στήθος.

Αλλ' ακόμη και οι γυναίκες που έχουν κανονικά δυο μαστούς, δεν έχουν πάντα τέλειος στήθος. Η άκροα του στήθους συμπίπτει με το γεννητικό παιδί (καθυστηριση στη διαμφορική). Άφροια του στήθους παρατηρείται επίσης στη φυσική ή τεχνητή έμμηνοπαυση, στη φυσιολογική, στη συφιλίδα.

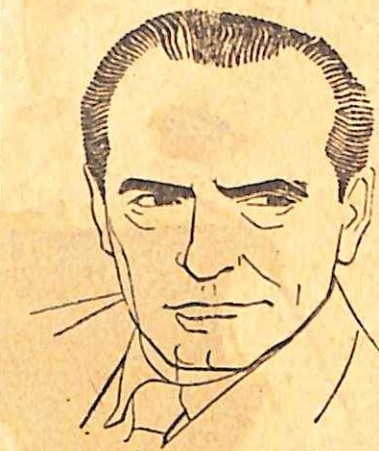
Οι θεραπείες με εκχυλίσματα αδένων νικούν αυτή την άφροια. Όπως είπαμε η folliculίνη ωφελεί ιδιαίτερα το νέο κορίτσι. Ισχυρές δόσεις από την ορμόνη αυτή δίδόμενες σε ώριμη γυναίκα μπορούν να προκαλέσουν καρκίνο και είναι για το λόγο αυτό επικίνδυνες. Γι' αυτό προτιμούν το λιπαρό εκχυλίσμα που συνίσταται στο να προσθέσουν μέσα στο στήθος λίπος (με έγχυση ή φυσικά). Αλλά από το λίπος αυτό απορροφάται κατά το ένα τρίτο και έτσι πρέπει να εμβολιάσουν λίπος περισσότερο κατά ένα τρίτο από τις επιθυμητές αναλογίες.

Όσο για το υπερτροφικό, το πολύ μεγάλο θηλαστικό στήθος, μπορεί η περίσσεια του ανάπτυξεως να καταλήξει σ' ώριμες περσιπώσεις σ' αληθινή τερατοδία. Μερικές γυναίκες έχουν ιττήρη κρεμασμένα ως τα γόνατα. Η όποια είναι κάπως περισσότερο έντονη. Το μοναδικό γιατρικό είναι, όπως αναφέρεται, και άλλοτε από τις στήλες της γυναίκες, η αίσθητική χειρουργική επέμβαση, που δίνει τα καλύτερα αποτελέσματα είναι σχετικά απλή και δεν επιτρέπει ανανέωση της υπερτροφίας.

Τα στήθη μπορούν να γίνουν ιστία διαφόρων ασθενειών: συφίλωση, συφιλίδα κλπ. Μπορούν επίσης να γίνουν έστια αποστήματος, λυμφαγγίτιδας, αβανειών που είναι γενικά πολύ δύσκολα και πάλι επώδυνα. Οι συνθετικές διωες ασθενειών των μαστών είναι οι κύστει, οι όγκοι και δυστυχώς ο καρκίνος...

Μερικές φορές είναι δύσκολο να ξεχωρίσει τη μία αρρώστια από την άλλη. Μονάχα η βιοψία (μικροσκοπική εξέταση ενός κομματιού από τον όγκο) επιτρέπει να γίνει οριστική και σίγουρη διάγνωση. Ας έχουν ως στόχο υπ' όψη τους οι γυναίκες πώς η πρώτη εμφάνισή των νο-

ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΧΩΡΙΣ ΜΑΣΚΑ

ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΜΑΡΣ

Ο άνθρωποι που υποφέρουν περισσότερο σ' αυτό το ελεγχόμενο χάος που λέγεται Χόλλυγουντ είναι οι δημοσιογράφοι. Αν δεν έχουν την τύχη να αντιπροσωπεύουν κανένα έντυπο που η κυκλοφορία του ανέρχεται σε εκατομμύρια αντίτυπα δεν κατορθώνουν τίποτα. Όπως επίσης κι εκείνοι που από επαγγελματική ευσυνειδησία άρνούνται να υποταχθούν στις απαιτήσεις των διαφημιστών των σπουντίο και στα συμφέροντά τους.

Έχει πιά γίνει παράδοσις ο τρόπος με τον οποίο γράφεται όλη η ύλη που τροφοδοτεί τον κινηματογραφικό τύπο. Καλός δημοσιογράφος στο Χόλλυγουντ θεωρείται εκείνος που γράφει δόκλαιο άρθρα και ιστορίες για τον κάθε ήθοποιό που θέλει να λανσάρη το δέμα σπουντίο. Φυσικά υπάρχουν και μερικοί που έχουν μια δική τους γνώμη και βρίσκουν τη δύναμη να τη φωνάζουν. Δεν μπορούν όμως να σταθούν πολύ εκεί.

Ένας απ' αυτούς είναι κι ο Πητ Μάρτιν, ο οποίος έζησε στο Χόλλυγουντ χρόνια πολλά κι έχει παρακολουθήσει την κινηματογραφική βιομηχανία από τη γέννησή της ως σήμερα. Ο Πητ Μάρτιν θέλησε να ξεφύγει από τη συνειθισμένη ρουτίνα. Το απότέλεσμα ήταν ν' αναγκασθεί να φύγει απ' το Χόλλυγουντ. Καμιά δεν δημοσίευσε τα άρθρα του. Τα χαρακτηρίζαν «εντενόντες» για να μην του πουν πως προκαλούσε δυσάρεστες με τα γραφόμενά του.

Μακριά από το Χόλλυγουντ ο Πητ Μάρτιν έγραψε ένα διβλίο με τον τίτλο «Το Χόλλυγουντ χωρίς μασκία», όπως θα λέγαμε έμεις. Απ' αυτό παί-

ΣΚΑΝΔΑΛΑ, ΔΙΑΖΥΓΙΑ, ΕΡΩΤΕΣ ΓΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ. ΟΙ ΣΤΑΡ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΙ ΝΑ ΡΥΘΜΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ... ΤΟ ΣΕΓΥΜΝΩΜΑ ΤΗΣ ΤΖΕΝΝ ΡΑΣΕΛ. Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ!!

νουμε μερικές ενδιαφέρουσες σημειώσεις:

«Από τον καιρό που άνοιξε η κινηματογραφική βιομηχανία στο Χόλλυγουντ καθιερώθηκαν όρισμένοι άγραφοι νόμοι τους οποίους σέβονται όλοι γιατί τους λαλούν την ματαιοδοξία τους και προστατεύουν τη δημοτικότητα και εμπορικότητα τους.

Ένας ήθοποιος ή συγγραφέας που πληρώνεται πεντακάσια δολάρια την εβδομάδα δεν του επιτρέπεται να συναναστραφεί μ' αυτούς που παίρνουν πέντε χιλιάδες κι' εκείνοι που παίρνουν τόσα δεν γίνονται δεκτοί απ' αυτούς των δέκα χιλιάδων.

«Έτσι ένας ήθοποιος που σέβεται τον εαυτό του πρέπει ν' αγοράσει και να εγκατασταθεί σ' ένα σπίτι-παλάτι, όχι γιατί δεν τον χωρούσε ή δεν ήταν θαυμάσιο το διαμέρισμα που έμενε πριν αναδειχθεί. Αλλά γιατί πρέπει με κάθε τρόπο να επιδεικνύει φανταχτερά την επιτυχία του.

«Έχει πιά καθιερωθεί να έχουν όλοι οι μεγάλοι σταρ τις σίτες στα σπίτια τους. Είναι θαυμάσια διακοσμημένες κι' αποτελούν πασαλεισμένες γωνίες στους κήπους τους. Πώς τις χαιρόνται! Καλούν συνδεδεμένους και φίλους και μαζεύονται γύρω απ' αυτές επιδεικνύοντας περσιπία μαγιά και τις γραμμές τους, πίνοντας...! Κι' αν κανείς τύχει και βουτήξει μέσα σ' αυτές θα έλη πέσει... κατά λάθος!

«Γεμίζουν τα σπίτια τους λογής-λογής έτεροκόλτα αντικείμενα που αγοράζουν από διάφορα μέρη της γης που επισκέπτονται. Τα παίρνουν για να έχουν μια πραγματική απόδειξη ενός ταξιδιού που έκαναν. Γιατί και τα ταξίδια είναι κάτι που «πρέπει» να κάνει κάθε ήθοποιος που σέβεται τον εαυτό του.

«Ένα ταξίδι, ένα σκάνδαλο, ένα έβδύλλιο μιά απαγωγή, δίνουν πάντα θέμα στον τύπο που είναι υποχρεωμένος να γράφει κάθε μέρα γι' αυτούς. Αντί να πανδρεύονται όμαλά σχεδιάζουν μιά απαγωγή, οι λεπτομέρειες της οποίας θα κινήσουν την περιέργεια του κοινού. Σκηνοθετούν μιά κλοπή, κινητοποιείται το σύμπαν, δημιουργείται θόρυβος. Τα κλεμμένα αντικείμενα επιστρέφονται ύστερ' από λίγο καιρό ταχυδρομικώς στο «θύμα»

στο στήθος ένα πόνο, περισσότερο ή λιγότερο δυνατό, προ πάντων στη ρόγα. Σε μερικές περιπτώσεις οι πόνοι αυτοί αναγγέλλουν τον έρχομό των εμηνών. Άλλοτε πάλι είναι σημάδι εγκυμοσύνης που αρχίζει και δίνουν μάλιστα υπονοήσιες εγκυμοσύνης πριν από κάθε άλλο σύμπτωμα.

Όταν δεν υπάρχει κανένα τέτοιο ενδεχόμενο τότε οι πόνοι των μαστών μπορούν να έχουν ως αίτια κάποια ενδοκρινική ή νευρική διαταραχή και υποχωρούν στην κατάλληλη θεραπεία.

Εκτός από αυτές τις σοβαρές αρρώστιες, μερικές γυναίκες αισθάνονται μερικές φορές

από τον... ίδιο τον εαυτό του!

Τα σπουντίο για να λανσάρουν ένα καινούριο ήθοπο τον διατάσσουν να συνδεθεί έρωτικά μ' ένα «φτασμένο» του αντίθετου φύλου. Καμιά φορά ή κομωδία αυτή καταναίει στο τέλος αληθινή με σοβαρά επακόλουθα. Αυτοί οι κατά παραγγελίαν έρωτες του Χόλλυγουντ έχουν γίγει γνωστοί στο κοινό τόσο που το κόλλο άρχισε να μη γίνεται πιά πιστευτό.

Από τη στιγμή που θα υπογραφεί συμβόλαιο ένας ήθοποιος σ' ένα σπουντίο χάνει την προσωπικότητά του. Γίνεται ένα ανδρείκελλο στα χέρια του παραγωγού, ο οποίος θα το χρησιμοποιήσει όπως του συμφέρει. Γι' αυτόν είναι ένα «έμπροσθεν» από την πώληση των ιδιοτήτων του όποιου θα κερδίσει όσο μπορεί περισσότερο. Τον ενδιαφέρει λοιπόν να προβάλλει και να τονίση τα καλύτερα χαρακτηριστικά του διαδέχεται ο ήθοποιος. Οι γυναίκες ιδιαίτερα περνούν από... ανατομική εξέταση!

«Έτσι η Τζέην Ράσελ δεν εμφανίζεται ποτε χωρίς να δείχνει μισόγυμνο το στήθος της και η Μάριλεν Μονρόε ντυμένη.

Ράσηαν κάποτε τη Μαρία Μοντέζ με πόρες ταινίες εμφανίσθηκε μισόγυμνη μέσα στο μπάνιο της!

— Στις δεκατρείς από τις δεκαπέντε που γύρισε, ήμουν μέσα σε μπανιέρα. Το σπουντίο βλέπετε έννοει; ε' εύχαριστη τη θεατή που δίνει τα λεπτά του!

Ο τρόμος της αβριον είναι ένας διαρκής εφιάλτης που κατεχει όλους τους σταρ. Κάθε μέρα που έρχεται την υποδέχονται με αγωνία, γιατί δεν ξέρουν αν θα έχουν την ίδια επιτυχία όπως και την προηγούμενη. Κάθε ταινία που γυρίζουν είναι γι' αυτούς και μιά μάχη που δίνουν με τη νίκη αμφίβολη. Περιμένουν ανυπόμονα να δουν πώς θα την υποδεχθεί το κοινό, τι εισπράξεις θα δώσει στην εταιρία. Απ' αυτές θα έαρσθη το μέλλον τους!

Ο παράδοξος του Χόλλυγουντ δεν φαίνεται μανά καθόλου ρόδιος χωρίς τη μάσκα του. Ας μη γίνεται λοιπόν το νειρο πολλών νέων που νομίζουν πως θα δρουν εκεί να τους περιμένει μιά πριγκιπική ζωή.

P. BELI Σ.

στο στήθος ένα πόνο, περισσότερο ή λιγότερο δυνατό, προ πάντων στη ρόγα. Σε μερικές περιπτώσεις οι πόνοι αυτοί αναγγέλλουν τον έρχομό των εμηνών. Άλλοτε πάλι είναι σημάδι εγκυμοσύνης που αρχίζει και δίνουν μάλιστα υπονοήσιες εγκυμοσύνης πριν από κάθε άλλο σύμπτωμα.

Όταν δεν υπάρχει κανένα τέτοιο ενδεχόμενο τότε οι πόνοι των μαστών μπορούν να έχουν ως αίτια κάποια ενδοκρινική ή νευρική διαταραχή και υποχωρούν στην κατάλληλη θεραπεία.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

Καλοκαιρινά πρωινά φορέματα για την πόλι και την έξοχή. Βραδυνά που στην απλότητά τους δρίσκεται η χάρις της έποχής. Εύκολα, άεράτα, κομψά, δροσερά, τέτοια που μπορεί κάθε γυναίκα να τα φτιάξη και μόνη της μέσα σε λίγες ώρες.

1. ΦΟΡΕΜΑ ΑΠΟ ΒΑΜΒΑΚΕΡΟ ΡΙ-ΓΕ ΥΦΑΣΜΑ: Το άμπιεσεμάν του αποτελείται από δυο κομμάτια με ραφή στη μέση και μικρό άνοιγμα στο μεγάλο του ντεκολτέ. Το άμπιεσεμάν της πλάτης είναι μονοκόμματο. 'Η φούστα είναι κομμένη σε τέσσερα φύλλα κι' ανεβαίνει με πένσες που την εφαρμόζουν στη μέση ως το άμπιεσεμάν. Κλείνει στο πλάι με φερμουάρ και φοριέται τα καλοκαιρινά πρωινά.

2. ΦΟΥΣΤΑ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΝΤΕ-ΚΟΛΤΕ ΣΕ ΣΧΗΜΑ ΚΑΡΑΒΙΟΥ: 'Η μπλούζα είναι μαύρη κι' εφαρμόστη στη μέση με θαθείες πένσες. Το πίσω μέρος της μπλούζας είναι κομμένο όπως και το μπροστινό. 'Η φούστα είναι κομμένη κλός κι' έχει πιέτες ανασιδιέρωτες που τις συγκρατεί μία ζώνη. 'Η ζώνη δίνει φιόγκο στο πλάι πάνω στο άνοιγμα της τσέπης. 'Η φούστα γίνεται πάντοτε σε χρώμα ανοιχτό.

3. ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΦΟΥΣΤΑ ΚΟΜΜΕ-ΝΗ ΑΝ ΦΟΡΜ: Το ύφασμα της φούστας είναι από τουάλ ριγυτό κι' έχει από μία ραφή σε κάθε πλάι. Οι τσέπες είναι κοφτές. Το κορσάζ έχει μία ασιδιέρωτη πένσα στον ώμο και μυτερό ντεκολτέ μπροστά. 'Η πλάτη είναι μονοκόμματο. Το σύνολο αυτό φοριέται κυρίως στην πλάξ και συνοδεύεται με μία ζώνη αντίθετου χρώματος από δέρμα, φυσικά, της άρεσκειας σας.

ΝΤΟ ΜΠΑΤΗ ΠΟΥ ΧΑΙΔΕΥΕΙ Τ' ΑΚΡΟΓΙΛΙΑ

4. ΖΑΚΕΤΑ ΑΠΟ ΦΕΤΡΙΝΑ: Είναι κομμένη στο ίδιο του ύφασματος κι' έχει την πλάτη μονοκόμματο. Το μόνο στολίδι της είναι η μούστρα που γυρίζει προς τα έξω και καταπιάνεται με χονδρό εξώραφο γαζί. Το όρθιο στρατιωτικό γιακαδόνι είναι διπλό, ενώ τα μανίκια και το τελείωμα της ζακέτας είναι απλώς κομμένα, δίχως όμως κανένα γύρισμα.

5. ΣΥΝΟΛΟ ΑΠΟ ΖΕΡΣΕ-Υ: 'Η μπλούζα σε στύλ σουέτερ είναι κομμένη στο ίδιο του ύφασματος κι' έχει ένα διπλωμα φαρδύ κάτω. Στο ντεκολτέ μπαίνει μία φάσα διπλή από το ίδιο ύφασμα με μία κουμπότρυπα κι' ένα κουμπί. 'Η φάσα αυτή οαβείται με γαζί κρυφό ή εξώραφο. 'Η φούστα έχει πιέτες ατσάκιστες που φθάνουν σκερτσόζα ως τη μέση.

6. ΦΟΥΣΤΑ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΑ ΓΙΑ ΒΡΑΔΥ: 'Η μπλούζα έχει δυο πένσες που αρχίζουν από το καρέ του ντεκολτέ και σβύνουν στη μέση. Το ύφασμα της μπλούζας είναι σαντούγκ. 'Η φούστα που κόβεται όμοια με στρογγυλό τραπεζομάνδηλο είναι από τουάλ ή όργκαντίνα έμπριμέ. 'Η μέση συγκρατείται με μία γκρό κορδέλα ντυμένη πάντα με το αυτό ύφασμα.

7. ΣΥΝΟΛΟ ΑΜΠΙΓΙΕ ΜΕ ΦΟΥΣΤΑ ΔΙΠΛΗ: Το κορσελέ έχει ραφή μπροστά και πένσα κάτω από τη μασχάλη. 'Η φούστα από μουσελίνα μεταξωτή είναι καμωμένη με όκτώ έως δέκα μαντήλια. Κάθε μαντήλι σουρώνεται και στερεώνεται πάνω σ' ένα γκρό-γκραίν στη μέση. Το μήκος της φούστας είναι ίσο με τη διαγώνιο του κάθε ξεχωριστού μανδηλιού.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΛΙΘΕΡΙΑ, ΕΛΛΦΡΑ, ΔΡΟΣΕΡΑ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ

Ο τελευταίος έρωτας του Λόρδου Βύρωνα

Εν
Η 'Ελισάβετ μόλις που ξεκινούσε τα λόγια της Κατίνας. Τί γύρευε αυτή η υπηρέτρια; — Άν σ' έπειρουν κανένα μωτί!... Άν τ'αρε αντιληφθ' κανένας!

— Ά! ναι... Δεν είχε γυρίσει όλη τη νύχτα. Έπέστρεφε μόλις τώρα, που ο ήλιος ήταν κιόλας ψηλά, που όλος ο κόσμος είχε σηκωθεί στη βίλα των Ντεσίου. Η Κατίνα σταυροκοπούταν.

— Ω, αν τ'αρε αντιληφθ' κανένας.
Η 'Ελισάβετ έσκασε σ' ένα ξερό γέλιο. Νά την έπιαναν, έτσι; Και να περσάνη τους πιο μεγάλους κινδύνους. Νά την καταγγείλουν στο Λαμπρινό!... Η υπηρέτρια έτρεμε, ακούγοντας αυτές τις υποθέσεις. Η 'Ελισάβετ ούτε που τους έδινε σημασία. Οι ανησυχίες της γής δεν την άγγιζαν, γιατί δεν άνηκε πια στη γή.

Πέταξε το δώ και κεί ξεσκισμένο φόρεμά της, χτένισε μόνη της τ' ανάκατα μαλλιά της. Η Κατίνα θέλησε να τη βοηθήσει, όπως πάντα. Η 'Ελισάβετ της απαγόρευσε να την πλησιάσει. Κανένα βέβηλο χέρι δεν έπρεπε να την άγγιξη. Το κορμί της ήταν ιερό.

— Ανέπνευσε το άρωμα της λεβάντας και του εγγλέζικου καπνού που εκείνος είχε αφήσει άπάνω της. Αναζήτησε με τα χείλη της πάνω σε κάθε κομμάτι από το δέρμα της, τα φλογερά φιλιά, τους δόκους, τα χάδια. Κατάπληκτη η Κατίνα την είδε να φοράει το νυχτικό της και να πέφτει στο κρεβάτι.

Η 'Ελισάβετ έδινε την καμοιέρια. Είχε ανάγκη να κοιμηθεί. Και παρακαλούσε να μη την ενοχλήσει κανείς. Με κλειστά παντούρια, τραηγμένες κορτινές, μόνη με τις φλογερές της αναμνήσεις, χαμένη στην ευδαιμονία της. Ανακάλυπτε ένα καινούργιο κόσμο. Ό, τι, λόγου χάρι, ο έρωτας δεν είναι κάτι που υφίσταται κανείς, αλλά κάτι που ελγχώρεται ως τις πιο μικρές ίνες του κορμιού σου, σε ανεβάζει σε γιγάντια ύψη σε φέρνει σ' επικοινωνία με το άπειρο.

Πηγαίνοντας εκείνη τη νύχτα στο Βύρωνα, δεν είχε υποκαύσει παρά σ' ένα έντοτικο γεννησιγόνο και στην ιδέα να τον κάνει ευτυχισμένο, προσφέροντάς του την ομορφιά της. Αυτή θα ήταν ευτυχισμένη από αυτό και μόνο το γεγονός. Στο γυρισμό όμως λές κι' είχε γίνει κάποια θαύμα στον έσωτικό της κόσμο, λές κι' έπλεε μέσα σ' ένα θερμό έσωτικό φως, λές κι' είχε δεχθ' κάποιο ανάδαπτισμα. Τί την ενδιέφερε ο θάνατος, ο επίλογος όλων αυτών; Κι' ο Λαμπρινός που θάρχεταν με το στιλέτο ή το πιστόλι, κι' η τιμή, και το έγκλημα της μοιχείας; Η 'Ελισάβετ είχε ανέβει σε τέτοια ύψη, που όλα αυτά της φαινόταν μικροσκοπικά, ακαθόριστα, ακατανόητα. Δεν ένοιωθε καμμία τύψη, γιατί

δεν σκεπτόταν ότι είχε κάνει άμαρτία. Άγαπούσε, αγαπούσε μ' όλη τη δύναμη της υπάρξεώς της, κι' η αγάπη της την έφερνε κοντά στο Θεό.

Η κοντέσσα Ντεσίμα ήθελε να τη δει κατά το μεσημέρι. Άνησύχησε για την υγεία της, είπε να καλέσουν το γιατρό. Η 'Ελισάβετ την παρακάλεσε να μη στενοχωριέται γι' αυτήν. Δεν είχε ανάγκη παρά από ήσυχία και ανάπαυση. Άνάμεσα από το κλειστό πάντα παράθυρό της, έχοντάς την ως αυτή τη τραγουδία και τα γέλια των νέων που πατούσαν τα σταφύλια. Αυτούς τους θορύβους υπορούσε να τους υποφέρει. Άς μη την υποχρέωναν όμως να μιλήσει. Ήταν τόσο κουρασμένη!

Πέρασαν τρεις εβδομάδες. Ο Βύρωνα δεν ήθελε στη βίλα παρά μόνο μία φορά, όταν η 'Ελισάβετ βρισκόταν σε άναρση. Πόνεσε πολύ που δεν την ξαναβρήκε όπως πρώτα, έτοιμη να πέσει στην αγκαλιά του, δική του ως την τελευταία ίνα της υπάρξεώς της, παρά σιωπηλά, καί χλωμή, όπως την είχε δει την πρώτη φορά στο Άργυστόλι.

Από την έπιστροφή του Λαμπρινού η 'Ελισάβετ ζούσε άπομονωμένη. Δεν είχαν κατορθώσει ούτε να ιδωθούν, ούτε ν' αλληλογραφήσουν. Ο Βύρωνα ήταν φοβερά δυστυχισμένος. Είχε χάσει το κέφι του, δεν κοιμόταν, τον κυριεύαν πάλι οι φονεβές κρίσεις θυμού. Έκείνο το άπαισιο άπόγευμα ήταν άφημμένο, δεν άπαντούσε στις έρωτήσεις που του έκαναν, το παραμικρό τον έξενούριζε. Άπομονώθηκε στη βιβλιοθήκη, ξεφύλλισε μερικά βιβλία, στάθηκε σε μία τελευταία έκδοσι του Λεοπάρντι, που άγαπούσε, για την «αίθηματική του άπαισιδοξία». Βυθίστηκε στην άναγνώσι ενός ποιήματος. Στην τραγικότητα γύρευε ένα όμοιο ή ποτε μέσο για να έκρωσσει στην 'Ελισάβετ την ψυχική του άναστάτωσι από τότε που την είχε χάσει. Σημείωσε με το νύχι ένα άπόσπασμα κι' έφερε το βιβλίο στην 'Ελισάβετ που καθόταν με τους άλλους στην τράτασα:

— Τό έχετε διαβάσει αυτό, κυρία μου;
Η καρδιά της 'Ελισάβετ δόλθηκε να χτυπήσει γρήγορα. Νοιώθοντας το βλέμμα του Λαμπρινού πάνω της διάβασε:

«Κι' έξακολουθώ να κλαίω. Πού μ' έγκατέλειπε η άγαπημένη μου. Δαδαινώ δάση και δούλα. Μά ο πάνος δέ μ' άφνει. Ξυπνά και τα μάτια μου δακρύζουν. Πού δεν είσαι πια κοντά μου».

Ο Λαμπρινός έκανε μία κλίσι να της πάρη το βιβλίο. Εκείνη άπλωσε το χέρι της για να του το δώσει, μά το άφισε κι' έπεσε χόμο. Πάνω στα πλάκκια της τράτας οι σελίδες άνακατέστηκαν. Η 'Ελισάβετ έζησε συγγνώμη για την άδεξιότητά της, άνοιξε πάλι το βιβλίο και

του έδειξε ένα άνώδυνο ποίημα. Άπερισκέψια μαθητό γυναικίσι. Ο Λαμπρινός, που καίμ' ύπωπία δεν τον είχε άγγίξει, δόλθηκε να μιλήσει στον Λεοπάρντι, που ήταν πολύ άγαπητός στα νύσια του 'Ιονίου πελάγους. Ο Βύρωνα πήρε με πάθος μέρος στη συζήτηση, δίνοντας μία διέξοδο στην άπελπίσιά που τον είχε κυριεύσει.

Άρσσε τους οικοδεσπότες του κατά το σούρουπο. Άνέθηκε στ' αλόγο του, μόνος όπως είχε έρθει, και έξαφανίστηκε άνάμεσα στα δέντρα. Πανσέληνος, άρώματα ένός άρρωστού, άρωμα καλοκαιριού, γαλήνη και ήσυχία, και η θάλασσα μακρυνά, άκίνητο άσπρι. Το ίδιο ντεκόρ όπως εκείνη τη νύχτα, όταν η 'Ελισάβετ ήθελε στο πρώτο ραντεβού τους. Και τώρα εκείνη ήταν στην αγκαλιά του άφέντη της, παίχιδι στα άγρια ένστικτά του. Αυτή ή σκέψι τον έκανε να υποφέρει πολύ. Έπέστρεψε σπίτι του, άργα τη νύχτα. Έγκατέλειπε το αλόγο του στον ύπνρητό που του τον περίμενε στην πόρτα κι' έτρεξε να κλειστή στη μικρή καλύβα όπου εκείνη δεν έχοταν πια κι' έμεινε όλη τη νύχτα άγρυπνος, παραδωμένος στον πόνο του.

Μόλις έφυγε ο Βύρωνα, η 'Ελισάβετ πήγε στην κάμαρά της. Δεν παρουσιάστηκε στο δείπνο. Ένώ προχωρούσε ή ώρα, χρειάστηκε να πάρη την άπόφασι που συζητούσε με τον έαυτό της.

Ο Λαμπρινός ως τότε κοιμόταν σ' ένα γραφείο, στην άλλη άκρη του διαδρόμου. Καθώς όμως άποκαθίστατο ή υγεία της γυναίκας του άρχισε να δείχνει σημάδια άνυπομονής. Ο γιατρός Μάτσεσι είχε άραιοσει τώρα τις έπισκέψεις του. Ο Λαμπρινός, κατά τη διάρκεια του άπογεύματος είχε άπευθύνει πολλές φορές στην 'Ελισάβετ κοπιμένα για την τουαλέτα της, για την εμφάνισή της. Με άλλα λόγια δεν είχε πάψει να την κορτάρη. Με τον τρόπο του φυσικά, αλλά με θέρη. Μετά το δείπνο είχε έρθει για να της εύχθη καλή νύχτα. Έμεινε για λίγο διατακτικός στην πόρτα, σά να έπρόκειτο να πάρη κάποια άπότομη άπόφασι. Στο τέλος την άφησε, άντι όμως να πάη στην κάμαρά του, δγνηκε να κάνει μία δόλτα με το φεγγάρι. Η 'Ελισάβετ ένοιωσε ότι δεν είχε παραιτηθεί έκείνο το βράδυ από τα συγγικά του δικαιώματα. Ένοιωθε ότι εκείνη τη νύχτα θα τέλειωνε ή έρωτική της μόνωσι.

Πριν από τρεις εβδομάδες ή σκέψι μονάχα ότι ο άντρας της θα μπορούσε να την άγγίξει, της έφερε τρέλλα. Από τότε είχε ζήσει με μία καθημερινή άγωνία, που την καλλιεργούσε το μυστικό της, ένα ή ψυχή της πετούσε προς τη μικρή εύλινη καλύβα, όπου ο άγαπημένος άντρας ζούσε με τη νοσταλγία

της. Έξ αίτίας της καταστάσεως της υγείας της — που γρήα κοντέσσα και ή γίατρού την έκριναν σάν σοβαρή — εις καθυστέρησι ή έπιστροφή στ Ζάκυνθο. Στο τέλος όμως θ' γινόταν κι' αυτό. Ο Λαμπρινός δεν μπορούσε να μείνη μακριά από τους δικούς του, άντι την έποχή που θα μάλευσε τις έλπες. Μά και το Ρίζοσπαστικό κόμμα ζήτησε να επιστρέψη. Η 'Ελισάβετ έδλεπε να πλησιάση ή ώρα του χωρισμού. Και ή άγωνία της μεγάλωνε. Ο Λιβανής δεν είχε μιλήσει. Είχε έξαφανισθ' από το Μεταξάτα. Ο Λαμπρινός ή ήγγειλε ένα βράδυ, καθώς έε έπλωνε την πετσέτα του, ότι ή άχώριστος σύντροφός του είχε φύγει για την 'Ηπειρωτική Έλλάδα με άποστολή.

Γιατί είχε σκατήσει ο Σταύρος Λιβανής; Η 'Ελισάβετ δαδανίκε το μυαλό της για να δώσει μιάν άπάντησι σ' αυτό το έρώτημα. Στο τέλος κατέληξε στη σκέψι ότι ο Λιβανής σάν πατριώτης και πιστός στον δόκο του δεν μπορούσε να καταδώση το Βύρωνα. Πώς λοιπόν να την προδώσει; Νά πη στο Λαμπρινό ότι την ελγ' πιάσει τη νύχτα να κουβεντιά, η μ' έναν άγνωστο; Αυτό δεν θα φαινόταν πιστευτό. Ήταν έπομένως μία άναγκαστική σιωπή. Ο Λιβανής είχε προτιμήσει να φύγει για την Έλλάδα. Την κατεδικάζει όμως να ζήσει, τώρα, και ή ζωή χωρίς το Βύρωνα ήταν χειρότερη από το θάνατο.

Κατόπιν, ή νιοτή της, τρέλλες έλπίδες που δεν είχαν καμμία βάσι, ή άγάπη προς τη ζωή που είναι έντονη στα δεκαοχτώ χρόνια, έπεβλήθηκαν πάνω στην άπαισιοδοξία. Η 'Ελισάβετ δεν άποκοιμιόταν πια με τη σκέψι ότι έπρόκειτο για την τελευταία της νύχτα. Δεν άνοιγε πια τα μάτια της στην καινούργια μέρα λέγοντας άντίο στον κόσμο, υπό φως, στα πουλιά. Ο Σταύρος δεν είχε μιλήσει!

Μέρα όμως με την ήμερα, παμνήμονοι στον έαυτό της ώριμους ένδεξιες, άόριστες στην άρχή και κατόπιν συγκριμένες. Δεν ύπηρε τώρα καμμία άμφιβολία. Έκείνο που θα ήθελε να διαλαλήσει σ' όλη τη γή, και ν' άναγγείλει με νικηφόρα κραυγή στον άγαπημένο της, δεν το έλεγε παρά πολύ σιγά, και μόνο στον έαυτό της. Ήταν έγκυος.

Κανένας δεν ήξερε τίποτα και δεν έπρεπε να μάθη τίποτα πριν να... Όχι, δεν ύπηρε πια θέσι για διαταγμούς. Αυτό το άγοσι — γιατί ήταν δέβαινη ότι ήταν άγοσι — χρειάζοταν ένα νόμιμο πατέρα. Και τί δέ θαδινε ή 'Ελισάβετ για να μπόρεση να φωνάξη δυνατά την καταγωγή του. Αυτό όμως ήταν τρέλλα και να το σκέπτεται άκομα!... Άφού λοιπόν δεν την θέλησε ο θάνατος και έπρόκειτο να παραταθ' ή ζωή της...

Ο Λαμπρινός, έπέστρεψε, φέροντας δόλτα τα πατητήρια. Θα περνούσε μπροστά από το παράθυρό της. Η 'Ελισάβετ άνασκήθηκε πάνω στον άγκώνα της, κάνοντας πώς ρομαντίζει όλες της τις δυνατόει για να πνίξη την άπείχθεια που της προκαλούσε ο άντρας της. Ήταν ή ίδια διάφανη νύχτα, όπως πριν από ένα μήνα, κοντά στο τηγάδι, στο λιαντάσι!

Ο Λαμπρινός έφτυσε μπροστά στο χαμηλό της παράθυρο και σταμάτησε. Εκείνη δεν τον άποθάρρυνε. Σ' έρώτησι του ήταν τώρα άτελές καλά. Ο Λαμπρινός δεν περίμενε περισσότερο για να δράσκελίση το παράθυρό και να πηδήσει μέσα στην κάμαρα.

Η 'Ελισάβετ βρήκε τη δύναμη να τον ύποστη.

Τό πρώι στις πέντε 'Οκτωβρίου ο Λαμπρινός της είπε ότι θα έφευγαν την έπομένη και να έτοιμασθ' η. Αυτός πήρε το άμμάκι και κατέθηκε στο Άργοστόλι να φροντίσει για την άναχώρησι. Μόλις το άμάκι με το Λαμπρινό χάθηκε στη στρόφι του δρόμου, ή πρώτη σκέψι που έκανε ή 'Ελισάβετ, ήταν να πάη να συναντήση το Βύρωνα. Πώς λοιπόν να την προδώσει; Νά πη στο Λαμπρινό ότι την ελγ' πιάσει τη νύχτα να κουβεντιά, η μ' έναν άγνωστο; Αυτό δεν θα φαινόταν πιστευτό. Ήταν έπομένως μία άναγκαστική σιωπή. Ο Λιβανής είχε προτιμήσει να φύγει για την Έλλάδα. Την κατεδικάζει όμως να ζήσει, τώρα, και ή ζωή χωρίς το Βύρωνα ήταν χειρότερη από το θάνατο.

Με πονεμένη καρδιά έτρεξε προς το χαμηλό σπιτάκι. Δεν είχε κανένα στην μπροστινή βερόντα, όπου εκείνος της είχε πη ότι περνούσε τις περιόστερες ώρες της ήμερας του. Τό σπύτι φαινόταν έρημο, μά όλα τα παράθυρα ήταν άνοιχτά. Πήγε ως τη μικρή εύλινη καλύβα, την έρωτική τους φωλιά, μά και εκεί δεν ήταν κανένας. Τέλος, διέκοινε έναν άντρα μόνο του, κάκιο στο γαλό. Ήταν έαπλωμένος μπροστά πάνω στην άμμο, δοσμένος στα όνειρά του.

Η 'Ελισάβετ έτρεξε προς το μέρος του. Ο Βύρωνα ξαφνιάστηκε. Δεν μπορούσε να πιστέψει ότι εκείνη ήταν πράγματι εκεί μπροστά του, ζωντανή και ήραία, ότι δεν ήταν το δρομάκι της που ή έξερνη φαντασία του, ύποδαυλίσμενη από τον έρωτά του, έφερνε διαρκώς κοντά του. Χωρίς να της πη λέξ' ή έπιασε από το χέρι και την παρέσυρε σ' ένα μέρος της άκρης όπου τα βράχια σχηματίζουν ένα είδος σπηλιάς, πραγματικό καταφύγιο για έρωτευμένους.

Οι νεράιδες του γισαλού παραστάθηκαν στις τελευταίες ώρες που ο Βύρωνα και ή 'Ελισάβετ έμειναν μαζί.

Ο «Τολμηρός» σκίεζε τώρα το πέλαγος με κατεύθυνσι τη Ζάκυνθο. Είναι μία όμορφη φθινοπωριτική μέρα και ο μαύρος φουσκώνει τα πανιά του καραβιού. Η 'Ελισάβετ καίθισμένη στην κοπλιά και κυττάζοντας κατά τη μεριά της κεφαλώνιας, άναθυμάται τα λόγια που άγαπημένου της κατά την τελευταία τους συνάντησι, για να πνίξη τον πόνο που σπαράζει την καρδιά της.

«... Άν είναι άγοσι — της έλεγε την προηγούμενη μέρα στη σπηλιά — θα του δώσεις τόνωμά μου... Άν πεθάνω, θα σου έχω άφήσει κάτι από τον έαυτό μου, το καλύτερο που το χειρότερο... Όταν διαβάσης την ιστορία της ζωής μου, έξιτορημένη από άπο ανθρώπους που δεν μπορούν να δούν παρά την επιφάνεια, έσύ πές στον έαυτό σου ότι ο έρωτας που ξαναβίνας από σένα και για σένα, δεν είναι έ-

κείνος που θα περιγράψουν... Άμωδύσες τον πιο πολυτιμο και τον πιο σπάνιο θησαυρό: την περηφάνεια να φέρω ένα ύπεροχο μυστικό... Άγνοούσα αυτό το έσωτερικό μεθύσι, αυτή τη χαρά να κυττάζης την ιδιο σου την καρδιά με σεβασμό... Αυτή την καρδιά, που, την κυριεύσεις ολόκληρη, μικρή μου 'Ελισάβετ, έσύ που δεν έέρεις από τη ζωή παρ' ό,τι ύπόσχεται ο έρωτας και σπάνια παραχωρεί...»

Ποτέ πια δεν θα σπαταλήσω τον έαυτό μου... Πόσο κουτός ήμουν ως τώρα. Θεέ μου! Είσαι ή πρώτη και ή τελευταία γυναίκα που άγάπησα τόσο πολύ και με τέτοιο πρωτοφανέρο τρόπο... (δεν ήξερε εκείνη τη στιγμή ότι ή μοίρα θα έπεδεδάινε τα λόγια του)... Και μακριά μου άμα θα είσαι, και μιλλία πολλά άν μας χωρίζουν, θα σε βλέπω, θα σ' άγγίζω, θα σε κρατώ μέσα μου αϊμάλωτη...»

Και τα μάτια της 'Ελισάβετ, ύγραίνονταν. Η γυναίκα των δέκα όχτώ χρόνων, που γώρισε σε τέτοια έντασι τον έρωτα, και δεν θα τον γωορήσει πια ποτέ στη ζωή της, θέλει να ξεφώνισι, να διαμαρτυρηθ' γιατί την παίρνουν μακριά από τον άγαπημένο της, ν' άποκαλύψη το μυστικό της. Μά δάξει όσα τα δυνατά της και συγκρατείται. Οάταν άνώφελο. Δεν θα κέρδιζε πια τίποτα. Κι' έπειτα, κάτι μέσα στα σπλάχνα της της δίνει το κορμάκι να δασάξει τον πόνο της. Δεν είναι μόνι. Ένα κομμάτι του άγαπημένου της τη συντροφεύει.

Η 'Ελισάβετ ξαναόρισε την περιορισμένη ζωή της Ζακύνθου. Τό διορφο ταξίδι τέλειωσε, χάθηκε ή κάποια έλευθερία της βίλας των Ντεσίου. Ένα μονάχα γεγονός ήθελε να διακόψη τη μονοτονία των ήμερών: ο θάνατος του κοντε Τζιοβάνι. Έφυγε όπως είχε ζήσει, άθόρυβα. Τον βρήκαν ένα πρώι πεθαμένο στο κρεβάτι του.

Τό γεγονός αυτό άναστάτωσε τη ζωή του Λαμπρινού. Γινόταν τώρα άρχηγος της οικογενείας και γενικός κληρονόμος της μεγάλης περιουσίας των Άνατάλι γι' αυτό ο μεγαλύτερος άδελφός του, που ζούσε στην έξοχή, είχε παραιτηθ' από τη διαδοχή.

Η γρήα κοντέσσα έξακολουθούσε να κρατά πάντα την ιδιο έχθροική σάσι άπέναντι στη νύφη της. Δεν έχοταν ποτέ σ' έπαση μαζί της, μολονότι ζούσαν και οι δυο στο ίδιο σπύτι. Η έχθρα μάλιστα της γρηάς άρστοκρατίαςσε μεγάλας τάρας που ή 'Ελισάβετ έπαιρνε μέρος στην κληρονομιά. Άν τουλάχιστο είχε μείνει στείρα! Ο Ναπολεόντειος κώδικας, που έσχε στα νύσια του 'Ιονίου, δεν της έδινε κανένα δικαίωμα στην περιουσία του συζύγου. Μά να πη ή νύφη της είχε άναγγείλει ότι ήταν έγκυος.

Η 'Ελισάβετ άδιαφορούσε για όλα αυτά. Δεν ζούσε παρά με τις άναμνήσεις της. Δίχως νέν από τον Βύρωνα, που είχε παρακαλέσει να μην της γράψ' άν δεν έβρισκε ένα σίγουρο και άσφαλές μέσο, έκανε τη δίχως άέρα και δίχως φως ζωή των γυναικών που έχουν πένθη. Συμφω'α με τα έθιμα της έποχής, το σπύτι έπρεπε να μείνη κλειστό ένα χρόνο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

Η Μαριζ Μπαστιέ παρασημοφορείται με τον Πολεμικό Σταυρό για τις ύπηρεσίες που προέφερε στον άγώνα εναντίον της γερμανικής κατοχής.

ΔΕΝ ΖΗ ΠΙΑ Η ΜΑΡΙΖ ΜΠΑΣΤΙΕ

Μέσα σ' ένα γαλλικό άεροπλάνο της γραμμής, κοντά στη Λυών βρήκε το θάνατο σε ήλικία 54 έτών εκείνη που δίσχεσε, σε με τόσο τόλμη τους αίθερες, ή Μαριζ Μπαστιέ. Η ζωή της είναι γεμάτη από αναρπαστικές ήξαρσι και πρόοδο. Από μικρό παιδάκι ήθελε να γίνη ναυτικός ή γίατρος. Σε ήλικία 10 έτών όρφανεψε και ο χαμός της ποτέ της άναστάτωσε τη ζωή της. Την έβαλαν να δουλεύει σ' ένα τσακαράδικο. Με τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, τό έργοστάσιο έκλεισε. Η Μαριζ έχασε τον άδελφό της στο Βερντέν. Για να κερδίση τη ζωή της έγινε γαζώτρια σε μπλοκίτες. Όμως έπληττε φονεβρά. Έμαθε λοιπόν γραμματέας στην 'Ηλεκτρική Έταιρία της Λιμόζ. Τότε την έπιασε μία άκόρεστη δίψα για διάδασμα, για μάθησι.

Στό τελευταίο έτος του πολέμου, ή Μαριζ γνώρισε τον πιλότο Λουί Μπαστιέ και τον παντρεύτηκε με την άναγκή. Θέλησε τότε να γίνη κι' αυτή άεροπόρος, μά ο Λουί δεν είχε δικό του άεροπλάνο για να τη δίδαξη. Όταν όμως έπιθυμη κανείς κάτι πολύ φλογερά, στο τέλος θα τό βρή. Και ή Μαριζ βρήκε δάσκαλο στο πρόσωπο του Γκυ Μπάρ. Και στις 29 Σεπτεμβρίου του 1925 ή Μαριζ πήρε δίπλωμα πιλότου.

Μά ή χαρά της δεν άργησε να μαυρίσει. Στά 1926 ο άνδρας της σκοτώθηκε σ' άεροπορικό δυστύχημα, άφίνοντας της ένα γυίο. Μπαινει τότε σε μία σχολή πιλότων, κερδίζει λίγα χρήματα κι' αγοράζει με δόσεις ένα δικό της άεροπλάνο. Για να κερδίση τη δεινότητα που χρειάζεται δίνει με άμοιβή τό βάπτισμα του άέρος σε όσους θέλουν. Γνωρίζεται τότε με τό Ντρουαίν και κερδίζει μαζί του ένα δεύτερο άεροπορικό βραβείο σε διαγωνισμό: είκοσι πέντε χιλιάδες φράγκα συνολικά και για τους δυο. Άλλά ή Μαριζ ζητά τό ρεκόρ και κερδίζει ένένα τέτοιο ρεκόρ διαρκείας, άντοχής και άποστάσεως. Άλλά έκείνο που έκανε τη Μαριζ Μπαστιέ διάσημη ήταν τό τόλμημά της να διασχίση ο-

λομόναχη τό Νότιο Άτλαντικό με τό άεροπλάνο Σιμούν και χωρίς ραδιοπομπό.

Η δόξα της χαμογέλασε πια. Άρχισε να πετά από τη Γαλλία στην Ούρουγουάη, την Παραγουάη, την Άργεντινή, τη Χιλή, την Κολομβία, τον 'Ισημερινό, τη Βενεζουέλα. Κερδίζει τό παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής, τό «Χάρμον 'Ιντερνασιονάλ Τρόφυ» (τρόπαιο της Διεθνούς Γυναικείας Ένώσεως), είκοσι άλλα παράσημα, γαλλικά και ξένα.

Στά 1940 πληγώθηκε αλλά και μετά τον τραυματισμό της συνέχισε τον άγώνα της εναντίον του κατακτητή της χώρας της έως την άπελευθέρωσι. Η ορασι αυτή καθώς και 3.000 άρες πτησεως της έξησφάλισαν τό γαλλικό Πολεμικό Σταυρό με τη δάφνη.

Τά τελευταία ώστόσο χρόνια της ζωής της, μ' όλες τις έπιτυχίες, τά αιάκωσε ο πάνος. Ο γυός της σκοτώθηκε σε ήλικία είκοσι χρόνων. Η υγεία της κλονίστηκε. Μετά από μία χειρουργική επέμβασι, έπειτα από μία μακρά άναρρωσι, ενών έξαγαγύριζε στην ένεργό ζωή, τη βρήκε ο θάνατος μέσα σ' ένα άεροπλάνο που δεν τό διηύθυνε.

Κινηματογραφικές πεννιές
Η Μέτρο θα γυρίσει μία καινούργια έγχρωμη έκδοσι της περιήγησης όπερέτας «Ρόζ Μερβίν. Σκηνοθέτης θα είναι ο Μαρίν Λε Ρού.

— Ο Σπένσερ Τρέισν θα τραγουδήσει, για πρώτη φορά στη ζωή του, στο έγχρωμο περιπέτειώδες φίλμ «Προίπείτρια στο Πλύμουθ». Τό τραγούδι που θα έκτελέσει είναι έμπνευσμένο από το θρύλο ότι όλοι οι ναύτες έχοουν από ένα κορίτσι σε κάθε λιμάνι.

— Η Λέσλι Κάρνθ, ο Ζάν Πιέρ 'Ωμόν και ο Μελ Φορρέρ θα είναι οι πρωταγωνιστάι της νέας ταινίας «Αίλινα», της οποίας ή ύπόθεσις έκτυλίσσεται σε μία μικρή γαλλική έπαρχιακή πόλι. Τό σεναριο, μία ρομαντική έρωτική ιστορία, έγράφη από την Έλεν Ντόυτα. Σκηνοθέτης ο Τσαρλς Γουότερς.

Η ΖΗΛΕΙΑ

Ο ΕΡΡΙΚΟΣ Ο ΟΓΔΟΣΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΦΟΡΟΣ ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗ ΛΑΙΔΗ ΜΠΡΗΝΤ. Η ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΖΗΛΕΙΑ ΤΟΥ. Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ ΕΒΕΛΙΝΑΣ ΜΠΕΝΕΤΣΙ.

Πολλά θα μπορούσαμε να γράψουμε για τα αίτια που προκαλούν τη ζήλεια. Ωστόσο προτιμάμε να αναφέρουμε μερικά πραγματικά, ιστορικά περιστατικά, χαρακτηριστικά της ζήλειας.

Η ζήλεια της γυναίκας διαφέρει κατά τα γενεσιουργά της αίτια από τη ζήλεια του άνδρα. Η γυναίκα, ένεκα του τρόπου της ζωής της και της κοινωνικής της τοποθέτησής, έχει άπειρες «άποψήσεις» στο υποσυνείδητό της. Και δεν έχει άδικο ο Σασά Γκιτνύ όταν λέει ότι «η πιο κοινή γυναίκα του κόσμου θεωρείται από τις φίλες της ως εξαιρετική, όταν κατορθώσει να κάνει ότι θέλει έναν άντρα». Η «Η»-ρα άλλωστε, η προστάτις της συζυγικής πίστωσης, θα μπορούσε να ονομασθεί «η θεά της ζήλειας». Είναι γνωστό ότι κατά το περίφημο δειπνίο του Μένωνος, που δόθηκε προς τιμήν του Λυσάνδρου και στο οποίο παρέκθισαν πολλοί σοφοί άνδρες, με αλλητρίδες και με την έπαυρα Ευδοκεία, η σύζυγος, ακούγοντας στο γυναικωνίτη, όπου παρέμενε, το τραγουδί της εταίρας, σπάραξε έκδηλα από τη ζήλεια της.

Στις εταίρες, που ήταν ελεύθερες και όχι «κτήματα», από τις οποίες δεν άνεμεντο «γνήσια τέκνα», δεν ήταν σπάνιο το «άζηλον». Έν τούτοις και προκειμένου γι' αυτές, η ιστορία αναφέρει φοβερές σκηνές ζήλειας. Άλλα για να αποφυγούμε τις τραγικότητες, δίνοντας σύγχρονα χαρακτηριστικά της ζήλειας των εταίρων, που δεν διέφερε από των άλλων γυναικών, θα αναφέρουμε αποσπάσματα από μια επιστολή που έστειλε η εταίρα Γλυκερία προς την εταίρα Βακχίδα, στην Κόρινθο, όταν ο έραστής της Μένανδρος επρόκειτο να ταξιδεύει εκεί, για να παρακολουθήσει τα Ισθμια. «Ξέρεις πόσο είναι σκληρό να χάσεις ένα τέτοιο έραστή; Έτσι και για λίγους καιρό». Και πιο κάτω: «Ξέρω, φίλη μου, ότι συ είσαι ευγενική και καλή και γι' αυτό δεν φοβάμαι τόσο ξένα, όσο εκείνοι, που είναι έρωτομαγνήτες». Και τέλος: «Άλλωστε κι' η ελαχίστη διαφορά αν παρατηρήσει αυτόν, σίγουρα θα με ανεβάσουν στη σκηνή για χλευασμό ή ο Δίφιλος, ή ο Χρέμης. Αν γυρίσει δέ σε μένα, όπως έφυγε, θα σου χρεωστώ μεγάλη χάρη».

Έφ' άλλου κι' από την πλευρά των ανδρών, είναι γνωστή η ζήλεια του Εύθια κατά της Φρύνης και η εισαγωγή της σε δική, κατά την οποία την υπερέστησε ο «Υπερίδης, πρώην έραστής της εταίρας Μυρρίνης, που για να του προκαλέσει τη ζήλεια, συνέζησε με τον Εύθια».

Αναφέρεται επίσης ότι ο «Αριστοφάνης έγραψε τις «Νεφέλες» του κατά του Σωκράτους, από ζήλεια εναντίον του, γιατί η εταίρα Θεοδότη είχε προτιμήσει τον έρωτά του από το δικό του. Την εταίρα Μέλισσα, θυγατέρα τρυ Προκλέα από την «Επίδουρο, όταν την είδε ο Περιανδρος «άναμπεχονα» και «μονοχίτωνας», να κερνάει κρασί τους εργάτες, τόσο την έρωτεύθηκε, που την πήρε γυναίκα του. Οι

παλλακίδες του όμως τη συκοφάντησαν κι' αυτός από τη ζήλεια του έγινε μανιακός και τη σκότωσε. Όταν δε, ύστερα από αρκετό καιρό, ανακάλυψε τη συκοφαντία, έκαψε ζωντανές πάνω στη φωτιά τις συκοφάντριες.

Ιστορική επίσης έχει μείνει η ζήλεια του Μεγάλου Πέτρου της Ρωσίας. Κάποτε που βρισκόνταν στο Πέτερσβουρ, του δόθηκε η ευκαιρία να πεισθεί ότι η γυναίκα του Αικατερίνη τον άπατά. Διέταξε τότε τον πρόεδρο του στρατιωτικού συμβουλίου Ρεπνέν να πάει να την σκοτώσει. Αυτός νόμισε ότι έπρεπε να υποδείξει στον Τσάρο ότι η διαταγή του αυτή ήταν άστοχη. Είπε τότε το Μεγάλο Πέτρο να αγγιεύει το βλέμμα του, να παθαίνει σπασμούς του λαιμού του προς τα αριστερά, ύστερα να παθαίνει σπασμούς όλων των μυών του προσώπου του, ενώ ολόκληρο το σώμα του βρίσκονταν σε μία παράδοξη και ανατριχιαστική αγκαματώδη ακινησία.

Ο βασιλιάς Έρρίκος ΥΐΙΙ της Άγγλιας, ο γυναικός με τ' όνομα «δήμιος των γυναικών», αγάπησε κάποτε παράφορα μια κυρία της Αγγλίας, τη λαίδη Μπρήντ, που όμως απέκρουσε τον έρωτά του, γιατί αγαπούσε με πάθος τον δημοφώνο υποστηστή του βασιλιά Έρμπερτ Σάμουελ. Τέτοια ήταν η ζήλεια του Έρρίκου, που κατέληξε στη μανία, τόσο που να ξεσπάει σε τρομερές κραυγές και άπειλές. Η κατάσταση του έφθασε να χρειάζεται γιατρό. Και επελήφθη πραγματικά της θεραπείας του ο δόκτωρ Έλμερ Λή, που του συνέστησε... να κοιμάται κάθε βράδυ στο κρεβάτι με τις μπότες και με τα χέρια του ανοικτά! Να φιλάει κάθε μέρα επτά παρθένας! Και να τρώει κάθε βράδυ, πριν κοιμηθεί, τρία ροδοπέταλα! Κι' όταν επιτέλους το ζευγάρι των έρωτευμένων για ν' αποφυγή τη λύσσα του, κατέφυγε στη Γαλλία, διέταξε επί ένα μήνα όλα ερωτικά ζευγάρια συλλαμβάνονται στο πάρο των ανακτόρων, να εξορίζονται στη Γαλλία, για να κάνουν παρέα της λαίδης Μπρήντ και να δημεύεται η περιουσία τους!

Πραγματικά όμως ήλαροτραγική ήταν η περιπέτεια της ζήλειας περιφήμου Ιταλίδας αιδού Έβελινας Μπενέτσι. Αυτή, αδιαφορώντας για το πλήθος των θαυμαστών της, είχε αγαπήσει παράφορα τον κοντόχοντρο και «γουρουνοκέφαλο», όπως τον λέγανε, μαέστρο της Μπαρτολίτι. Τέτοια ήταν η ζήλεια της γι' αυτόν, που εγκατέλειψε την έπερα κι' αποτραβήχτηκε μαζί του κάπου κοντά στη Νέα Υόρκη, σε μια βίλα της, όπου κυριολεκτικά φυλάκισε τον εκλεκτό της καρδιάς της. Ο δούτοχος μαέστρος τραλάθηκε! Κι' η Έβελίνα σύρθηκε στο δικαστήριο σαν ατύχαιος του παθήματος του μαέστρου! Αθωώθηκε όμως, ύστερα από μια διαπίστωση των ιατροδικαστών... ότι έπασχε από ερωτική τρέλλα!

Αγαπάτε, λοιπόν, αγαπητές μου αναγνώστριες, αλλά μη ζηλεύετε ποτέ! «Η αγάπη είναι δυνατή σαν το θάνατο! Κι' η ζήλεια σκληρό σαν τον τάφο»!

Κι' ακόμα, αν θέλετε, ακούστε μια συμβουλή του «Οσβάλντο Σκάτσια: «Όταν αγαπάτε πρέπει να έχετε εμπιστοσύνη. Είναι ο μόνος τρόπος για να απατηθείτε, χωρίς να υποφέρετε!»

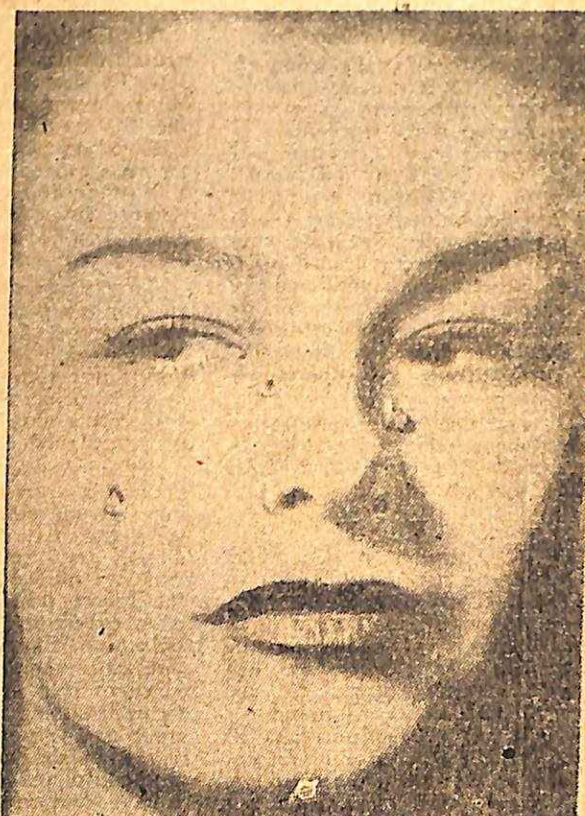
Α. Μίν.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Η ΦΩΝΗ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Η «Υμα Σούμακ, η περίφημη Περουβιανή τραγουδίστρια με την άπιθαν φωνή, για την οποία γράψαμε λεπτομερώς στο προηγούμενο φύλλο μας, εξακολουθεί να αναστατώνει το Παρίσι. Πλήθη κόσμου συνωθούνται κάθε βράδυ στο κέντρο όπου εμφανίζεται, για ν' ακούσουν την εκπληκτική αυτή φωνή, που μοιάζει να βγαίνει από τα βάθη των αιώνων, από την εποχή που οι πρόγονοι της «Υμα, οι «Ινκας, λάτρευαν τον «Ηλιο — πράγμα που εξακολουθεί να τηρεί πιστά η εξωτική απόγονός τους, αδιαφορώντας για τις κρίσεις του κόσμου.

ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΔΑΚΡΥΑ

Τρεις ζωγράφοι της μόδας από Παρίσι, ο Βάν Ντόγκεν, ο Πικαμπία, και ο γαλιανέζος Φουσίτα, ώργανωσαν μίαν επίδειξη μακιγιάζ. Ένα χαριτωμένο μοντέλο παρουσίασε έναν περιπαθών νεοτερισμό, που ονομάστηκε «δάκρυα του μεσονυχτιού». Δεν πρόκειται, όπως καταλαβαίνετε, δέδωκα, για αληθινά δάκρυα. Πρόκειται για μπιρλάντια. Φαίνεται, πως ζούμε σε κόσμο παραμυθένιο και δεν το ξέρομε. Άλλοτε έπεφταν μαργαριτάρια από τις πλεούδες της ομορφής. Σήμερα, τα δάκρυά της γίνονται... μπιρλάντια!...

ΜΙΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΖΑΝΟΒΑ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΡΔΙΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ ΠΡΟΛΕΓΕΙ ΣΕ ΜΙΑΝ ΑΣΗΜΗ ΓΥΝΑΙΚΟΥΛΑ ΟΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. — ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΠΛΗΘΕΥΣΕ

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ τυχοδιώκτης του 18ου αιώνα κι' όλων των αιώνων, ο Βενετσάνος Ιάκωβος Καζανόβας, κατά το λένειν του Ιππότης ντε Σεγκάλ, παπάζ, ο πλωμάτης, επιχειρηματίας, απατεώνας, χαρτοπαίκτης κι' αστρολόγος, είναι κυρίως γνωστός ως αδάμαστος κατακτητής γυναικών. Άλλα μία φορά στη Γρενόβλη δούλεψε για ξένο λογαριασμό. Έκανε το ωραιότερο κορίτσι της πόλεως να κατακτήσει τον περίφημο γυναικοθήρα βασιλιά της Γαλλίας, τον «πολυαγαπημένον», όπως τονώνμασε ο λαός του, Λουδοβίκο ΙΕ'.

Ο Καζανόβας είχε το θάρρος της ανηθικότητάς του. Έγραψε τις περιπέτειές του («Άπομνημονεύματα») σε πολλούς τόμους, με τόση ξεστομωσιά και κυριολεξία, που είναι αδύνατο να τον αντιγράψει κανείς. Θα διηγηθούμε λοιπόν αυτή του την περιπέτεια έμεις — κι' όχι εκείνος!

★

Πρέπει να σημειώσουμε, πως σ' όλη την Εύρωπη γινότανε δεκτός στους ανώτατους αριστοκρατικούς, οικονομικούς και πνευματικούς κύκλους. Στη Γαλλία ήτανε φίλος του Κρεμπιγιόν, του Ρουσσώ και του Βολταίρου. Ακριβώς από του Βολταίρου την έπαυλη στο Ντελις, κοντά στη Γενεύη, όπου είχε φιλοξενηθεί από το μεγάλο φιλόσοφο, έφυγε στα 1760 κι' ήλθε στη Γρενόβλη.

Αμέσως τρέσανε να του «άνοιξουν» τας «αγκάλας» των, όπως λέει ο λόγος, οι αριστοκρατικότεροι κύκλοι της Γρενόβλης. Ήταν ένας από τους πιο φημισμένους άνδρες της Εύρωπης για την εξυπνάδα του, τη μόρφωσή του, τη γοητεία του, την άρεσνωπή ομορφιά του και τα ερωτικά του κατορθώματα. Είναι γνωστό πως καιμιά γυναίκα δεν μπόρεσε να του αντισταθεί. Μονάχα εδώ στη Γρενόβλη... αντιστάθηκε ο ίδιος στον εαυτό του να μη μπλέξει.

Έκει γνώρισε την οικογένεια ντε Ρομάν-Κουπιέ. Κι' η ομορφιά της δίδος ντε Ρομάν τον αναστάτωσε. Την περιγράφει ο ίδιος: «Αυτό το νεαρό κι' όμορφο κορίτσι ήτανε τότε 17 χρονών (στην πραγματικότητα ήτανε 23). Το μεταξωτό της δέρμα είχε μια θαμπωτική ασπράδα, που την κάμυνε πιο δειχτήν τα μαύρα της τα μαλλιά. Τα χαρακτηριστικά του προσώπου της είχανε την τελειότερη κανονικότητα, τα μάτια της μαύρα, που αστράφτανε από ζωή και γλύκα. Είχε φρύδι καμαρωτά, στοματάκι μικρό, δόντια «μαργαριτάρια» και χείλια ρόδινα, που χαμογούσανε στο χαρά και ντροπαλωσύν». «Ό,τι δηλαδή του χρειαζότανε του παραινόμενου του Καζανόβα. Άλλ' ήτανε «γραμμένο» να μη την κατακτήσει αυτός αλλά ένας άλλος πολύ ανώτερός του παραινόμενος, ο Λουδοβίκος ο βασιλιάς.

Ο Καζανόβας δεν είχε καιρό να μείνει στη Γρενόβλη. Μεγάλη διπλωματική και οικονομική αποστολή τον έβιαζε να φύγει και να μη μείνει αιχμάλωτος των ωραίων ματιών της δίδος Ρομάν — κι' ίσως να τρωματίσει πολύ πεζά την τυχοδιωκτική του ζωή σε ηλικία μόλις 35 χρονών!

Αποφάσισε λοιπόν να ξεφύγει το γρηγορότερο από τον πειρασμό. Κι' όμως δεν ήθελε να φύγει χωρίς να την κάνει να τον θυμάται το κορίτσι σ' όλη του τη νεανική ζωή! Της έπρεπε: — Θα μελετήσω τ' ωροσκόπιό σας και θα σας πω το μέλλον σας! Γιατί κατέχω αυτή την απόκρυφη επιστήμη.

Και πραγματικά σε μια νύχτα συμβουλευτήκε τα βιβλία του, μελέτησε τους πλανήτες κι' ουρανού και την άλλη μέρα το πρωί, φρέσκος-φρέσκος, πάει και της λέει χαρούμενος!

ΠΛΕΞΕΤΕ ΕΝΑ ΣΛΙΠ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥ ΜΠΑΝΙ

(Για μπέμπη 2-3 ετών)

ΥΛΙΚΑ

10 δρόμια άσπρο, πεντάκλωνο μαλλί.
8 δρόμια μπλέ, πεντάκλωνο μαλλί.
Βελόνες Νο 3.

ΠΛΕΞΙ

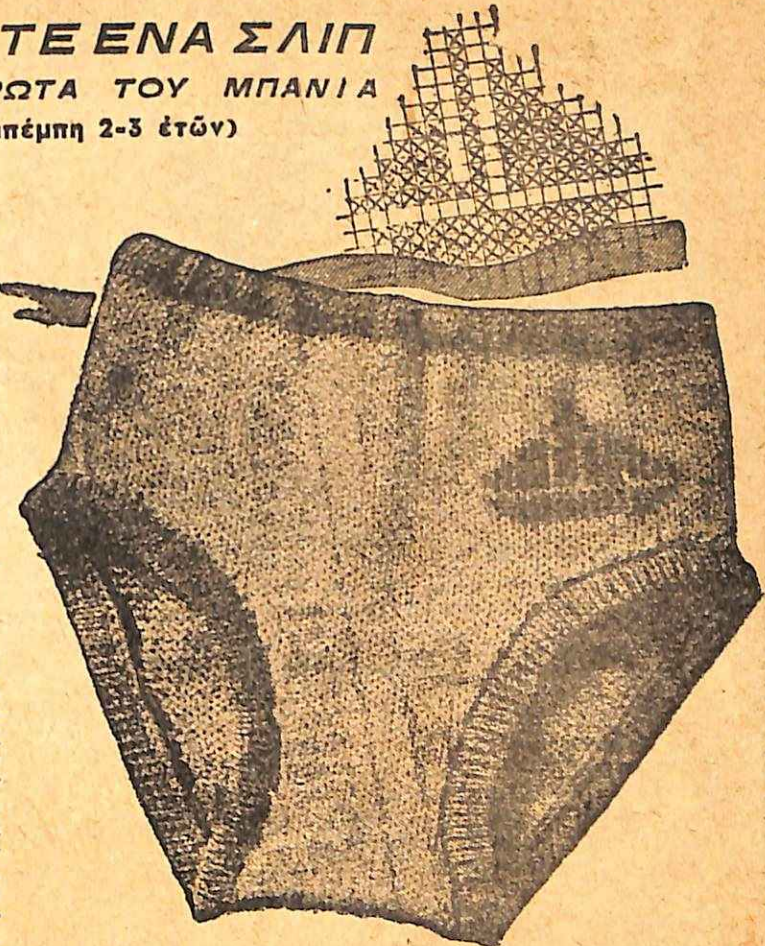
Ζέρσευ: 1 σειρά καλή, 1 σειρά άγ-ποδή.

ΜΕΤΡΑ

20 π. Ισούνται με 7 έκατ.
20 σειρές Ισούνται με 6 έκατ.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Πλέξετε πρώτα το μπροστινό. Πιάσετε 62 πόντους στη βελόνα. Πλέξετε 12 σειρές με μπλέ μαλλί. Πάρτε κατόπιν το λευκό μαλλί. Πλέξετε 12 σειρές συνέχεια και έπειτα τα στενέματα, κόβοντας από κάθε πλευρά κάθε 2 σειρές 8π., 5π., 3π., 2π., 4 φορές 1π. Πλέξετε 12 σειρές χωρίς στενέματα και έπειτα προσθέστε σε κάθε πλευρά 4 φορές 1π., κάθε 2 σειρές, 4 φορές 1π. κάθε 4 σειρές και πάλι 23 φορές 1π. κάθε 2 σειρές. Πλέξετε 22 σειρές χωρίς ανοίγματα, έπειτα 12 σειρές μπλέ και κλείστε.

Σηκώστε 90π γύρω σε κάθε πόδι. Φτιάξτε 12 σειρές μπλέ. Κλείστε. Κεντήστε το καραδάκι με μπλέ μαλλί. Ράψτε τις πλάινες ραφές. Στρώψτε τα μπατζάκια, γυρίζοντας τις μπλε φάσεις προς τα μέσα. Περνάστε στη μέση ένα λαστιχό.

— Η μοίρα σας είναι άνωτερη από τη θέλησή σας. Κι' αυτή θα νικήσει. Πρόκειται να γίνετε.. βασίλισσα της Γαλλίας και το τέκνο σας διάδοχος του θρόνου! Ο βασιλιάς βαρέθηκε τη Μαντάμ Πομπανούρ, την πανίσχυρη αυτή εύνομενη του, και σας έπασσε προωριμένη να της πάρετε τη θέση.

Και για να την κάνει να τον πιστέψει, της έπρε μερικά μυστικά της ζωής της, που τα είχε μάθει από άλλους...

★

Ο νοός του κοριτσιού πήρε αέρα. Είχε στα χέρια του τ' ωροσκόπιό της, που της τώσσε ο Καζανόβας και δεν μπορούσε πια να ησυχάζει μήτε η ίδια, μήτε η φιλία της. Και μια και δυο σηκώνεται η μάνα της, παίρνει τη θυγατέρα της και φύγει για το Παρίσι κυνηγώντας την τύχη, που θα τους έσωζε όλους. Έκει στο Παρίσι η Κα Ρομάν-Κουπιέ είχε μια αδελφή στην οδό Ρισελιέ. Πήγε και κόνεψε στην αδελφή της. Η αδελφή της αυτή ήξερε πολύ κόσμο στην πρωτεύουσα. Και κατάρθωσε να μπάσει την ανεψιά της στο παλάτι.

Μόλις την είδε ο βασιλιάς, έγινε δ.τι προφήτεψε ο Καζανόβας. Τσιμπήθηκε άσχημα, την έκανε εύνομενη του, την εγκατέστησε στο παλάτι. Ήτανε πια η επίσημη εύνομενη του βασιλιά. Και στο «πλήρωμα του χρόνου», έφερε ένα άγοράκι στον κόσμο, που αμέσως ο βασιλιάς το αναγνώρισε για δικό του και το έδωσε το όνομα Λουδοβίκος-Αίμ ντε Μπουμπόν! Αυτή η αναγνώριση προέλεγε λαμπρότατο μέλλον για το νεογέννητο.

★

Άλλ' η δίδς ντε Ρομάν ήτανε όμορφη και θερμή, αλλά δεν ήξερε από μηχανορραφίες αλλικές. Έκείνα τα χρόνια η Γαλλία την κυβερνούσαν οι γυναίκες: οι έρω-

μένες των βασιλιάδων, των πρωθυπουργών και των στραταρχών. Η Ρομάν όμως δεν ήτανε από την πάστα των πονηρών και μηχανορράφων και αδιστάκτων γυναικών. Δεν αντέληφθηκε πως έπρεπε να διώξει από την αλή όλες τις αντίζηλές της. Έτσι οι άλλες της ύπονομεύσανε τη θέση της. Ο βασιλιάς γρήγορα τη βαρέθηκε και την απομάκρυνε από την αλή. Και το γυίο της, για να του κόψει κάθε ελπίδα να διεκδική τη διαδοχή του θρόνου στο μέλλον, τον έκανε παπά με τ' όνομα αβας ντε Μπουρμπόν.

Έτσι το όροσκόπιό του τσαρλατάνου Καζανόβα πραγματοποιήθηκε μιν, αλλά... δεν φταίει αυτός, αν δεν βάσταξε ως το τέλος.

Είνοσεται, πως μετά την πραγματοποίηση αυτής της προφητείας, δεν έλατύνε να πάει στη Γρενόβλη. Θα εύρισκε το μπλεά του από τα κορίτσια, που όλα θα θέλανε να τα κάνουν... βασίλισσες.

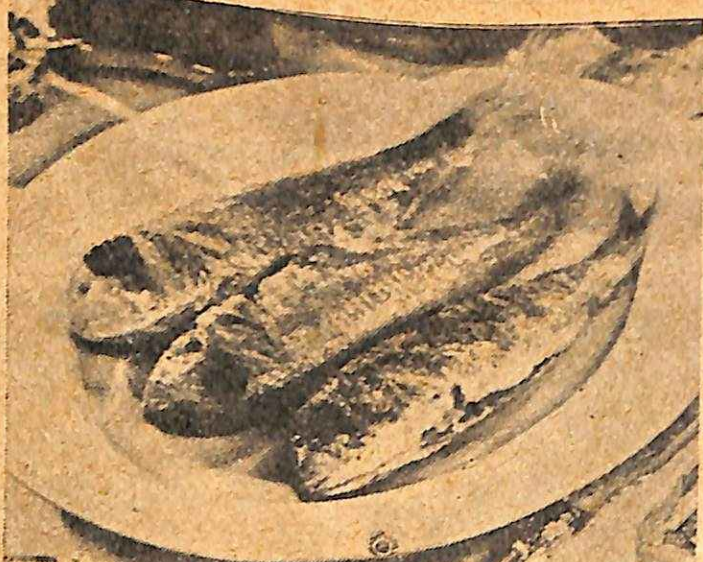
Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Μικρά - μικρά

★ Στην πόλη Νόβελ του Τενέσι (Η. Π.Α.) η αστυνομία συνέλαβε τον Χιού Μίλλερ την ώρα που ήταν απασχολημένος να ληστεύει ένα εμπορικό κατάστημα. Το καταπληκτικό είναι ότι την ίδια ακριβώς ώρα, άλλοι διαρρήκτες, που αυτοί κατάρθωσαν να μείνουν άγνωστοι, έληστευαν... το σπίτι του Μίλλερ!

★ Από το 1925 ως το 1952 ο αριθμός των σκυλιών στις Ηνωμένες Πολιτείες ανέβηκε από 7 σε 22 εκατομμύρια!

★ Στο Ρένο της Νεβάδας, τον παράδεισο των Αμερικανών που θέλουν να χαώσουν, ο δικαστής του Εικαστηρίου που χορηγεί τα διαζύγια κατέθεσε... άγωγύ διαζύγιο εναντίον της συζύγου του!

Όταν τα μπαρμπούνια ψηθούν, γαρνίρετε τα άνοιγμα των ματιών τους με μπουκετάκια μαιντανού.

Μπαρμπούνια στο φούρνο

Υλικά:

- 4 μπαρμπούνια μεγάλα
Αλάτι και πιπέρι
Λεμόνι

Καθαρίζετε το ψάρι. Κόβετε τη μεμβράνη των ματιών με ψαλίδι και τα αφαιρείτε. Βάζετε τα ψάρια σε ταψάκι βουτυρωμένο, τα πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι και τα ραντίζετε με χυμό λεμονιού. Τα αλείφετε με βούτυρο. Σκεπάζετε το ταψάκι με ένα καπάκι ή με χαρτί βουτυρωμένο (ή τυλίγετε κάθε ψάρι σε βουτυρωμένο λαδόχαρτο). Ψήνετε τα ψάρια σε αρκετά ζεστό φούρνο (400 βαθμοί Φαρενάιτ) επί 20 λεπτά. Τα σερβίρετε σε ζεστή πιατέλα γαρνιρισμένα με μαιντανό και με φέτες λεμονιού. Σερβίρετε χωριστά σάλτσα που φτιάχνετε ως εξής: Αραιώνετε τη σάλτσα του ψαριού που υπάρχει στο ταψάκι με 1 φλυτζάνι τσαγιού νερό ή με ζωμό κρέατος. Στραγγίζετε το μίγμα. Λιώνετε 2 κουταλιές σούπας βούτυρο με 2 κουταλιές σούπας αλεύρι. Ρίχνετε το ζωμό λίγο-λίγο στο μίγμα του βούτυρου και ανακατώνετε διαρκώς. Βράζετε τη σάλτσα επί 2 λεπτά, ή έως ότου γίνει λεία. Προσθέτετε αλάτι και πιπέρι και τη σερβίρετε με το ψάρι.

Σουβλάκια άρνισια

Υλικά:

- 300 δράμια άρνι
1 φλυτζάνι τσαγιού κόκκινο κρασί
1 σκελίδα σκόρδο, λυωμένη
1/3 φλυτζάνι τσαγιού λάδι
1/2 κουταλάκι τσαγιού μουστάρδα σκόνη
1 κουταλ. τσαγιού αλάτι
1/2 » » πιπέρι
1 κρεμμύδι μικρό, ψιλοκομμένο
1/4 κουταλ. τσαγιού μοσχόκάρυδο
4 δολοκλήρα γαρύφαλα

Εκτέλεσι:

Κόβετε τ' άρνι σε μικρά κομμάτια και τα βάζετε μέσα σε ρηχό ταψάκι. Αναμιγνύετε τα υπόλοιπα υλικά και τα ρίχνετε επάνω στο κρέας. Αφήνετε να σταθί σε ψυγείο έως την επομένη. Μία ώρα πριν σερβίρετε καθαρίζετε 150 δράμια μελιτζάνες και τις κόβετε σε τετράγωνα κομματάκια. Κόβετε επίσης 2 πιπεριές σε τέταρτα και κατόπιν σε όγδοα. Τότε περνάτε σε σουβλες μικρές κρέας,

μελιτζάνα και πιπεριά στη σειρά (σε κάθε σουβλά περνάτε 4 κομμάτια κρέας, 6 κομμάτια μελιτζάνας και 3 πιπεριές). Βάζετε τα σουβλάκια στο ψυγείο, έφ' όσον δεν πρόκειται να τα σερβίρετε μετά 25 λεπτά. Όταν φθάση η ώρα τα ψήνετε σε κάρβουνα στο υπαίθριο ή τα βάζετε στη σειρά επάνω σε σχάρα και τα ψήνετε στον ηλεκτρικό φούρνο τοποθετώντας τα 7 1/2 εκατοστά κάτω από το επάνω θερμαντικό στοιχείο. Για να ψηθούν χρειάζονται 25 λεπτά περίπου. (Γίνονται 4 μερίδες).

Σερβίρετε τα σουβλάκια επάνω σε:

ΠΙΛΑΦΙ

Ρίχνετε σε γιουβέτσι 2 κουταλιές σούπας βούτυρο και 2 κρεμμύδια, μετρίου μεγέθους, ψιλοκομμένα. Όταν ξανθίσουν ρίχνετε 2 φλυτζάνια τσαγιού ρύζι και τα ανακατώνετε καλά. Κατόπιν προσθέτετε 5 1/2 φλυτζάνια τσαγιού ζεστό ζωμό κρέατος. Σιγοβράζετε το πιάδι σκεπασμένο ή το βάζετε σε δυνατό φούρνο (400 βαθμούς) και αφήνετε να ψηθί σκεπασμένο επί 25 λεπτά. Όταν γίνει το άνακατώνετε με πηρούνι για να γίνει σπειρωτό.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ΣΑΛΑΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Νόστιμες και πολύ θρεπτικές

ΠΑΤΑΤΕΣ ΣΑΛΑΤΑ

Υλικά:

- 1/4 φλυτζ. τσαγιού λάδι
2 κουταλιές σούπας ξύδι
1 1/2 κουταλιά τσαγιού αλάτι
1/8 » » πιπέρι
4 φλυτζ. τσαγιού βρασμένες πατάτες ζεστές, κομμένες σε μικρά κομμάτια
1 φλυτζ. τσαγιού έληες μαύρες χωρισμένες στη μέση
1 αυγά βρασμένα και ψιλοκομμένα
1/4 φλυτζ. τσαγιού άγγουράκια τσουρσί ψιλοκομμένα
1/4 φλυτζ. τσαγιού πιπεριά ψιλοκομμένη
1 κρεμμύδι μικρό ψιλοκομμένο
1/2 φλυτζάνι τσαγιού μαγιονέζα

Εκτέλεσι:

Αναμιγνύετε τα πρώτα 4 υλικά και ρίχνετε το μίγμα επάνω στις ζεστές πατάτες. Αφήνετε να σταθούν έως ότου κρυώσουν. Προσθέτετε τις έληες και τα υπόλοιπα υλικά. Βάζετε τη σαλάτα στο ψυγείο να παγώσει. Τη σερβίρετε γαρνιρισμένη με φέτες τομάτας και με κλωνάρια από κάρδαμο.

ΦΑΣΟΛΑΚΙΑ ΦΡΕΣΚΑ ΣΑΛΑΤΑ

- 300 δράμια φασολάκια φρέσκα
1 κρεμμύδι μικρό ψιλοκομμένο
1/2 φλυτζάνι τσαγιού λάδι
1/4 » » ξύδι
1 κουταλ. τσαγιού αλάτι
1/4 » » πιπέρι
1/2 φλυτζάνι τσαγιού παραμεζάνα τριμμένη
2 κουταλιές σούπας ψιλοκομμένες αντζούγιες (προαιρετικές).

Ρίχνετε τα φασολάκια σε λίγο βράζον αλατισμένο νερό. Όταν γίνουν τα στραγγίζετε, τα

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΣΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ

ΜΠΑΜΙΕΣ ΛΑΔΕΡΕΣ

Υλικά:

- 300 δράμια μπάμιες
2 κρεμμύδια μετρίου μεγέθους
1 φλυτζάνι τσαγιού λάδι
200 δράμια τομάτες
Αλάτι και πιπέρι

Εκτέλεσι:

Καθαρίζετε τις μπάμιες, τις αλατίζετε, τις ραντίζετε με ξύλι και αφήνετε να σταθούν στον ήλιο επί 1 ώρα, ενώ τις ανακατώνετε 5—6 φορές κατά το διάστημα αυτό. Κόβετε τα κρεμμύδια σε λεπτές φέτες. Ρίχνετε το λάδι μέσα στη χύτρα και όταν ζεδαί πιατέλα και το σερβίρετε

και κόβετε σε μικρά κομματάκια. Τα αναμιγνύετε με τα υπόλοιπα υλικά. Βάζετε τη σαλάτα σε ψυγείο για να παγώσει. Σ η μ: Αφαιρείτε την παραμεζάνα, εάν δεν σας άρεση και στίβάζετε επάνω στα φασολάκια κουταλιές από:

ΣΑΛΑΤΑ ΑΥΓΩΝ

- 6 αυγά βρασμένα
Ελάχιστο φυλλαράκια σέλινο
2 κουταλιές σούπας πιπεριά ψιλοκομμένη
1 κουταλ. τσαγιού ψιλοκομ. κρεμμύδι
1/4 φλυτζάνι τσαγιού μαγιονέζα
1 κουταλιά σούπας ξύδι
1/2 κουταλ. τσαγιού αλάτι
1/8 » » πιπέρι

Κόβετε τα αυγά σε μεγάλα κομμάτια. Προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά. Σερβίρετε τη σαλάτα επάνω σε πράσινα χορταρικά.

ΣΑΛΑΤΑ ΤΟΜΑΤΕΣ

- 1 φλυτζάνι τσαγιού μυζήθρα
6 αυγά βρασμένα και ψιλοκομμένα
3/4 κουταλ. τσαγιού αλάτι
1/2 κουταλ. τσαγιού έτοιμη μουστάρδα
1/4 κουταλ. τσαγιού ξερό βασιλικό (προαιρετ.).
1/8 κουταλ. τσαγιού (γούστερ-σως (προαιρετ.).
1 κουταλιά σούπας ψιλοκομ. κρεμμύδι
4 μεγάλες παγωμένες τομάτες

Αναμιγνύετε όλα τα υλικά εκτός από τις τομάτες. Κόβετε τις τομάτες σε φέτες και τις βάζετε επάνω σε ένα στρώμα από ρόκα ή κάρδαμο. Στίβάζετε επάνω στις τομάτες κουταλιές από το μίγμα των αυγών και μυζήθρας. Περιχύνετε τη σαλάτα με λαδόξυδο.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

2 συνταγές για κρέμα με νάλα έβαπορέ

1. Αναμιγνύετε ένα κουτί γάλα έβαπορέ με 1/4 φλυτζάνι τσαγιού νερό. Το βράζετε, χτυπάτε ελαφρά 5 αυγά και προσθέτετε 1/3 φλυτζανιού τσαγιού ζάχαρη, 1/4 κουταλιού τσαγιού αλάτι και άρωμα βανίλιας. Ρίχνετε το ζεστό γάλα στο μίγμα των αυγών καθώς και λίγο ροζ χρώμα ζαχαροπλαστικής. Αδειάζετε το παρασκευάσμα μέσα σε μικρά κύπελλα και τα τοποθετείτε στη σειρά μέσα σε ταψί. Ρίχνετε στον πυθμένα του ταψιού ζεστό νερό και το βάζετε σε χαμηλό φούρνο (300 βαθμοί Φαρενάιτ). Αφήνετε τις κρέμες να ψηθούν επί 1 ώρα. Τις κρύνετε σε ψυγείο και τις σερβίρετε με μία καλή κουταλιά κρέμα σαντιγύ.

2. Αναμιγνύετε ένα κουτί γάλα έβαπορέ με 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό. Το βράζετε. Χτυπάτε ελαφρά 2 αυγά και προσθέτετε 3 κουταλιές σούπας ζάχαρη και 1/4 κουταλιού τσαγιού αλάτι. Ρίχνετε το ζεστό γάλα και ψήνετε την κρέμα σε μπαιν-μαρί — επάνω από νερό που σιγοβράζει — ενώ την ανακατώνετε διαρκώς έως ότου πήξη τόσο ώστε να καλύπτει τη ράχι του κουταλιού. Προσθέτετε άρωμα βανίλιας και χρώμα βερ-μάν ή οποιοδήποτε άλλο χρώμα προτιμάτε. Αδειάζετε την κρέμα σε ποτήρια υψηλά παγωτού και την αφήνετε σε ψυγείο να παγώσει. Τα σερβίρετε με σαντιγύ και κεράσι γλυκό στην επιφάνεια.

«ΜΑΡΙΤΟΤΖΙ»

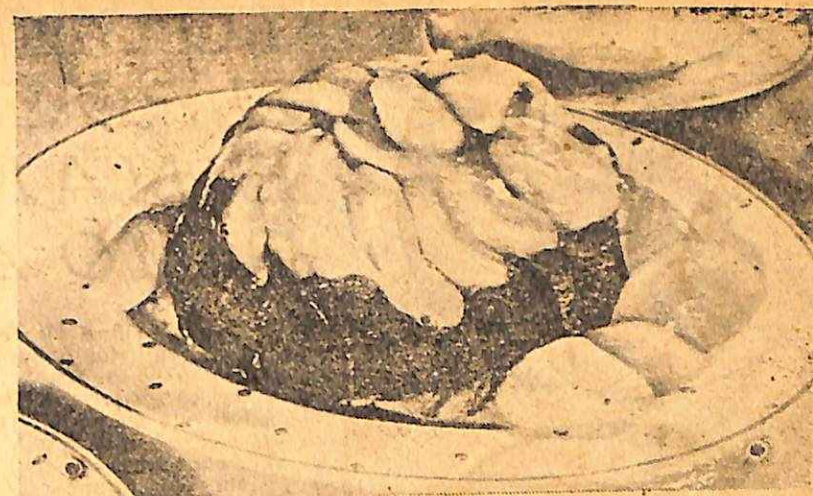
(Ψωμάκια γλυκά, νηστήσιμα. Ιταλική συνταγή)
Βάζετε σ' ένα μπλν 8 δράμια μαγιά της μύρας και τη λιώνετε με λίγο χλιαρό νερό. Προσθέτετε δυο κουταλιές γεμάτες αλεύρι και λίγο ακόμη χλιαρό νερό για να γίνει ένας πηχτός χυλός, τον οποίο ανακατώνετε με κουτάλι. Σκεπάζετε το μπλν και το βάζετε σε μέρος χλιαρό έως ότου η μαγιά διπλασιασθή σε όγκο (περίπου 15 λεπτά). Βάζετε σε λεκάνη 60 δράμια αλεύρι και ανοίγετε στο κέντρο ένα πηγάδι. Ρίχνετε μέσα 2 κουταλιές σούπας λάδι τη μαγιά, ελάχιστο αλάτι και 1 ή 2 κουταλιές σούπας νερό χλιαρό, δηλαδή όσο χρειάζεται για να γίνει η ζύμη μαλακή. Τη δουλεύετε καλά χτυπώντας την με τα χέρια και όταν ξεκολλά από τα δάχτυλα και από τη λεκάνη προσθέτετε 2 κουταλιές σούπας ζάχαρη. Τη ζυμώνετε ακόμη λίγο, την τυλίγετε σε αλεύρι και την βάζετε σε χλιαρό μέρος. Μετά μία ώρα — όταν η ζύμη άρχισι να φουσκώ-

νη — προσθέτετε 3—4 κουταλιές σούπας σταφίδα ξανθή, 1 κουταλιά κοντίτο (πορτοκάλι) κομμένο σε λεπτότητα κομματάκια. Τη χωρίζετε σε 12 μέρη και πλάθετε με αυτή 12 ψωμάκια σε σχήμα δβάλ. Τα βάζετε σε ελαφρά λαδωμένη λαμαρίνα, το ένα σε άκαθη απόσταση από το άλλο και κατόπιν τα σιώνετε με τα δάχτυλα εις τρόπον ώστε να γίνουν μικρά ψωμάκια χαμηλά και ββάλ. Αφήνετε να σταθούν, σκεπασμένα σε χλιαρό μέρος έως ότου φουσκώσουν και τα ψήνετε σε φούρνο δυνατό. Πρέπει να ψηθούν σε 6—7 λεπτά και να πάρουν χρώμα χρυσό σκούρο. Εάν τ' αφήσετε περισσότερο στο φούρνο θα κάνουν κρούστα χονδρή και θα γίνουν στεγνά. Μόλις τα βγάλετε από το φούρνο αλείφετε την επιφάνειά τους με σιρόπι πηχτό που κάνετε με ζάχαρη και ελάχιστο νερό και τα εσθλάζετε ένα λεπτό σε φούρνο χλιαρό για να στεγνώση ή ζάχαρη.

ΠΗΤΑ ΝΗΣΤΗΣΙΜΗ

- 30 δράμια αλεύρι
15 » μαγιά μύρας
Λίγο νερό χλιαρό
155 δράμια αλεύρι
35 δράμια ζάχαρη
1/2 ποτήρι νερού λάδι
2 ποτήρια περίπου νερό χλιαρό
2 φουχτες σταφίδα ξανθή
4 κουταλιές σούπας κοντίτο ψιλοκομ. (πορτοκάλι)

Ρίχνετε μέσα σε ένα μπλν 30 δράμια αλεύρι και τη μαγιά της μύρας, λυωμένη σε λίγο χλιαρό νερό. Προσθέτετε λίγο ακόμη χλιαρό νερό, ώστε να γίνει η ζύμη μάλλον μαλακή. Τη σκεπάζετε και αφήνετε να σταθί σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθή σε όγκο (περίπου 15 λεπτά). Ρίχνετε σε λεκάνη 155 δράμια αλεύρι, το αλάτι, τη ζάχαρη, το λάδι και τη μαγιά. Δουλεύετε το μίγμα προσθέτοντας λίγο-λίγο το νερό. Ίσως χρησιμοποιηθί όλο το νερό, ίσως και λιγώτερο. Αυτό θα εξαρτηθί από την ποιότητα του αλεύρου. Πάντως η ζύμη πρέπει να είναι μαλακή. Τη ζυμώνετε καλά σηκώνοντας την και χτυπώντας την στα πλάγια της λεκάνης έως ότου γίνει λεία και αποκτήση ελαστικότητα και επίσης ξεκολλά σε ένα κομμάτι από τα χέρια και από τη λεκάνη. Σ' αυτό το σημείο προσθέτετε τη σταφίδα και το κοντίτο. Αλείφετε με λάδι ένα ταψί μάλλον βαθύ και ρίχνετε μέσα την ανωτέρω ζύμη. Τη σκεπάζετε και αφήνετε να σταθί σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθή σε όγκο (περίπου 1 ώρα). Ψήνετε την πητα σε φούρνο μετρίου θερμοκρασίας (375 βαθμοί Φαρενάιτ) επί 30—35 λεπτά. Αφήνετε να σταθί μερικά λεπτά και κατόπιν τη βγάλετε από το ταψί και την τοποθετείτε σε κόκκινο ή σε σχάρα για να κρουσπή τελείως. Τη πασπαλίζετε με άθρονη ζάχαρη άχνη

Ξεφορμάρετε την πουντίγκα σε πιατέλα και την περιχύνετε με το σιρόπι του φρούτου.

ΠΟΥΤΙΓΚΑ ΜΕ ΑΧΛΑΔΙΑ

Υλικά:

- 150 δράμια αχλάδια
35 » μαγειρ. λίπος Φυτίνης
30 δράμια ζάχαρη
1 αυγό
25 δράμια αλεύρι
8 » κακάο
1 1/2 κουταλάκι τσαγιού μπέικιν-πάουντερ
1/8 κουταλ. τσαγιού σόδα
Ελάχιστο γάλα.

Εκτέλεσι:

Καθαρίζετε τα αχλάδια, τα κόβετε σε φέτες και τα βράζετε ελαφρά με λίγο νερό και ζάχαρη για να γίνουν κομψόστα. Αλείφετε μία μικρή φόρμα με 10 δράμια Φυτίνη (2 κουταλιές κοφτές σούπας περίπου) και την πασπαλίζετε με 10 δράμια ζάχαρη. Βάζετε μέσα το φρούτο στραγγισμένο.

Χτυπάτε την υπόλοιπη φυτίνη με την υπόλοιπη ζάχαρη και προσθέτετε το αυγό ενώ εξακολουθείτε το χτύπημα. Κοσκινίζετε μαζί το αλεύρι, το κακάο, την μπέικιν-πάουντερ και τη σόδα και ρίχνετε το μίγμα των αυγών κλπ. Ρίχνετε επίσης τόσο γάλα όσο χρειάζεται για να αποκτήση το παρασκευάσμα κανονική πυκνότητα και να πέφτει εύκολα από το κουτάλι. Θα χρειασθίτε περίπου 1/3 φλυτζανιού τσαγιού γάλα.

Αδειάζετε το παρασκευάσμα μέσα στην έτοιμη φόρμα επάνω στα αχλάδια και το ψήνετε σε μέτριο φούρνο (375 βαθμοί Φαρενάιτ) 34—1 ώρα.

Όταν η πουντίγκα ψηθή την ξεφορμάρετε μέσα σε πιατέλα και την περιχύνετε με το σιρόπι των αχλαδιών, αφού προσθέσετε σ' αυτό λίγη ζάχαρη άκόμη και το «δεσέτε» λίγο.

ΠΗΤΑ ΜΕ ΡΟΔΑΚΙΝΑ

Για τη γέμισι:

- 3/4 φλυτζ. τσαγιού περίπου ζάχαρη
2 κουταλιές σούπας (κοφτές) κόρν-φλάουρ
1/4 κουταλ. τσαγιού αλάτι
1/3 φλυτζ. » νερό
300 δράμια ροδάκινα
1 κουταλιά σούπας μαργαρίνη Βιτάμ
1/2 κουταλ. τσαγιού φλοιδ λεμονιού τριμμένου
1 κουταλιά σούπας χυμό λεμονιού

Για τη ζύμη:

- 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
2/3 φλυτζάνι τσαγιού λίπος Στερεόλ
3 κουταλιές σούπας ζάχαρη
1/2 κουταλάκι τσαγιού μπέικιν-πάουντερ
5—6 κουταλιές σούπας νερό παγωμένο

Εκτέλεσι:

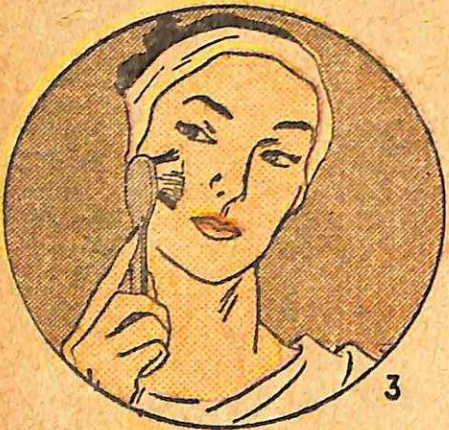
Αναμιγνύετε τη ζάχαρη, το κόρν-φλάουρ και το αλάτι. Προσθέτετε το νερό και τα ροδάκινα, αφού τα καθαρίσετε και τα κόψετε φέτες. Βράζετε το παρασκευάσμα επί ένα λεπτό, ενώ το ανακατώνετε ελαφρά. Το άπασυρετε από τη φωτιά και προσθέτετε τη μαργαρίνη, το φλοιδ και το χυμό λεμονιού. Το κρύνετε.

Κατόπιν έτοιμάζετε τη ζύμη:

Κοσκινίζετε το αλεύρι με τη ζάχαρη και με την μπέικιν-πάουντερ. Κόβετε μέσα το λίπος με δυο μαχαίρια και κατόπιν τρίβετε το μίγμα με την άκρη των δαχτύλων γρήγορα και ελαφρά. Ρίχνετε τόσο νερό, όσο χρειάζεται για να σχηματισθί ζύμη μάλλον σφιχτή, τη χωρίζετε στη μέση και ανοίγετε τη μισή σε φύλλο και σε σχήμα δίσκου διαμέτρου 25 εκατοστών. Την απλώνετε μέσα σε ταψάκι μικρό και ρηχό ή σε πιάτο φούρνου διαμέτρου 20 εκατοστών. Βάζετε μέσα τη γέμισι.

Ανοίγετε την υπόλοιπη ζύμη σε φύλλο και την κόβετε σε λουρίδες με ρόδα δονατωτή για να σχηματισθί δοντάκι στις άκρες. Τις βάζετε πάνω στα ροδάκινα σταυρωτά ώστε να σχηματισθί καφασωτό. Κατόπιν διπλώνετε προς τα επάνω. Το κάτω φύλλο που έβρεχε στις άκρες του ταψιού το γυρίζετε και καλύπτετε τις άκρες των λουριδών. Πιέζετε τη διπλωμένη άκρη της πητας και φτιάχνετε με τα δάχτυλα μπτοντούρα, όθια, αλλοκωτή. Αλείφετε την επιφάνεια με λίγο αυγό και την ψήνετε σε δυνατό φούρνο (425 βαθμοί Φαρενάιτ) επί 40 έως 45 λεπτά, ή έως ότου η κρούστα γίνει χρυσοκόχνη. (Γίνονται 6 μερίδες).

ΤΟΡΕΛΛΑ

ΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΘΕΙΟ ΔΩΡΟ

Οι διακοπές! Πόσο τις λαχταρούσατε! Και νάτες που φθάσανε, γεμάτες δυοφθαλμία, γεμάτες χαρές, ξεκούρασμα αληθινό του νου και του σώματος. Οι διακοπές είναι ακόμα πρώτης τάξεως ευκαιρία για όλες εκείνες τις γυναίκες — ασφαλώς έσείς δεν τις μοιάζετε — που σπαταλούν ανώφελα τον καιρό τους ενώ θα μπορούσαν να τον χρησιμοποιήσουν γόνιμα για χίλιους δυο σκοπούς. Όλες αυτές οι γυναίκες περνούν τη ζωή τους λέγοντας: «Τί φοβερό! Τιποτα δεν πετυχαίνω, τίποτε δεν βρίσκω καιρό να κάνω». Μα αν τις παρακολουθήσετε θα δείτε πως άλλες κάνουν παρέα για να παίξουν χαρτιά, άλλες γυρίζουν όλη την ώρα στα μαγαζιά, τη στιγμή που δεν πρόκειται να αγοράσουν τίποτα. Άλλες πηγαίνουν κάθε μέρα και σε μιάν επίσκεψη κι' άλλες ρουφούν κυριολεκτικά το ένα φτηνό ερωτικό μυθιστόρημα ύστερ' από τ' άλλο. Όλα αυτά βρίσκουν τον καιρό να τα πραγματοποιούν συνδυάζοντάς τα με τις καθημερινές τους ασχολίες του νοικοκυριού. Αν τις μιλήσετε όμως πως πρέπει να βρουν καιρό και για την ομορφιά τους, θα σας πούν όρθα-κοφτά και με την πιο καλή πίστι πως δεν τον βρίσκουν αυτό τον καιρό.

Όλες λοιπόν οι γυναίκες, αλλά ιδιαίτερα όσες «δεν βρίσκουν καιρό», έχουν μπροστά τους μία πρώτης τάξεως ευκαιρία με τις διακοπές. Όπου κι' αν πάτε, ό,τι κι' αν πρόκειται να κάνετε στη θάλασσα ή στο βουνό, δεν θα σας απασχολήσει όλη την ημέρα. Υπάρχουν στιγμές μοναξιάς, ώσεις από ανάπαυση που μπορούν να χρησιμοποιηθούν περίφημα για την ομορφιά του προσώπου σας. Ιδιαίτερα όσες βρίσκεστε γύρω στα τριάντα, συλλογισθήτε με την ευκαιρία των διακοπών πως η επιδερμίδα δεν είναι, αλλοίμονο!, αναισθητή στο φθοροποιό χρόνο. Και δεν είναι επίσης αναισθητή στον αέρα και στον ήλιο.

Αν θέλετε να διατηρήσετε τα πλεονεκτήματα που πηγάζουν από τις κοινωνικές σας σχέσεις, δεν πρέπει να αμελήσετε την ομορφιά σας όταν έχετε καιρό να την περιποιηθήτε. Τα λεπτά που διαθέτετε για να περιποιηθήτε το πρόσωπό σας είναι χρόνος που «αποφέρει» μεγαλύτερο κέρδος, αφού διατηρεί τη νεότητα των χαρακτηριστικών σας.

Συγκεντρώσαμε έδω όλα τα μέσα που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μόνη σας για να επιτύχετε αυτόν το σκοπό.

1—2. «Οποίες περιποιήσεις κι' αν κάνετε στο πρόσωπό σας, πρέπει να προσέξετε πολύ να μη μετατοπίσετε τους μύς του προσώπου σας, γιατί έτσι θ' απομακρυνθήτε ακόμη περισσότερο από το αποτέλεσμα που επιδιώκετε. Ακίνητη λοιπόν το πρόσωπο με το ένα σας χέρι, ενώ το άλλο θα εργάζεται.

3. Το δούρτισμα καθαρίζει καλά και κατά βάθος το δέρμα. Διαλέξτε μία βούρτσα στρογγυλή και λίγο σκληρή και βουρτσίζετε μαλακά το πρόσωπό σας, αφού το αλείψετε με σαπουνάδα.

4. Για να του τονώσετε την κυκλοφορία στα μέρη που σχηματίζονται ρυτίδες κάνετε μία σειρά από μικρά, ελαφρά τσιμπήματα.

5. Για να τονώσετε την κυκλοφορία και να αυξήσετε το μυϊκό τόνο, κάνετε μασάζ με ένα ειδικό χτυπητήρι.

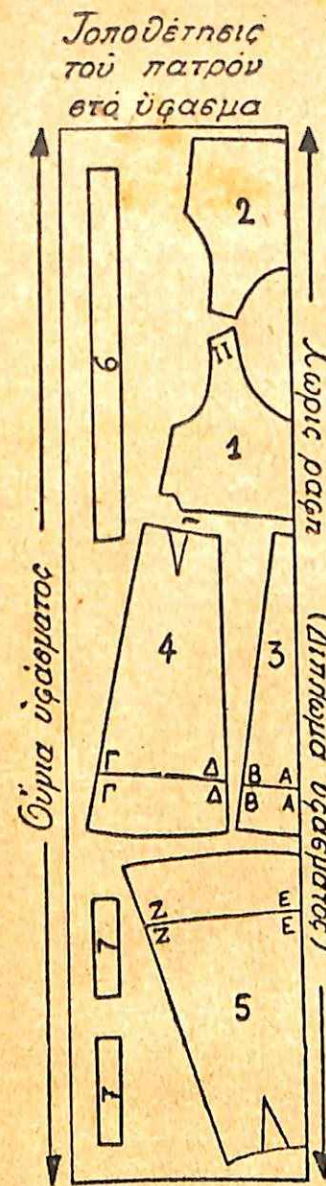
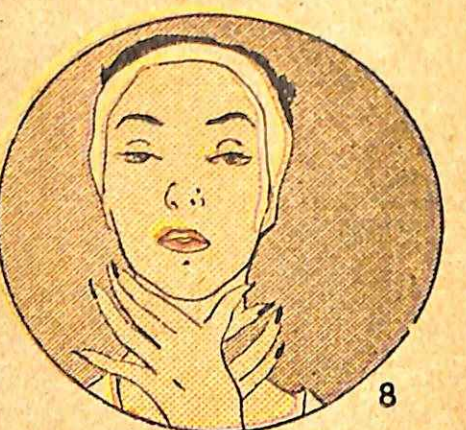
6. Για να μη χαλά η γραμμή του προσώπου, κάνετε δυνατό χτυπητό μασάζ με την άνω ποδη των δυο χεριών.

7. Κάνετε κομπρέσες στα μάτια με βαμβάκι βουτηγμένο σε ειδική λοσιόν, για να ξεπληρώνται.

8. Εύκολο είναι να κάνετε μόνη σας μασάζ στο λαιμό, αφού τον αλείψετε με θρεπτική κρέμα.

9. Ανάλογα με την ηλικία και την κατάσταση του προσώπου σας κάνετε μία μάσκα μία, δυο και τρεις ακόμα φορές το μήνα ή πριν από μιάν εξαιρετική έσπερίδα. Τέτοιες μάσκες υπάρχουν πολλές.

10. Ακολουθώντας τον ίδιο κανόνα, μπορείτε να καταφύγετε σ' έναν όρρο, που θα τον απλώσετε με την άκρη των δακτύλων. Μερικές φορές ο όρρος μπαίνει κάτω από τη μάσκα.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΜΟΝΤΕΛΑΚΙ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΦΟΡΕΣΤΕ ΣΕ 3 ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ

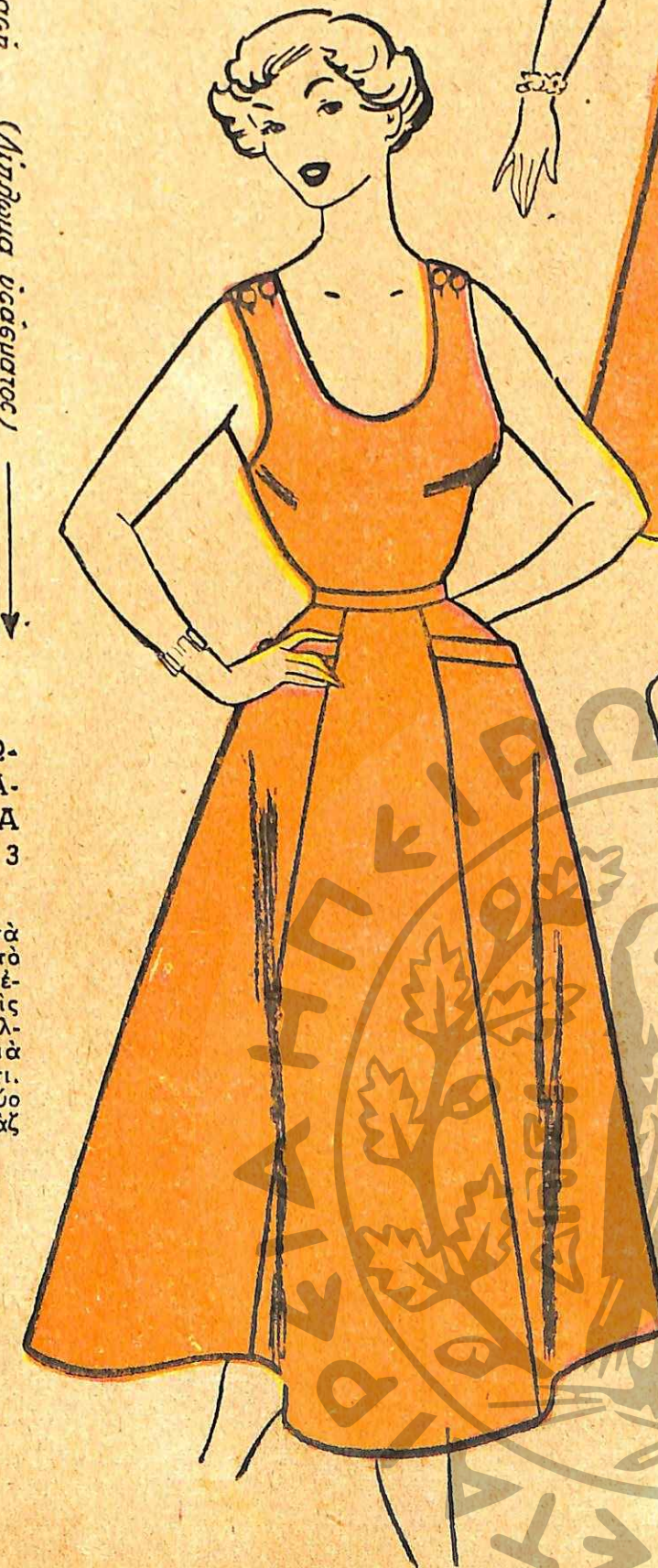
Όπως βλέπετε στα τρία σχέδια, αυτό το ωραίο μοντελάκι σας εξυπηρετεί για όλες τις ώρες. Με μία μικρή αλλαγή θα έχετε και μία καινούργια εμφάνιση. Αποτελείται από δύο κομμάτια: Το κορσάκι και τη φούστα.

ΠΑΤΡΟΝ ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ

ΓΙΑ ΣΩΜΑ:

68 εκατ. περιφέρεια μέσης
100 εκατ. περιφέρεια γοφών
96 εκατ. περιφέρεια στήθους

(Το φυσικό μέγεθος στο Παράρτημα του παρόντος τεύχους)

Γι' αυτό το πατρόν θα χρειασθήτε 4½ πηχ. ύφασμα με 90 εκατ. φάρδος. Θα διπλώσετε το ύφασμά σας στη μέση του φάρδους, δηλ. θα έχετε 45 εκατ. φάρδος για το κάθε μισό του διπλωμένου ύφασματος. Τοποθετήστε τα κομμάτια του πατρόν κατά τον τρόπο που σας υποδεικνύουμε. Κόψτε το κάθε πατρόν αφήνοντας επιπλέον τις ραφές του ραφίματος. Το μήκος του κορσακι υπολογιστέ το στο μήκος που θέλετε, ώστε να μη βγαίνει με μία κίνηση των χεριών σας, έξω από τη φούστα. Τα πιά στις τσέπες εάν δεν θέλετε να κόψετε το ύφασμα για να σχηματίσετε πραγματικές τσέπες, θα τα τοποθετήσετε τελειωμένα διπλά και θα τα ράψετε κουφά.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ

Προχωρούσαμε παρατηρών-
τας τον τόπο πίσω μας...

ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

Όταν είδα το φίλο μου Πιέρ στο Παρίσι άφασα ένα έπιφώ-
νιμα έκπληξως:
— Έσύ εδώ;
— Ναι, έγώ. Γύρισα επί τέ-
λους στην πατρίδα.
Τόν πήρα και πήγαμε σ' ένα
μπάρ για να τ'α πούμε. Ο Πιέρ
έλειπε χρόνια από τη Γαλλία.
Ήταν αρχαιολόγος και ιστορι-
κός και είχε καταπιαστή ιδιαι-
τερα με τη μελέτη των άραβι-
κών φυλών.
— Πού ήσουν κατά τη διάρ-
κεια του πολέμου; ήταν φυσικά
ή πρώτη μου ερώτηση.
— Κάτω στην 'Αραβία. Εί-
χα καταταγεί στα γαλλικά έθελ-
ωντικά σώματα που είχαν άνα-
λάβει την υπεράσπιση των
περιοχών αυτών. Εκεί μου συ-
νέβη μία καταπληκτική περιπέ-
τεια, που θ' άφήση για πάντα
τ' άχνάρια της στην ψυχή μου.
Θέλεις ν' στη διηγήθώ; Ίσως
σου χοι ήμεύση και σαν θέμα
διηγήματος. Πάντως είναι άλη-
θινή ιστορία.

— Σ' άκούω, τού είπα.
Προγγείλαμε άλλα δύο ού-
σκυ και ο Πιέρ άρχισε την έξι-
στορηση της περιπέτειάς του.
Η μονάδα μου βρισκόταν
στα βουνά της Χεδζάζης και δε-
χόταν συνεχώς τις επίθεσεις των
άραβικών φυλών που τίς ύποκι-
νύσαν στις ένοργιές τους οι
Γερμανοί. Μία μέρα ο διοικητής
μου μ' έστειλε με δέκα άνδρες
να συνοδεύω μία άποστολή πυ-
ρομαχικών. Επρόκειτο να κά-
νουμε πορεία τέσσερις-πέντε
μέρες στ' ατέλειωτα βουνά της
άμμου, που ούτε ένα δέντρο δεν
έρχεται να μεταβάλει τη μονο-
τονία του τοπίου. Την τρίτη ή-
μέρα δεχθήκαμε την επίθεση
μίας άνταρτομάδας. Επειτα
από ντουφεκίδι δύο ώρων, οι άν-
δρες μου είχαν σκοτωθεί ή είχαν
σκορπίσει. Έγώ βρισκόμουν μό-
νος πίσω από μία σκοτωμένη
καμήλα. Πετάξα το όπλο μου,
σπκωσα τα χέρια μου και προ-
χώρησα προς τον έχθρο. Μία ο-
μάδα από Άραβες μου πήρε
τά ρούχα μου, άδειασε τις τσέ-
πες μου, μου πέταξε ένα κουρε-
λιασμένο μπουρνούζι και μ' έ-
βαλε πάνω σε μία καμήλα. Κα-
τόπι, άφου έλίσταψαν τους σκο-
τωμένους άπ' ό,τι είχαν, πα-
πούσια, όπλα κλπ., οι Άρα-
βες ξεκίνησαν προς το έσωτερι-
κό, παίρνοντας φυσικά κι έμέ-
να μαζί τους. Όλη μέρα βαδι-
σαμε κάτω από τον καυτερό ή-
λιο. Στή στάσι της νύχτας πή-
γα και κάθησα κοντά στον άρ-

χηγό της άνταρτομάδας, κοντά
στη φωτιά. Τού είπα:
— Ξέρεις ποιός είμαι;
— Ο αρχηγός, ένας γέρος με
άποστεωμένο κορμί, μου άπάν-
τησε.
— Ναι.
— Τί πρόκειται να με κά-
νεις;
— Δεν ξέρω.
— Πού πάμε;
— Στη φυλή μας.
— Δώσ' μου λίγο καφέ.
— Όχι.
— Λίγο νερό.
— Όχι.

Με άπομάκρυναν από τη φω-
τιά. Άναγκάστηκα να έσπλώ-
σω νηστικός και διψασμένος,
πάνω σε μία πέτρα πουταν ά-
κόμα χλιαρή από τη ζέση της
ήμέρας, ενώ το κορμί μου ά-
ναρριγόντο στο νυκτερινό αέρα
του βουνού.

Την άλλη μέρα το μεσημέρι
φτάσαμε στην κατασκήνωσι.
Από μακριά εχώρισα τη σκη-
νή με τις μαύρες ρίγες του άρ-
χηγού της φυλής. Περνώνας
μπροστά στη σκηνή, κατέβηκα
γρήγορα από την καμήλα και
ώρμησα προς τα εκεί. Ήξερα
πώς ήταν το μόνο μέρος που
δεν κινδύνευε ή ζωή μου. Ά-
κουσα φωνές μ' άκένεας δεν
τόλμησε να πυροβολήσει ένα-
ντίον μου.

Βρισκόμουν σαν σ' ένα είδος
προβάλαμο. Πίσω από το πέ-
τινο παραπέτασμα άκουγα
ψιθυρους. Κανένας δεν παρου-
σιαζόταν. Κάθετα χάμω περι-
μένοντας τα γεγονότα. Σέ λί-
γο το παραπέτασμα σηκώθηκε
κι' ένας σκλάβος Νέγρος μου έ-
φερε κρέας και νερό. Τόν ρώτη-
σα πού βρισκόμουν. Μου άπάν-
τησε πως θ' έβλεπα τόν άρχη-
γό το βράδυ. Πραγματικά, την
ώρα που άναβαν τις φωτιές, το
παραπέτασμα σηκώθηκε πάλι...
Ο άρχηγός ήταν μία κοπέλλα
δέκα πέντε ως δεκάξη έτών, που
με παρατηρούσε με πρόσωπο
ακάλυπτο. Άμέσως άρχισε να μ' άνακρίνει. Από τις ερωτήσεις
της κατάλαβα ότι ήταν έξυπνη,
κι' ότι άσκούσε μεγάλη επιρ-
οχή πάνω στη φυλή της. Έμα-
θα πως λεγόταν Νούρα, ότι ά-
πένεμε δικαιοσύνη ανάμεσα
στους ανθρώπους της φυλής της
κι' ότι αυτή μόνη άπέφαισε
για τις κινήσεις της όρδης. Βα-
σίλευε πάνω σε κομμάτια τριαν-
ταριά οικογένειες, που οι σκη-
νές τους ήταν στημένες στο ψη-
λό αυτό όροπέδιο.

Η Νούρα, κατά την πρώτη
μας συνάντησι, δεν μου είπε τί

επρόκειτο ν' άπογίνω. Μου ύ-
ποσχέθηκε μονάχα να μείνω σ'
αυτή τη σκηνή.

— Μη δής έξω, μου είπε
αφίνοντάς με. Θα σε πυροβολή-
σουν.

Μου έστειλε δυό ζεστά
μπουρνούζια, μία κουβέρτα και
κρέας. Άποκοιμήθηκα με τό
γαύγισμα τών σκυλιών και τη
μυρουδιά από τις φωτιές. Την
άλλη μέρα το πρωί, ο σκλάβος,
που λεγόταν Άμπνταλάχ, μου-
φερε γάλα από καμήλα. Δεν εί-
δα κανένα ως το μεσημέρι. Μα
την ώρα που όλη ή κατασκήνω-
σι κοιμόταν, κάτω από το βά-
ρος της φοβερής ζέστης, ή Νού-
ρα έκανε την εμφάνισή της. Μου-
κανε νόημα να την ακολουθήσω,
με δέχθηκε στο σκοτεινό μέρος
της μεγάλης σκηνής, μ' έβαλε
να κάτσω και με ρώτησε για
την οικογένειά μου, για την
Ευρώπη, για τις γυναίκες του
Παρισιού. Δεν είχε έγκαταλεί-
ψει ποτέ τη Χεδζάζη, όπου έ-
κανε μία ζωή παρόμοια με τη
ζωή που έκαναν οι πρόγονοί της
πριν από την Έγείρα. Άδιαφο-
ρούσε έντελώς για τα θρησκευ-
τικά ζητήματα. Τα μάτια της
με κύτταξαν από το σκοτάδι,
σαν από το βάθος τών αιώνων.

Είχα την έντύπωση ότι μιλούσα
σε μία σκιά που είχε προβάλει
από τους θαρραλικούς χρόνους.
Με πλησίασε για να μου δείξει
το μπλε τατουάζ που είχε στο
μτωπο, σημάδι της ευγενικής
της καταγωγής. Επίασα το λε-
πτό και γεμάτο χέρι της. Ή-
μουν ένας αιχμάλωτος, που το
καπρίτσιο ενός μισοδάρβαρου
παιδιού, μπορούσε να στείλη
στο θάνατο, κι' ώστόσο δε σκε-
πτόμουν παρά την όμορφιά της.
Εκείνη άπλωσε το μελαχλό της
μπράτσο κοντά στο δικό μου,
έσκασε στα γέλια και κατόπι
μούπε να φύγω.

Εκείνο το βράδυ, όταν ο
Άμπνταλάχ μουφερε το φαί
μου ήμουν ένας έρωτευμένος
άνθρωπος που δε σκεπτόταν
παρά δυο μεγάλα έκφραστικά
μάτια, δυο θινινιά χείλη κι' ένα
χυτό κορισιότικο σχεδόν κορ-
μί.

Όταν νύχτωσε, άφουγκρα-
ζόμουν και τόν παραμικρότερο
κρότο κι' αναρωτιόμουν μήπως
ή σκηνή μου είχε κι' άλλην εί-
σοδο, άπ' όπου θα μπορούσε να
μην κανείς χωρίς να τόν αντι-
ληφθεί. Τα πάντα κοιμόντουσαν.

Άφ'α πολύ, σηκώθηκε το παρσ-
πέτασμα. Η Νούρα με περίμε-

νε, βδοβια μπροστά στη θάλα-
για μίας χωματένας λάμπας.

Κάθισα πολλές ώρες μαζί
της, χαϊδεύοντάς της τα χέρια
και τα μαλλιά κι' έξιστορώντας
της πως ήταν ή ζωή στόν πολι-
τισμένο κόσμο. Κάποια στιγμή
άσπαξα αυτό το εξαίσιο κεφα-
λι της, το έγειρα πίσω κι' ά-
κούμπησα τα χείλη μου στα δι-
κά της.

— Νούρα, άγάπη μου, ψιθύ-
ρισα.

Καθώς τα μάτια μας δρι-
σκόντουσαν τόσο κοντά, διάβα-
σα ως μέσα στα βάθη της ψυ-
χής της κι' εκεί είδα αίσθηματα
άγάπης, τρυφερότητας, άφοσίω-
σεως και πίστεως. Η Νούρα
ήταν κι' αυτή τρελλά έρωτευμέ-
νη μαζί μου.

Επί μία έβδομάδα, έμεινα
κοιμμένος στη φυλακή μου,
τρώγοντας άρνισιο κρέας, πί-
νοντας καμηλίσιο γάλα και κά-
νοντας τρελλά όνειρα άγάπης.
Ένα ύφασμα με χώριζε από
την ήμερα και το θάνατο. Ή-
ξερα πως Άραβες τριγύριζαν
έξωλά από τη σκηνή μου, έτοιμοι
να μου ρίξουν με το όπλο τους.

Η Νούρα κι' εγώ γελοιάσαμε
γι' αυτό. Ήμουν ευτυχισμένοι.
Είχα άπαρηνή τη πολιτισμό.
Το βράδυ που μου πρότεινε να
μείνω κοντά της και να την παν-
τρευτώ, δεν ένοιωσα μέσα μου
καμμία διαμαρτυρία στη σκέ-
ψη ότι μπορούσα να γίνω άρ-
χηγός μίας φυλής από ληστές.
Μα δεν ήθελα να προσφέρω
στους γονείς μου, που ήταν ά-
κόμα νέοι, το πένθος ενός ζω-
ντανού. Αυτό ήταν το μόνο νήμα
που με κρατούσε ακόμα δεμέ-
νο με τόν κόσμο μας.

Η Νούρα δεν δυσκολεύθηκε
ν' άποφασίση να μ' ακολουθή-
ση. Της ύποσχέθηκα να την παν-
τρευτώ στη Γαλλία. Θα τό εί-
χα κάνει. Και έξω καλά πως
δεν θα ήρθα ποτέ ένα τόσο ώ-
ρατο πρόσωπο και μία τόσο ευ-
γενικιά ψυχή.

Είχαμε ανάγκη από ένα συ-
νένοχο για να προετοιμάσουμε
τη φυγή μας. Η Νούρα διάλε-
ξε το σκλάβο Άμπνταλάχ. Ο
άράπης συγκέντρωσε όπλα,
προμήθειες, γέμισε τις τσάντες
κι' έδεσε κουρέλια στα πόδια
από τρεις καμήλες. Στις δύο τη
νύχτα δγήκαμε από τη σκηνή
και τραβήξαμε έξω από την κα-
τασκήνωσι. Τα σκυλιά δεν γαύ-
γισαν. Ο Άμπνταλάχ μ' άπε-
ρίμενε με τις καμήλες σ' ένα
ύψωμα. Όταν δρεθήκα ψηλά
πάνω στο ζω μου, μέσα στην
πλήμυρα του φεγγαρίσιου φω-
τός έχοντας μπροστά μου τη
λευκή μορφή της Νούρας, με κυ-
ρίεψε ένα από κείνα τα όνειρα
της έναέριας φυγής, που με κυ-
νηγούν από τα μικρά του χρό-
νια.

Ένα φοβερό ώστόσο δράμα
άρχισε για μ'ας. Όσο θ' είχα-
με νερό στις τσάντες μας θα
μπορούσαμε να προχωρήσουμε.
Αν τό εδοίκαμε πριν διασχι-
σουμε τα βουνά, μ'ας περίμενε
ο θάνατος. Η Νούρα που ήξε-
ρε τόν τόπο, είχε τη γνώμη ότι
θα μπορούσαμε να φτάσουμε
στη σιδηροδρομική γραμμή και
τους γαλλικούς σταθμούς σε
πεντέξη μέρες. Άποφύγαμε
τις δσβάσεις. Τις δύο πρώτες
μέρες δεν κάναμε τίποτ' άλλο
παρά ν' ανεβαίνουμε και να κα-
τεβαίνουμε βουνά, βουνά άγρια,
έξω, μονότονα ή να διασχίζου-
με μικρές ερήμους, όπου δεν έ-
δωπε κανείς παρά άμμο.

Προχωρούσαμε, προστηρών-
τας τόν τόπο πίσω μας, γιατί

νοιώθαμε ότι μ'ας είχαν πάρει
καταπόδι. Όταν στεκόμασταν
για να ξεκουραστούμε, ή Νού-
ρα έβριε ώρες ν' άφουγκράζε-
ται και να παραμονεύει.

Το πρωί της τρίτης μέρας,
ή Νούρα μου έκανε νόημα να
προσέξω τόν Άμπνταλάχ, που
είχε μείνει πίσω καμιά τρια-
κοσαριά μέτρα. Ο σκλάβος εί-
χε κατέβει από την καμήλα του
κι' έκανε πως έψαχνε το χώμα.
Λίγο αργότερα, καθώς διασχί-
ζαμε ένα διάσελο, τόν είδαμε
να κάνει ένα σωρό από πέτρες.
Η Νούρα με κυττάξε. Είχα κα-
ταλάβει. Ο Άμπνταλάχ ένοιω-
θε κι' αυτός όπως κι' εμείς ότι
μ'ας παρακολουθούσαν. Φοβό-
ταν μη τόν σκοτώσουν, άν μ'ας
έβριαναν οι άνθρωποι της φυλής
του — και πρόβη με διάφορα
σημάδια τη διάδοσή μας για
να μπορέση να τους πη: «Χα-
ρίστε μου τη ζωή. Σας βοήθη-
σα να τούς βρήτε».

Δεν ανταλλάξαμε ούτε μία
λέξη ως τη μεσημεριανή στάσι.
Ήξερα ώστόσο ότι ή Νούρα
σκεπτόταν το ίδιο πράγμα με
μένα. Το θλίβερό και άναγκαίο
αυτό πράγμα έγινε στο μέρος
που σταθήκαμε για να φάμε.
Ήταν σε μία μικρή πλατεία με
γύρω-γύρω βράχια. Οι καμήλες
έβωσαν μερικά χόρτα, κίτρινα
σαν τα δόντια τους. Καθόμα-
σταν στη σκιά του μοναδικού
δέντρου. Ο Άμπνταλάχ άνα-
κάτευε αλεύρι μέσα σε λίγο ά-
πό το νερό μας. Δεν τολμούσα-
με ν' αναψήσουμε φωτιά. Πήρα το
ντουφεκί μου κι' έκανα πως τό
καθαρίζα. Διηύθυνα άφ'α την
κάμνη προς το στήθος του σκλα-
βου και τραβήξα τη σκανδάλη.
Ο Άμπνταλάχ σωριάστηκε χά-
μω χωρίς να θυλάη άχνα. Δεν
σκεπτόμασταν παρά την έκτυρ-
σκόρπηση που άνάμεσα στα
βράχια φάνηκε σαν κανονία. Σή-
κωσα το άμμοχο σώμα και τό με-
τέφερα πίσω από ένα βράχο.
Η Νούρα τού έβαλε ένα μαντή-
λι πάνω στο πρόσωπο που εί-
χε ακόμα με έκφρασι καμικής
έκπληξως. Τόν σκεπάσαμε έν-
τελώς με πέτρες. Ήτιαμε μία
γουλιά νερό, μαζέψαμε τα ζωά
και φύγαμε διαστικά κάτω από
τον ήλιο. Η καμήλα τού Άμπ-
νταλάχ έτρεξε χαρούμενα μπρο-
στά μας, άπαλλαγμένη από το
βάρος της.

Στο σταθμό της νύχτας άπο-
κτήσαμε πάλι το αίσθημα της
άσφαλείας. Τολμήσαμε μάλιστα
να ξεστάνουμε τη σούπα μας σε
μια σπηλιά. Την έπομένη ο δρό-
μος ήταν λιγώτερο έπίτοπος.
Διασχίζαμε μία σειρά από ήμε-
ρους λόφους, χωρίς άπότομες
πλαγιές και χαράδρες. Μπορέ-
σαμε ν' άφήσουμε τα ζωά μας
να πηγαίνουν μόνα τους. Όλη
μέρα τραγουδούσαμε. Ουμμήθη-
κα εγώ παλιν τραγουδία της
Γαλλίας και ή Νούρα μου είπε
μπασάντες της χώρας της με μία
φωνή γλυκεία κι' έκφορστική.
Ζούσα σ'α σ' ένα όνειρο. Αυτό-
μουν σχεδόν που δεν είχα μεί-
νει ανάμεσα στους δικούς της.
Η σκέψη ότι ζούσαμε τις τελευ-
ταίες μέρες της μοναξιάς μας
με στενοχωρούσε. Αναπαρίστα-
να τη Νούρα στην Ευρώπη, ντυ-
μένη με τουαλέτες και τ' άνωπό-
τακτα μακριά μαλλιά της κου-
μένα ή μαζεμένα σε κότσο, και
με κυρίεψε θανά ή άδηία που έ-
νοιώθα πάντα για τις πολιτείες.
Καμιά πολιτισμένη γυναίκα
δεν μούχε χαρίσει τόση εύτυχία
όσο αυτή ή ημιβάρβαρη σχεδόν
κοπέλλα, που με άκολουθούσε
με άπόλυτη έμπιστοσύνη προς

ένα άγνωστο γι' αυτήν κόσμο.
Η Νούρα είχε ύπολογίσει ότι
την πέμπτη ήμερα θα φθάναμε
σ' ένα νερό κοντά στη σιδηρο-
δρομική γραμμή. Μα το πρωί
της πέμπτης ήμέρας δρεθήκαμε
σ' ένα μέρος που της ήταν έν-
τελώς άγνωστο. Δέσαμε τις
καμήλες σε κάτι βράχια κι' ά-
νεβήκαμε στην κορφή ενός λό-
φου για να προσανατολισθού-
με. Η Νούρα είχε τη γνώμη ν'
άκολουθήσουμε μία κοιλάδα που
άπλώνονταν δυτικά, άνάμεσα
στις γαλάζιες όροσειρές. Έγώ
επρότεινα ν' άφήσουμε τις κα-
μήλες να τραβήξουν μόνες τους
και ν' άφειδοίμε στο ένστικτό
τους, που θα τις ώδηγούσε προς
το νερό. Εκείνη όμως εχώρισε
ώρισμένα σημάδια, όπως κάτι
δαντελωτά βουνά στόν ορίζον-
τα, μία χλωμάδα τ' ούρανοδυ-
τικά — και πήραμε το δρόμο
της κοιλάδας.

Η Νούρα έπίστευε ότι κατά
το μεσημέρι θα βρίσκαμε νερό.
Πραγματικά, όταν ο ήλιος ήταν
στη μέση τ' ούρανο, φτάσαμε
σ' ένα ξεροπόταμο. Νερό όμως
δεν ύπήρχε. Στην κοίτη του πο-
ταμιού ύπήρχαν μαύρες πέτρες.
Ένα μονότονο μουμουούριμα
άκατάπαυστα άκούγόταν σαν
τραγούδι πουλιού: ήταν ο άνε-
μος που φυσούσε άνάμεσα στα
κλαδιά μίας ξερής φοινίκιας.

Το μέρος εκεί έξέφραζε μία
τόσο σκληρή ειρωνεία για τη
δυστυχία μας πουχασα το θάρο-
ς μου πιάνοντας τα καυτερά
χαλίκια στα όποια ήταν χαρσ-
γμένη ή εικόνα εκείνου που γε-
ρεύσαμε. Η Νούρα έξήτασε τις
τσάντες μας: δεν ύπήρχαν πα-
ρά μερικές γουλιές για τόν κα-
θένα μας. Αν δεν φθάναμε τη
μεθεπομένη στο πηγάδι που πί-
στευε πως βρισκόταν πίσω από
αυτά τα βουνά πουχαν το χρώ-
μα της σκουριάς, το δράμα θά-
φθανε στη λύσι του. Επρέπε να
βαδίσουμε, να περάσουμε πάλι
από κορυφογραμμές και κοιλά-
δες.

Ξεκινήσαμε έπειτα από μία
ώρα άνάπαυσι. Ήταν ή πιο έ-
πίτονη ήμερα του ταξιδιού μας.
Καθώς περνούσαμε πλάι σ' ένα
όγκο από βράχια, άκουσα πο-
λύ καθαρά ένα γαΐδαρο να φω-
νάζη. Τό είπα στη Νούρα που
δεν είχε άκούσει τίποτα. Στα-
ματήσαμε τα ζωά μας. Έξακο-
λουθούσα ν' άκούω το γαΐδαρο
να φωνάζη, πίσω από τα βρά-
χια. Μα ή Νούρα είπε:

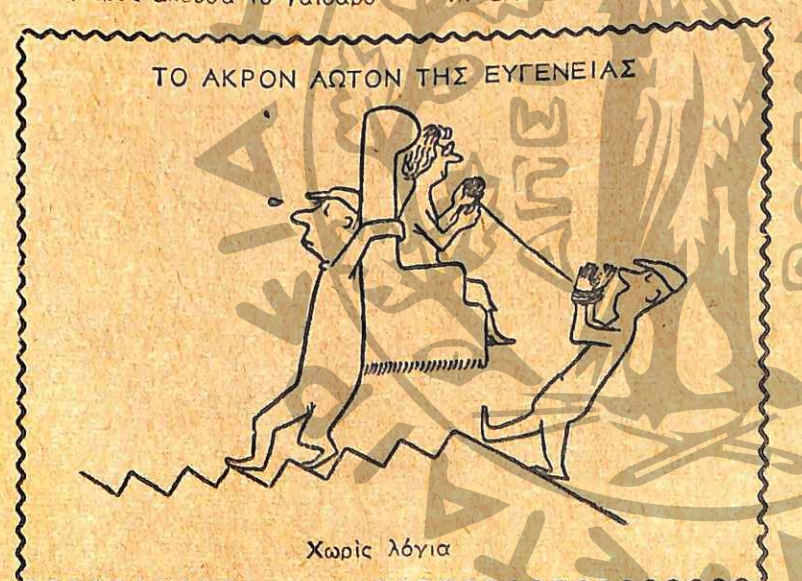
— Παθαίνεις παρακρούσεις.
Και, πραγματικά, πολλές
φορές, στο διάστημα εκείνης
της ήμέρας άκουσα το γαΐδαρο

να φωνάζη. Κατά τις τρεις, εί-
χα την έντύπωση ότι το μυαλό
μου έφευγε από το κεφάλι μου
κι' έπαίριε το σχήμα από τα
μυτερά βράχια που ατέλειωτα
άπλώνονταν μπροστά μας. Η
Νούρα είχε πάμει να μιλάει. Τό
βράδυ σταθεύσαμε σ' ένα μι-
κρό άνοιγμα άνάμεσα σε κατά-
μαυρους πέτρινους όγκους.
Μπροστά μας όρθώνονταν πάλι
ένα βουνό. Δεν κάναμε πιά προ-
γνώστικά. Εκείνη την ήμερα
σκότωσα την καμήλα τού Άμπ-
νταλάχ με μία τουφεκιά. Η
Νούρα έκανε μ' ένα μαχαίρι μία
κουφή στο ζωό πίσω από τό
αυτή και μούπε ν' άκουμπήσω
τα χείλη μου πάνω στην πλινή.
Ρούφηξα το χλιαρό και πικρό
αίμα, που ώστόσο με δρόσισε.
Ήτια κι' ή Νούρα ύστερα από
μένα και έσπλώσαμε για τη νύ-
χτα, στη μέση αυτής της κολά-
σεως από τα μύρα βράχια. Η
Νούρα μου φίλησε το χέρι και
με κύτταξε πολλή ώρα στα μά-
τια με σοβαρότητα. Της χαϊδέ-
ψα τό μάγουλο κι' άποκοιμή-
θηκα.

★
Πάντα μ'ας ξεπνούνσε ο ήλιος
καθώς πρόβελνε πάνω στα βου-
νά. Εκείνο το πρωί εγώ μονά-
χα άνοιξα τα μάτια μου. Η
Νούρα ήταν έσπλωμένη, με τό
κεφάλι χαμένο στην κουά άμμο.
Της μίλησα, της άγγιξα τα χέ-
ρια. Φάνταζε να κοιμάται, σε
μια πλήρη άκίνησι. Προσπάθη-
σα να της δώσω να πih νερό:
τό χείλη της και τα δόντια της
ήταν σφιγμένα. Άνοιξα τό στο-
μα της με τη βία. Είχε τό θάρο-
ς να πνιγih με τη γλώσσα της.
Για να μού άφήση τις τελευ-
ταίες γουλιές από τό νερό και
μια πιθανότητα να ζήσω, είχα
διαλέξει αυτόν τόν τρόπο τού
θανάτου, που είναι γνωστός ά-
όμα στους όρεινούς πληθυ-
μους της Άραβίας.

Δεν ξέρω τί ένοιωσα μέσα
μου: λύπη ή άπελπισία; Τα
ζωά μας ήταν έσπλωμένα λίγο
πιο πέρα, κι' έμοιάζαν με άδεια
άσκια. Ο πρώινος άέρας σκέ-
παζε με άμμο το μικρό χέρι
της Νούρα. Κάτω από τις πλά-
γιες άκτίνες τού ήλιου, άρχισαν
να λάμπουν οι μαύρες πέτρες.
Είχα διαθέσι να έσπλώσω πλάι
στην άγαπημένη μου και ν' ά-
ποκοιμηθώ τόν ίδιο ύπνο. Μα ή
σάρκα έχει περισσότερη έπίθυ-
μία να ζήση από τό πνεύμα. Τα
νεύρα και οι μύς κινούναι σύ-
ντομα στην προσπάθεια να
να ξεφύγουν από την κατάσταση
τού θανάτου.

Μ' ένα κοuti από κονσερόβα,

ΤΟ ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ

Χωρίς λόγια

Εσκαψα όσο μπορούσα πih βρ-
θεία την άμμο κι' έβδολα τη Νού-
ρα στον τάφο της. Η κοπέλλα
τών άξενων βουνών έσσανισθη-
κε σε λίγο κάτω από την άμ-
μο. Έτοποθέτησα μερικές πέ-
τρες πάνω από τόν τάφο, ήπια
λίγες γουλιές νερό και σήκωσα
τό ζωά. Κανένα δεν μπορούσε
να με πάρη καθάλα. Η δική
μου ή καμήλα έαναγονάτισε
γιατί δεν μπορούσε να σταθή
στα πόδια της. Την άποτέλειω-
σα με μία τουφεκιά κι' έσυρα
μπροστά μου την καμήλα της
Νούρα, που άφου ώσιμίστηκε
τόν άέρα, κούνησε δώθε-κείθε τό
κεφάλι της, τραβήξε κατά τό
νότο.

Η άνάμνησι αυτής της ήμέ-
ρας, της πιο φοβερής από τό
ταξίδι μου, είναι συγκεκριμένη
μέσα μου. Ουμάμαι που σύνοθη-
κα ώρες, άνάμεσα στα μύρα
βράχια, που πάνω σ' αυτά έπε-
φε μία πύρινη βροχή. Άντι για
σκέψεις, ένα λευκό ή κόκκινο κε-
νό ύπνηξε μέσα στο μυαλό μου.
Και πάντα μπροστά μου τρα-
βούσε ή καμήλα, σ'ά φάντασμα.
Τό μεσημέρι οι τσάντες δεν πε-
ριείχαν ούτε μία σταγόνα νερό.
Άρχισα να βλέπω όραματα και
να νομίζω ότι βάδιζα με τις
στρατιές τού Ναπολέοντα κατά
την ύποχώρησή τους από τη Ρω-
σία.

Η μέρα τέλειωσε όταν μου
φάνηκε ότι ή καμήλα έσπλω-
νε για να πεθάνη. Σωριάστηκε πά-
νω σ' ένα σωρό από άμμο κι'
έχωσε τό κεφάλι της και τό λαι-
μό της μέσα σε μία τούπα. Δεν
κατάλαβα τί συνέβαινε παρά ά-
φου έσανισήκανε τό κεφάλι της.
Τό νερό έτρεχε πάνω στο λαιμό
της. Σύνοηκα με κόπο ως εκεί
και σχεδόν έπεσα δόλοκληρος
μέσα στην άνάδρα, στη ζωή,
ενώ ή καμήλα έβγαζε μία άγρια
κραυγή θριάμβου.

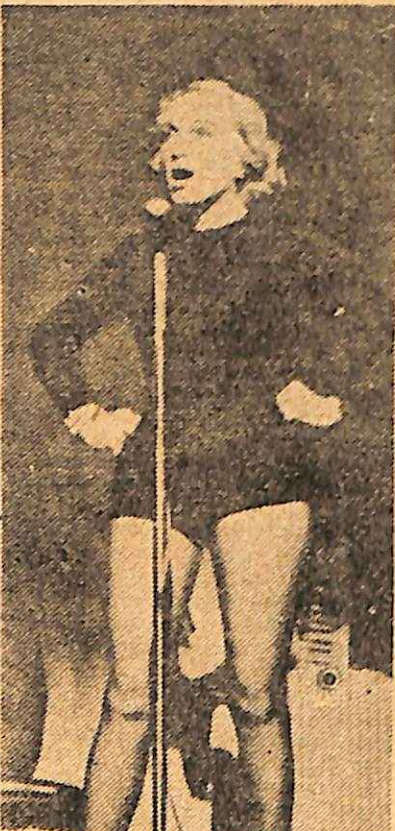
Τότε μονάχα άντελήφθηκα
ότι είχαμε βγih από τα βραχύ-
δη όροπέδια. Τα βουνά γαλά-
ζωναν από βάθος και τηλεγρα-
φοβόλα όρθώνονταν πάνω στην
άμυώδη έκταση.

Τότε μονάχα που ξεδίωσσα,
που έσανισθήκα με τη ζωή
και τόν πολιτισμό, κατάλαβα
πως ή Νούρα είχε πεθάνει. ότι
είχε πεθάνει για να ζήσω εγώ.
Ένας άπέραντος πόνος με κυ-
ρίεψε κι' εκεί, στην έρημιά,
μέσα στο μονότομο τού σού-
ρουπου, βάλθηκα να κλαίω σαν
παιδί.

Δεν ξέρω πόσες ώρες έμεινα
εκεί, δοσιμένος στη θλίψη μου,
μα κάποτε σηκώθηκα κι' άκο-
λουθήσα τα τηλεγραφοβόλα.
Κατά τα έμερλώματα έφθασα
σ' ένα γαλλικό σταθμό. Άνέ-
φερα στον αξιωματικό την πε-
ριπέτειά μου, αλλά δεν τού εί-
πα λέξη για τη Νούρα. Δέ μίλη-
σα ακόμα ποτέ σε κανένα για
τό σπάνιο αυτό λουλούδι τών
βουνών της Άραβίας, για την
αροβωνιαστική μου. Γιατί την
θεωρώ πάντοτε μνηστή μου και
δεν πρόκειται να συνδεθώ με
άλλη γυναίκα. Θεωρώ πih τό
δεσμό μας άκατάλυτο, ακόμα
κι' από τό θάνατο.

Ο Πιέρ τελείωσε τη διήγησή
του. Η φωνή τού είχε ένα έλα-
φοδ τρεμούλιασμα, ενώ τό βλέ-
μα του κύτταζε με νοσταλγία
μακριά, πολύ μακριά προς τη
Άραβία, προς τ' άγρια βουνά
της Χεδζάζης, όπου λές τόν πε-
ρίεμε ζωντανή ή άναπνημένη
του

A. ΛΕΝΟΡΜΑΝ

...ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΞΑΝΑΒΡΙΣΚΟΥΝ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ

ΜΑΡΛΕΝ 1929.— 'Ο «Γαλάζιος «Αγγελος» του Φόν Στέρνμπεργκ σημείωνε τη πρώτη εμφάνισή στον κόσμο της ξανθής γόσσας με τις μαύρες κάλτσες, τη δραχνή φωνή και την άπιθανη προκλητικότητα. Από τότε, η Μάρλεν δεν έπαυσε ποτέ να συγκινηθεί με την κάθε της εμφάνισή το κοινό, σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της υδρογείου. Έκατομμύρια οι θαυμαστές της

ΜΑΡΛΕΝ 1952.— «'Αγγελος του κολασμένου» λέγεται το τελευταίο φιλμ της Μάρλεν, γυρισμένο σε τεχνικόλογο. Στην προίμια του, που δόθηκε πριν λίγο καιρό στη Νέα 'Υόρκη, η Μάρλεν παρουσιάστηκε έτσι στη σκηνή και, κάτω από τα ένθουσιώδη χειροκροτήματα των θεατών, τραγούδησε 4 από τα τραγούδια του «Γαλάζιου Αγγέλου». Και να σκεφθεί κανείς ότι έκλεισε φέτος τα 50.

ΣΑΡΛΩ 1929.— 'Η εποχή των μεγάλων ταινιών του έσοχου κωμικού: Το «Τσίρκο» και τα «Φώτα της πόλεως» δείχνουν το Σαρλώ στο μεσουράνημά του, με το μπαστούνάκι στο χέρι, το κλασσικό του ήμι-υψηλό και το μουστακάκι. 'Ο αέχαστος αλητής, πάντα πονόφυκος, πάντα θυμά και πάντα ερωτευμένος, κάνει τον κόσμο να ξεσπά σε ασυγκράτητα γέλια μόλις εμφανισθεί.

ΣΑΡΛΩ 1952.— Διότι χρόνια τώρα, ο μεγάλος κωμικός εργάζεται το τελευταίο του φιλμ, τα «Φώτα της πόλεως». Πρόκειται για την ιστορία ενός ηλικιωμένου κλόουν, του Καλβέρου, που σ'α γράμματα του έχει ερωτευθεί μια νεκρή μπαλαρίνα. 'Ο Σαρλώ εμφανίζεται εδώ αλλοιωτικός, στο πρόσωπο και στην εμφάνισή, αλλά δεν εγκαταλείπει το ήμισυ και το μπαστούνάκι.

ΣΤΟ ΦΥΤΩΡΙΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ. ΤΙ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ. ΤΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ.

Τα κινηματογραφικά καλλίστεια για τη Στάρ 'Ελλάς έδειξαν πόσο πλατεία έχει κατακτήσει τις νεαρές 'Ελληνίδες ο πόθος για τη δόξα του κινηματογράφου. Εί'ν ή αλήθεια πως το μακρινό Χόλλυγουντ με τη γοητεία και τη σαγήνη του θρύλου, που το περιβάλλει, τα μυθικά πλούτη, τη λάμψη της δόξας και τη μεγάλη ζωή, που επιφυλάσσει σ' εκείνους που θα το κατακτήσουν, από ανέκαθεν έβελζε την κοριτσιίστικη φαντασία και αποτελεί το όνειρο, με το οποίο ζουν και συγκινούνται τόσες νεανικές καρδιές. Μά ενώ άλλοτε η κινηματογραφική καριέρα για τις νέες της 'Ελλάδας παρέμενε ένα απλό όνειρο-πόνημα, μακρινό και ασύλληπτο ακόμη και στη σφαίρα της φαντασίας, τώρα τα τελευταία χρόνια τα πράγματα άλλαξαν προς το καλύτερο. Πράγματι η ανάπτυξη του ελληνικού κινηματογράφου και η διαρκώς επιταχυνόμε-

νη αύξησης της προόδου του μετεφεύσαν και στην Ελλάδα το κινηματογραφικό περιβάλλον και τις απαραίτητες συνθήκες μέσα στις οποίες μπορούν να κινηθούν και να δράσουν οι νέες (και οι νέοι φυσικά) που θέλουν να επιτύχουν μια κινηματογραφική σταδιοδρομία. Μά εκείνο που έσυμπλήρωσε και αξιοποίησε τον κύκλο των δυνατοτήτων αυτών και άνοιξε σταθερά, μελετημένα και έλπιδοφόρα το δρόμο προς την όθνη, είναι η ίδρυση και λειτουργία από το 1950 της 'Ανωτάτης Σχολής Κινηματογράφου. 'Αρκετά δε να σκεφθεί κανείς ότι ο ελληνικός κινηματογράφος βρίσκεται τώρα στα πρώτα του βήματα και έδω στην 'Ελλάδα είναι λίγοι οι ειδικοί γύρω από τα ζητήματα της έβδομης τέχνης, ώστε να καταλάβει εύκολα ότι οι απόφοιτοι της σχολής θα είναι περιζήτητοι. 'Ηδη από τώρα, που είναι σπουδαστές, έχουν λάβει

μέρος σε πολλά ελληνικά φιλμ με μεγάλη επιτυχία. 'Η φοίτησις στη σχολή είναι τριετής και λειτουργούν τέσσαρα τμήματα, δηλαδή ηθοποιοί, τεχνικοί, χοροί και σκηνοθέτες κινηματογράφου. Εισαγωγικές εξετάσεις γίνονται κάθε Σεπτέμβριο, εισάγονται δε κατ' ανώτατον όριον σε κάθε τμήμα 35 σπουδαστές άδιακρίτως φύλου και ηλικίας. Εύσητον είναι ότι εκείνο που λαμβάνεται υπ' όψιν κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις είναι ή φυσική κλίσις, ή προδιαθέσις, το ταλέντο των υποψηφίων. Υποβάλλεται ένα τεστ σε κάθε υποψηφία ή υποψήφιο με έξι ερωτήσεις σχετικές προς το τμήμα (ήθοποιών σκηνοθετών κλπ.) που θέλει να εισαχθεί. Οι ερωτήσεις αυτές στρέφονται γύρω από διάφορα κινηματογραφικά θέματα, που άσφαλώς θα έχη παρατηρήσει μόνη της ή εξεταζόμενη, αν πράγματι αγαπά τον κινηματογράφο και έχη μέσα της το «μικρόβιο» της έβδομης τέχνης. 'Απαιτείται επίσης από λυτήριον Γυμνάσιον ή άλλης ισότιμου σχολής, αλλά είναι φανερό ότι σε τέτοιες καλλιτεχνικές σχολές το προβάδισμα έχει το ταλέντο και γι' αυτό νέοι που έχουν μεγάλη κλίσι, γίνονται δεκτοί έστω και αν φοιτούν σε κατώτερες τάξεις του Γυ-

μνασίου. Συνολικώς στη σχολή 5 δάσκονται δεκαέξι μαθήματα και διάφορα σπορ από καθηγητές άνεγνωρισμένου κύρους, που και μόνο τα όνοματά τους παρέχουν την καλύτερα έγγυησι. Διδάσκονται γενική ιστορία της τέχνης από τον κ. 'Αγγ. Προκοπίου, τ. καθηγ. Πολυτεχνείου, υποκριτική από τον κ. Κάρ Κούν, κινηματογραφική ψυχολογία από τον κ. Καμπανέλλη, φωτογραφία-φωτοχημία από τον κ. Καλονάρο, καθηγ. της Σχολής Ευελπίδων. 'Επίσης μαθαίνουν ιστορία του κινηματογράφου, ξιφασκία, σωφάρισμα, ρυθμική, γυμναστική, κλασσικό μπαλέτο κ. ά. Πρόπει να προστεθεί, ότι έλήφθη κάθε μέριμνα, ώστε ή σχολή να είναι προσιτή και στην εργαζομένη νεολαία. Γι' αυτό οι ώρες έχουν κανονισθεί το βράδυ 7—10. 'Επίσης τα διδάκτρα σχετικώς δεν είναι ακριβά. 'Εχουν όρισθή σε 100.000 μηνιαίως για το τμήμα ήθοποιών και 150.000 για τα υπόλοιπα, δηλαδή τα τεχνικά τμήματα. Η σχολή είναι άνεγνωρισμένη από το Κράτος και οι σπουδαστές λαμβάνουν διπλώματα παρά του υπουργείου Παιδείας, διευθύνεται δε από τον κ. Α. Σταυράκο.

Ε. ΑΓΓΕΛΑΚΟΣ

Η ΜΥΡΤΩ ΑΠΑΝΤΑ

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ.—'Αφού ή καρδιά σου λείει αναίς, γιατί δεν το πω λές; Αυτό σε καίμια περιπτώσι δεν μπορεί να σε εκθέσι. 'Αλλά είναι εκείνα που εκθέτουν τα κορίτσια. Στην αγάπη δε χωρούν ούτε παζάρια, ούτε όροι. 'Η τόν αγαπάς και θά το πής, ή όχι, όποτε είναι περιττό να τόν κάνεις να έλπιζή.

ΠΟΝΩ ΠΟΛΥ, ΠΟΝΩ.—Μοιράζομαι τόν πόνο σου, καλή μου. Περιμένα πώς ύστερ' από τόσον καιρό, κάποια λύσι θά είχε δοθή. Προκειμένου να θασανίζεσαι έτσι, φρόντισε ή ίδια να πάρη τέλος το ζήτημα. Μίλησε σ' όποιον μέλος της οικογενείας σου έρρίσκειται πλησιέστερά σου ψυχικά. 'Η μητέρα σου; Νομίζω πως είναι το καταλληλότερο πρόσωπο για να υπερασπίσι την εύτυχία σου. 'Ανοιξέ της την καρδιά σου και μίλησέ της για τα αισθήματά σου. Μπορεί εκείνη να κόψη έπίσημα την πρότασι σ'άν άσχημο σου και να γνωρίσις την παντοεινή εύτυχία. Εύχομαι να μου γράψης σύντομα πώς δεν πονείς πιά.

ΝΤΗΞΗ.—Δεν έχεις άδικο που στενοχωρείσαι καλή μου φίλη. 'Αλλά πέντε χρονιά αγάπη αξίζει κάθε προσπάθεια. Μην τα χαλάσεις όλα δείχνοντας έξαιρετική άνυπομονησία. Νομίζω πως δεν πρέπει ν' αλλάξης κατοικία και να δεχθής να μείνεις μόνη σου. Για ποιά λόγο; Κι' άς αναλάβη ή θεία σου ή μάλλον ο θεός σου, σ'άν πρόσωπο σε δαστο και με πείρα από τη ζωή, να το μίλησθ με μεγάλη λεπτότητα και να το υποδείξή πώς ο δικός σου γάμος δεν θά τόν έμποδισι να φροντίσι την άδελφή του. Και μία τελευταία συμβουλή: Μην τού λές πως δεν είναι αλθηματικός σ'άν πρώτα. 'Αντιθετα, να δείλεις κατανοήσι και θερμό ένδιαφέρον και αγάπη. Διαφορετικά θά πέσις στη γκρίνια, στίς διαμαρτυρίες και στην κακοκεφία, που καταστρέφουν την αγάπη περισσότερο από κάθε τι. Εύχομαι γρήγορα στέφαναι.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Είμαι ένθουσιασμένη για την εύτυχία σου. Πρόσεχε όμως μικρό μου εκείνη τη μικρή λεπτομέρεια που άναφέρεις στο γράμμα σου. Μήπως είναι κάτι που πρέπει να το προσέξης πολύ περισσότερο; ΜΥΡΤΩ

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ

25-4-51. Το άρθρο μιλά σαφώς για το έρώτημα που θέσασε. Οι περισσότερες πιθανότητες αναφοράς θά χρειάζονταν δόλκληρη πραγματεία για να σάς εκθέσου με μίαν δόλκληρη έπιστήμη. Κυρίως ή ψυχανάλισι είναι μέθοδος θεραπευτική, που ανατρέχοντας στις λησμονημένες και «άσκημένες» στο ύπνουσινδωτο έντυπώσις το άνθρώπου τίς φέρνει στο φώς και τίς καθιστά από το γεγονός αυτό και μόνο άλλαξις. Σπουδαία μέθοδος είναι επίσης και ή άτομική ψυχολογία. Πατέρας και ίδρυτής της ψυχανάλυσις είναι ο Φρόυντ, ένθ ίδρυτής της άτομικής ψυχολογίας είναι ο μαθητής του 'Ιρύντ 'Αντλερ. 'Αν θέλετε να

καταποισθήτε, διαβάσετε σχετικά συγγράμματα, που άφθονούν στην ελληνική βιβλιογραφία. 'Ενα πολύ καταποιστικό και μικρό βιβλιαράκι είναι «'Ο φόβος του σεξουαλικού συντρόφου» του 'Αντλερ.

ΑΜΑ.—Το ποιήμα σας δεν είναι δημοσιεύσιμο. Στείλτε μας κάτι καλύτερο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ-ΖΗΜΑΚΑ. Γρανιτάς:—'Η υπόδειξι σας δυστυχώς δεν είναι δυνατό να πραγματοποιηθή, διότι θ' απέβαινε έλ φόρος της αλθητικής εμφανίσεως. 'Ισως άργότερα να συγκεντρώσουμε σε τόμο τίς σελίδες αυτές.

ΧΡΥΣΑΙΤΗΝ ΜΑΡΙΟΝ.—'Η φωτογραφία της Ντανιέλ Νταριθ θά δημοσιευθή σε έπόμενο τεύχος.

Ο νομικός σύμβουλος άπαντά

ΤΥΠΙΚΗ ΚΥΡΙΑ.—'Εάν δεν άφήσι διαθήκη θά λάβετε το 1/4 της περιουσίας του. 'Εάν άφήσι διαθήκη τότε θά λάβετε ό,τι αναφέρεται στη διαθήκη. Στην περίπτωση της διαθήκης θά είναι υποχρεωμένος να σάς δώσι τουλάχιστο το 1/8 της περιουσίας, δηλ. την νόμιμο μοίρα σας. Συνεπώς το ελάχιστο που δικαιούσθε να λάβετε όπωσδήποτε από την περιουσία του συζύγου σας είναι το 1/8 αυτής. 'Ως προς το ζήτημα της συντάξεως, θά πρέπει και από κεί να έχετε το άνάλογο μερίδιο της συζύγου.

Ι. Ζ., 'Ηράκλειον.—'Αν έχετε δικαίωμα να έγγραφητε εις τούς έκλογικούς καταλόγους του τόπου που διαμένετε σήμερα, διότι ως φαίνεται έγκατεστάθητε εκεί μετά την 28/10/1940. 'Εάν έχετε γίνει δημότης του τόπου αυτού διά γάμο τελεσθέντος μετά την 28/10/1940, μπορείτε να έγγραφητε. Πάντως έχετε ύπ' όψιν ότι σύντομα θά δημοσιευθή ο νέος νόμος, ο άποιος παρέχει στις γυναίκες δικαίωμα ψήφου και στις δουλειαικές έκλογές. 'Ισως δάσει αυτού δινηθήτε να έγγραφητε εις τούς έκλογικούς καταλόγους.

Γ. Α.

Η συνήθεια είνε επικίνδυνη

'Ανάμεσα στους γνωστούς μου, είναι και ένα ζευγάρι, παντρεμένο έδω και πέντε χρόνια. 'Ο γάμος τους όμως έχει καταντήσι τώρα μια άχαρη καθημερινή συνήθεια. Κάθε πρωί στίς έξήμισι χτυπά το ξυπνητήρι και ύστερα από μισή ώρα, άντρας και γυναίκα κάθονται στο τραπέζι για να πάρουν το πρωινό τους. Αυτός διαβάει την έφημερίδα του, τρώγοντας μηχανικά ένα κομμάτι φρυγανιά και κάπου-κάπου πίνει άφρημένοσ μια γουλιά από τόν καφέ του. 'Εξαφνα ξεπετιέται, διπλώνει διαστικά την έφημερίδα του, αρπάζει το χαρτοφύλακα, δίνει στη γυναίκα τόν ένα γρήγορο φιλή στο άριστερό μάγουλο—πάντα στο ίδιο—και τρέχει στην πόρτα.

'Ετσι άρχίζει το άντρόγυνο την εργασία της ήμέρας, εκείνος στο γραφείο του, αυτή στο σπίτι, που είναι πάντα ή ίδια, βδομάδες, μήνες, χρόνια. Στίς τρεις ή ώρα ξαναβλέπονται. 'Ο άντρας φιλά διαστικά στο μάγουλο τη γυναίκα του, άφνει το χαρτοφύλακα και πλένει τα χέρια του. Πέντε λεπτά άργότερα κάθονται στο τραπέζι να φάνε και έπειτα από μισή ώρα καθένας βρίσκειτά εξαπλωμένος στην πολυθρόνα του. 'Εκείνος άφού διαβάσι την άπογευματινή έφημερίδα, λαγοκοιμάται, ενώ ή γυναίκα του μαντζουρί κάλτσες ή πλέκει. Το άπόγευμα περνά ήσυχα, μονότονα, πληκτικά, ως που έρχεται ή ώρα του βραδυνού φαγητού. Δεν έχνουν το ραδιόφωνο, όταν μάλιστα έχη είδησις. Και άργότερα, ενώ αυτή βρίσκειτά στο κρεβάτι της, εκείνος κάνει μια έπιθεώρησι στο σπίτι, για να δή αν είναι κλεισμένες καλά οι πόρτες και τα παράθυρα. Και μετά κοιμούνται, ώσπου το πρωί στίς έξήμισι χτυπά το ξυπνητήρι και... (βλέπε πάρα πάνω).

'Αν ρωτήσετε τόν κύριο να σάς άπαντήσι ειλκρινά, θά σάς πη πως δεν έχει άπολύτως κανένα παράπονο από τη γυναίκα του. Βρίσκει πως είναι καλή σύζυγος, πως μαγειρεύει ωραία, πως είναι τέλεια νοικοκυρά. Μά ούτε και ή κυρία παραπονιέται για τόν άντρα της. Είναι εύχαριστήμένη με την παντρεία της, αν και παραδέχεται πως ή ζωή τους είναι μονότονη, χωρίς άλλαγές. 'Ακού-

οντας όμως τί γίνεται πολλές φορές σ' άλλα άντρόγυνα, βρίσκει πως μπορούσε νάταν και πολύ χειρότερα.

Φυσικά είναι δυνατό ή παντρεία τους αυτή να εξακολουθήσι έπ' άπειρο χωρίς άναταραχές και άπρόοπτα. Είναι όμως έξ 'Ισου δυνατό, ένας από τούς δύο τους να ζυπητήρι έξαφνα, είτε έξ αιτίας της έπιθεώσεως ενός τρίτου, είτε έξ αιτίας γεγονότων που είναι έξω από τη σφαίρα του σπιτιού. Γιατί ένας γάμος που έστι έκφυλισθ σε μονοτονία, παρουσιάζει πολύ λίγη αντίστασι.

'Ο γάμος είναι κάτι που πρέπει να αναπύσσεται, να κινείται, να ζή... Δεν πρέπει ποτέ να λιμνάζη. Καθένας συζύγος πρέπει διαρκώς να φροντίζει άγρυπνα, ώστε ο γάμος τους να παραμένει πάντα ζωντανός και με περιεχόμενο.

Στίς γυναίκες εκείνες που μοιάζουν με τη σύζυγο του γυναικό μου αυτού ζευγαριού, θέλα να δώσω μερικές συμβουλές:

'Εχετε φυσικά άκούσει και διαβάσει, ότι ένας καλός σύζυγος πρέπει από καιρό σε καιρό να προσφέρη στη γυναίκα του ένα μπουκέτο λουλούδια ή ένα μικρό χαριτωμένο δωράκι. Το ίδιο όμως ακριβώς ίσχυει και για σάς! Κάνετε σ'τόν άντρα σας που και πού μια χαρουμένη έκπληξι—έχετε τόσες δυνατότητες γι' αυτό! Προσπαθήτε πάντοτε να είσαστε περιποιημένες και έλκυστικές, όταν ά άντρας σας γυρίσι από τη δουλειά του. Φροντίστε τόσο πολύ τόν έαυτό σας, όταν περιμένετε μια έπίσκεψι, δεν είν' έτσι: 'Ο άντρας σας όμως δεν έχει περισσότερη σημασία για σάς, από κάθε άλλη έπίσκεψι!

Μη λησμονήτε ποτέ να εύχαριστήτε τόν άντρα σας, όταν φροντίσι αυτός μια δουλειά σας. 'Αν ο γείτονας σας σάς καρφώσει ένα καρφή που σείς δε μπορούσθε να καταφέρετε, δε θά τόν εύχαριστήσετε με ήλη σας την καρδιά; Γιατί τότε να μην εύχαριστήτε και τόν άντρα σας;

Συλλογισθήτε αν μπορείτε να βρήτε κάτι που θά έκανε τόν άντρα σας να ένδιαφερθή. 'Ασφαλώς θ' ανακαλύψετε πράγματα που θά μπορούσθε να κάνετε μαζί και που θάδιναν μια εύχάριστη άσχολία και σ'τους δύο σας, μια άλλαγή, μια διασκέδασι.

Τις περισσότερες φορές έξερете ποιές είναι οι αιτίες της άτυχίας ενός γάμου; Μικροπράγματα. Μά μήπως και τα μικροπράγματα δε μας φέρνουν τίς πιο πολλές χαρές στη ζωή μας;

Τό έσωσε με τó γάλα της

Μία χωρική στο Σέορα Σάν Μπρόννο της 'Ιταλίας βόηκε στην κούνια του παιδιού της μίαν όχιά. 'Αρπάζε διαστικά ένα πινατάκι, έστασε μέσα κάμποσες σταγόνες γάλα από το στήθος της και το άφισε κατά γής. Το έρπετο έννοιασε άμέσως τη μυρωδιά του γάλακτος, σούθηκε κάτω, έξω από την κούνια και ή χωρική μόρεσε να το σκοτώσι πριν δαγκώσι το παιδί της.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Αισθητική

ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΜΟΥ 21 τηλ. 20887

Επί συνεντεύξει.

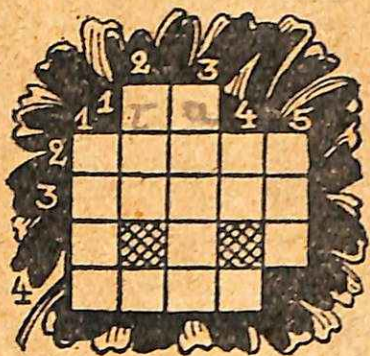
Ιατρός ΧΡΥΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΜΟΥ 21 τηλ 20887 Δέξεται 9-1 & 5-8

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ
ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Σταυρόλεξο

Η μαργαρίτα

Οριζοντίως: 1. "Αρθρον (πληθ.).— 2. Το μέρος όπου χορεύουν οι άνθρωποι στα κέντρα.— 3. Ήλική.— 4. Χώρα της Μ. Ανατολής.
Καθώς: 1. Ξανά.— 2. Το ωρολόγι κι' η καρδιά μας κτυπάει έτσι.— 3. Τα βλέπουμε το πράσινο στον ουρανό.— 4. Έρωτηματική αντίληψη, ούδετέρος γένους.— 5. Η λέξις άφησε στη δημοτική.

Αριθμητικό παιχνίδι

8, 4, 3, 1, 7 = 0
Τοποθετήστε παιδιά ανάμεσα στους παραπάνω αριθμούς (χωρίς ν' αλλάξετε τη σειρά τους) τα 4 αριθμητικά σημεία (δηλαδή το + — X :) κατά τρόπο ώστε το τελικό αποτέλεσμα των πράξεων να είναι μη-νέν.

Ευρέτήριο

Είπατε μία παρέα από παιδιά και θέλετε να περάσετε ευχάριστα την ώρα σας. Σηκωθείτε λοιπόν δύο, βγείτε έξω από το δωμάτιο και συνεννοηθείτε. Θα βάλετε στο μυαλό σας μία λέξη, ως πουμε τη λέξη «δένδρο». Ύστερα θα μιλήτε μέσα και θα προτείνετε στους άλλους να

παίξετε το «ευρέτήριο». Δηλ. ένα από τα παιδιά της παρέας θα σηκωθεί και θα σάς πη στ' αλήθεια για να μην ακούσει ο άλλος μία λέξη, π. χ. τη λέξη «δένδρο». Τότε θα γυρίσετε έ-σείς στο φίλο σας με τον οποίο είχατε βγη έξω και θα του πη-τε:

— Μπορείς να βρεις τί μου είπα στο αυτό το παιδί αυτό;
— Πολύ ευχάριστα, δεν έχεις παρ' ανά με ρωτάς.
Τότε αρχίζετε να ρωτάτε:
— Μήπως μου είπα τη λέξη τραπέζι;
— Όχι!
— Μπανάνα; καρέκλα;
— Εκείνος έσκαλουθεί;
— Όχι, όχι.

Κι' έσείς συνεχίζετε:
— Μήπως τη λέξη σπίτι; άη-δόνι; κεράσια; δένδρο; βιβλίο;
— Στόπ! Βιβλίο είναι.
— Ο φίλος σας το βρήκε κι' οι άλλοι άπορούν.
— Έσείς όμως ξέρετε πώς: 'Απλούστατα όταν είχατε βγη έξω συνεννοηθήκατε να πητε τη λέξη που θα σάς έλεγε ο άλλος στ' αυτή εύθς μετά τη λέξη «δένδρο».

Σπαζοκεφαλιά

Πέντε ζώα πέρασαν από τη γωνία αυτή της έρημου. Μπο-ρείτε με τη βοήθεια των γραμ-μάτων να τα βρείτε;

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Από ποιά δρόμο να περάσει, παιδιά μου, ο καλός αυτός περιηγη-της για να μη συναντήσει τάν κακό ληστή!

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Οί δυό ξυλοκόποι

Μία φορά πήγαν στο δά-σος δυό ξυλοκόποι. Ξαφνι-κά, εκεί που έκοβαν ξύλα, βλέπουν μπροστά τους ένα μικρό-μικρό γεροντάκι: τ'ό μπόι του δεν ήταν πάνω ά-πό τρεις πιδάμες, κι' είχε κάτι άσπρα σγουρά γένεια που κατέβαιναν μέχρι τη γή σά χιονάτος άφρός.

— Είμαι τ'ο καλό πνεύμα του δάσους! τους είπε χα-μογελάστ. Πέστε μου λοι-πόν, τί θέλετε;
— Χάριζε την ύγεια σ' εμένα και στη φαμίλια μου καλό μου πνεύμας.
Παρακάλεσε τότε ο πρώ-τος.

— Και σέ μένα, δώσε μου λεφτά καλό μου πνεύ-μα, πολλά λεφτά! "Ο,τι άγ-γίω να γίνεται χρυσάφι!

— Θα γίνη όπως τ'ο εί-πατε, καλοί μου άνθρωποι. Είπατε τ'ο γεροντάκι σηκώνον-τας τ'ο μαγικό ραβδί του. Και ύστερα, με μία πνοή τ'ο ανέμου, τ'ο γεροντάκι χάθη-κε άπ' τα μάτια τους. Οί ξυλοκόποι κυτάχτηκαν, μη τολμώντας να τάράξουν την παράξενη εκείνη ήσυχια που απλώθηκε ξαφνικά γύρω τους. Τέλος, σκύψανε πάλι στα δεμάτια τους κι' άμύλη-τοι έκαναν να φύγουν. Μά τι χαρά ήταν εκείνη! Μόλις άγγιξε τ'ο δεμάτι του ο δεύ-τερος ξυλοκόπος, έβγαλε τις φωνές:

— Σύντροφε, κύτταξε! Δες εδώ!

Κυτάζει κι' ο άλλος και τί να δη! Κάθε κλαδάκι και κάθε ρίζα τ'ο φορτίου είχε γίνει κίτρινο, καθάριο χρυ-σάφι!

— Τα βλέπεις; Αυτό θα πη να έχεις μυαλό! Ξεφώνι-σε ο ξυλοκόπος τρελλός ά-πό χαρά. "Αχ κουτέ έσύ! Μά δεν εύρισκες χριστιανέ μου τίποτα καλύτερο να ζη-τήσεις;

— Όχι, είπα ο άλλος. Δέ βρήκα τίποτα καλύτερο.

...Και τάράξαν για τις καλύδες τους: ο ένας φορ-τωμένος με χρυσάφι κι' ο άλλος με ξερά κλαδιά. Τί χαρές τί γέλια, τί ξεφωνη-τά, τί πηδημάτα ήταν έ-κείνα σά μπήκε στο καλύδι ο ξυλοκόπος με τ'ο χρυσό δεμάτι! "Ως τ' άλλο πρωί, όλα τ'α πράγματα κεί μέσα είχαν γίνει ολόχρυσά! "Αχ, πόσο διορφα γυάλιζαν τώ-ρα οι κανάτες και τ'α πιθά-ρια και τ'α παλιά μεγάλα βαρέλια! "Έτρεξε ή νοικο-κυρά στη χώρα κι' άγδρασε φαγητά, σερβίτσια, ρούχα, έπιπλα κι' ό,τι βάζει ο νους σας! Κι' ο ξυλοκόπος όλο άγγιζε με τ'α χέρια του κι' έλο μάζεσε χρυσάφι. "Ενα μονάχα ήταν τ' άσχημο: πού δέ μπορούσε να βάλη στο στόμα του τίποτα κι' έτσι τόν τάζαν τ'α παιδιά του. "Επειτα έχτισε ένα ψηλό μέ-γαρο κι' ούτε γύρισε πιά να χαιρετήσει τόν παλιό του φί-

λο, που κόβανε κάποτε τ'α ξύλα παρέα σ'το δάσος. Αύ-τός όμως ή'αν εύχαριστη-μένος στην καλύδα του. Τ'α παιδιά του γίνονταν γερά και δυνατά, ίκανά για κάθε δουλειά. Κι' εκείνο τ'α χέρια λές κι' είχαν φτερά και δέν ένοιωθαν ποτέ κούρασι.

Κι' ο πλούσιος ξυλοκό-πος; Σέ λίγο βαρέθηκε να βλέπει μπροστά του όλο χρυσάφι. Γκρίνιαζε πού δέ μπορούσε να φάη μοναχός του. Δέ μπορούσε ούτε τ'α παιδιά του να χαδέψη, άπ' τ'ο φόβο μη γίνουν κι' αυτά μεσα στα μαγεμένα του γε-νια ένα άσχημο μέταλλο. Κι' όπως είχαν γίνει γκρινιάρι-κα και παράξενα, με τίπο-τα δέ μπορούσε να τ'α καλ-πιάσει. Τ'α φαγητά δέν τ'α εύρισκαν ποτέ αρκετά νό-στιμα, τ'α ρούχα τους δέν τους άρεσαν: τίποτα πιά δέν τους άρεσε σ' αυτόν τόν κόσμο.

"Επειτα έπεσε πείνα στη χώρα. "Η χρονιά ήταν κακιά και τ'ο στάρι λίγαστό. Τ'ο χρυσάφι δέν τρώγεται: κι' όπως είχαν καταντήσει άνι-κανοι για δουλειά άπ' τ'ο καθήσιο και την κακιά ύ-γεια, περνούσαν πολύ άσχη-μα. "Ενα-ένα τ'α έχασε τ'α παιδιά του ο άμυαλος ξυλο-κόπος. Πέθανε κι' ή γυναίκα του κι' απέμεινε μοναχός, και τότε σκέφτηκε μ' άπελ-πισιά, πώς δέν έμενε κανείς πιά για να τόν ταΐζει.

— Καταραμένα χέρια! Καταραμένο χρυσάφι! φώ-νοιά άπελπισμένος, κι' έπε-σε και πνίγηκε στο πηγάδι.

...Μά ή καλύδα τ'ο γυνω-στικού ξυλοκόπου έχει πάν-τα τ'ο ζεστό της φωμάκι. "Ο γερό - ξυλοκόπος, κάθεται τώρα πλάι στο τζάκι, κα-πνίζει ήσυχα τ'ο τσιμπουκι του κι' αναθυμιάται καμιά φορά όλη τούτη την παλιά ιστορία. Με τ'ο καμάρι δέ-λει γύρω του τ'α μεστωμένα παλληκάρια του, τις ροδο-πάλλουσες θυγατέρες του, την έργατική κι' όλο ύγεια γρηά του, πού τ' αξία χέρια της όλο γνέθουν και ύφαι-νουν. Μία μεγάλη εύτυχία φτερουγίζει γύρω του. Τ'ο νοιώθει! "Όλα τούτα τ' ά-γαπημένα του πλάσματα εί-ναι γερά κι' έργατικά, τί-μια και αξία σαν κι' αυτόν. Ποτέ δέ θα πεινάσουν. Γιατί ξέρουν να κερδίζουν τ' ζωή με τ'α νευρωμένα, ζωντανά τους χέρια. Αυτή ήταν ή εύ-τυχία. Αυτή ήταν ή χαρά δώ-κάτου στον κόσμο. "Αχ να ήξερε τ'ο καλό εκείνο πνεύμα τ'ο δάσους, τ'ο γε-ροντάκι εκείνο με τ'α κάτα-σπρα γένεια, να ήξερε τί εύ-τυχία είχε σκορπίσει σε τού-το τ'ο σπιτικό... Μά σίγουρα θα τ'ο ήξερε. Γιατί εκείνο ή-ταν σοφό και γνωστικό. Σάν τ'ο ξυλοκόπο.

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙ Σ ΣΗΝΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Οί φίλοι μας τ'α πουλιά

Ο Κορμοράνος

"Αγαπητά μου παιδιά, ύστε-ρα άπ' τις τόσες φλυαρίες τ'ων πουλιών πού διαβάσατε ως τώ-ρα από τούτη τη στήλη, νομί-ζω πως καιρός είναι να σάς συ-στηθώ κι' εγώ: Με λένε κορ-μοράνο. Με γνωρίζετε; Κι' ο μως, εδώ στον τόπο σας δέν είμαι σπάνιος, ούτε και σε κα-νένα άλλον τόπο, γιατί ή γενιά μας ζή και βασίλευει πάνω σ' όλη τη γή. Θα με βρείτε κάθε χειμώνα εκεί στη λιμνοθάλασ-

σα του μεσολογγίου, στην Πρέ-βεζα, στις Κυκλάδες. Είμαι έ-να παράξενο πουλί, πού τού άρέσει ή μοναξιά κι' ή ήσυχία. Γι' αυτό άλλωστε προτιμώ τ'α έρημονισία πού τ'α δένει από παντού τ' άγριο κύμα, τ' άπά-τητα ακρογιαλία με τούς γκε-μνούς και τ'α μαγεία τους. Εί-μαι γυαλιστερός, μαυροπράσι-νος, με ράμφος μαυριδερό και πόδια σαν τ'α πάπιας, δηλαδή ένωμένα με μεμβράνες, για να τ'α χρησιμοποιώ μέσα στον νερό σαν κουπιά. Στ'ο κολύμπι και στίς βουτιές είμαι άφθα-στος: Με γρηγοράδα άστρα-πής όρμω μέσα στο νερό, δου-τώ σε σημαντικό βάθος, κι' έ-κει άρπάζω τ'α λαχταριστά μου τροφή, τ'ο ψάρι. Γιατί, παιδιά μου, τίποτα για μένα δέν άξί-ζει σ' αυτό τόν κόσμο τόσο, ό-σο τ'α ψάρια και τ'α χέλια. "Η δρεζί μου άλλωστε είναι κάτι τ'ο τρομαχτικό: Είμαι ίκανός να φάω τόσο πολύ, ώστε να γε-μίσω τ'ο στομάχι μου, ό οισο-φάγος μου, σχεδόν να έμποδι-ζομαι να κλείσω τ'ο στόμα, και πάλι ευχαριστημένος δέν είμαι. Με την πρώτη ευκαιρία θα ξα-ναβουτήσω στο νερό για να μπουκώθω περισσότερο. Πρέπει να με βρθε σαν είμαι πεινασμέ-νος. Βουτώ κι' άσπάζω τ'ο ψάρι, ανεβαίνω λίγο στην έπιφάνεια να πάρω άνασα και ξαναβουτώ γρέχοντας μπας και χάσω κα-

Μεταξύ μας

Η παρηγοριά του Χαράλαμπου

"Αγαπημένα μου παιδιά, "Ο Χαράλαμπος είναι κάπου δέκα χρονών. "Ηθε στην "Αθή-να από την έπαρχία μαζί με την οικογένειά του και μένει σ' ένα φτωχό σπιτάκι.

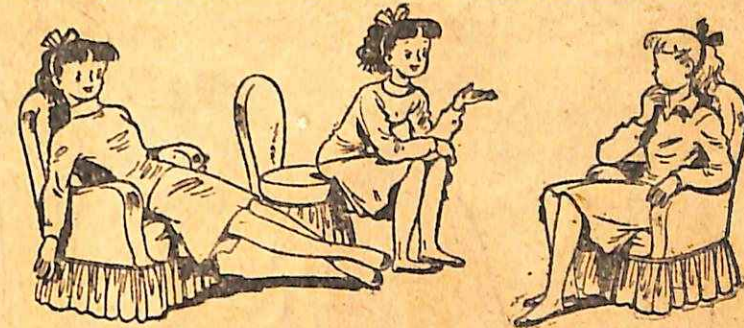
Τ'ο χειμώνα δέ στενοχωριέται καθόλου. Τ'ο σχολείο και τ'α μαθήματα τού γεμίζουν τ'ή ζωή. Μά τ'ο καλοκαίρι. Τ'ο καλοκαίρι ο Χαράλαμπος στενοχωριέται. Τού λείπει ή έσοχή, ή έλεύθερη έξοχη.

Για τούτο παρηγοριέται παί-ζοντας με τις ώρες μία φλογέ-ρα, πού την έφτιαξε από καλά-μι, μοναχός του. Στ'ο μονότομο σκοπό της ξαναβλέπει τ'α πρά-σινα λειβάδια πού γελούνε τ'ο καλοκαίρι πέρα στο χωριό.

"Α, παιδιά μου, μη χαλάτε ποτέ τ'ην όμορφη παρηγοριά τ'ων ανθρώπων, σαν τόν Τάκη, πού ζήλεσε κι' έσπασε την κα-λαμμένα φλογέρα τού Χαράλα-μπου, πού τού χάλασε τ'ο μα-γικό χιλιόμορφο κόσμο του. Θα τ'ο θυμάστε αυτό, δέν είν' έ-τσι;

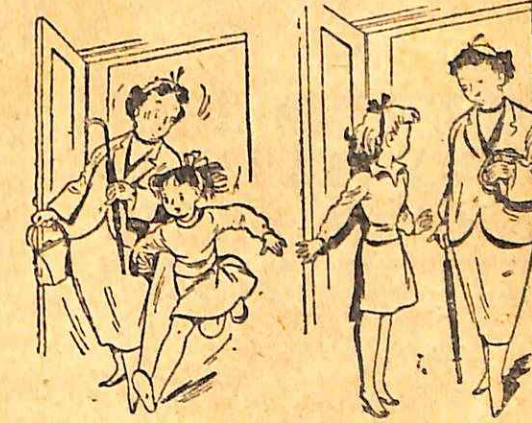
ή θεία ΣΟΦΙΑ

μία ευκαιρία. Αυτό τ'ο παιχνίδι βαστάει ώρες, για να μην πώ όλη την ήμερα. "Η έξυπνάδα δέ μου λείπει. Παλιότερα, όταν δέν υπήρχαν οι εύκολιες τού μαρμελάς πού υπάρχουν τώρα, οι άνθρωποι με μεταχειριζόν-ταν για να τούς πιάνω ψάρια. Νά πώς γινόταν: Με πιάναν ά-πό μικρό και με γύναιζαν να βουτώ και να φέρνω ψάρια στον κύριο μου. Φυσικά, ο κύριός μου φρόντιζε πάντα να μου περ-νανή στο λαιμό ένα μετάλλιο κρικάκι πριν άρχίσουμε αούτο τού είδους τ'η δουλειά. Γιατί, καταλαβαίνετε, παιδιά μου, δι-χως τόν κρίκο πού με στένευε και μ' έμποδίζε να καταπιώ, θα προτιμούσα χίλιες φορές να φάω εγώ τ'ο ψάρι, παρά να τ'ο δώσω στον κύριο μου! Μά τί να κάνω; "Αναγκαστικά πιά, τού τ'ο πήγαζα. "Υστερα ξα-ναβουτούσα στο νερό κι' ή δου-λειά προχωρούσε. "Ενοείται, αυ-τό γινόταν με πολλούς κορπο-ράνους κι' όχι μοναχά με έναν. Τ'ο κρέας μου δέν τρώγεται. Μόνον εκείνοι οι φουκαράδες οι Λάπωνες τ'ο τ'ηναίζουν και τ'ο τρώνε, αφού δέ βρίσκουν πάν-τα τίποτα καλύτερο. "Ετσι λοιπόν είμαι εγώ, ο κορμοράνος. Και τώρα παιδά-κια μου, σάς χαιρετώ.

Ένα κορίτσι με καλή εντροφή

Βλέπετε τ'α κοριτσάκια αυ-τά; Είναι τρεις φίλεσδες. "Η πρώτη άριστερά είναι ή Καίτη, στη μέση ή Μαρία και δεξιά ή Ρούλα. Προσέξατε όμως κάτι; "Η Καίτη δέν κάθεται καθόλου καλά στην πολυθρόνα της. "Ε-χει εσπλωθή άπλώνοντας τ'α πόδια και κάνει φοβερά άσχημη εντύπωση. Ούτε ο-μως και ή Μα-ρία κάθεται κα-λύτερα. "Ετσι ά-κρη - άκρη όπως είναι νομίζει κα-νείς ότ' ή πέση. Μόνον ή Ρούλα εύσει πώς να κα-θήσει άνετα και πολιτισμένα, ό-πως βάπτεπε να κάθωνται όλα τ'α κοριτσάκια τού δάσμου.

Τ'α ίδια πάλι μπροστά σε μία πόρτα άνοιχτή. "Η

Ξέρετε ότι...

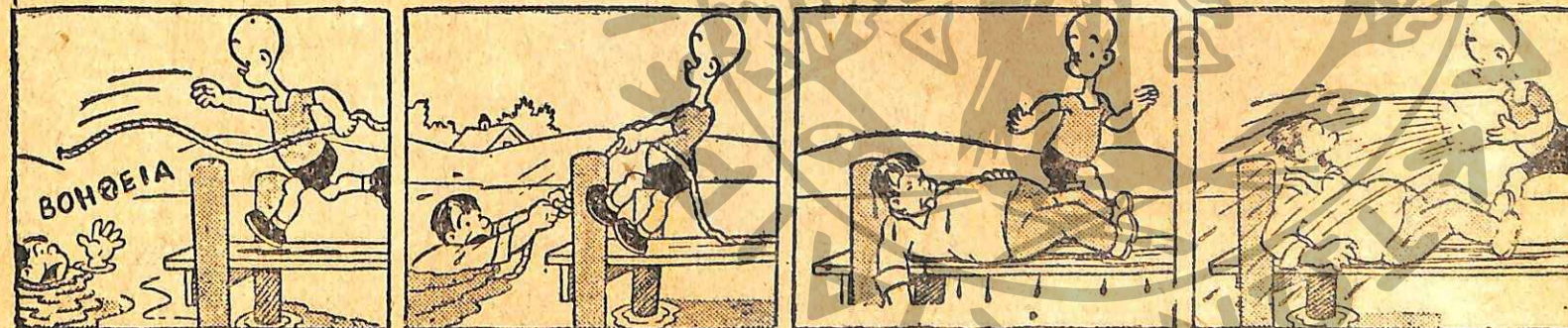
"Όταν είναι μεσημέρι στο Παρίσι ή Παριζιάνα τρώει. Στ'ο Βερολίνο τ'ηνίδια στιγμή είναι ή ή ώρα κι' ή Γερμανίδα έχει τε-λειώσει τ'ο φαγητό της. Στ'η Μόσχα είναι 2 ή ώρα κι' ή Ρω-σίδα άσχοιέται πάλι τ'η δουλειά της. Στ'η Σαγκάη είναι 8 μ.μ. και παίρνουνε τ'ο τσάι τους. Στ'ο Τόκιο ή Γιαπωνέζα πάει στο θέατρο. Στ'ην Ταϊτή είναι 2 ή ώρα τ'ο πρωί κι' οι κάτοι-κοί της τραγουδάνε με συνοδεία τις κιθάρες κάτω από τόν έά-στερο ουρανό. Στ'ο Μεξικό εί-ναι 5 ή ώρα κι' οι κάου-μπύ βγαίνουν τ' αλόγα για δασκή Στ'η Νέα "Υόρκη ή "Αμερικάνα κάνει την πρωινή της γυμναστι-κή γιατί είναι 7 ή ώρα και στ'η Νέα Γή πού είναι 8 τ'αράνε για τ'ο ψάρεμα τού υπακαλιάρου. Στ'ο Ντακάρ τ'ης "Αφρικής είναι 11 ή ώρα κι' ο κόσμος βγαίνει για ψώνια.

Στ'ην έσοχή

"Όταν βρεθώ στ'ην έσοχή, άνοίγει άνθίζει μου ή ψυχή και τ'ο κορμί μου δυναμώνει. "Ως ανεβαίνω τ'ο δουνό, στέκω. Τ'ο βλέμμα μου γυρνά στο θαύμα πού με περιζώνει. "Απ' την πηγή πίνω νερό Ρουφά τ' άγέρι δροσερό πού τ'ο θυμάρι τ'ο μυρώνει. Ξαπλώνω κεί σε μία σκιά ν' άκούσω πέρα μακριά ν' άκούσω πούλι λαλεί: Τ' άηδόνι! "Όταν βρεθώ στ'ην έσοχή, άνοίγει άνθίζει μου ή ψυχή και τ'ο κορμί μου δυναμώνει.

Σ Γ ΚΩΤΣΑΡΙΔΗΣ

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ο ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΣΩΖΕΙ ΕΝΑΝ ΠΟΥ ΊΝΙΓΕΤΑΙ.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

ΜΕ ΚΑΤΙ

ΘΑ ΓΕΛΑΣΕΤΕ

ΣΕ ΤΙ ΣΗΜΕΙΟ!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ.— Έχουμε ένα γραμμάτι από την αποστολή μας που βρίσκεται στη Σαχάρα. Έχουν πάλι μεγάλη έλλειψη νερού.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.— Πάντα στη Σαχάρα υπάρχει μεγάλη έλλειψη νερού.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ.— Μάλιστα, αλλά αυτή τη φορά φαίνεται ότι τα πράγματα είναι πιο δύσκολα: Το γραμματόσημο είναι στερεωμένο με μία καρφίτσα στο φάκελλο...

ΤΟ ΛΑΘΟΣ

Μια κυρία, κάτοχος ενός αθηναίου ρολογιού, το φέρνει στον ωρολογοποιό για να ιδεί αν μπορεί να το διορθώσει. «Το λάθος που έκανα, λέει, είναι ότι το άφησα να μου πέσει χθές χάμω!»

— «Όχι, κυρία μου, απαντά ευγενικά ο τεχνίτης, το λάθος σας είναι ότι... το ξανασηκώσατε από χάμω.

ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Ένας τρελλός διαβάζει τα σπύρια του για να βρει ένα ταίμα. Στο κουτί υπάρχουν μόνο τρία σπύρια. Ο τρελλός τρίβει το πρώτο, που είναι υγρό και δεν ανάβει. Το ίδιο γίνεται και με το δεύτερο σπύριο. Δεν του μένει πια παρά το τρίτο. Το τρίβει με δύναμη κι εκείνο, επί τέλους, ανάβει. Ο τρελλός τότε το φυσά με προσοχή, το σβύνει και το ξαναβάζει στο κουτί, λέγοντας χαρούμενα:

— «Α, μπράβο!... Αυτό φανάει...

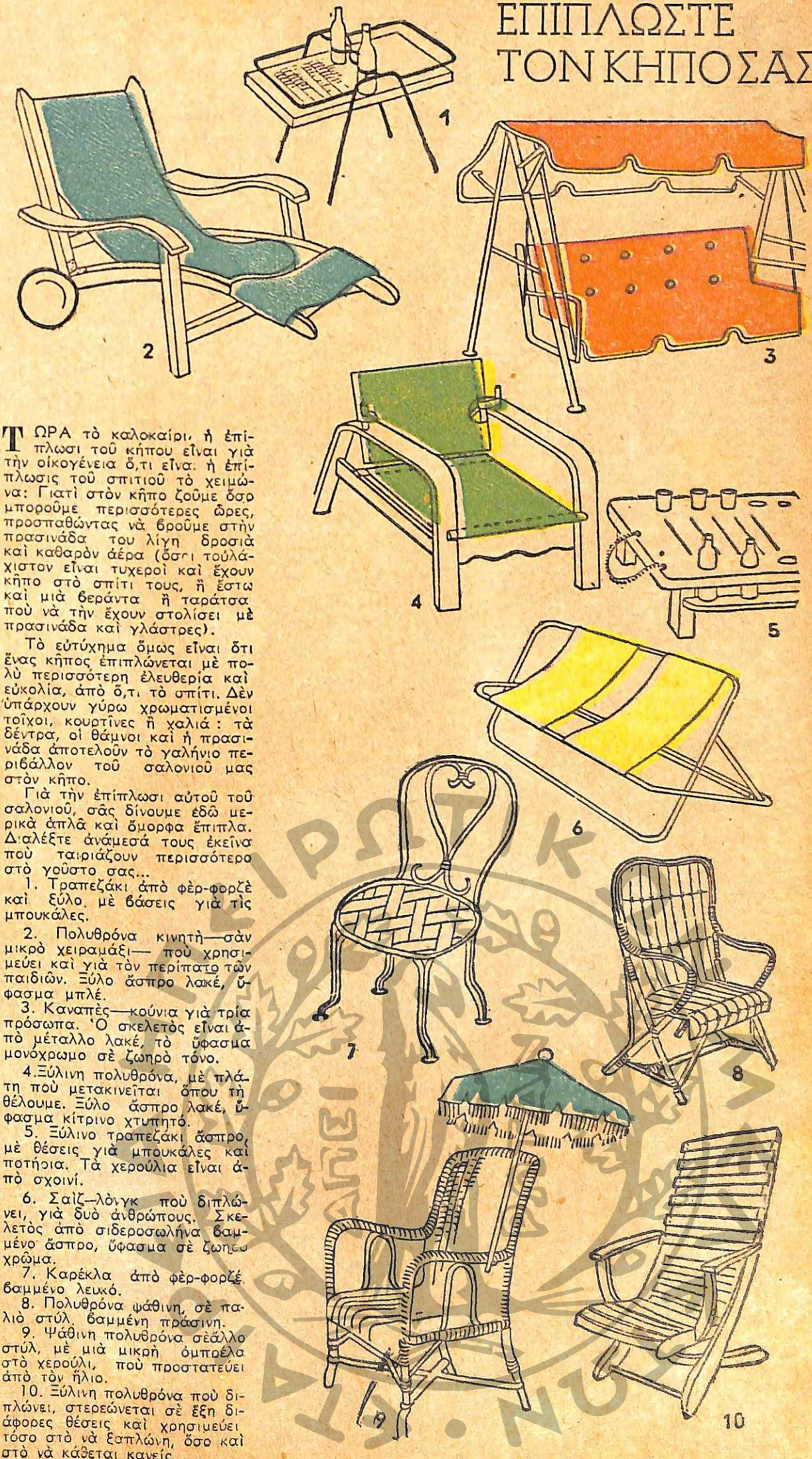

1.— Φόρεμα «κοκτέιλ» από μεταξωτό ύφασμα με κορσάζ στραπλές. 1α) Σκεπάζετε τους ώμους και τα χέρια εάν θέλετε, με το χαριτωμένο αυτό μπολερό, που κλείνοντας ψηλά στο λαιμό, αφήνει ένα μικρό άνοιγμα στο ντεκολτέ. Μανίκια τρουά-κάρ. 1β) Άλλος τρόπος για να καλύψετε τους ώμους είναι και ο μεγάλος αυτός γιακάς που κουμπώνει μπροστά με δυο κουμπότρυπες.

2.— Ίδιόρρυθμη αντίθεσι παρουσιάζουν τα μικρά αυτά μανίκια κοντά στο μεγάλο ντεκολτέ. Όσο για τη σειρά των κουμπιών που βρίσκεται αριστερά θάλεγε κανείς πως δίνουν στο φόρεμα μία χαρούμενη νότα. 2α) Μεγάλος γιακάς κλείνει τους ώμους και τα μανίκια κουμπώνοντας πίσω. 2β) Κι' άλλος γιακάς από πικέ αυτή τη φορά σε σχήμα τετράγωνο κλείνει σταυρωτά.

3.— Φόρεμα σε ίσια γραμμή με τριγωνικό κουμπώμα. 3α) Ένας εύκολος μετασχηματισμός γίνεται με μία πλισέ φούστα που μπαίνει πάνω από τη στενή. 3β) Επίσης φοριέται και με μία κάπα που κουμπώνει στα κουμπιά του φορέματος. Η κάπα αυτή δεν χαλά καθόλου το στυλ του φορέματος αντίθετως το τονίζει και το δείχνει πιο κόμψο.

ΕΠΙΠΛΩΣΤΕ ΤΟΝ ΚΗΠΟΣΑΣ

ΤΩΡΑ το καλοκαίρι, ή επίπλωσι του κήπου είναι για την οικογένεια ό,τι είναι: ή επίπλωσις του σπιτιού το χειμώνα: Γιατί στον κήπο ζούμε όσο μπορούμε περισσότερες ώρες, προσπαθώντας να βρούμε στην προσινάδα του λίγη δροσιά και καθαρόν αέρα (όσοι τούλάχιστον είναι τυχεροί και έχουν κήπο στο σπίτι τους, ή έστω και μία θεράντα ή ταράτσα που να την έχουν στολίσει με προσινάδα και γλάστρες).

Το εύτυχημα όμως είναι ότι ένας κήπος επιπλώνεται με πολύ περισσότερη ελευθερία και ευκολία, από ό,τι το σπίτι. Δεν υπάρχουν γύρω χρωματισμένοι τοίχοι, κουρτίνες ή χαλιά: τα δέντρα, οι θάμνοι και ή προσινάδα αποτελούν το γαλήνιο περιβάλλον του σαλονιού μας στον κήπο.

Για την επίπλωσι αυτού του σαλονιού, σάς δίνουμε εδώ μερικά απλά και όμορφα επίπλα. Δαλέξτε ανάμεσά τους εκείνα που ταιριάζουν περισσότερο στο γούστο σας...

1. Τραπεζάκι από φερ-φορζέ και ξύλο, με βάσεις για τις μπουκάλες.

2. Πολυθρόνα κινητή—σαν μικρό χειραμάχι— που χρησιμεύει και για τόν περιπάτο των παιδιών. Ξύλο άσπρο λακέ, ύφασμα μπλέ.

3. Καναπές—κούνια για τρία πρόσωπα. Ο σκελετός είναι από μέταλλο λακέ, το ύφασμα μονοχρωμο σε ζωηρό τόνο.

4. Ξύλινη πολυθρόνα, με πλάτη που μετακινείται όπου τη θέλουμε. Ξύλο άσπρο λακέ, ύφασμα κίτρινο χτυπητό.

5. Ξύλινο τραπεζάκι άσπρο, με θέσεις για μπουκάλες και ποτήρια. Τα χερούλια είναι από σχοινί.

6. Σαίζ-λόγκ που διπλώνει, για δυο ανθρώπους. Σκελετός από σιδεροσωλήνα βαμμένο άσπρο, ύφασμα σε ζωηρό χρώμα.

7. Καρέκλα από φερ-φορζέ βαμμένο λευκό.

8. Πολυθρόνα ψάθινη, σε παλιό στυλ, βαμμένη πράσινη.

9. Ψάθινη πολυθρόνα σε άλλο στυλ, με μία μικρή ομπρέλα στο χερούλι, που προστατεύει από τον ήλιο.

10. Ξύλινη πολυθρόνα που διπλώνει, στερεώνεται σε ξηρά διάφορες θέσεις και χρησιμεύει τόσο στο να ξεπλώνει, όσο και στο να κάθεται κανείς.

ΠΑΓΙΔΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΗ

17ον

Από το ποδοβολητό της ζήτησαν οι νοϊκάσδες. Πολλές πόρτες άνοιξαν διαστικτά και στα κατώφλια φάνηκαν άγουρο-επιτημένα πρόσωπα. Έτρεξαν κοντά της. Ρωτούσαν ζητώντας να μάθουν τί είχε συμβεί.

— Τηλεφωνήστε στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών! είπε με αγωνία η Νανά. Δηλητηρίασι από γκάκι.

Κάποιοι έτρεξε και τηλεφώνησε. Ένας άλλος άρχισε να κάνει στην άσπαστη κοπέλλα αναπνευστικές κινήσεις. Κάποιος φοιτητής της Ιατρικής της έκανε μια ένεσι καμφοράς. Μα εκείνη δεν έλεγε να συνέλθει. Τό μελιτζάνι χρώμα τού θανάτου είχε σκεπάσει το πρόσωπό της.

— Τί τρέχει καλέ; Τί πάθατε; Άχ. Παναγία μου, τί συμβαίνει!

Η κυρία Πιπίνα, η διευθύντρια της πανσιόν φάνηκε με τὰ νυχτικά της στο διάδρομο. Όταν είδε την Καίτη πεσμένη στο πάτωμα και αίσθάνθηκε στή μύτη της τὴ μυρουδιά του γκακιού άρχισε να ξεφωνίζει υψώνοντας τὰ χέρια της απελπισμένα προς τὸ ταβάνι.

— Καταστροφή! Καταστροφή!

Κατέβασαν την Καίτη στην έξοδο και τούτη ακριβώς τὴ στιγμή έφτασε τὸ άσπιο αυτοκίνητο τού Έρουθού Σταυρού. Τὴ φόρτωσαν και άκολουθήσε η Νανά. Στο Σταθμό της έκαναν άφάμασι και τὴς έδωσαν ν' αναπνεύσει οξυγόνο από έναν άσκό. Ύστερα τὴ μεταφέρανε στο νοσοκομείο.

— Θά ζήσει; ρώτησε τὸ γιατρό ἡ Νανά.

— Έκείνος περιώριστηκε να κουνήσει τὸ κεφάλι του. Ύστερα άναστήναξε:

— Ένας Θεός μονάχα τὸ ξέρει, άποκρίθηκε. Αὐτὸ πὺ μπορῶ νὰ πῶ μονάχα εἶναι οὐτὸν δὲν εἶναι άκόμα νεκρή. Πάντως ἡ δηλητηρίασι από τὸ άέριο έχει προχωρήσει άρκετά.

— Ελπίζετε; έκανε με άγώνια ἡ Καίτη.

— Εἶναι άδελφή σου; ρώτησε ὁ γιατρός.

— Κάτι παραπάνω από άδελφή μου. Άχ, πέστε μου γιατρέ. Ύπάρχει έλπίς να σωθῇ;

— Θά κάνουν ὅ,τι εἶναι ανθρώπινα δυνατὸ νὰ τὴ σώσουμε, άπάντησε καί σήκωσε τὸς ώμους σὰ νὰ μὴ πιστεύει κί' αὐτὸς παρά μονάχα σὲ θαύμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

Από τὸ νοσοκομείο ἡ Νανά πήρε ἕνα ταξί καί πήγε κατ' εὐθείαν στο σπίτι τού Καρλίδη. Εἶχε άρκετὸ θάρρος μαζί του — τόσα χρόνια δούλευε στο γραφεῖο, από όταν ζούσε άκόμα ὁ πατέρας του — ὥστε νὰ τὸ μιλῆσει έξω από τὰ δόντια. Όταν έφτασε σπῖτι εἶχε σχεδόν έφημερώσει. Στὸς δρόμους κυκλοφορούσαν λιγοστὰ εργάτικοι άνθρωποι. Χτύπησε τὴν πόρτα. Ύστερα από λίγο τὴ άνοίξε μιά μεσόκοπη υπηρέτρια. Εἶδε τὰ κλαμένα μάτια της κί'

έτοιμάστηκε κατὶ νὰ τὴς πῇ. Μα εκείνη δὲν τὴν άφισε.

— Εἶναι άνάγκη νὰ δῶ τὸν κ. Καρλίδη, τὴς εἶπε. Συμβαίνει κατὶ πολὺ σοβαρό. Πρόκειται γιὰ τὴν Καίτη...

Η γυναίκα φάνηκε ξαφνικά άνήσυχη. Ευπνήστε τὸν εἶναι άπόλυτος άνάγκη νὰ τὸν μιλῶ. Σὰς παρακαλῶ. Δὲν πρέπει ν' άργοποροῦμε.

— Ο κύριος Πέτρος δὲν εἶναι απόψε στο σπίτι, τὴς εἶπε.

— Δὲν ἤρθε;

— Όχι. Μονάχα τὸ βράδυ λίγο ὕστερα από τὴς ὀκτῶ πέρασε διαστικτῶς, έρριξε μερικά ρούχα στὴ βαλίτσα του κί' έφυγε. Φαίνεται ὅτι έχει κάποια διαστικτὴ δίκη σὲ έπαρχία. Έτσι γίνεται τὴς πὺ πολλὲς φορές. Τὴν τελευταία στιγμή θυμάται πὼς κάπου έχει νὰ ταξιδέψῃ καί φεύγει σάν παλαβός... Φυσικά δὲν θά ξέρῃ ὅτι ἡ άρρωσθιαστικὰ του... Άλήθεια δὲ μὲ εἶπατε. Εἶναι άρρωστη ἡ δεσποινὴς Καίτη;

Η φλυαρία τὴς υπηρέτριας τὴν ένοχλοῦσε. Άλλὰ δὲν ἤθελε νὰ τὴ διακόψῃ. Έπρεπε νὰ μάθῃ ὅσο τὸ δυνατό περισσοτέρα ἀπ' αὐτήν.

— Ναί εἶναι άρρωστη.

— Ναί, πολὺ. Εἶναι σοβαρὰ άρρωστη, κινδυνεύει...

— Χριστὸς καί Παναγία! έκανε ἡ γοργά υπηρέτρια καί σταυροκοπήθηκε.

— Σὰς εἶπε τουλάχιστον πὺ πρόκειται νὰ πά;

— Όχι. Μὲ εἶπε μονάχα πὼς εἶναι νὰ λείψῃ μερικὲς μέρες καί μὲ άφισε κάμποσα χρήματα.

Η Νανά έπέστρεψε στήν πανσιόν άπελπισμένη. Όλοι οἱ νοϊκάσδες ἦταν άναστατωμένοι. Εἶχαν συγκεντρωθῇ στο διάδρομο καί συζητούσαν μεγαλόφωνα. Εἶχαν διαβάσει τὸ γράμμα πὺ πᾶνὸν τὴν ταραχή της ἡ Νανά εἶχε εχάσει στο τραπέζι. Ἦσαν λοιπὸν ὅτι ἡ Καίτη Άλμπα έθλησε ν' αυτοκτονήσῃ. Άνάμεσα σ' ὅλους άκούγεται περισσὸτε ἡ κ. Πιπίνα. Γκρίνιαζε. Όταν εἶδαν τὴ Νανά έτρεξαν πρὸς τὸ μέρος της καί ζητούσαν νὰ μάθουν νῆα. Τὸς εἶπε με δὸ λόγια τὴ γνώμη τού γιατροῦ.

— Η κατάστασί της εἶναι κρίσιμη, κατέληξε. Ο Θεός μονάχα μπορεῖ νὰ τὴ βοηθήσῃ.

Λίγο άργότερα ἤρθε ὁ άστυνομικός. Ο ὕπαστυνός Σάρτας με δὸ άστυφύλακες. Έγινε μιά πρόχειρη άνάκρισι. Έκταναν καί έρευνα στο δωμάτιό της. Ο Σάρτας διέλεξε μερικά χαρτιά καί τάριξε στήν τσέπη του. Ύστερα διέβασε τὸ γράμμα πὺ εἶχε άφήσει ἡ Καίτη στὴ Νανά. Όταν αντίλασε τὸ δονομα τού Λαντὰ σούρωσε τὰ φρύδια του.

— Χμ! Πάλι αὐτὸς! γκρίνιαξε μέσα ἀπ' τὰ δόντια του. Φυσικά δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ λείψῃ ὁ Λαντὰς! Παράξενο μονάχα θά ἦταν ἂν δὲν ὑπῆρχε μπλεγμένος καί μέσα σὲ τούτη τὴν ιστορία.

Τὸ μεσημέρι ὁ Σάρτας πῆγε στο νοσοκομείο. Οἱ γιατροὶ τὸν άφισαν νὰ περάσῃ στο θάλαμο ὅπου ἦταν τὸ κρεβάτι τὴς Καίτης. Δὲν τὸν έπέτρεψαν ὅμως νὰ τὴς μιλῆσῃ.

— Η κοπέλλα εἶναι άσχημα τὸν εἶπαν. Μονάχα ὕστερα από τρεῖς μέρες, ἂν φυσικά ζήσῃ, θά μπορέσετε νὰ τὴς πᾶτε κατάθεσι. Τώρα έχει ἕνα συνεχὲς παραμιλητό.

— Τί λέει; ένδιαφέρθηκε νὰ μάθῃ ὁ άστυνομικός.

Ο γιατρός πὺ τὸν εἶνε τὴς πληροφορίες άνασῆκωσε τὸς ώμους.

— Άσυνάρτητα πράγματα. Άναφέρει διάφορα δονοματα, μιλάει γιὰ κάποιο ψεύτικο γράμμα, νομίζει πὼς τὴ σπρώχνουν σὲ κάποιο γκρεμό. Φοβάται καί βγάλε ξεφωνητά. Καί κάθε τόσο κλαίει...

— Θάθελα νὰ άκούσω αὐτὰ τὰ παραμιλητά, εἶπε ὁ Σάρτας. Μπορεῖ νὰ ἔχουν ένδιαφέρον γιὰ τὴν άνάκρισι.

Ο γιατρός δὲν έφερε αντίρρησι:

— Μπορεῖτε νὰ καθήσετε πλάι στο κρεβάτι της. Δὲν θά περιμένετε πολλή ὥρα...

Μιά νοσοκόμα τὸν έδωσε ἕνα κάθισμα. Κάθισε. Μέσα από τὸ άσπιο σεντόνι πρόβαλε τὸ χλωμό πρόσωπο τὴς Καίτης Άλμπα. Εἶχε τὸ χρώμα τού θανάτου. Τὰ μάτια της ἦταν κλειστά καί τὴν πᾶιδε μιά φοβερὴ δύσπνοια. Τὸ στήθος της άνεδοκατέβαινε με δυσκολία. Ξαφνικά άρχισαν νὰ σαλεύουν τὰ χεῖλιά της. Στὴν ἀρχὴ δὲν μποροῦσε νὰ εχωρήσῃ τὰ λόγια της. Έσκυψε περισσὸτε κοντὰ της. Η κοπέλλα παραμιλοῦσε. Σιγά-σιγά οἱ λέξεις έβγαλιναν καθαρά από τὸ μισό-κλειστο στόμα της.

— Όχι... δὲν θέλω νὰ πεθᾶνω, έλεγε με πινητὴ φωνή. Γιατί θέλεις νὰ μὲ σκοτώσῃς; Δὲν μ' άγαποῦσε ποτέ... Άχ, Θεέ μου, τί φοβερὸς γκρεμός... Μὴ μ' άγγίξῃς... Κατάλαβα... Εἶχες ἔτοιμο τὸ γράμμα στήν τσάντα μου. Έτσι κανεῖς δὲν θά σὲ υποψιάζονταν. Όλοι θά νομίζουν πὼς πρόκειται γιὰ αὐτοκτονία. Εἶσαι ἕνας φονιάς!

Απότομα σταμάτησε νὰ μιλά. Έγινε μιά μικρὴ σιωπῇ. Ο Σάρτας σημείωσε σ' ἕνα χαρτί τὴς άσυνάρτητες κουβέντες τὴς Άλμπα. Προσπαθοῦσε νὰ μαντεψῇ τί κρύβεται πίσω από τὴς κομματιασμένες αὐτὲς φράσεις.

Ο γιατρός τὸν πλησίασε.

— Ε, λοιπὸν; ρώτησε.

— Κάτι παιδεύει τὴν κοπέλλα; εἶπε ὁ ὕπαστυνός.

— Ναί. Μπορεῖ. Άλλὰ μπορεῖ ἀξιόλογα κί' ὅλα αὐτὰ νὰ ναι άποτέλεσμα τού δηλητηρίου πὺ ανέπνευσε. Τὸ φωταέριο φέρνει εὐρύατες.

Ο Σάρτας έτοιμάστηκε νὰ φύγῃ.

— Έχω κρατήσει σ' ἕνα χαρτί, τὸν εἶπε ὁ γιατρός, μερικά δονοματα πὺ ανέφερε τὴς πρώτες στιγμές. Όταν άρχισε νὰ συνεχέται...

Έβγαλε από τὴν τσέπη τὴς

μπλούζας του ἕνα καρτέ. Έκωσε ἕνα φύλλο καί τῶσε στὸν άστυνομικό. Ο Σάρτας έρριξε μιά διαστικτὴ ματιά. Αποτομα αίσθάνθηκε άσχημα. Στὸ χαρτί ἦταν γραμμένα τρία δονοματα. Κορνάτος, Λαντὰς καί Μαρίνα Καρντέλη.

— Τὰ πράγματα μπερδεύονται, εἶπε.

— Έξασα νὰ σὰς πῶ, πρόσθεσε ὁ γιατρός, ὅτι στο παραμιλητό της έκανε πολὺ λόγο γι' αὐτὴ τὴ Μαρίνα Καρντέλη. Φαίνεται πὼς ἦταν στενὴ της φιλενάδα καί τὴν άναζητοῦσε. Μα δὲν κατάφερα νὰ άκούσω καί νὰ καταλάβω περισσότερα.

Ο Σάρτας γύρισε στήν Άσφάλεια ἀργὰ τὸ άπόγευμα. Διάβασε τὰ χαρτιά πὺ εἶχε βρῇ στο δωμάτιο τὴς Καίτης Άλμπα, κράτησε μερικὲς σημειώσεις καί φώναξε τὸν άρχιφύλακα τὴς ὕπηρεσίας.

— Στείλε κάποιον νὰ παρακολουθῇ τὸν Κορνάτο, εἶπε. Θαρρὸ πὼς αὐτὲς τὴς μέρες θά τὸν έχῃς φιλοξενούμενο...

Ένα τέταρτο άργότερα ὁ ὕπαστυνός έμπαινε σ' ἕνα μπάρ τὴς οδοῦ Άκαδημίας. Εἶχε λογαριάσει σωστά. Ἦταν τὰς ἑπτὰ κί' έπῃνε. Ἦταν ὅμως ἀκόμη καί οἱ θαμνὲς ἦταν λιγοστοί. Έκείνος τὸν εἶδε καὼς εἶχε γυρισμένες τὴς πλάτες του στήν εἰσοδο, μέσα από τὸ κρύσταλλο τού καθρέφτη. Ταράχτηκε καί προσπάθησε νὰ σκεπάσῃ τὴν φασαχὴ του κάτω από ἕνα ψεύτικο χαμόγελο. Ο Σάρτας τὸν πλησίασε καί κάθισε πλάι του.

— Γεῖά σου Λαντὰ, τὸν εἶπε.

— Έδειξε πὼς μόλις έκείνη τὴ στιγμή τὸν έβλεπε.

— Νὰ με συγχωρήσῃ, έκανε. Δὲν σὲ εἶδα.

Ο ὕπαστυνός παράγγειλε κατὶ σὲ τὸν μπάρμαν. Ύστερα γύρισε πρὸς τὸ μέρος τού Λαντὰ.

— Ἦθελα κατὶ νὰ σὲ ρωτήσω από καιρὸ, τὸν εἶπε. Μαθίω πὼς κανεῖς μεγάλῃ ζωῇ. Έχω μιά άπορία πὺ με κρατᾷ άγρυπνὸ τὴς νύκτες...

Ο Λαντὰς άνασῆκωσε τὸς ώμους.

— Θεὸς νὰ ρωτήσῃς πὺ βρίσκω τὰ λεφτά; Φυσικά δὲν τὰ κλέβω... Έργάζομαι καί κερδίζω άρκετά χρήματα.

Προσπάθησε νὰ τὸ ρίξῃ στο άστειο, μὰ τὸ βλέμμα του ἦταν γεμάτο άνησυχία.

— Έκτός, συνέχισε, ἂν βρῇ-κες τίποτα δακτυλικά άποτυπώματα δικὰ μου σὲ κανένα διαρρηγμένο χρηματοκιβώτιο.

Ο Σάρτας σούρωσε τὰ φρύδια του. Δὲν τὸν άρεσε νὰ τὸν εἰρωνεύονται. Κατσούφιασε.

— Καλύτερα ν' άπαντᾷς σ' αὐτὸ, μὰ τὸ βλέμμα του ἦταν γεμάτο άνησυχία.

— Εἶναι πολλὰ πράγματα πὺ πρέπει νὰ μὲ πῇς. Ένδιαφέρωμαι πρώτα-πρώτα νὰ μάθω γιὰ πὺ ταξιδεύει μιά κοπέλλα πὺ σούκανε κάποτε συντροφιά.

Ἦταν ἕνα κορίτσι με άγρό-στικα μαλλιά...

— Ένα κορίτσι με άγορίστικα μαλλιά; έκανε τάχα με άπορία.

— Ναί. Πρόκειται γιὰ κάποια Μαρίνα Καρζή. Δὲν πιστεύω νὰ μὴ τὴν θυάσαι.

— Μαρίνα Καρζή; Μα τὸ Θεό, δὲν καταλαβαίνω γιὰ ποιά μὲ μιλάς...

— Προσπάθησε νὰ θυμηθῇ! έπέμεινε ὁ άστυνομικός καί τὸ ὕφος του έγινε περισσότερο άπότομο. Προσπάθησε καί σταμάτα νὰ ὑποκρίνεσαι! Έξω πὼς εἶσαι μεγάλως θεατρίνος όταν εἶναι νὰ ξεμυαλίσῃς άδύνατα κορίτσια. Σὲ μένα ὅμως δὲν ἔχουν πέρασι αὐτὰ...

Ο Λαντὰς δὲ μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὸ βλέμμα του καί χαμήλωνε τὰ μάτια.

— Μὰ καί! Για στάσου! Τώρα μόλις άρχίζω νὰ θυμάμαι, εἶπε. Πρόκειται γιὰ μιά μικρὴ πὺ εἶχε τὴ λῶσα νὰ γίνῃ χορεύτρια...

— Άκριβῶς γι' αὐτὴν πρόκειται! εἶπε κοφτὰ ὁ Σάρτας.

— Έχῃ νὰ τὴ δῶ πολὺν καιρὸ, έκανε άδιάφορα. Μὰ καί βέβαια. Θά εἶναι καί περισσότερο από δυὸ μῆνες πὺ τὴ συνάντησα γιὰ τελευταία φορά... Φάνηκε πὼς δὲν πρόσθεσε τὴς δικαιολογίες του.

— Πὺ τὴν έστειλες; ρώτησε.

Ο Λαντὰς προσπάθησε νὰ χαμογελάσῃ.

— Τί θά πῇ πὺ τὴν έστειλάς; Ἦταν ἕνα αἶμα φλέτῃ. Μὲ τὴς μικρὲς δὲν τὰ βγάλε κανεῖς εύκολα πέρα. Μὲ ζητοῦσε νὰ τὴν παντρευτῶ. Κί' ἐγὼ δὲν συμπαθῶ καθόλου αὐτὲς τὴς ιεροτελεστίας πὺ σὲ καταδικάζουν σὲ ἰσοδία κάθειρξι. Έπαυσα λοιπὸν νὰ τὴν κάνω συντροφιά καί ἦταν άπαρηγόρητη...

— Άδειασε τὸ ποτήρι του.

— Μήπως άποπειράθηκε ν' αυτοκτονήσῃ, ρώτησε.

— Όχι. Έγινε κατὶ χειρότερο! άποκρίθηκε με σφικτὰ δόντια ὁ ὕπαστυνός. Άφισε τὸ σπῖτι της καί εξαφανίστηκε. Πηγαίνει νὰ βρῇ τὴν τύχη της σὲ κάποιο θέατρο τὴς Άινατολῆς. Κάποιος τὴν έπεισε νὰ ταξιδεύῃ στο Λίδανο ἢ στήν Αἴγυπτο. Θά μάθω πολὺ σύντομα πὺ ακριβῶς. Τώρα τελευταία πολλὰ κορίτσια ταξιδεύουν κατὰ κείνα τὰ μέρη. Ξεκινᾶνε με καλλιτεχνικά δνείρα καί καταλήγουν, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν σὲ κάποιες δρωμικες συνοικίες πὺ ντροπιάζουν τὴν ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Γίνονται σκάνδαλα στὰ χέρια μερικῶν κτηνηνθρώπων πὺ εμπορεύονται τὰ κορμιά τους καί τὰ νιάτα τους...

Τὸν έρριξε μιά άσχημη ματιά:

— Μήπως άκουσε ποτέ νὰ γίνεται λόγος γιὰ κατὶ παρόμοιους τύπους πὺ κυκλοφοροῦν στήν Ἀθήνα καί δουλεύουν συννεταρικά μ' αὐτοὺς πὺ δρίσκονται στο έξωτερικό;

Ο Λαντὰς έκανε μιά κίνηση νευρική.

— Όχι, δὲν άκουσα! εἶπε.

— Οὔτε ξερεῖς φυσικά ποῖος τὴς Καρζή;

— Νομίζω πὼς έδωκα τὴν ἐξήγησι πὺ μὲ ζήτησε. Μὲ τὴ μικρὴ εἶμα μιά πολὺ σύντομη γνωριμία. Τίποτα άλλο δὲν ξέρω γι' αὐτήν.

— Σύντομα θά έχῃς νῆα της, εἶπε ὁ ὕπαστυνός κί' άναψε τσιγάρο. Θαρρὸ πὼς δὲν θάνα

καί τόσο εύχάριστα γιὰ σένα καί τὴν παρέα σου.

Ο Λαντὰς έκανε μιά κίνηση διαμαρτυρίας. Μὰ ὁ Σάρτας δὲν τὸν άφισε νὰ μιλήσῃ.

— Πρέπει νὰ ξέρῃς, συνέχισε, πὼς ἔχω στὰ χέρια μου κάμποσα στοιχεῖα. Αὐτὰ σου έξασφαλίζουν μερικά χρόνια φυλακῇ. Μὰ μὲ χρειάζονται περισσότερα. Θά εἶμαι πολὺ εύτυχῇ όταν άκούσω τὸς ἐνόρκους νὰ σὲ στέλνουν ἰσοδία...

Τὸ μούτρο τού Λαντὰ έγινε στυφὸ. Έβγαλε ἕνα χαρτονόμισμα καί τὸ πέταξε στο μάστιχο. Έτοιμάστηκε νὰ σηκωθῇ. Ο ὕπαστυνός άπλωσε τὸ χέρι του καί τὸν κράτησε από τὸν ὤμο. Άναγκάστηκε νὰ καθῇ πάλι.

— Γιατί μὲ κρατᾷς; τὸν εἶπε.

— Έχεις κανένα ένταλμα συλλήψεως;

Τὸν έρριξε μιά πλάγια ματιά.

— Άκόμα ὄχι. Μὰ αὐτὲς τὴς μέρες λογαριάζω πὼς θά βρίσκονται στὰ χέρια μου κάμποσα έντάλματα. Άνάμεσα σ' αὐτὰ θάναί κί' ἕνα με τὸ δικὸ σου δονομα...

Έκείνος προσπάθησε νὰ χαμογελάσῃ. Πῆρε μιά βαθεῖα άνάσα. Ένα βάρος έφυγε από τὸ στήθος του. Κάποιος χέρι πὺ τὸν έσφιγγε τὴν καρδιά λάσκαρε. Άκόμα λοιπὸν ἦταν ἐλευθερος. Δὲν μποροῦσε νὰ τὸν συλλάβῃ. Ἦταν φανερό πὼς δὲν εἶχε τίποτα θετικό εἰς βάρος του. Φάρεμα. Έ, ὄχι λοιπὸν! Αὐτὸς δὲν εἶναι από εκείνους πὺ ψαρεύονται εύκολα. Δὲν θάπεφτε στήν παγίδα. Χωρὶς θετικά στοιχεῖα δὲν στέλνουν τὸς ανθρώπους στὴ φυλακή.

Φυσικά ἂν ἦταν στο χέρι σου, εἶπε στὸν Σάρτα, θά με συνελάμβανες από τώρα. Συλλὰ ἐγὼ ἔχω παπορικά χέρια. Ἦ Ἀθήνα ξερεῖ ποῖος εἶμαι καί πολλοὶ μποροῦν νὰ πάρουν ὄρο γιὰ μένα... Μὰ τὴν αλήθεια μὲ φαίνεται περισσότερο πὼς σὺ πέρασε ἡ ἰδέα από τὸ μυαλό πὼς ἐγὼ ἦταν δυνατὸ νὰ εἶμαι μπερδεμένος σὲ ὕποπτες ιστορίες...

Ο άστυνομικός άνασῆκωσε τὸς ώμους.

— Αὐτὸ θά τὸ δοῦμε! έκανε κοφτὰ. Τώρα ὅμως ἔχω νὰ σὲ ρωτήσω κατὶ άλλο. Πότε εἶδες γιὰ τελευταία φορά τὴν Καίτη Άλμπα;

Πρὶν ν' άπαντήσῃ παράγγειλε ἕνα οὔτσκι με σόδα. Έβρεξε τὰ χεῖλιά του.

— Παραπῖνει, τὸν εἶπε ὁ Σάρτας.

Φάνηκε πὼς δὲν πρόσθεσε τὴν εἰρωνία.

— Χτὲς εἶχα μιά συνάντησι με τὴν Καίτη, έκανε άδιάφορα. Δὲν πιστεύω νὰ εξαφανίστηκε κί' αὐτῇ...

— Όχι.

— Εἶχα μάθει πὼς πρόκειται αὐτὲς τὴς μέρες νὰ παντρευτῇ καί πῆγα νὰ τὴν συγχάρῶ. Τὴν αντίλασε σ' ἕνα σπῖτι πὺ εἶχε νοικιάσει γι' αὐτὴν ὁ δικηγόρος Καρλίδης, ὁ ὕποψιος άντρας της, στήν Κηφισία. Μὰ νομίζω πὼς τὰ θαλάσσωσα. Άπάνω στο κρισμότερο σημείο της κουβέντας μας μπῆκε ὁ δικηγόρος. Φαίνεται πὼς δὲν τὸν άρεσε ὁ τρόπος πὺ τὴν κρατοῦσα. Έφυγε θυμωμένος κί' έκείνη έτρεξε ξωπῶς του. Φυσικά θάγινε καμμιὰ σκηνὴ ζηλοτυπίας. Δὲν ξέρω τὴν συνέχεια...

— Θά στήν πῶ ἐγὼ τὴ συνέχεια, τὸν έκομε ὁ Σάρτας. Ο Καρλίδης τὴν άφισε γιὰτί νομισε πὼς τὰ ξανάφτιαξε μαζί

σου. Τὴν άφισε κί' εκείνη μὴ μπορώντας νὰ ὑποφέρῃ τὸ χτύπημα, θέλησε νὰ τερματίσῃ τὴ ζωῇ της με φωταέριο. Βρίσκεται τώρα στο νοσοκομείο. Ἦ κατασπασίς της εἶναι κρίσιμη. Ζήτημα εἶναι νὰ ζήσῃ...

Ο θάνατος τὴς Καίτης Άλμπα δὲν θά τὸν έρχόταν άσχημα. Εἶχε στὰ χέρια της τὸ γράμα πὺ τὸν τόσο πολὺ τὸν ἐνδιέφερε. Προσποίηθηκε τὸν στεναχωρημένο.

— Ἦταν μιά δυστυχισμένη κοπέλλα, εἶπε. Φυσικά μπορεῖ νὰ σταίω κί' ἐγὼ σὲ κατὶ. Άλλὰ εἶχε πάντα στο νου της τὴν αυτοκτονία. Ἦταν αἰδύνατο ν' άπαλλαγῇ από τὴν έμμηση αὐτὴ ἰδέα. Εἶναι μιά λύσι κί' αὐτὸ.

— Ποῖο;

— Ο θάνατος...

Τὸ διαπεραστικό βλέμμα, τὸ ὀστυνομικό καρφώθηκε άπάνω του...

— Εἶναι μερικοί, τὸν εἶπε, πὺ ἔχουν συμφέρον νὰ τὸ πιστεύουν αὐτό. Έτσι δείχνουν τουλάχιστον τὰ πράγματα γιὰτί ἡ κοπέλλα πὺ έκρυβε ὡς τὰ τώρα κάμποσα ενδιαφέροντα μυστικά άρχισε νὰ μιλήσῃ. Στο παραμιλητό της έκανε λόγο γιὰ μιά άπόπειρα φόνου εναντίον της. Κατηγορεῖ κάποιον πὺ θέλησε νὰ τὴ ρίξῃ σὲ κάποιον γκρεμό. Μήπως ξερεῖς ἐσὺ ποῖον ἐνοεῖ;

Ένα εἰρωνικό χαμόγελο πὺ εἶχε άρχίσει νὰ σχεδιάζεται στὰ χεῖλιά του Λαντὰ πᾶγωσε ξαφνικά καί μιά δυνατὴ ταραχὴ τὸν κυρίεψε. Πῆρε τὸ ποτήρι του καί τὸν άδειασε μονορούφι. Ο Σάρτας πρόσθεσε πὼς τὰ δαχτυλά του τρέμανε καὼς κρατοῦσαν τὸ κρύσταλλο.

— Τὸ πᾶγμα ὅπως καταλαβαίνεις δὲν σκάνει άσεται, συλλὰ ἐγὼ ἔχω παπορικά χέρια. Ἦ Ἀθήνα ξερεῖ ποῖος εἶμαι καί κάποιος πλαστὸ γράμμα πὺ θά έμφανίξῃ τὸ φόνὸ αὐτοκτονίας...

ρία. Δεν θα σου πηγαίνουν ασκήματα...

Εκείνος προσπάθησε να το ρίξει στο άσπιο.

—Τότε όρθουάρ! Είπε. Είμαι σίγουρος όμως πως δεν θα σου δώσω αυτή την ευχαρίστηση.

—Για τίποτα δεν μπορεί κανείς να είναι σίγουρος αποκρίθηκε ο άσπινομικός.

—Ο Λαντάς δεν απάντησε. Γύρισε με νάχα τις πλάτες και με αργό βήμα τράβηξε προς την έξοδο. Δεν αισθανόταν καθόλου καλά. Ο κίνδυνος από μέρους της Καίτης 'Αλμπα ήταν μεγάλος.

—Πρέπει να μιλήσω στον Κορνάτο, σκέφτηκε. Πρέπει να του μιλήσω και σύντομα μάλιστα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

Η Νανά ρωτώντας έμαθε πως ο Καρλίδης βρισκόταν στη Χαλκίδα. Έτρεξε να τον συναντήσει. Έφτασε με το σιδηρόδρομο. Πήγε σ' όλα τα ξενοδοχεία. Σ' ένα απ' αυτά της είπαν πως πραγματικά είχε περάσει από εκεί κι έμεινε μάλιστα μία νύχτα αλλά την άλλη μέρα το πρωί ξεκίνησε για το εσωτερικό της Ευβοίας.

—Στο σταθμό αυτοκινήτων ίσως ξέρουν να σας πληροφορήσουν, της είπαν...

Το πρακτορείο όμως ήταν κλειστό και μονάχα την άλλη μέρα θα μπορούσε να μάθει βρισκόταν πάνω σε αναμμένα κάρβουνα και η αγωνία για την κατάσταση της φίλης της την παιδεύε. 'Αλλά δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά. Έπρεπε να περιμένει. Το πρωί κάποιος σκωφόρ θυμόταν έναν επιβάτη με τα χαρακτηριστικά του Καρλίδη. Δεν ήξερε όμως που ακριβώς πήγε.

—Υπάρχουν πολλές γραμμές, της είπε.Θα πρέπει να ρωτήσετε όλους τους οδηγούς των λεωφορείων...

Έχασε μία ακόμα μέρα. Το βράδυ ένα γκαρσόνι στο εστιατόριο που έτρωγε τη βοήθησε.

—Για το δικηγόρο τον κ. Καρλίδη ρωτάτε; της είπε.

—Ναι. Είμαι υπάλληλος στο γραφείο του και είναι ανάγκη να τον συναντήσω για μία πολύ επείγουσα υπόθεση.

—Πήγε στις Μουριές. Είναι τακτικός πελάτης μας ο κ. Καρλίδης. Τον είδα προχτές που πήρε το λεωφορείο για τις Μουριές. Είναι ένα μικρό χωριουδάκι που απέχει πέντε ώρες από δώ.

—Πρέπει τότε να πάω εκεί είπε η Νανά.

—Αύριο το μεσημέρι ξεκινάει αυτοκίνητο για τις Μουριές.Θα κάνετε μερικές ώρες υπομονή...

Το μεσημέρι της άλλης μέρας πήρε το λεωφορείο και πήγε. Αυτή τη φορά τον πέτυχε. Πόσο είχε αλλάξει μέσα σ' αυτές τις έφτα μέρες που είχε να τον δει! Ήταν άλλος άνθρωπος. Είχε τσακίσει. Έδειχνε πολύ άρρωστος. Βαθείες ρυτίδες είχαν σκάψει το πρόσωπό του. Ξαφνιάστηκε που την είδε.

—Ελάτε αμέσως στην 'Αθήνα! του είπε. Η Καίτη βρισκόταν σε μεγάλο κίνδυνο. Μπορεί και να μη την προφταίσετε ζωντανά.

Εκείνος χλώμιασε όλοτομα. Κάτι πήγε να πη μά εκείνη δεν τον άφησε. 'Αρχισε να του λέει βιαστικά σχεδόν άγκομαχώντας τα καθέκαστα. Του είπε για την απόπειρα αυτοκτονίας, για το γράμμα που της άφησε, για το συνωφρεμένο και απειλημένο

ύφος των γιατρών στο νοσοκομείο.

—Είμαι πολύ ανήσυχη για την κατάστασή της. Ψάχνοντας να σας βρώ λείπω τρεις μέρες από την 'Αθήνα. Αυτή τη στιγμή που κουβεντιάζουμε δεν ξέρω αν ζή ή αν πέθανε. Πρέπει να τη δώτε το ταχύτερο. 'Αχ σας αγαπούσε τόσο πολύ! Και σεις... Μά πως είναι δυνατό Θεέ μου να πιστεύετε πως η Καίτη μπορούσε να προδώσει την αγάπη σας. Και με ποιόν; Μ' έναν παλιάνθρωπο που της κατέστρεψε τη ζωή! 'Αχ τι κάνετε! Τι κάνετε!

Την άκουε χωρίς να μιλά. Στα μάτια του βρισκόταν ζωντανή πάντα η φοβερή σκηνή που είχε αντικρύσει καθώς πέρασε ξαφνικά το κατώφλι του σπιτιού της Κηφισιάς.

Θα διαβάσετε το γράμμα και θα καταλάβετε, συνέχισε η Νανά. Της είχε επιτεθεί κι αυτή πάλευε να ξεφύγει από τα χέρια του. Έπρεπε να σταθίτε να ζητήσετε εξηγήσεις, να τη βοηθήσετε. Πως φερθήκατε έτσι σκληρά;

Τα μάτια της καθώς μιλούσε είχαν γεμίσει δάκρυα.

—Δώστε της αυτή την τελευταία χαρά. 'Αν είναι και πεθάνει πρέπει να βρίσκεστε κοντά της. Θα σας δώ πλάι στο κρεβάτι της και η πικραμένη καρδιά της θ' ανασάνει. 'Αχ είναι άμαρτία να πεθάνει κανείς με την ψυχή γεμάτη καμρό! Κι είναι τόσο νέα η Καίτη και πόσο σας αγαπούσε!

Ο πάγος άρχισε να λιώνει. Λίγες στιγμές ωρίτερα η ζήλεια και το μίσος για την κοπέλλα που τόσο παράφορα είχε αγαπήσει και που, όπως νόμιζε, τον είχε προδώσει, είχαν θάψει μέσα του κάθε άλλο αίσθημα. Τώρα έδλεπε, ότι δεν φέρθηκε όπως έπρεπε απέναντί της. Λύγισε. 'Ενα κύμα από τύψεις τον πλημμύρισε. 'Απότομα τον κυριέψε μία άγρια αγωνία. Η

δέα πως η Καίτη κινδύνευε και πως μπορούσε από τη μία στιγμή στην άλλη να πεθάνει, τον έκανε τρελό.

—Είναι τρομερό! είπε.

—Πρέπει να πάμε όσο γίνεται πιο γρήγορα στην 'Αθήνα, παρακάλεσε η Νανά. Μη αργοπορήτε. Κανείς δεν μπορεί να ξέρει τί έχει συμβεί αυτές τις μέρες που λείπω.

—Ναι, έχεις δίκιο, συμφώνησε ο Καρλίδης. Πρέπει να πάμε.

Δεν είχε υπομονή να περιμένει το λεωφορείο. Νοίκιασε ένα ιδιωτικό αυτοκίνητο και ξεκίνησαν αμέσως. Έφτασαν αργά τη νύχτα στην 'Αθήνα. Πήγαν κατ' ευθείαν στο νοσοκομείο. Δεν τους επέτρεψαν να μπου. Ζήτησαν πληροφορίες από το θυρωρό. Δεν ήταν σε θέση να τους πη τίποτα το θετικό...

—Είναι τόσες πολλές εδώ μέσα, τους είπε, που δεν μπορώ φυσικά να ξέρω τί γίνεται ή κάθε μία ασθενής. Πάντως πρέπει μέχρι την ώρα τουλάχιστον να ζή. Αυτές τις τρεις τελευταίες μέρες δεν κατέδασαν καμία γυναίκα στο νεκροτομείο.

Έφυγαν. Ο Καρλίδης πέρασε άγρυπνος τη νύχτα. Το πρωί συναντήθηκε με τη Νανά και πήγαν πάλι στο νοσοκομείο. Εκεί όμως τους περιμένε μία έκπληξη!

—Η άρρωστη έφυγε χτές το βράδυ, τους είπαν.

—Έφυγε; Μά πως είναι δυνατό; Πριν τρεις μέρες που την είδα για τελευταία φορά, απόρησε η Νανά, ή κατάστασή της ήταν σοβαρή.

Ο γιατρός χαμογέλασε: —Πριν τρεις μέρες ναι. Μά αυτού του είδους οι δηλητηριάσεις παρουσιάζουν καμμία φορά έκπληξεις. 'Από τη μία στιγμή στην άλλη ο ασθενής συνέρχεται και ξαναβρίσκει τον έαυτό του. Κινδύνεψε φυσικά. Μά ο οργανισμός ήταν γερός και αντιστάθηκε. Μπορούσαμε να

την κρατήσουμε δυο-τρεις μέρες ακόμα. 'Αλλά χθές το βράδυ ήρθαν και την πήραν διαστικά.

—Την πήραν; ρώτησε ο Καρλίδης. Ποιοι την πήραν;

—Δυο αστυνομικοί με πολιτικά, σταλμένοι από τη Γενική Ασφάλεια.

—Περίεργο...

—Είχαν μαζί τους κι' ένα αυτοκίνητο. Την χρειάζονταν για κάποια επείγουσα κατ' αντιπαράστασιν εξέτασι. Έφεραν και το σχετικό έγγραφο. Κατόπι θα την πηγαίνουν στο σπίτι της.

—Στο σπίτι της δεν είχε επιστρέψει μέχρι σήμερα το πρωί! είπε η Νανά.

Ο γιατρός που έδινε τις πληροφορίες ανασήκωσε τους ώμους.

—Τότε μπορεί να την κρατήσαν εκεί...

Άφησαν το νοσοκομείο ανήσυχοι. Πήγαν στην 'Ασφάλεια. Τους έστειλαν στον υπαστυνόμο Σάρτα. Εκείνος ξαφνιάστηκε όταν του είπαν τα καθέκαστα.

—Κανένα δεν στείλαμε να πάρη την κοπέλλα, είπε. Μήπως έκαναν λάθος;

Πήρε στο τηλέφωνο το διευθυντή του νοσοκομείου. Μίλησε μαζί του κι' όταν κατέβασε το ακουστικό άφησε μία θλαστή μια μέρα από τα δόντια του.

—Έπρεπε να το περιμένω, είπε. Μας τη σκάσανε. Πρόκειται για απαγωγή. Την πήραν απ' το νοσοκομείο γιατί τους χρειαζόταν...

—Ποιοι; ρώτησε ανήσυχος ο Καρλίδης.

—Κάποιοι που είχαν συμφέρο να της κλείσουν το στόμα.

—Θεέ μου! έκανε η Νανά. Λέτε να της κάνουν κακό;

—Ο Σάρτας φόρεσε το καπέλο του.

—Σκοπός τους είναι, είπε, να τη βγάλουν από τη μέση. Μά ως ελπίσουμε πως δεν θα προφτασουν. Λογαριάζω να τους χαλάσω τα σχέδια...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

Ο Νικόλας ο Πυλαρινός, ο φύλακας της σιδηροδρομικής γραμμής έπαιρνε πάντα με καυστέρηση τις αθηναϊκές εφημερίδες. Τα τράινα περνούσαν άγκομαχώντας διαστικά απ' το φυλάκιο του και ο σταθμός ήταν πολύ μακριά για ν' αποφασίσει να πάει ως εκεί με την τρελίζα του να τις αγοράσει, να μάθει τα νέα. Περιμένε λοιπόν κάθε τρεις μέρες που έρχόταν ένας μικρός συρμός συντηρήσεως των γραμμών, να πάρη τις εφημερίδες του από τον μηχανοδηγό, που ήταν φίλος του. Το τράινο έκοβε ταχύτητα κι' εκείνος έσκυβε έξω από το παραπέτο της ατμομηχανής, τον χαιρετούσε κουνώντας το χέρι και του πετούσε ένα πακέτο με φύλλα περασμένης ημερομηνίας.

Ύστερα το τράινο, άφινε ένα δυνατό σφύριγμα κι' άνοιγε ταχύτητα και χανόταν πέρα, μέσα στο σκοτεινό στόμα ενός τουνελ. Το βράδυ κάθε τέτοιας μέρας ο Πυλαρινός το περνούσε διαβάζοντας. Τα μεσάνυχτα πολλές φορές τον βρίσκανε σκυμμένο με ανοιχτές τις εφημερίδες μπροστά του να διαβάζει κάτω από το φως μίας μικρής λάμπας του πετρελαίου.

Διαβάζει και τις πιο άσημαντες ειδήσεις και στα πόδια του κοιμόταν ξεπλωμένος ο Ντίκ, το λικόσκυλο...

Απενεμήθησαν τα πτυχία και μίλησαν η πρόεδρος του Συνδέσμου 'Αποφοίτων κ. Α. Γερασίου της Κων)πόλεως και η κ. Ε. Κασάπογλου των 'Αθηνών.

Στο τέλος δόθηκαν στίς απο-

Η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης 'Αθηναγόρας μετά την τελετή.

Οι τελειόφοιτες μαζί με τις καθηγήτριες και τους καθηγητές των.

Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΩΝ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΠΟΛΗ, 'Ιούλιος. — Το ατμόριο που ξεπέταξε τόσες και τόσες έκλεκτες 'Ελληνίδες, το 'Ζάππειον Παρθεναγωγείο', έδωσε κι' εφέτος στην ελληνική κοινωνία είκοσιδυο κορίτσια, καλά καταρτισμένα στο σώμα, το πνεύμα και το χαρακτήρα.

Μέσα στην αίσθηση των τελευταίων, με την κορδιά πλημμυρισμένη από ώραία αισθήματα, μαζεύθηκαν οι τελειόφοιτες για ν' αποχαιρετήσουν τα μαθητικά θρανία και να δώσουν την υποχρεσί για ένα ώραίο μέλλον, μπροστά στους καθηγητές του και τους επισήμους.

Μετά τον ύμνο της ανεξαρτησίας, ο διευθυντής του γυμνασίου κ. Α. Χατζόπουλος εκήρυξε την έναρξη της τελετής. Η καθηγήτρια κ. Μεσούδε μίλησε μ' επιτυχία για την ελληνική φιλοσοφία, εξάγοντας το ρόλο της ως προδρόμου του συγχρόνου πολιτισμού και κατέληξε στο έργο του 'Ατατούρκ και την 'Ελληνοτουρκική φιλία.

Απενεμήθησαν τα πτυχία και μίλησαν η πρόεδρος του Συνδέσμου 'Αποφοίτων κ. Α. Γερασίου της Κων)πόλεως και η κ. Ε. Κασάπογλου των 'Αθηνών.

Στο τέλος δόθηκαν στίς απο-

φοίτους αναμνηστικά δώρα.

Παρέστησαν η Α. Θ. Π. ο Πατριάρχης κ. 'Αθηναγόρας, ο δουλευτής κ. Μόσχος, ο επίσκοπος Τρωάδος, ο επιθεωρητής Παιδείας κ. Μουσιλιχίτιν, ο έπαρχος του Πέραν, ο Μ. 'Αρχιδιάκονος της 'Εφορείας του Ζαππείου, αντιπροσωπεία της Κ. 'Εφορείας Πέραν, οι γυμνασάρχαι Ζωγραφείου, Μεγ. Σχολής και 'Ιωακειμείου, αντιπροσωπεία του Συνδέσμου 'Ενισχυσεως Σχολών, του προεδρείου του Συνδέσμου 'Αποφοίτων Ζαππείου Κωνσταντινουπόλεως και 'Αθηνών.

Τα κορίτσια, που τελείωσαν εφέτος είναι: 'Αλκη Παπαδοπούλου, 'Αθηνά Πασχαλίδου, 'Αθανασία Βεργή, Θωμάτσα Δρέκου, Εύαγγ. 'Αντωνοπούλου, Ζωή Καϊνή, Θεανώ Τακοπούλου, 'Ιωάννα Βυζαντιάδου, 'Ηβη Κωνσταντινίδου, Βασιλική Μέτσι, 'Αννα Νικοτομίδου, Δέσποινα Κασδερίνι, Φανή Τσακοπούλου, Πολυξένη Μοσχολάκη, 'Ελένη Παμουκτσόγλου, 'Ισιμνη Χρυσοστόμου, 'Υπατία Κομποθέκη, 'Ερση Σισίνη, 'Αννα Τασσιόγλου, 'Ολγα Τσαρούση, 'Αννα Ξυγούδου, Σμαρά Νικολάου.

ΖΗΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

ΕΝΑ ΕΥΑΓΓΕΣ ΙΔΡΥΜΑ

ΜΑΛΛΙΟΠΟΥΛΕΙΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΑΣΥΛΟΝ

ΚΑΘΕ ΜΗΤΕΡΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΗ ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΗ ΑΠ' ΤΟ ΠΡΩ. Ή ΩΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ, ΒΡΙΣΚΕΙ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙ ΣΤΕΛΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΣΥΛΟ.

Επίσης και οι κ. κ. Λαμπρόπουλος, Τεγόπουλος, Λέκκας, Καραμπέτσος, Μανουηλίδης, Χριστοδούλου κ. ά.

Η όλη επίδρασις έχει ανατεθεί σε μία ειδική παιδαγωγό, κι' αυτή έχει αγαπήσει όλα τα παιδάκια με την αγάπη της αληθινής μάνας και τα φροντίζει και τα περιποιείται και τους καλλιεργεί τα φρέσκα μυαλούδάκια τους και τις λευκές τους ψυχές, με τρόπο αληθινά παραδειγματικό.

Μία καλή δουλειά γίνεται εκεί, ολόκληρο το χρόνο, χωρίς θόρυβο και τυμπανοκρουσίες. Καί σαν καρπός αυτής της δουλειάς, καρπός ευγενής και ώριμος, παρουσιάζεται η έορτή που γίνεται κάθε καλοκαίρι. Είναι η έορτή για την οποία έλαβα την πρόσκλησι...

★

Είναι μία χαρά των ματιών κι' ένα ξεκούρασμα της ψυχής να τα βλέπεις αυτά τα παιδάκια. Ντυμένα όλα με θαλασσιά σόρτες και λευκά μπλουζάκια στο σώμα και με το ροδίνο χρώμα της υγείας στα πρόσωπα ξεχύνονται από μία αίδουσα στην αύλη το 'Ασύλου.

Η παιδαγωγός επιβλέπει κι' αυτά γεμάτα κέφι και ζωή, σκαματίζουν ένα κύκλο τραγουδώντας τον... Ιδιόκτητο ύμνο τους — τον ύμνο του Μαλλιοπουλίου.

Επειτα αρχίζει το κύριο πρόγραμμα της έορτής. 'Ενα πρόγραμμα πλούσιο, που «έκτελείται» τόσο καλά, ώστε δεν ξέρεις τί να πρωτοθυμάσαι: το ζήλο και την προσπάθεια της παιδαγωγού ή την έξυπνότητα και τη θηλση των μικρών.

Πρόθυμα τα παιδάκια, με το στομαχάκι τους γεμάτο, με τα φορεμάτια τους ολόκαθαρα, εκτελούν τις παραγγελίες της παιδαγωγού, με τόση άνεσι, με τόση φιλοτιμία, με τόση καλή διάθεσι, ώστε αμέσως σου γεμίζουν την πεποίτησι, πως το κάνουν απ' αυτά είναι ο «πρόλογος» ενός τίμιου και καλού ανθρώπου! Μία πεποίτησι, που σε κάνει και σενα αισιόδοξο και σου δίνει μία πράσινη έλπιδα για το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Είναι κι' αυτό μία άλλη, δεύτερη, προσφορά του «Ευαγγος 'Ιδρύματος», προς τους ενήλικους ανθρώπους, που είχαν την εύτυχία να παρακολουθήσουν από κοντά, έστω και για λίγο το έργο του.

Οι μικροί τρόφιμοι το έχουν στήσει στο χορό.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. ή 50 δράμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ ΑΛ-ΠΕΝ τρικλών μελανό: Βελόνες No 2½ και No 3: 1 έκλαιρ i5 έκ. μακρός.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π=7 έκ. 20 βελόνες=5 έκ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάζετε 124π στις βελόνες No 2½. Αρχίζετε με λάστιχο 1+1π. Κάθε 4 βελόνες θα κλείνετε 1π σε κάθε μεριά (8 φορές). Κατόπιν θα βάσετε 1π σε κάθε μεριά κάθε 4 βελόνες (6 φορές). Σε 13 έκ. από την αρχή θα συνεχίσετε με τις βελόνες No 3 με ζέρσευ. Κάθε 6 βελόνες θα βάσετε 1π σε κάθε μεριά (10 φορές). Σε γενικό μακρός κλείνετε 14π στο μέσον για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Τους πόντους της μιάς μεριάς περάσατέ τους σε μία παραμάνη και αφήσατέ τους να περιμένουν. Στη μεριά του ντεκολτέ θα εξοκολούθησε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 4π, 3π, 2π, 1π (4 φορές). Σε 18 έκ. ύψος της μασχάλης από εκεί που κόψατε, θα σχημάτισε τον όμο κατά τον εξής τρόπο: Θα κλείσατε κάθε δεύτερη βελόνα 7π (3 φορές) και 6π (2 φορές). Πλέξετε και τους

πόντους που έχετε και περιμένουν κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστα.

ΠΛΑΤΗ

Βάζετε 110π στις βελόνες No 2½. Θα πλέξετε και την πλάτη ακριβώς όπως και το μπροστινό μέχρι γενικού ύψους 28 έκ. Σε αυτό το ύψος θα σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε και στις δύο μεριές: 4π, 2π και 1π (3 φορές). Σε 36 έκ. γενικό μακρός χωρίσατε το πλεκτό στη μέση για να σχηματίσετε τον άνοιγμα της πλάτης. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Τους πόντους της μιάς μεριάς περάσατέ τους σε μία παραμάνη και αφήσατέ τους να περιμένουν. Συνεχίσατε το πλέξιμο με τους πόντους της μιάς πλευράς ίσια. Σε 16 έκ. ύψος από εκεί που κόψατε τη μασχάλη, σχηματίσατε τον όμο κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 7π, (3 φορές) και 6π (2 φορές). Τους υπολοίπους πόντους κλείσατέ τους σε μία φορά. Πλέξετε και τους πόντους που έχετε και περιμένουν κατά τον ίδιο τρόπο.

ΦΑΣΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΝΙΚΑ

Βάζετε 12π στις βελόνες No 3. Πλέξετε ζέρσευ. Στη δεξιά μεριά της βελόνας θα κλείνετε 1π κάθε δεύτερη βελόνα και στην αριστερή μεριά θα βάσετε 1π κάθε δεύτερη βελόνα. Πλέξετε κατ'αυτών τον τρόπο έως ότου έχετε γενικό μακρός της φάσας 44 έκ. Σε αυτό το μακρός κλείσατε τους 12π σε

Ο ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ

Β'

Είπαμε και στο προηγούμενο, ότι ο άνθρωπος είναι πολύ ευαίσθητος στις μπιουτσιές, στα μικρόδια δηλ. του μελιταίου πυρετού και από παντού μπορεί να μολυνθεί: Από το πεπτικό σύστημα (με το γάλα και ακόμα με το νερό), από το δέρμα (πληγές που κερρώθηκαν με μολυσμένο αίμα), από τους πνεύμονες (σκόνης από μολυσμένα χόρτα όπου πλαγιάζουνε ζωα άρρωστα), από τα γεννητικά όργανα, από τα μάτια (με σταγονίδια μολυσμένα από γάλα, γίμνα, κουνισχτό), από τη μύτη (τά ίδια).

Η βιολογική διάγνωση των μπιουτσιών γίνεται με την αιμοκαλλιέργεια, με την όρσσυ-γύλλη, με την έρδοδεσμο-γίμνα. Οι μπιουτσιώσεις είναι κοινές στους ανθρώπους και στα ζώα και η προφύλαξη για όλους αντιμετωπίζεται με γενικά μέτρα, όσο και μέτρα έμβολιασμού.

Η γενική προφύλαξη του ανθρώπου πετυχαίνεται αν:

- 1) Δεν καταναλώσει ποτέ γάλα, παρά ύστερα από έρσσυμ τουλάχιστον δέκα λεπτών και όχι μόλις το γάλα φουσκώσει.
- 2) Πλένει με κάθε επιμέλεια τα χέρια του ύστερα από κάθε επαφή με ζώα, κοπριές κλπ.
- 3) Δεν πίνει με τα πληγωμένα, ναρμένα ή γρατσουνισμένα του χέρια ψώφα θηλυκά ζώα.
- 4) Αποφεύγει να καταναλώσει χορταρικά όμα που έχουν μολυνθεί με κοπριές, ούρα κλπ.
- 5) Απομακρύνει τις κοπριές από τις κατοικίες και τους ρίχνει κρεζύλ, ή ασετογόνα.
- 6) Πάρνει τις απαιτούμενες προφυλάξεις για τα νερά των πηγών, ιδίως των πηγών γύρω στο σταύλο των ζώων, έστω και σταύλο ενός γιδοϋ.
- 7) Κάνει εξοντωτικό πόλεμο κατά των μυϊών, κουνουπιών κλπ.
- 8) Αν μολιασθή.

Θα με ρωτήσετε: «Στις πολιτείες όμως τι μέτρα να πάρει κανείς μία που σιμά του δεν έχει ζώα τέτοια για να τα προσέχει; Πολύ απλούστερα μέτρα προφυλάξεως που αφορούν το γάλα, τη δυνατή μετάδοση, αν και σπάνια, της άρρώστασης από τον άρρωστο, την απολύμανση των οβρών και των κοπράνων του άρρώστου, τις φροντίδες καθαριότητας των προσώπων που τον περιποιούνται, τον έμβολιασμό.

Για τούτον, θέλαιο, ο γιατρός σας είναι αρμόδιος και υπεύθυνος,

μία φορά. Πλέξετε άλλη μία την ίδια φάσα.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε το πλεκτό σας με ιωπό πανί. Ράψτε τις πλαϊνές ραφές και τους ώμους. Με τις βελόνες No 2½ σηκώνετε γύρω στο ντεκολτέ 125π, αρχίζοντας από τη μία μεριά του ανοίγματος της πλάτης και τελειώνοντας στην άλλη. Πλέξετε 8 έκ. και κλείσατε τους πόντους όπως τους βρίσκετε: δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Τσακίσατε αυτό το λάστιχο στη μέση και ράψατέ το στην ανάποδη μεριά του πλε-

μιά που ως τώρα ο έμβολιασμός είναι προληπτικός.

Εύτυχως που η νεώτερη θεραπεία μίας έχει όπλισε με πολύ περισσότερα, παρά πριν λίγα χρόνια, μέσα. Τα αντιδιαιτικά, ή στρεπτομυκίνη, ή χρυσομυκίνη, ή χλωρομυκίνη, ή γαιομυκίνη, οι σουλφαμίδες, μας γιατρέφουν πολλές φορές τον άρρωστο, μας συντομίζουν καταπληκτικά τη διάρκεια της άρρώστασης, μας σώζουν από τις επιπλοκές και συνέπειες. Κάποτε όμως δεν μας απαλλάσσουν από τις υποτροπές.

Για όλα τούτα έπιμένω πως καλύτερα είναι να προσέχουμε τις επαφές μας με τα ζώα που αναφέρουμε — χωρίς ούτε στιγμή να «άφουμε» να τ'αγαπάμε και να τα διαπνέουμε σε απόλυτη υγεία — να πίνουμε πάντα γάλα έρσσυμ και ν'αποφεύγουμε τα φρέσκα τυριά τα όπια.

Στην πατρίδα μας ο μελιταίος πυρετός δεν είναι άρρώστια ασυνήθιστη. Στη μελέτη του μελιταίου πυρετού, άλλωστε, χρωστώ εγώ τη διδακτορική μου διατριβή, πριν από μερικά χρόνια. Συνάδελφός μου, που της άρεσε να πίνει άρρωστο γάλα, μου πρόσφερε την αρχική αφορμή της μελέτης, γιατί σαν άρρωστος έθεραπεύτο για σκληροκοιλίτιδα. Ήδη πραγματικά είχε μελιταίο πυρετό, που την έδασάνισε επί πολλά τμήματα, χρόνια, και στο τέλος δεν την άφησε να ζήσει. Ο τίτλος της διατριβής μου ήταν: «Ο μελιταίος πυρετός υπό μορφήν σκληροκοιλίτιδος».

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΝΑΥΣΙΚΑΝ. Κέρκυρα: —Η αλλαγή κλίματος θα ωφελήσει πολύ την κορούλα σας. Ής τόπον έσοχής να διαλέξετε θούν, όχι περισσότερο από 800 μ. ύψος, με ήπιο κλίμα. Η αλλαγή αυτή, μαζί με ανάπαυση και υπεριστισμό θα έχη θαυμαστά αποτελέσματα. Η θεραπευτική άγωγή θα εξακολουθήσει σύμφωνα με τις υποδείξεις του θεράποντος Ιατροϋ.

ΝΙΝΑΝ. Ηράκλειον Κρήτης: Να κάνετε μία εξέταση κοπράνων, διότι υποπτεύομαι από τα συμπτώματα που περιγράφετε, ότι πρόκειται μάλλον περί αμοιβαδύσεως, και να μου γράψετε το αποτέλεσμα της εξέτασεως.

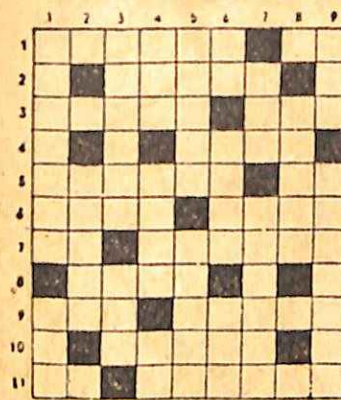
Δ. Φ. Ρ., Ρόδος: —Το γάλα πρέπει να πίνεται γουλιό-γουλιό και να το «σαλιώνετε» όπως λέμε. Άλλοιώς ελάττει.

ΝΤΙΝΑΝ Π., Καβάλα: —Σας έγραφα λεπτομερώς σύμφωνα με την επιθυμία σας.

κτού σας με περασθή βελονία. Τοποθετήσατε τις φάσες στις μασχάλες καλή με καλή και ράψατέ τις στην άκρη με πίσω βελονία — γαζάκι στο χέρι. Κατόπιν τσακίσατε τις προς την ανάποδη μεριά, αφήνοντας μόνον 1 έκ. φάρδος να προεξέχει στην εξωτερική μεριά της μασχάλης. Κάνετε από την καλή μεριά του πλεκτού σ'αυτή τη φάσα ένα μικρό γαζάκι στο χέρι στην άκρη και ένα δεύτερο επάνω στη ραφή που ενώσατε αρχικώς τη φάσα. Τοποθετήσατε το έκλαιρ στο άνοιγμα της πλάτης.

Τ. Κ.

Το σταυρόλεξο

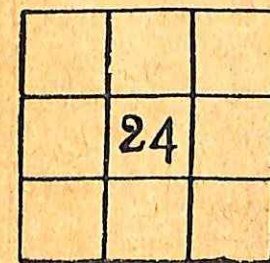
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Γένος σταυραίων φυτών.—Πρόθεσις.
- 2) Δεν υφίσταται στην πραγματικότητα.
- 3) Πρωτεύουσα Βαλτικού κράτους.—Έρωτηματικό ή αναφορικών μορίων.
- 4) Έχει ωραιότητα ούρα.
- 5) Χημικόν στοιχείον.—Αίγυπτιακή θεότης.
- 6) Άρτυμα.—Κινείται με ηλεκτρισμόν.
- 7) Νότα.—Τοπική διάλεκτος.
- 8) Έλληνικόν δρος.
- 9) Άν το ξαναπής, γίνεται επικίνδυνη μυϊγα.—Έχει κι αυτή λαιμό.
- 10) Διάσημος Γάλλος Ιστορικός και φιλόλογος (1823—1892).
- 11) Δίφθογγος.—Έπαναστάσις.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Δυστυχισμένος άνθρωπος.—Γράμμα.
- 2) Τονισμένος στη λήγουσα είναι Έλληνικός ποταμός.
- 3) Άλλοτε διάσημος αστήρ.—Τίτλος.
- 4) Συνδεσμος.—Αίγυπτια θεά.—Πρόθεσις.
- 5) Άπαράχτητο τον χειμώνα.—Τόπος τρελλών.
- 6) Άνάποδη νότα.—Πρόθεσις.—Συναίνει (αντιστρέφ).
- 7) Τοπικόν επίρρημα.—Η γυναίκα του Μεν. Άλεξάνδρου.
- 8) Ένας λαμπτήρ.
- 9) Έυφρεσίσθη χάριν του Ναπολέοντος.—Δεν έμαθαν.

Άριθμητική

Το πρόβλημα αυτό είναι πολύ εύκολο. Μας είπαν μάλιστα ότι μία μικρή μαθήτρια το έλυσε μία μέρα επάνω στον πίνακα. Για να ιδούμε, μπορείτε να κάνετε και σεις το ίδιο: Ίδου ένα τετράγωνο, χωρισμένο σε 9 τμήματα. Έχοντας υπ' όψιν ότι ο αριθμός 24 είναι σωστό στη θέση που πρέπει να βρίσκεται, μπορείτε να βρείτε, μέσα σε 3 λεπτά, σε ποιές θέσεις πρέπει να τοποθετήσετε τους αριθμούς 19, 20, 21, 23, 25, 27, 28 και 29, ώστε το άθροισμα που θα έχετε προς όλες τις κατευθύνσεις — οριζόντια, κάθετα είτε διαγώνια — να είναι πάντοτε 72;

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

Μαθαίνετε

διασκεδάζοντας

1. Το άηδόνι είναι πτηνό άποδημητικό;
2. Η Σαρλόττα ή η Έμιλυ Μπροντέ ήταν ή συγγραφέας του περιφημου μυθιστορήματος «Τζέην Έιρ»;
3. Από τί έμεινε γνωστός ο Νικόλο Άουτί;
4. Τι είναι ή Μαγιόρκα και ή Μινόρκα;
5. Ποιος έγραψε το γνωστό θεατρικό έργο «Έξη πρόσωπα ζητούν συγγράφας»;
6. Από τί πήρε το όνομά του ο Νοέμβριος;
7. Τι είναι ή αιμοφιλία;
8. Μεταξύ των δώδεκα Άποστόλων υπήρχαν γιατροί;
9. Πώς λεγόταν ο Άπόστολος Παύλος πριν γίνη χριστιανός;
10. Ποιά ήμερομηνία εορτάζεται ή επέτειος της ανακαχής του Α' παγκοσμίου πολέμου;

★

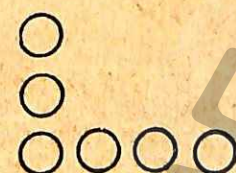
το έπισκεπτήριο

T. B. ΟΥΡΑΝΟΣ

Τα γράμματα του έπισκεπτηρίου του κυρίου αυτού θα σας βοηθήσουν να βρήτε το έπαγγελματά του, ή μάλλον την... ειδικότητα που έχει στο έπαγγελματά του. Ποιά είναι;

★

Τα νομίσματα

Μία άσκηση που χρειάζεται θετική σκέψη, συνδυασμένη με μεγάλη έτοιμότητα πνεύματος, ώστε να μπορέσετε να απαντήσετε μέσα σε 2 λεπτά: Τοποθετήσατε τα 6 αυτά νομίσματα με τέτοιο τρόπο, ώστε να σχηματίζουν μία όρθη γωνία, όπως φαίνεται στο σχέδιο, και ύστερα μετακινήσατε ένα — μόνον ένα — ώστε να επιτύχετε να υπάρχουν 4 νομίσματα σε κάθε πλευρά της γωνίας! Δεν χρειάζεται να είστε μάγος γι' αυτό, φτάνει μόνο να σκεφθήτε τί πρέπει να κάνετε!...

★

Μαγεμένο φωνήεν

οπς—θρμψ —δρψ —πδσνψ φρσπδρς

Τοποθετήσατε τα σύμφωνα κάθε ομάδος έτσι, ώστε βάζοντας μεταξύ τους το ίδιο πάντα φωνήεν—μία φορά στην πρώτη, δύο φορές στη δεύτερη κ.ο.κ.—να σχηματισθούν 5 λέξεις.

ΞΕΡΕΤΕ ΜΟΥΣΙΚΗ;

“Αν απαντήσετε στις μισές μόνο από τις έρωτήσεις αυτές, σημαίνει ότι έχετε περισσότερο μουσικό αυτί και λιγώτερη μόρφωση. “Αν δώσατε 7 σωστές απαντήσεις, είσατε ίσως μεγάλη λάτρης της μουσικής και αν φθάσατε τις 9 σωστές απαντήσεις, μπορείτε να διεκδικήσατε θέσι καθηγητριας στο... “Ωδείο!

1. Ποιος διάσημος συνθέτης έγραψε ένα έργο με θέμα την έκστρατεία του Μεγάλου Ναπολέοντος στη Ρωσία;

2. Με ποιά ευκαιρία ανετέθη στο Βέρνι ή παραγγελία να γράψη την «Αίντα»;

3. Άπαριθμήσατε τέσσερα μουσικά έργα που έχουν για θέμα το όνειρο;

4. Ποιά είναι τα 5 μουσικά έργα, τα όποια έχουν συντεθή με θέμα το μύθο του Φαούστ;

5. Πώς λεγόταν ή γυναίκα του Βάγκνερ πριν από το γάμο της;

6. Ποιος είναι ο διάσημος μουσικός του 17ου αιώνα, του όποιου το όνομα αποτελείται από 6 γράμματα, τα τρία από τα όποια είναι Α;

7. Σε τί διαφέρει ένα κοντσέρτο από μία σονάτα;

8. Ποιά ήταν ή μεγάλη κυρία που χτύπησε με δύναμη τη δεινάλια της επάνω στο θεωρείο της και την έσπασε, ώργισμένη για την κακή υποδοχή που το κοινό έκανε στην πρώτη παράστασι της όπερας του Βάγκνερ «Ταρχώζερ»;

9. Είσατε ικανή να βάλετε στη σειρά, αρχίζοντας από τον πιο άργο, τους ακόλουθους μουσικούς ρυθμούς: άντάντε, πρέστο, αλλέγκρο, λάργκο, αλλεγκρέτο, άντάτζιο;

10. Ποιος έγραψε τη συμφωνία που είναι γνωστή με το όνομα «του ρολογιού»;

Χαρτιά και μπαλόνη

“Ένα διασκεδαστικό παιχνίδι συναστροφής, που θα κάνει όλη τη συντροφία να εύθυμησθι και να περάση λίγη ευχάριστη ώρα είναι το ακόλουθο: Πάρντε μια τραπούλα χαρτιά, ένα μπαλόνη και... τον πρώτο εύκνητο άντρα της συντροφίας. Σκορπίζετε τα χαρτιά στο πάτωμα και ύστερα καλείτε τον κύριο να τα μαζέψη, το ένα μετά το άλλο. Βέβαια, το πράγμα δεν θα ήταν δύλοιο δύσκολο, αν δεν υπήρχε εκείνο το καταραμένο το... μπαλόνη. Άλλήθεις, ξεχάσαμε να σας πούμε ότι όλη την ώρα που ο κύριος θα μαζεύη τα χαρτιά από χάμα, πρέπει με το άλλο χέρι του να παίζη το μπαλόνη, φροντίζοντας ώστε να μην του πέση δύλοιο στο πάτωμα. Καί ο χρόνος που έχει στη διάθεσί του για να μαζέψη

“Έχετε κινηματογραφική μνήμη

1) Ποιά ήθοποιος πρωταγωνίστησε στο «Βουλκάνο»;

2) Ποιά ήταν ή πρωταγωνίστρια του φίλμ «Θρύλος των Φορσάτ»;

3) Στο «Σκιές υποφίας» ποιά ηθοποιός είχε τον πρώτο ρόλο;

4) Τζόαν Φονταίν—Κάθριν Χέλπορν—Όλβια ντε Χάβιλαντ.

★

Τα εκατό μέτρα

Τρεις δρομείς ταχύτητας, ο Άλέκος, ο Γιάννης και ο Ηλίας, λαμβάνουν μέρος σε δρόμο 100 μέτρων. Ο Άλέκος ξεπερνά τον Γιάννη δέκα μέτρα και όταν ο Γιάννης φθάη στο τέρμα, ο δροσκότης δέκα μέτρα μπρος από τον Ηλία. Αν υποθέσουμε ότι οι ταχύτητες των τριών αθλητών είναι σταθερές, σε ποιά απόσταση από τον Άλέκο βρίσκεται ο Ηλίας, τη στιγμή που ο Άλέκος έφθανε πρώτος στο τέρμα;

τα χαρτιά είναι ακριβώς 50 δευτερόλεπτα. Άλλοιώς, χάνει και αναλαμβάνει άλλος να δοκιμάση με τη σειρά του...

(*Όλες οι λύσεις στη σελ. 65)

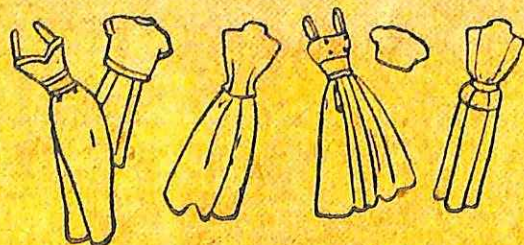
ΜΕ ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΙΑ

1.— Φόρεμα με κορσάζ κορσελέ που το γαρνίρουν οριζόντιες φάσες (μπιέ). 'Η αυτή γαρνιτούρα υπάρχει και στη ριχτή ζακετούλα.

2.— Κοντομάνικο φόρεμα από Σαντούγκ με κοντό σπένσερ γελεκάκι, που κλείνει με ψιλά κουμπιά. 'Η φούστα είναι κλός με μεγάλες τσέπες.

3.— Χαριτωμένο έξωμο φόρεμα με κουμπιά πάνω στα οποία κουμπώνει ένα μικρό μπολερό. 'Η φούστα έχει πιέτες ασιδέρωτες και τσέπες με ρεβέρ.

4.— Ντέ-πιές από σαντούγκ με λοξό ιδιότροπο κούμπωμα. Το μισό ζωνάκι στη μέση του δίνει μια έντελώς καινούργια γραμμή. 'Η φούστα είναι κομμένη φύλλα.

ΖΗΤΗΜΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΑ

— ΥΜΑΜΑ! Σιχνά αυτή την περίοδο της ζωής μου, όπου η ευτυχία μου κινδύνευε να καταστραφεί, όπου ο 'Ανρὺ μπορούσε να εξαφανισθῇ γιὰ πάντα γιὰ μένα, και νοιώθω κάποια ευχαρίστησι τώρα να γράφω την ιστορία της.

— Ημασταν ἀρραβωνιασμένοι ἀπὸ μερικοὺς μῆνες, ἀλλὰ περιμέναμε κι' οἱ δύο μας να κάνουμε κάποιο ἀπόθεμα γιὰ να παντρευτούμε και να ἀνοίξουμε σπίτι.

— Ο 'Ανρὺ ἀρχίζει την καριέρα του ως διακοσμητής. 'Εγὼ εἶχα μιὰ καλὴ θέσι νοσοκόμου σὲ μιὰ παρισινὴ κλινικὴ.

Μιὰ μέρα ἔφεραν στὴν κλινικὴ αὐτὴ μιὰ νέα γυναίκα, τὴν 'Ελιάν Βελναίρ, ποὺ εἶχε τραυματισθῇ σ' ἓνα αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα. Ο ἄνδρας της εἶχε δρῇ τὸ θάνατο. 'Εκείνη ἦταν σχεδὸν σὲ ἀφασία.

— 'Ενοιῶσα σχεδὸν ἀμέσως γι' αὐτὴν μιὰ ἀπέραντη λύπη, σχεδὸν ἀγάπη. Τὰ τραύματά της δὲν ἦσαν και τόσο σοβαρά, δὲμας εἶχε πάθει τέτοιο νευρικὸ κλονισμὸ ποὺ εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ μεγάλῃ περιποίηση.

— 'Η μητέρα της εἶχε τρέξει στὸ προσκέφαλό της και χρειάστηκε να καταβάλω μεγάλῃ προσπάθεια γιὰ να τὴν καθυσυχάσω — γιὰ να τὴν ἡρεμήσω θὰ ἔπρεπε να πῶ — γιὰτὶ παρουσίαζε ἀκριβῶς τὸν ἀνεπιθύμητο τύπο σὲ παρόμοιες περιστάσεις: φλύαρη, αἰσθηματικὴ, ὑπερβολικὴ. Μιὰ καλὴ γυναίκα ἀσφαλῶς, ἀλλὰ πόσο κουραστικὴ!

Μὲ σταματοῦσε κάθε τόσο γιὰ να μοὺ λῆ και να μοὺ ἐναλλάξει.

— Κόρη μου... τί δυστύχημα! Δὲν ξέρει ἀκόμη ὅτι εἶναι χήρα... στὰ εἴκοσι ἔξη της χρονία! Δὲ μπορεῖτε να φαντασθῆτε, δεσποινίς, τί ζευγάρι ἦταν! 'Αγαπημένοι σαν τρυγόνια, δὲν μπορούσαν να κάμουν οὔτε μιὰ ὥρα ὃ ἓνας χωρὶς τὸν ἄλλο...

— Δὲν πρέπει να μάθω ἀκόμη τίποτε, κυρία, τὸ ἀπαιτεῖ ὁ γιατρός. Τὰ τραύματά της βρίσκονται στὸ δρόμο τῆς ἰάσεως, ὁμως τὸ νευρικὸ της σύστημα εἶναι ἀκόμη πολὺ κλονισμένο.

— Πάντοτε ἦταν ἓνα νευρικὸ παιδί. Μὲ κατηγοροῦσαν ὅτι τὴν εἶχα παραχαϊδεμένη... ἀλλὰ δὲν ἔξεραν ὅτι δὲν μπορούσα να κάμω και διαφορετικὰ.

Δύσκολα κατάρθωνα ν' ἀπαλλαγῶ ἀπ' αὐτὴ τὴ φορτικὴ κυρία. 'Απὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐπιτιμοῦσα τὸν ἑαυτὸ μου γιὰτὶ δὲν ἔδειχνε περισσότερὴ ὑπομονή, ἀφοῦ κατὰ θάθος ἦταν κυρίως κουτὴ και καθόλου κακὴ.

— 'Η 'Ελιάν, ἀντίθετα μὲ τραβούσε. Καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὴ δικὴ της πλευρὰ ἀφοσιωνόταν σὲ μένα σαν ἓνα χαϊδεμένο παιδί ποὺ ζητοῦσε πολλὰ και ἐγὼ τῆς ἀφ' ἑρῶνα περισσότερον χρόνο ἀπὸ ὅσον ἦταν ἀναγκαῖος. Σκεπτόουν μὲ ἀγωνία τὸν πόνο ποὺ θὰ ἐνοιῶθε αὐτὸ τὸ δυστύχημα και λεπτοκαμωμένο πλάσμα,

δταν θὰ μάθαινε τὸ χαμὸ τοῦ ἀγαπημένου της.

— Πήγαινε λίγο καλύτερα. Εἶχε ἤδη κάμει μερικὲς ἐρωτήσεις γιὰ τὸ δυστύχημα, γιὰ τὸν ἄνδρα της, και τῆς εἶχαμε πῆ ὅσα ψέματα μπορούσαμε, μὰ ἦταν καιρός να μάθῃ τὴν ἀλήθεια. 'Η μητέρα της μὲ βαστοῦσε μὲ μακρὲς συζητήσεις στὸ διάδρομο τῆς κλινικῆς.

— Σὰς παρακαλῶ, δεσποινίς, κάντε μου τὴ μεγάλη χάρι ν' ἀναλάβετε να τῆς τὸ πῆτε ἐσεῖς μὲ τρόπο. Δὲν βρίσκω τὸ θάρρος να τὸ κάμω ἐγώ... Εἶμαι κι' ἐγὼ τόσο νευρικὴ.

— Τέλος δέχτηκε αὐτὴ τὴ θλίβερὴ ἀποστολή.

— 'Ενα πρωτὴ 'Ελιάν παραπονεθῆκε πάλι γιὰ τὸ γυμὸ της και ὕστερα πρόσθεσε:

— Καὶ ὁ ἄνδρας μου; ὑποφέρει κι' αὐτὸς τόσο πολὺ;

— 'Οχι, κυρία....

— Πῆρα ὕψος σοβαρὸ και χαμήλωσα τὰ μάτια.

— 'Οχι; 'Ὁ! μὲ τί τρόπο τὸ λέτε!

— 'Οχι, κυρία. Ο κύριος Βελναίρ δὲν ὑποφέρει πιά...

— Τί συμβαίνει; ρώτησε ἀνήσυχη.

— Φανῆτε θαρραλέα.

Κατάλαβε:

— Τότε μοὺ λέγατε ψέματα;

— 'Ετσι ἔπρεπε, δὲν θὰ εἶχατε τὴ δύναμι να ὑποφέρετε τὴν ἀλήθεια. Καὺμενούλα!

Καὶ χαίδεψε τὸ λευκὸ και λεῖο μέτωπό της.

Τὰ μάτια της γέμισαν δάκρυα. Εἶπε πολὺ σιγά:

— Καὺμένη μου, Λουσιέν!

— 'Υστερα γύρισε τὸ κεφάλι της ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος και σώπασε.

Εἶχα φοβηθῇ ὅτι θὰ πάθαινε καμμιὰ σφοδρὴ κρίσι και εἶχα ἐτοιμάσει ἓνα κατευναστικὸ. Δὲν χρειάστηκε ὁμως να τὸ χρησιμοποιήσω.

— Ὅταν μπῆκε ἡ μητέρα της, κλαμένη, μὲ τὰ χέρια ἀπλωμένα και φωνάζοντας:

— 'Ελιάν, ἀγαπημένο μου παιδί!

— 'Εκείνη ἀπάντησε:

— 'Αφῆσέ με, μαμά, σὲ παρακαλῶ, μὲ κουράζει.

— Εἶναι καταπληκτικὴ, μοὺ εἶπε ἡ κυρία Ν... γεμάτῃ θαυμασμὸ γιὰ τὴν κόρη της.

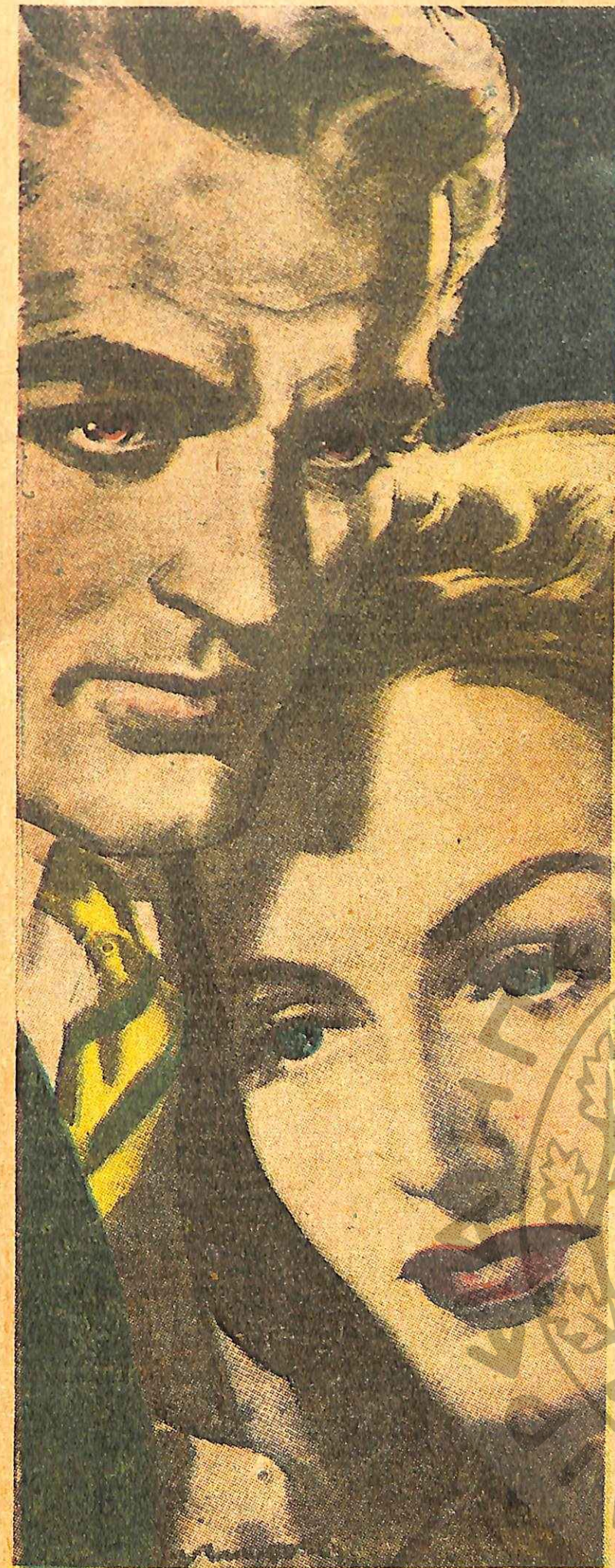
Αὐτὴ ἡ ἀντίδρασις ἦταν ἀπροσδόκητη, πράγματι, και ἀναρωτιόμουν ἂν δὲν θὰ ἦταν καλύτερα να ξεστοῦσε και να μὴ κρατοῦσε κρυφὸ τὸν πόνο της.

— Ἀλλὰ ὅχι τὶς ἐπόμενες μέρες ἡ κατάστασίς της δὲν χειροτέρευε, ἀντίθετα.

— Σιγά-σιγά, ἀνελάμβανε. Δεχόταν μερικὲς ἐπισκέψεις, ἄφινε να τὴ συλλυποῦνται, ἔμενε ἡρεμὴ. 'Η μητέρα της ἐπανελάμβανε σὲ ὅλους ὅτι ἡ κόρη της εἶχε ἓνα θάρρος καταπληκτικὸ, ἐνῶ ἡ ζωὴ της εἶχε τελειώσει, καταστραφῇ...

Μιὰ μέρα ἡ 'Ελιάν μοὺ εἶπε:

— Κατερίν, μοὺ ἐπιτρέπετε να σὰς φωνάξω μὲ τὸ μικρὸ σὰς

Τράβηξε σιγά τὸ κεφάλι μου ἐπάνω στὸν ὦμο του.

δυναμ: Είμαστε φίλες, δεν είν' έτσι! Δείχνετε υπερβολική καλωσύνη και υπομονή μαζί μου και εγώ κάνω κατάχρησι, το ξέρω...

Πήγα να διαμαρτυρηθώ, αλλά δεν με άφησε:

— Ναί, ναι, μη λέτε όχι... 'Ακούστε, θα σας δείξω μέγχοι πούρου σημείων, σας έχω εμπιστοσύνη, λέγοντάς σας ένα πράγμα πολύ προσωπικό και μυστικό: αγαπώ ένα νέο...

— 'Αδελά μου τιναχτήκα.

— 'Α! σας σοκάρει αυτό. Ξέρω ότι έχωμε διοφορετικό χαρακτήρα, έμεις οι δύο. 'Ομως αυτό δεν πρέπει να μάς εμπόδισι από το να νοιώσει ή μία την άλλη. Ναί, σκέπτεσθε τον άνδρα μου. 'Ω, ο Λουσιέν ήταν ένα καλό παιδί, δεν αγαπούσα πολύ. 'Α'λά, δεν είν' έτσι, ήμασταν έξη χρόνια παντρεμένοι! Λοιπόν...

Σάπασα, μη έχοντας καμμία παρατηρησι να κάμω. 'Εκείνη εξακολούθησε:

— 'Αλλά, αν σας τὰ διηγοῦμαι αυτά, το κάνω μ' ένα σκοπό πολύ ιδιότυπο. Θέλω να δω αυτόν το νέο. 'Η μαμά θα λείψι για μερικές μέρες. Δεν πρέπει να μάθω τίποτε! Δεν μπορώ να του γράψω γιατί έχω το χέρι μου στο γύφο. Πρέπει να πάτε σεις απόψε στο σπίτι του. Νά ή διευθύνσις του: 'Ανρὺ Σεκέν, δόξας Λυτρέ 228.

— 'Ενοίωσα να παραλύω και ή σφυριγα που κρατούσα μου έφυγε από το χέρι. 'Ο 'Ανρὺ! ο άρραβωνιαστικός μου!

— 'Εσκυψα στο πάτωμα για να μαζέψω τα κομμάτια του νυσιού. 'Ετσι δεν είδε το πρόσωπό μου που θα ήταν κατάχλωμο και άλγαιωμένο.

— Θά πάτε δεν είν' έτσι; Δεν πρόσεξε πόσο ή φωνή μου ήταν πνιγμένη ενώ της άπαντούσα:

— 'Εστω, θα πάω. 'Εκείνη επρόσθεσε:

— Πέστε μου, Κατερίν, δεν έχω γίνει πολύ άσχημη;

Την κτύπησα, μου φαίνεται με ύσος, αλλά εκείνη δεν πρόσεξε τίποτε. 'Ηταν γοητευτική και της το είπα:

— 'Αντίθετα, είσθε πολύ γοητευτική.

Βρισκόμουν σά να ζούσα σ' ένα όνειρο ή μάλλον ένα εφιάλη, όταν έβγα το βράδυ εκείνο από την κλινική. 'Υπέφερα, υπέφερα τρομερά.

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

— 'Ότε ο 'Ανρὺ, που τον τοποθετούσα τόσο ψηλά, ήταν ένας ψεύτης όταν μου έλεγε ότι με αγαπούσε, ότι δεν υπήρχε γι' αυτόν άλλη γυναίκα από μένα!

έντελώς ελεύθερος για να την κερμε γυναίκα σου, αφού τώρα είναι γιός!

— Τρελλάθηκες! Μά ή 'Ελιάν δεν είναι τίποτε για μένα, σου το όρκίζουμαι.

— Μη άρνησαι, 'Ανρὺ... το βρίσκω περιττό.

— 'Ω, Κατερίν... άκούσε με... κατάλαβέ με. 'Ηταν στο βαπόρι, στην επιστροφή μου από την 'Αργεντινή, μόλις πριν μερικές βδομάδες, που συνέβη αυτό το έπεισόδιο. Στο βαπόρι αυτό, γνωρίστηκα με το ζεύγος Βελισιάρ: 'Εκείνος, καλό παιδί, τυφλά έρωτευμένος με τη γυναίκα του και πολύ συμπαθητικός τύπος. 'Εκείνη, μία κενή κούκλα, μία φιλάρεσκη ή κάτι περισσότερο. 'Εδιόλεξε έμένα, ύστερα από πολλούς άλλους. Είναι άρκετά δυσωρη, λοιπόν... Ναί, φταιω που δεν άποιακρύνηκα άπ' αυτήν.

— 'Αλλά, Κατερίν μου, άλλα δεν μπορώ να το πω αυτό άπάτη. Αυτό που συνδέει έμάς τους δυο είναι ένα σίσθημα έντελώς άσφορετικό! Είναι μία μικροπεριπετιούλα που δεν έχει καμμία σχέση με τη δική μας άγάπη. Θά ήταν σά να σέ προσέδωλα, αν σέ συνέκρινα με την 'Ελιάν!

Σάπασε για μερικά δευτερόλεπτα, ύστερα με κτύπησε στα μάτια και πρόσθεσε:

— Πές μου τι με συγχωρείς, πές μου το, σέ ίκετεύω! Σ' αγαπάω με όλο μου το είναι και όταν είμαι βέβαιος για την άγάπη σου, νοιώθω άπέραντα ευτυχισμένος...

Μίλησε άκόμη πολύ και ήρθε πιό κοντά μου.

— 'Εγώ δεν έλεγα τίποτε, μά είχα τα μάτια μου γεμάτα δάκρυα. Τόν άφησα και υού πήρε το γέλι και μου το έσφιξε. Δεν τολμούσε να με φιλήσιν γιατί δεν ήμασταν μόνοι... 'Αλλά το ίκαμα έγινε... 'Ημουν τόσο καλά κοντά του. 'Εβλεπα τα ώρατα ειλικρινή μάτια του να με κτυπάζου με τόση τρυφερότητα και άγωνία, που συγχώρησα και ένοίωσα τόν έαυτό μου ευτυχισμένο όπως πρώτα.

— Μα τί θα της πώ, είπα ύστερα από λίγο.

— 'Ό,τι θέλεις. 'Αδιαφορώ. Την άλήθεια, αν θέλεις.

— 'Ό! όχι, αυτό θα μπορούσε να της φέρη καμμία νευρική κρίσι και να χειροτερέψι. Δεν έχει άκόμη δυναμώσει άρκετά.

— 'Ό! Για μένα, το μόνο που ξέρω είναι ότι δεν θα πάω.

Την άλλη μέρα, μόλις μπήκα στο δωμάτιο, είδα την 'Ελιάν να με κτυπάζι με άγωνία και περιέργεια.

— Δεν τόν βρήκα στο σπίτι του, της είπα.

— 'Εκαμε ένα μορφασμό άπογοητεύσεως και έδειξε κάποια άνυπομονή.

— Δεν του άφήσατε σημείωμα; Τότε πρέπει να ξαναπάτε άπόψε.

Την είδα να περιμένει με άγωνία αυτή την επίσκεψι που δεν έρχόταν. Ταραζόταν και έκνευρίζταν κάθε μέρα και περισσότερο.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Ο γίαιρός άπορούσε με αυτή την υποτροπή της καταστάσεως της, με αυτή την ύψωση της θερμοκρασίας της. Προσπαθούσε να βοηθ την αϊτία και δεν καταλάβαινε. 'Εγώ καταλάβαινα. Καί ήξερα ότι αυτή τη φορά, ή νοσοκόμος, αντί να συνεργάζετα για τη θεραπεία, ήταν ή αϊτία αυτής της υποτροπής.

— 'Η σκέψι αυτή με βασάνιζε. Καί κατέληξα ένα βράδυ να το μουλογώσιν στον 'Ανρὺ.

— Θά έποπε να πäs να δής την 'Ελιάν. Θά βελτιωνόταν ή ύγεια της, είμαι βέβαιη γι' αυτό. 'Όταν θα γίνι καλά, θα της πούμε πώς έχουν τα πράγματα. Τότε θα είναι άρκετά γερή για να δεχθι το κτύπημα.

— 'Ο 'Ανρὺ, έξω φρενών, φώναξε στην άρχη:

— 'Αλήθεια, Κατερίν, το παρακάνεις με την επαγγελματική σου συνείδησι. 'Η 'Ελιάν δεν δείξει αυτές τις λεπτότητες, σέ βεβαιώ.

— 'Εγώ επέμενα ότι από λόγους άνθρωπισμού έπρεπε να πιά να τη δή και στο τέλος ο 'Ανρὺ υπέχωρησε.

Της έγραψε τότε ένα σημείωμα και της άνήγγειλε την επίσκεψι του για την μεθεπομένη.

Θά θυμάμαι πάντα τη στιγμή εκείνη και τὰ έως τότε άγωνιά μου αίσθημα, που μ' έκαναν τόσο να ταραχθώ και τόσο δυστυχισμένη!

— 'Αναγκάστηκα να βοηθώ την 'Ελιάν να κτενισθι και να στολισθι όσο μπορούσε καλώς. Πνιγνόντας τη στενοχώρια μου, και ύστερα να της άναγγείλω τόν 'Ανρὺ Σελιέ.

— 'Ενώ ο 'Ανρὺ βρισκόταν στο δωμάτιό της, έγώ παραφύλαγα στο διάδρομο μπήκος έρχόταν ή μητέρα της για να μη την άφήσω να μπι. Δεν ήρθε.

Λίγο άργότερα, δεν βάσταξα πιά. 'Ανοίξα την πόρτα άπότομα και δόλωσα:

— 'Η επίσκεψις κράτησε πολύ, δεν πρέπει να κουρασθι ή κυρία Βελισιάρ.

— 'Ο 'Ανρὺ μου θύμισε άργότερα μέχρι ποίου σημείου ή φωνή μου ήταν στεγνή και πόσο το άναστατωμένο μου πρόσωπο τού έκαμε κακό.

— 'Εκείνο που ξέρω έγώ είναι ότι βλέποντας τόν 'Ανρὺ κοντά στο προσέφαλο της 'Ελιάν και λίγο σκυμμένο κοντά της, ένοίωσα σάν μία μαχαίρι ά στην καρδιά!

— 'Εφυγε, αφού της έδωσε το λόγο του ότι θα ξαναπήγαινε.

— 'Όμως, το βράδυ, όταν συναντηθήκαμε, μου δήλωσε:

— Δεν θα ξαναπάω ποτέ. Τό ήρίσκω έντελώς περιττό να σέ κάνω να υποφέρης έξ αϊτίας αυτού του χαϊδεμένου παιδιού που δεν έχει άπολύτως κανένα ενδιαφέρον.

— Είναι μία άρρωστη και της άξίζουσ ώριμένες λεπτότητες, είπα έγώ.

— 'Ο 'Ανρὺ, ώστόσο, δεν υπέχωρησε. Δέχτηκ, μόνο να γράψω με πολλή εγγένεια στην 'Ελιάν ότι ήταν υποχρεωμένος ν' άπουσίασι από το Παρίσι για μερικές βδομάδες.

Το γράμμα αυτό, που εκείνη μου το έδειξε, προκάλεσε μία μικρή κρίσι δακρύων, που έγώ φρόντισα να την κατενύσσω με μεγάλη υπομονή. Καί άπορούσα και μόνη μου, που έβρισκα τοση ψυχραιμία ώστε να της μιλώ για τη χορά που θα ένοιωθε όταν θα τόν ξανάβλεπε...

— 'Η ύγεια της βελτιωνόταν άρκετά γρήγορα τώρα και γινόταν σέκωσι να έγκαταλείψι την κλινική.

Καινούργια αϊτία άγωνίας για την κυρία Ν..., που, ώριμένως, ήταν περισσότερο μώψι ψυχικός παρά σωματικός. Μου έμπιστευόταν πόσο φοβόταν αυτή τη στιγμή: να δή την κόρη της να γυρίζι σ' ένα σπίτι

που υπήρξε μάρτυς της εύτυχίας της.

— Για φαντασθίτε το αυτό, δεσποινίς μου! Είσαθε μία κοπέλλα μορφομένη και καταλαβαίνεται. Τό σπίτι θα της φαίνεται άδειο... Σέ κάθε γωνία του θα έχη και από μία άναμνησι... Τόν καίμεν τόν γαμπρό μου...

Με παρακαλούσε να πηγαινώ να βλέπω την 'Ελιάν, να εξακολουθώ να την περιποιούμαι λίγο.

— Σας αγαπά πολύ και έμένα θα με βοηθήσετε πολύ.

— 'Ω, Θεέ μου, δεν μπορώ πιά! Δεν ζητούσα να καθωρίσω τις αϊτίες τών δόδων αυτής της κυρίας. 'Ασφαλώς, κατά ένα μέρος την έκανε να στενοχωριέται ή σκέψι ότι ή κόρη της πονούσε βαθειά για το χαμό του άγαπημένου συζύγου της!

Δέχτηκα να πηγαινώ καμμία φορά στο σπίτι της, αφού πλησίαζε ή μέρα που θα έφευγα άπό την κλινική. Είχαμε όρισει με τόν 'Ανρὺ την ήμερομηνία του γάμου μας και έπρεπε να έτοιμάσω πολλά πράγματα.

— 'Ετσι, είχα υποβάλει την παραίτησί μου.

— 'Η 'Ελιάν, ζαπλωμένη στη σαιζ-λόγκ της, ξαναρχίσε να ένδιαφέρεται για τις χαρές της ζωής. Διόλεγε με προσοχή κομμάτια ντεζαμπιγιέ για να δεχεται τους άρσενικούς και θηλυκούς φίλους της.

— Δεν μου μιλούσε πιά για τόν 'Ανρὺ. Τις πρώτες μέρες φαινόταν ότι περιμένε γράμμα εκ μέρους του. Τώρα, φαινόταν να είχε ξεχάσει όλα. 'Ωρισμένος ήταν ένα επιτόλαιο και κενο πλάσμα, όμως ίσως όχι τόσο άβλαβές. Τό άντελήθηκα αυτό λίγο καιρό άργότερα.

Μία μέρα, μόλις έφθασα στο σπίτι της, την είδα με μία παράξενη έκφρασι στο πρόσωπο.

— 'Υστερα, ξαφνικά, μ' ένα τρόπο χαδάρικο, μου είπε:

— Μικρή μου Κατερίν, έχω κάτι να σου έμπιστευθώ, που δεν μου έπιτρέπει ή συνείδησις να το φυλάω μυστικό από σένα. 'Ο 'Ανρὺ Σελιέ επέστρεψε άπό το ταξίδι του, είναι ήδη άρκετές μέρες και βλέπόμενος σιχνά. Δεν ξέρω γιατί δεν ήθελε να σου το πώ, αλλά βρίσκω ότι θα ήταν έλλειψι έμπιστοσύνης εκ μέρους μου να σου το κρύψω. Είμαστε πολύ ευτυχισμένοι.

Δεν ξέρω που βρήκα τη δύναμι να μείνω άκόμη μερικά λεπτά κοντά της, ούτε πώς την χαιρέτησα και έφυγα.

Αυτό που είχα άκούσει ήταν τόσο μεγάλο κτύπημα για μένα που μου φαινόταν σά να είχα παύσει να ζω κι' όμως υπέφερα φοικτά.

Τηλεφώνησα στον 'Ανρὺ για να του πώ γρήγορα ότι είχα άρπάξει γρήπιπ και πήγαινα να πταγιάσω. Καί όταν έπεσα στο κρεβάτι μου έμεινα εκεί ώρες και ώρες, χωρίς να κλαίω, χωρίς να κινούμαι, κουλουριασμένη, σά να ήθελα να κλείσω μέσα μου την άπελπισία μου.

Γιατί, επί τέλους, ή 'Ελιάν δεν μπορούσε να είχε πη μέματα. 'Υπήρχε κυρίως αυτή ή φράσις: «Δεν ήθελε να σας πώ τίποτε».

— 'Ωρισμένες στιγμές, έβλεπα μπροστά μου τόν 'Ανρὺ, το άδολο και ήλικρινές, πρόσωπό του που ελάτρενα και έλεγα μέσα μου: «Δεν είναι δυνατόν!» Δυστυχώς, ναι, ήταν δυνατόν! Τί άσχημη που ήταν ή ζωή!

— 'Ωρισμένες στιγμές, έβλεπα μπροστά μου τόν 'Ανρὺ, το άδολο και ήλικρινές, πρόσωπό του που ελάτρενα και έλεγα μέσα μου: «Δεν είναι δυνατόν!» Δυστυχώς, ναι, ήταν δυνατόν! Τί άσχημη που ήταν ή ζωή!

— 'Ωρισμένες στιγμές, έβλεπα μπροστά μου τόν 'Ανρὺ, το άδολο και ήλικρινές, πρόσωπό του που ελάτρενα και έλεγα μέσα μου: «Δεν είναι δυνατόν!» Δυστυχώς, ναι, ήταν δυνατόν! Τί άσχημη που ήταν ή ζωή!

— 'Ωρισμένες στιγμές, έβλεπα μπροστά μου τόν 'Ανρὺ, το άδολο και ήλικρινές, πρόσωπό του που ελάτρενα και έλεγα μέσα μου: «Δεν είναι δυνατόν!» Δυστυχώς, ναι, ήταν δυνατόν! Τί άσχημη που ήταν ή ζωή!

— 'Ωρισμένες στιγμές, έβλεπα μπροστά μου τόν 'Ανρὺ, το άδολο και ήλικρινές, πρόσωπό του που ελάτρενα και έλεγα μέσα μου: «

ΓΚΡΕΚΑ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΙΚΡΗ ΜΑΓΙΑΡ : —Για την προσοχή του στομαχιού. Είναι ανάγκη να κάνετε τη ζώνη της μέσης, που συνιστώ. Θα πιάνει και το στομάχι. Θα είναι ανοικτή εμπρός και θα σφίγγει με κορδόνια, ώστε με τον καιρό να σφίγγεστε ολοένα και περισσότερο. Για τα έξογκώματα στα άνω μέρη των μηρών: 'Εφ' όσον είναι μικρά μπορεί να εξαλειφθούν με μασάζ με λουρί κινούμενο με ηλεκτρικό μοτέρ. Μία συνεδρία με αυτό το είδος το μασάζ είναι αποτελεσματικότερη από 20 φορές μασάζ με τα χέρια.

ΜΙΑ ΛΥΠΗΜΕΝΗ : —Για την πιτυρίδα των μαλλιών σας σάς συνιστώ την ακόλουθη συνταγή: Σούφρ. πρεσπιπέ 2 γρ.— Γκουν-τρών Πουριφιέ 2 γρ.— Σαβόν μου ντέ ποτάς 0 γρ. 50.— Μπώμ ντέ Περού 0 γρ. 50.— Βαζελίνη καθαρή 22 γρ.— 'Επαλείψετε το τριχωτό δέρματος μετά επίμονο μασάζ με καθαρό οινόπνευμα μαζί με 1) 5 αλβέρς. Μη σάς νοιάζει για τις τρίχες που πέφτουν λόγω του μασάζ. 'Επαναλαμβάνω: να αποφεύγετε το λούσιμο με νερό. Να καθαρίζετε τα μαλλιά με 4 Νά οινόπνευμα καθαρού και μέρη οινόπνευμα καθαρού και 1 μέρος αλβέρς. Να ελθε πάντα μακριά από κάθε φωτιά, φλόγα ή ηλεκτρικό σπινθήρα.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ : —Μου παραπονείστε για το στήθος σας χωρίς να διευκρινίζετε εάν ο πόνος σάς ανήκει ή αν είναι πεσμένο. Στην πρώτη περίπτωση θα ακολουθήσετε τη μέθοδο που συνιστώ στο περασμένο τεύχος. 'Εάν είναι πεσμένο τότε η διόρθωσή του και η ακαδημαϊκή αναμόρφωσή του είναι απόλυτως εξασφαλισμένη με έντελως ανώδυνη έγχειρση. Βεβαίως μπορείτε να εξετασθήτε έντελως φιλικά ως αναγνώστριά μου.

ΜΑΡΙΑΝ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ : 'Εφ' όσον ελθε αρκετά παλαιά και τα πόδια σας παρουσιάζουν κανονικό σχήμα πάχους, τότε να φροντίσετε να αδυνατίσετε εάν ο Ιατρός σας το επιτρέπει. Θα αδυνατίσετε το πολύ δύο κιλά κάθε μήνα. Το ιδανικό βάρος σας είναι 57 κιλά. Θα τρώτε κρέας, ψάρι, κοτόπουλο, σόγια, συνοδευόμενα με σαλάτα χωρίς λάδι και λίγα φρούτα. Διόλου ζυμαρικά, πατάτες και ψωμί. Τέ πολύ μιά φρυγανιά για όλη την ημέρα. Διόλου κρασί ή μπόρα. Νερό ή έν γένει ύγρo το πολύ έως 2½ ποτήρια την ημέρα. Θα ζυγίζεστε δύο φορές την εβδομάδα και αναλόγως θα αυξάνετε ή θα ελαττώνετε την ποσότητα της άνω τροφής, ώστε να χάνετε το πολύ ½ κιλό κάθε εβδομάδα. Για τα μπιμπίκια του προσώπου να χρησιμοποιήσετε μιά καλή λουσιόν.

ΕΛΠΙΣ Κ. : —Για την άκμή και τα επακόλουθα της θα μεταχειρισθήτε μιά καλή λουσιόν. Η τονωτική κρέμα για να επαναφέρει την δραστηριότητα των μαρμαρίων κυττάρων λεγεται «Κολντίνια». Δεν συνιστώνται για το ξερό δέρμα σας οι χυμοί των φρούτων. Για το άρροφικό στήθος σας ενδέσφει και σάς η ανωτέρω σχετική απάντησής μου.

ΡΕΑΝ : —Δέν μου γράφετε δυστυχώς πόσην έκταση στο πρόσωπό σας κατέχει ο άγγειωματώδης σπίλος. Ξαναγράψτε μου με περισσότερες λεπτομέρειες και στείλετέ μου εάν είναι δυνατόν και μιά φωτογραφία σας. 'Η μόνη μέθοδος που συνιστάται στην περίπτωσή σας είναι η έστω και σε δύο φορές αλλαγή του άγγειωματώδους δέρματος με άλλην ύγιη επιδερμίδα. Αυτό επιτυγχάνει άριστα αποτελέσματα έν συγκρίσει με ό,τι υπάρχει τώρα. Βέβαια στο Θεραπευτήριο θα σάς ε-λάβουμε υπεύθυνως.

ΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΙΑ : —Για τις χηλοειδείς ούλες στο πρόσωπο υπεύθια έγκαιμμάτων έγω να σάς συστήσω την αφαίρεσί των χειρουργικώς μετά ή άνευ μεταμοσχεύσεως δέρματος, αναλόγως της έκτάσεώς των, και έν συνδυασμό πάντοτε με κατάλληλον ραδιοθεραπείαν.

ΕΦΗ Κ. : —Για να ε-ς πώ υπεύθια εάν εξαλειφονται οι πανίδες στο πρόσωπό σας πρέπει να εξετασθήτε. Για την τόνωση του δέρματος σας πρέπει απαραίτητα να μεταχειρισθήτε μιά καλή τονωτική κρέμα, ή οποία όχι μόνο δέν έχει να αυξήσει τούς λεκέδες αλλά τουναντίον θα συντελέση σημαντικά στην εξαλείψή τους.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΟΥΣΑ 333 : —Οι θηλές των μαστών σας που προφανώς είναι ευθισμένες προς τα έσω, άνασχηματίζονται ώραιότατα προεχούσες με ένώδυνη τελείως έγχειρση. Για το άλλο ζήτημα που με ρωτάτε άρμόδιος είναι ο γυναικολόγος.

ΚΑΙΤΗΝ ΖΑΦΕΙΡΑΚ. : —Τα πρηξίματα στα πόδια σας είναι παθολογικής φύσεως (κακή λεμφική κυκλοφορία [σως] και δέν είμαι έγώ ή άρμόδια. Πάντως σάς συνιστώ κάθε θράδυ έστoά ποδόλουτρα με αλατόνερο και ξύδι. Να κοιμάσθε δέ πάντα με τα πόδια υποδασταζόμενα ψηλά με κατάλληλα τοποθετημένα μαξιλαρία. Στίς κυκλοφορικές διαταραχές

συνιστώνται οι ένέσεις Πατουντίν του Μπάγερ. Συνενοηθήτε με τόν Ιατρόν σας. Μη νομίζετε ότι με μασάζ ή γυμναστική θα διορθώσετε πάντοτε τα πάντα.

ΒΑΛΕΝΤΙΑ : —Εύχαριστώ για το λακωνικό και δακτυλογραφημένο γράμμα. Είδα τη φωτογραφία. 'Η μύτη σας είναι δυνατόν και να λεπτύνει στο άκροσίνιο και γενικώς να άναπλασθή αισθητικά. 'Η έγχειρση είναι τελείως ανώδυνη. Γίνεται από το έσωτερικό της μύτης κατόπιν τοπικής άνασθησίας, και δέν άφίνι κανένα σημάδι.

ΦΟΥΛΙ Π. Μ. : —'Εφ' όσον ελθε 14 έτών άσφαλώς θα ψηλώσετε άκόμη. 'Επιδοθήτε σε καθημερινές άσκήσεις αιώρήςσεως και άπαγωγών και έκτινάξεων τών ποδιών στο κενό με δύναμι. Για το υπερτροφικό στήθος σας θα τα ποίμε μετά πάροδον τουλάχιστον 5 έτών. Πράς το παρόν δέν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Μείνετε όμως ήσυχη τελείως γιατί άγότερα θα άναδιαμορφωθή το στήθος σας σε κλασικό σχήμα με τελείως ανώδυνη αισθητική επέμβαση.

ΣΕΡΡΑ-Ι-ΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ : Θα απαλλαγθήτε ριζικά από τις τρίχες στο πόσσωπό σας μόνο με την μέθοδο της καταστροφής τών τριγών κατόπιν έπανεπιλημμένων διαθερμοληξών έραχέων κυμάτων.

ΑΠΕΛΠΙ ΣΜΕΝΗΝ ΜΑΘΗΤΡΙΑΝ : —Για τα μαλλιά σας που πέφτουν τόσο έπικίνδυνα ένw ελθε μόνον 17 έτών: 'Εσωτερικώς να κάνετε πολυδιταμίνες ένέσεις και συγκεντωμένο έκχύλισμα ήπατος. 'Επίσης μετά την περίοδο, μέχρι 5 μέρες πριν έρθη, να παίρνετε κάθε δεύτερη μέρα ένα χάπι Λυνοράλ της έλαφράς δόσεως, συμφωνή με τη θεραπεία που συνιστάται στο Θεραπευτήριο. 'Εάν παρατηρήτε καμμίαν ένόχλησιν από το νιυρικόν, ψυχικόν, έντερικόν σύστημα κλπ., να συμβουλευθήτε συμπληρωματικά ειδικόν Ιατρόν. Τοπικώς: Να αποφεύγετε το λούσιμο με νερό. Τρίβετε κάθε θράδυ με άλκοολ 80 βαθμών έπίμονα το τριχωτό δέρμα. 'Εξακολουθήστε τις έντριβές στις ρίζες με ρετσινόλαδο καθαρό κτυπημένο με κρόκον σογού δύο φορές την εβδομάδα. Και τις άλλες θράδυες μετά το μασάζ με οινόπνευμα αλείψετε τις ρίζες με την έξης λουσιόν: Κινίνη 1 γρ.— Πιλοκαρπίνη 0 γρ. 75.— Αιθέρ 15 γρ.— Οινόπνευμα 80 βαθμών 150 γρ.— Τη λουσιόν θα μεταχειρίζεσθε έπί 2 μήνες, θα διακόπτετε έπί 1 μήνα και πάλιν ούτω θα συνεχίζετε. 'Ισως χρειασθή να κάνετε και υπεριώδεις ακτίνες. Μη στενοχωρησθε. Είμαι θέβαιη ότι θα έπανακτήσετε τα μαλλιά σας κάνοντας αυτά που σάς γράφω. Μη σάς νοιάζει εάν με το μασάζ αυξάνετε ή πτώσις. Ξαναγράψτε μου μετά 2-3 μήνες.

ΑΓΝΩΣΤΗΝ : —Για τα μπιμπίκια που έχετε σε όλο το σώμα: Μπάνια θειούχα και τρίψιμο με καπρασόσάπουνο. 'Ακολουθώσ πλύσιμο με οινόπνευμα 80 βαθμών περιεχον κατά 1% Ιτευλικόν δξύ και 5% Μπιμπαρά ντέ σούντ. 'Εσωτερικώς χάπια τύπου Τεστοζάν ή Τεστοβιρόν 1-2 καθ' ημέραν. Το καλοκαίρι αρόπιον Ιοντοανίλ. Το χειμώνα μορουνέλατον.

ΝΕΦΕΛΗΝ Μ. Α. : —Για την άποτριχώσι των μηρών: 'Υπάρχει ή ριζική μέθοδος διά της διαθερμοληξίας. Προσωνιναί μέθοδοι άποτριχώσεως έκτός από αυτές με έ-λαφροπेत्रα, κερί 'Αρντεν, λυωμέ-

νη Σάχαρη, δέν έχω καλύτερες να σάς συστήσω. 'Αν είδικευθήτε περισσότερο με το κερί της 'Αρντεν μου φαίνεται ότι είναι το καλύτερο. Μετά την άποτριχώσι χρησιμοποιήτε μιά καλή τονωτική κρέμα του τύπου της «Κολντίνια» του προσώπου, για να άποφεύγετε τις επακόλουθες μικροσυνέπειες. Για τα μπιμπίκια θα έρρητε ανωτέρω σχετικές απαντήσεις.

Ε. Μ., Ψυχικό : —Για την τόνωση των μαλλιών σας θα θώρρη ανωτέρω σχετικές οδηγίες. Για το καθαρίσμα το θράδυ σας συνιστώ τις δύο λουσιόν «Α» και «Β» του Θεραπευτηρίου. Το σύστημα του καθαρισμού με δύο λουσιόν είναι το έπιστημονικώτερο.

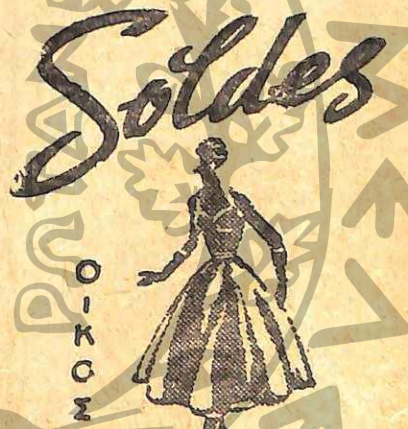
ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ : Για προσωρινήν άποτριχώσιν δέν σάς συνιστώ κανένα φαρμακευτικό παρασκεύασμα γιατί έρεθίζεται το δέρμα και οι τρίχες ξαναβγαίνουν μακρύτερες και σκληρότερες. Σάς συνιστώ τις άνωτέρω τρεις σχετικές μεθόδους.

ΕΛΣΑ : Δι' ό,τι άφορα περιπτώσεις άποτριχώσεως ριζικής ή προσωρινής, θλέπετε σχετικά άνωτέρω. 'Η χρήση μέσων στη μύτη της στρεπτομυκίνης, δέν πρόκειται διόλου να μεγαλώσει τις τρίχες. 'Εάν έχετε προδιάθεση υπερτριχώσεως οι τρίχες θα μεγαλώσουν και θα πληθαίνουν μόνες τούς άνωσθη-ποτε. 'Εάν παρουσιάζετε ώσθηκικήν άνεπαρκείαν φροντίστε να ρυθμίσετε και αυτό το ζήτημα.

ΠΑΛΙΑΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ : Για να ψηλώση ή κόρη σας, που είναι άκόμη 16 έτών: 'Ο ειδικός αισθητικός Ιατρός του Θεραπευτηρίου έχει την υπεύθυνον γνώμην ότι ή παρά ειδικός καταστισμένου Ιατρού κατάλληλος θεραπεία με ένέσεις υποφόρσεως, κατόπιν μάλα στα προηγουμένων καταλλήλων έξατάσεων, ούδένα κίνδυνον άκρομεγαλίας (!) έμπεριέχει για την κόρη σας. Σχετική πείρα εις το Θεραπευτήριον ύπάρχει 25 έτών μέχρι σήμερα. Λάβετε τουναντίον όπ' όψι σας ότι της ως άνω θεραπείας δέν είναι πάντοτε θέβαια τα αποτελέσματα. 'Όσο για τις πρέπουσες άσκήσεις θλέπετε σχετικά άνωτέρω.

TONY ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου 'Αθηνών
Γιάν Σμάτς 38

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΥΡΤΙΔΗ

ΟΙΚΟΣ

Ικανοδοίηθις!
Αυτές είναι έκπτώσεις
που κάνουν
τα Καταστήματα:

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καί προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 31 'Ιουλίου ἕως 13 Αὐγούστου γι' αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμοὺς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 21-30 Μαρτίου): Ἀτμόσφαιρα ἡρεμότερη καὶ κατάλληλη γιὰ μιὰ εὐκρινῆ συνεννόησι. Φορῆτε λευκά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 21 Μαρτίου - 9 'Απριλίου): Μὴ ἔχετε τὴν ἀξίωσι νὰ ὑποτάσσωνται ὅλοι στὴ θέλησί σας. Προσγειωθεῖτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 10-19 'Απριλίου): Ἐπαγγελματικὲς σκοτούρες, ἀλλὰ ἡ εὐτυχία στὸν σιδηματικὸ τομέα θὰ σὰς ἀποζημιώσῃ.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 20-30 'Απριλίου): Ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία γιὰ ταξίδι. Φορῆτε κίτρινα, πράσινα, καφέ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 1-10 Μαΐου): Μὴ κοινοποιεῖτε τὰ μικρά σας μυστικά. Εὐκαιρίες γιὰ ἀνάδειξι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 11-20 Μαΐου): Μερικὲς εὐκολὲς ἐπιτυχίες θὰ σὰς ἐμπνεύσουν μιὰ ἐπικίνδυνη εὐφορία. Ἀλλὰ τὸ εὐκολὸ δὲν διαρκεῖ.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 21-31 Μαΐου): Ἡ ἐργασία, οἱ ὑποχρεώ-

σεις, οἱ διασκεδάσεις ἀπασχολοῦν ἐξ ἴσου τὴ ζωὴ σας. Ἰσορροπία καὶ στὰ αἰσθήματα. Εὐτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 1-10 Ἰουνίου): Τὸ περιβάλλον σας μὲ τὴν ὑπερβολικὴ του νευρικότητα θὰ σὰς κουράσῃ. Ἀντιδράστε γιὰ νὰ μὴ παρασυρθεῖτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 11-22 Ἰουνίου): Μία γυναίκα θὰ προσπαθῇ νὰ σὰς ἐκτοπίσῃ ἀπὸ τὴ σπορὴν προσώπου ποὺ σὰς ἐνδιαφέρει. Προσέξτε.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 23 Ἰουλίου - 1 'Ιουλίου): Μία καλὴ αἰσθηματικὴ ἰδιότης θὰ σὰς παρηγορήσῃ γιὰ τὴ διπροσωπία μιᾶς δῆθεν φίλης. Φορῆτε μαύρα καὶ λευκά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 2-11 Ἰουλίου): Ἡ τύχη σας παραστῇ πάντα πιστά. Οἰκογενειακὴ εὐτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 12-22 Ἰουλίου): Σκεφθεῖτε καλὰ πρὶν κλείσετε ὠριμένη συμφωνία. Φορῆτε γαλάζια.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 23-31

'Ιουλίου): Οἱ ξαφνικοὶ ἔρωτες δὲν ἔχουν συχνὰ ἐπὶ οὐρο. Προσέξτε. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 1 - 11 Αὐγούστου): Μία γνωριμία μέσα στὸ εὐχάριστο περιβάλλον τῶν διακοπῶν θὰ σὰς φανῇ ἐξαιρετικὰ χρήσιμη. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 11-22 Αὐγούστου): Σκεφθεῖτε καλὰ πρὶν ἀποφασίστε ἓνα μεγάλο ἔξοδο καὶ μὴ ξεχνάτε νὰ καταστρώσετε σχέδιο προϋπολογισμοῦ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 23 Αὐγούστου - 1 Σεπτεμβρίου): Προσκληθεῖς εὐχάριστες, παρές, ἐκδρομές. Καίρὸς γιὰ ὥραία δεινὰ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 2-12 Σεπτεμβρίου): Πολλὴ στενοχώρια, ζήλειες, ἀνησυχίες. Προσοχή! Φορῆτε μπλε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 13-22 Σεπτεμβρίου): Ἡ ἐξυπνάδα καὶ ἡ ἰκανότητά σας θὰ σὰς βοηθήσουν νὰ ξεφύγετε ἀπὸ τὴν μικροπαγίδες ποὺ σὰς στήνουν.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 23-30 Σεπτεμβρίου): Ἀρίστη φόρμα γιὰ νὰ πραγματοποιήσετε ἓνα τολμηρὸ σχέδιο. Φορῆτε λευκά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 1-10 Ὀκτωβρίου): Μὴ δημιουργήτε εὐκολίες καὶ τυχαῖες σχέσεις καὶ μὴ δίνετε εὐκολὰ τὸ λόγο σας στὰν ἰσχυροὺς γιὰ οἰκονομικὰ ζητήματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 11-23 Ὀκτωβρίου): Φροντίστε πρὸ πάντων τὴν ὑγεία σας καὶ μὴ κάνετε ἀπερίσκεπτες.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 24 Ὀκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου): Νέφη στὸν αἰσθηματικὸ οὐρανὸ σας. Οἰκονομικὲς δυσκολίες. Τὰ ἀστρά δὲν σὰς βλέπουν μὲ πολὺ καλὸ μάτι αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 2-12 Νοεμβρίου): Μέτριες αἰσθηματικὲς ἱκανοποιήσεις καὶ θὰ τίς ἐκτιμῆτε ὅπως τοὺς ἀξίζει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 13-22 Νοεμβρίου): Πικρὲς περισσότερο φανταστικὲς παρὰ πραγματικὲς. Ἐκεῖνος ποὺ τίς ἐπρόκλεσε θὰ ἔχῃ τύψεις.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 23 Νοεμβρίου - 2 Δεκεμβρίου): Δεκαπενθήμερο εὐνοϊκὸ γιὰ τὸν πολυάσχολο χαρακτήρα σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 3 - 11 Δεκεμβρίου): Μὴ ἐγκαταλείπετε στὴν ἀνία τὴν ὥρα ποὺ σὰς προσφέρονται τόσες εὐκαιρίες νὰ διασκεδάσετε. Ἀσχοληθεῖτε μὲ κάτι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 12-22 Δεκεμβρίου): Ἐλαφρὲς παρεξηγήσεις καὶ κακοκεφιές. Ἀντιδράστε. Φορῆτε ζωπρά χρώματα.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 23 Δεκεμβρίου - 1 Ἰανουαρίου): Θὰ κάνετε μεγάλα σχέδια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐλάχιστα θὰ πραγματοποιήσετε. Φορῆτε γκρι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 2-11 Ἰανουαρίου): Ἡ προσωρινὴ ἀπομάκρυνσις προσφίλους σας προσώπου θὰ σὰς φέρῃ μελαγχολία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 12-21 Ἰανουαρίου): Ἐπαφελήθητε ἀπὸ τίς διακοπὲς γιὰ ν' ἀπαλλαγθεῖτε ἀπὸ τὴν βελία σας. Φορῆτε λευκά καὶ σιὰ.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 22-30

'Ιανουαρίου): Εὐκαιρίες γιὰ ταξίδια. Τίποτα τὸ ἐξαιρετικὸ. Μία καλὴ εἰδησι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 31 Ἰανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου): Διάφορα μικροεπεισόδια θὰ ἀλλάξουν προσωρινὰ τὴν ρουτίναν τῆς ζωῆς σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 10-19 Φεβρουαρίου): Ἐξαιρετικὴ ὑγεία ἀλλ' ἂν δὲν προσέχετε πιθανὸν νὰ κτυπήσετε ἐπικίνδυνα. Φορῆτε λευκά, κίτρινα, μώβ.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 20-29 Φεβρουαρίου): Θὰ δεῖτε κλισί πρὸς τὰ μικροαμαρτήματα ποὺ ὁσὶς μποροῦν νὰ γίνουν καὶ... θανάσιμα. Μὴ διακυβεύετε ἐπὶ τὴν οἰκογενειακὴν σας εὐτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 1-10 Μαρτίου): Νέοι φίλοι θὰ ἔχουν κοινὲς ἰδέες μὲ σας. Μία γυναίκα σὰς ὑπονομεύει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Απὸ 11-20 Μαρτίου): Ἡ ὑγεία σας ἐλπιώμεναι ἀδιάκοπα. Ἐπαφελήθητε γιὰ νὰ πραγματοποιήσετε τὸ σχέδιό σας, ποὺ ἀπαιτεῖ ἐντονὴ προσπάθεια.

Η ΣΙΒΥΛΛΑ

*

Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

'Απὸ 5.000 Γαλλίδες, στὶς ὁποῖες ἐτέθη τὸ ἐρώτημα «ποῖος εἶναι ὁ ἰδανικὸς σύζυγός;» οἱ 1500 ἀπάντησαν: «ἓνας ἀντρας ποὺ νὰ μοιάζῃ μὲ τὸν δικό μου». Ἡ πιὸ ὥραία ἀπάντησι στὸ ἐρώτημα ἦταν ἡ ἐξῆς: «Ἐκεῖνος ποὺ νομίζει ὅτι ἔχει παντρευτὴ τὴν ἰδανικὴ σύζυγο».

*

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟ ΕΒΕΡΕΣΤ

Ἡ κυρία Μαργαρίτα Λόσιγκερ Ντέλεμπας εἶναι ἡ μόνη γυναίκα ποὺ ἔλαβε μέρος στὴν ἐλβετικὴ ἀποστολὴ ποὺ ὠνομάσθηκε γιὰ ν' ἀνέβῃ στὸ Ἐβερεστ, ἀλλὰ ἀναγκάσθηκε νὰ ματαιώσῃ τὸ σχέδιό της γιὰ λόγους ὑγείας καὶ νὰ γυρίσῃ στὸ Κατμανδού. Ἐτοί γιὰ τὴν ὥρα, καμμιά γυναίκα δὲν θ' ἀνέβῃ στὸ Ἐβερεστ.

*

ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΣ

Σ' ἓνα θέατρο τοῦ Κολοράντο ἀντικαταστάθηκε ὁ ἀρχαῖος τοῦ Μαργαρίτας τοῦ Φάουστ μὲ μιὰ μοντέρνα ραπτομηχανή.

*

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΑΚΡΥΑ

Δὲ θυμόμαστε ποῖος εἶπε ὅτι «ἡ πιὸ μεγάλη ὑδραυλικὴ ἐγκατάστασις δὲν εἶναι μοντέρνα, ἀλλὰ ὅχι μετὰ τὰ πρῶτα γυναικεῖα δάκρυα», τὸ ἐπανελάβε ὁμῶς ἡ Ἐλεονώρα Ρουσσελ σ' ἓνα τελευταῖο λόγο της.

*

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΣΩΩΝ

Ὁ δόκτωρ Φερνάντ Μέρσο, συγγραφεὺς ἑνὸς βιβλίου, ὅπου ἐκθέτει τὰ συμπεράσματά του ἀπὸ τὴν πείρα ποὺ ἔχει ὡς ψυχολόγος τῶν ζώων, ἐρωτήθηκε κάποτε ποῖα εἶναι ἡ βασικὴ διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ζώου, εἶπε: Τὰ ζῶα δὲν λένε ποτὲ ψέματα καὶ δὲν σκοτῶνουν ποτὲ χωρὶς λόγο.

ΚΡΕΤΟΝ γιὰ τὰ καλύμματα τῶν ἐπιπλῶν σας, μόνον σὲ καλὲς ποιότητες. Ἐλβετικὰ καὶ Ἀγγλικά θὰ βρῆτε στὸ Κατάστημα

ΡΥΘΜΟΣ, ΒΟΥΛΗΣ 22

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ
ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ

Κομμωτήριον "ΛΟΥΞ,"

ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ
Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Βαφῆς ἰδιαίτερα διαμερίσματα

ἈΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

Ὁδὸς Ἐλ. Βενιζέλου (πρὶν Πανεπιστημίου) 59α

Τηλέφωνον: 23.776

«ΑΘΗΝΑ»

DR SCHOL'S:

"Ο,τι ἀφ' ὧρα τὴν ὑγείαν καὶ αἰσθητικὴν τῶν ποδιῶν

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ.—Τηλ. 52.673, 52.674

«ΑΘΗΝΑ»

στὴν ΣΙΑΚΑ Α.Ε. (ELBEO)

Μητροπόλεως 44 Β

Ἐξακολουθοῦν αἱ μεγάλοι καὶ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ἀπὸ 15 % ἕως καὶ κάτω τοῦ κόστους, σὲ ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ τῆς εἵδη:

ΕΣΩΡΡΟΥΧΩΝ ΑΛΦΑ

ΚΑΛΤΣΩΝ

ΣΟΥΤΙΕΝ

ΜΠΛΟΥΖΩΝ κλπ.

στὴν ΑΠΟΘΗΚΗ τῆς Ἑταιρίας:

ΣΙΑΚΑ Α.Ε. (ELBEO)

Μητροπόλεως 44 Β

Τηλ. 27.697

«ΑΘΗΝΑ»

* Μία γυναίκα ζητάει συμβουλὴ *

ΕΡΩΤΗΣΗ: Χτές ἔπαρνα τὸ τοῦ μου μὲ μιὰ φίλη μου, ποὺ μοῦ εἶπε: «Δὲν δά ἤθελα νὰ σὲ στενοχωρήσω, ἀλλὰ βλέπω γύρω ἀπὸ τὰ μάτια σου καὶ οἱ γυνῆδες ἀπὸ τὸ στόμα σου, μικρὲς ρυτίδες ποὺ δὲν τίς εἶχα παρατηρήσει, μέχρι τώρα». Αὐτὴ ἡ παρατήρησις μὲ ἀνησυχεῖ, γιατί ξέρω ὅτι οἱ ρυτίδες γεννᾶνε τὸν ἀνδρωπὸ. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάνω;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οἱ μικρὲς σημερινὲς ρυτίδες κινδυνεύουν νὰ εἶναι αὐριο θαθεῖες ρυτίδες. Μπορεῖ νὰ τίς ἀποφύγετε. Διότι αὐτὸ ποὺ ἔχει ἀνάγκη τὸ δέρμα σας, περιέχεται στὴν ῥοζ κρέμα Τοκαλον. Ἐάν τὴν μεταχειρίζεστε κανονικά, κάθε δρόμῳ, αὐτὴ ἡ κρέμα τῆς ὠμορφίης ποὺ εἶναι γνωστὴ σ' ὅλον τὸν κόσμον, δά δώσῃ στὸ δέρμα σας μιὰ φρεσκάδα καὶ μιὰ ἀπαλότητα μοναδική. Κάθε πρωὶ δά ξυπνᾶτε μ' ἓνα δέρμα πρὸς ζῶπρό καὶ πρὸς νεανικό. Ἀλλὰ μπορεῖτε νὰ ἔχετε καὶ ἄλλο κέρδος ἀκόμη, τὸ

δέρμα σας, δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνο χωρὶς ρυτίδες, ἀλλὰ ὥρατο, ἐλευθέρῳ ἀπὸ κάθε ἀσχημία καὶ ἀπηλλαγμένο ἀπὸ τοὺς ἀνοιγμένους πόρους καὶ τὰ μαύρα στίγματα. Αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα δά τόχετε μὲ τὴν λευκὴ κρέμα Τοκαλον, ὅχι λιπαρὴ, γιὰ τὴ μέρα. Μπαίνει βαθεῖα μέσα στοὺς πόρους, ἐλαττώνει τίς διαφορὰς ἀκαθαρσίας ποὺ ἐπικάθονται στὸ δέρμα καὶ εἶναι πολλὲς φορές ἡ αἰτία τῶν μυρμηκίων καὶ διαφόρων ἄλλων ἐρεθισμῶν. Αὐτὴ ἡ κρέμα τῆς μέρας δά δώσῃ στὸ δέρμα σας τὴν φρεσκάδα τοῦ ροδάκινου. Θυμηθεῖτε καλὰ αὐτό: Κάθε δέρμα μπορεῖ νὰ γίνῃ ὥρατο μὲ τὴν κρέμα Τοκαλον. Κάνετε καὶ σεις μιὰ δοκιμή. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι καταπληκτικό.

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

KAI TO ΣΗΠΤΙ

